

ΘΗΒΑΪΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΡΙΘ. 90

Σ. Ν. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ

ΘΗΒΑΪΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1979

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Χρησιμοποιοῦ τὸν ὄρον «π ρ ο σ ω π ο γ ρ α φ ί α», ὡς καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ, ἵνα δηλώσω ἀλφαβητικὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν Θηβαίων τῶν ἱστορικῶν τῆς Ἑλλάδος χρόνων μέχρι τοῦ 4ου αἰ. μ.Χ.

Προσεπάθησα νὰ περιλάβω, ὅσους ἐμαρτυρήθησαν ἐκ τῶν φιλολογικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν κειμένων καὶ τῶν νομισμάτων μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1964. Ἐφρόντισα νὰ ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς νεωτέρας τῶν ἐκδόσεων, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναθεωρήσω, ὡς εἶχον κατὰ νοῦν, καὶ πάντα τὰ κείμενα τῶν θηβαϊκῶν ἐπιγραφῶν, ἐπειδὴ ταῦτα κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι δυσπρόσιτα ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Θηβῶν. "Ὅταν τοῦτο γίνῃ δυνατόν, θὰ δημοσιεύσω συμπλήρωμα περιλαμβάνον τὰς τυχόν νέας ἀναγνώσεις καὶ τὰ νέα κείμενα καὶ πληροφορίας καὶ διορθώσεις. Ἐνίοτε περιέλαβον καὶ νεωτέρας τοῦ 1964 πληροφορίας, πλὴν τοῦτο δὲν ἐγένετο κατὰ σύστημα, ἀλλ' ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὁσάκις τοῦτο ἦτο ἐπιτρεπτόν καὶ ἐπιβεβλημένον ἐκ τῶν πραγμάτων.

Οὐδὲν ἀπεθησαύρισα τὸ σχετικὸν πρὸς περιδόξους Θηβαίους ὡς ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὁ Πίνδαρος κ.ἄ., ἀλλὰ περιωρίσθην ἀπλῶς εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των. Παραπομπὰς εἰς βοηθήματα ἐσημείωσα τὰς καιρίας καὶ ὁσάκις ἀνέγραψα καὶ δευτερευούσας, ἰδίᾳ δὲ πεπαλαιωμένας, ἔθηκα ταύτας ἐντὸς παρενθέσεων, ὁμοίως δὲ ἀπέφυγον νὰ παραθέσω παραπομπὰς εἰς γενικὰ συγγράμματα, εἰς ἃ δύναται νὰ ἀνατρέχῃ ὁ μελετητὴς καὶ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ὑποδείξεως.

Περὶ τὰ ὀνόματα ἠσχολήθην μόνον, ὅταν ταῦτα ἦσαν νέα ἢ σπάνια ἢ εἶχον σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν βοιωτικὴν ἱστορίαν καὶ τοπογραφίαν ἢ εἶχον νὰ εἶπω τι περὶ αὐτῶν. Ὁ μελετητὴς δύναται πάντοτε νὰ ἀνατρέχῃ εἰς τὸ παλαιὸν μὲν ἀλλὰ λίαν χρήσιμον βιβλίον τοῦ G. N e u m a n n, *De nominibus Boeotorum propriis*, Dissert. Königsberg 1909 καὶ τοῦ E. S i t t i g, *De Graecorum nominibus theophroris*, Dissert. philol., Halle 1911 καὶ εἴ τι ἄλλο.

Ἀκριβεῖς χρονολογήσεις παρέσχον μόνον, ὅπου αὐταὶ προέκυπτον ἐκ τεκμηρίων ἀσφαλῶν, κατὰ προσέγγισιν δέ, ὅπου προέκυπτον ἐκ μόνου τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων. Εἰς τὰ πατρώνυμα ἀνέγραψα πάντοτε τὴν χρονολογίαν τῶν κειμένων, ἐξ ὧν ταῦτα ἐλήφθησαν, καὶ οὐχὶ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν τεκμαίρεται ὅτι ἔζησεν ὁ πατὴρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν Θηβαίων. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι πᾶσα ἐπιφύλαξις πρέπει νὰ ἰσχύσῃ διὰ τὰ ἐν Θήβαις ἐπιτύμβια, τῶν ὁποίων ἡ προσωπογραφικὴ σημασία εἶναι πενιχρά, διότι ἡ παντελὴς σχεδὸν ἔλλειψις τῶν πατρωνύμων δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ σκέψιν προσωπογραφικοῦ συσχε-

τισμοῦ καὶ βεβαιότερας χρονολογήσεως· προσέτι δὲν εἶναι βέβαιον κατὰ πόσον τὸ ἐν IG VII σχῆμα τῶν γραμμάτων ἀποδίδει μετ' ἀκριβείας τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου.

Ἐν τῷ τέλει προσέθηκα τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα, ἅτινα λόγῳ φθορᾶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τεθῶσιν εἰς ἀλφαβητικὴν τάξιν, παραλιπὼν τὰ ἐξ ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν, καταλόγων ἐφήβων καὶ ἄλλων ἐπιγραφῶν, ὅταν ἡ πιθανότης προσωπογραφικοῦ τινος συσχετισμοῦ ἦτο ἐλαχίστη, ἢ δὲ ἐν τῷ μέλλοντι πιθανότης συμπληρώσεως ἐκ τούτου ὡσαύτως ἐλαχίστη.

Βεβαίως τὸ ὅλον ἔργον παρέχει τὴν ἐντύπωσιν συλλεκτικοῦ ἔργου καὶ ἐκ τῆς πληρότητος τῆς συλλογῆς προκύπτει ἡ ἀξία καὶ ἡ χρησιμότης του, πλὴν ἐπέτυχον καὶ νέας ἀναγνώσεις καὶ ἐρμηνείας τῶν μνημείων καὶ τῶν κειμένων εἰς πλείστας περιπτώσεις, εἰς τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸν προσωπογραφικὸν συσχετισμὸν ἔγκειται τὸ προσφερόμενον τῇ ἐπιστήμῃ νέον, σημαντικὸν ὡς πιστεύω, διὰ τὰς ἐπιγραφικὰς καὶ ἐν γένει ἀρχαιογνωστικὰς σπουδὰς.

Χάριτας ὀφείλω εἰς τὰς Βιβλιοθήκας τῆς Σορβόννης καὶ τῆς *École Normale Supérieure* ἐν Παρισίοις, τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐν αἷς εἰργάσθην.

Διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκδοτικῆς δαπάνης εὐχαριστῶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐχρησιμοποίησα τὰς ἀπὸ χρόνου μακροῦ συνήθεις καὶ γνωστὰς βραχυγραφίας παραπομπῶν εἰς συγγραφεῖς ἀρχαίους, περιοδικὰ συγγράμματα, συλλογὰς ἐπιγραφῶν καὶ λοιπὰ βοηθήματα, διὰ τοῦτο δὲ δὲν παρέχω ἐνταῦθα πλήρη πίνακα τῶν βραχυγραφιῶν, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνας, αἵτινες δύνανται νὰ παράσχωσι δυσκολίας εἰς τὸν μελετητὴν.

- Berve** : H. Berve, Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage, I, II.
- Boeotian tombstones** : P. M. Fraser - T. Röne, Boeotian and West Greek Tombstones (1957).
- O'Connor** : J. Bartholomew O'Connor, Chapters in the History of Actors and Acting in Ancient Greece, together with a Prosopographia Histrionum Graecorum (1908).
- Feyel, Contribution** : M. Feyel, Contribution à l'épigraphie béotienne (1942).
- Feyel, Polybe** : M. Feyel, Polybe et l'histoire de Béotie au IIIe s. avant notre ère. Bibliothèque des Écoles Françaises d'Athènes et de Rome, n° 152 (1942).
- Gaspar, Chron. Pind.** : V. Gaspar, Essai de chronologie pindarique (1900).
- Greek Love-names** : D. M. Robinson - E. J. Fluck, Greek Love-names, Extract from volume XXIII of John's Hopkins, Studies in Archaeology. A study of the Greek love-names including a discussion of pederasty and a prosopographia (1937).
- Hicks GIMB** : The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum, vol. I edited by the rev. E. L. Hicks (1874).
- Holleaux, Études** : M. Holleaux, Études d'épigraphie et d'histoire, I-VI (1938-1968).
- Marcadé, Sign. I, II** : J. Marcadé, Recueil des signatures de sculpteurs grecs I (1953), II (1957).
- Moretti, Iscr. Agon** : L. Moretti, Iscrizioni Agonistiche Greche, 1953 (Studi pubblicati dall' Istituto Italiano per la storia antica. Fascicolo dodicesimo).

- Neumann : G. Neumann, De nominibus Boeotorum propriis, dissert. Königsberg (1909).
- Parenti : Iride Parenti, Dioniso 35, 1961, I, 5-12, Per una nuova edizione della «Prosopographia Historionum Graecorum».
- Roesch, Thespies : P. Roesch, Thespies et la confédération béotienne (1965).
- Schwyzler : E. Schwyzler, Dialectorum Graecorum exempla epigraphica (1923).
- Susemihl : F. Susemihl, Geschichte der griechischen Litteratur I (1891), II (1892).
- Wilhelm, Dram. Auff. : Adolf Wilhelm, Urkunden dramatischer Aufführungen in Athen, mit einem Beiträge von Georg Kaibel (1906) (Sonderschriften des Österreichischen Archäologischen Institutes in Wien, Band VI).
- Wolters : Kabirenheiligtum. Archäologisches Institut des deutschen Reiches. Das Kabirenheiligtum bei Theben, unter Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitet von Paul Wolters, fertiggestellt von Gerda Bruns, Τόμ. I (1940) (Μέρος IV, Ἐπιγραφαὶ σ. 20-80, ἀριθ. 1-356).

Σ Υ Μ Β Ο Λ Α

+ = ὄνομα ἀμφίβολον

* = ἀβεβαία ἐθνικότης

; = ἀμφιβολία περὶ τὴν ἀνάγνωσιν, συμπλήρωσιν ἢ χρονολόγησιν κ.τ.τ.

Ὡς εἰκός, οὐδεὶς λόγος πρέπει νὰ γίνῃ ἐνταῦθα περὶ τῶν συμβόλων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται, ὡσάκις παρατίθεται ὄνομα, λέξις ἢ χωρίον εἰλημμένον ἐξ ἀρχαίου συγγραφέως, ἐκ παπύρου ἢ ἐξ ἐπιγραφῶν, διότι ἐτέθησαν πάντοτε τὰ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐν χρήσει σύμβολα.

Α

- 1 [Ἀβ]αιόδωρ[ος], πατήρ τοῦ *Εὐά*[...], ἀριθ. 702, περὶ τὸ 350 π.Χ.
- 2 Ἀβαιόδωρος, πατήρ τοῦ Ἀβαιοκρίτου, ἀριθ. 5, 273-245 π.Χ.
- 3 ---- Ἀβ]αιοδ[ώρου], πατήρ Θηβαίου δικαστοῦ δικάσαντος ἐν Δελφοῖς καὶ προξένου τῆς αὐτῆς πόλεως, F. Delphes III, 1, 354, 5 κέ., περὶ τὸ 156/5 π.Χ.
- 4 Ἀβαιόδορ(ο)ς καλός, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος ἐν τῷ Καβειρίῳ τῶν Θηβῶν, IG VII 3596 (Wolters ἀριθ. 58) 5ος αἰ. π.Χ. Πρβ. Greek Love-names 192.
- 5 Ἀβαιόκριτος Ἀβαιοδώρου α) Ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς τῷ 273 π.Χ., F. Delphes III 5, 93 II, 8. β) Πρόξενος ἐν Δελφοῖς τῷ 263/2 (;), F. Delphes III 3, 194₁. γ) Βοιωτάρχης τῷ 245/4 π.Χ., ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας, Πλουτ., Ἄρατ. 16. Ὁ Πολύβιος, XX 4, τὸν θεωρεῖ κακῶς στρατηγὸν τοῦ κοινοῦ (Feyel, Polybe 198 σημ. 4). Πρβ. Roesch, Thespies 114 κέ.
Τὸ ὄνομα Ἀβαιόκριτος εἰσήχθη εἰς τὸ κείμενον τοῦ Πλουτάρχου (Ἀμαιοκριτος) καὶ τοῦ Πολυβίου (Ἀβοιώκριτος, Ἀβιόκριτος) ὑπὸ τοῦ Στεφ. Ἀ. Κουμανούδη, Ἀθήναιον 3, 1874, 168.
- 6 Ἀ[β]αντίδας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2548, 5ος αἰ. π.Χ. Ὁ Lolling συνεπλήρου *Α*[i]αντίδας ἀλλ' ὁ Dittenberger παρατήρησεν ὅτι καὶ ἡ συμπλήρωσις Ἀ[β]αντίδας ἦτο ἐπίσης δυνατή. Τὸ ὄνομα *Αἰαντίδης* εἶναι ὄνομα Ἰωνικόν¹ ἐκ τοῦ Σαλαμινίου ἥρωος Αἴαντος καὶ δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀποκατασταθῇ ἐνταῦθα. Ἀντιθέτως τὸ Ἀ[β]αντίδας², τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν νῆσον Εὐβοίαν, φαίνεται ἄρμωδιώτερον λόγῳ τῶν σχέσεων τῆς Βοιωτίας πρὸς τὴν νῆσον αὐτήν. Ἐξ Εὐβοίας γνωρίζομεν τὸ μυθικὸν ὄνομα τῶν Ἀβάντων, τὴν Ἀβαντί-

1. *Αἰαντίδης*, Pros. Att. ἀριθ. 289. *Αἰαντόδωρος* αὐτόθι ἀριθ. 290 καὶ 291. *Αἰαντίς*, φυλῆ ἐν Ἀθήναις.

2. Πρβ. Ἀβαντίδας *Σικωνίος*, Πλουτ., Ἄρατ. 2: Bechtel, Hist. Pers.

δα φυλήν (IG XII 9, 946, στίχ. 2-4, εποχή αυτοκρατόρων) και τὸ ποιητικὸν ὄνομα τῆς Εὐβοίας [Ἀβαν]τιάς, ἐξ ἐπιγράμματος τῆς Χαλκίδος (IG XII 9, 944).

- 7 Ἀβλ(ά)βιος. Τὸ ἐν IG VII 2542 ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα, γνωστὸν ἐκ κακοῦ ἀπογράφου τοῦ Roscoe μόνον, ἀναφέρει ὀνόματα προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν. Ἡ κατάστασις τοῦ ἀπογράφου δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀσφαλῆ ἀποκατάστασιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ὁ Dittenberger προσεπάθησε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐπιγραφὴν, δὲν ἀγνοεῖ ὅμως τὸ ὑποθετικὸν τῶν τοιούτων ἀποκαταστάσεων. Οὕτω διώρθωσε τὸ *ΑΒΛΗΒΙΟΣ* εἰς Ἀβλ(ά)βιος. Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας εἶναι τὰ ἐξῆς: Ἀν(θ)ί(π)πη, ἀριθ. 132, Νεικίας, ἀριθ. 1426, (Τ)ρόφιμος, ἀριθ. 1993. Κατὰ τὸν Dittenberger ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει εἰς τὸν 3ον αἰ. μ.Χ.
- 8 Ἀγαθο --, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, IG VII 2657, 1ος αἰ. π.Χ./1ος αἰ. μ.Χ. (:). Ὁ Dittenberger, ἀκολουθῶν τὸν Ραγκαβῆν, Ant. Hell., ἀριθ. 2063 ἔγραψεν ἐπὶ Ἀγαθῶ. Ὁ Keil, Zur Syll. Inscr. Boeot. 591 (ἐπὶ Ἀγάθῳ oder Ἀγάθῳ[νι?]) ἔγραψεν ἐπὶ Ἀγάθῳ. Ἀνέκδοτον ἀπόγραφον τοῦ C.O. Müller («Tagebüchern» τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολ. Ἰνστ. Ἀθηνῶν) ἐπιτρέπει νὰ γράψωμεν ἐπὶ Ἀγαθο ---.
- 9 Ἀγαθο ---, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 10 Ἀγαθοκλῆς, πατὴρ τοῦ Λανίκου, ἀριθ. 1231, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 11 Ἀγαθοκ[λῆς], πατὴρ τῆς Νικοῦς, ἀριθ. 1452, πιθανῶς 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἴδεῖν τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Ἀρμοξένα Αρ ---, ἀριθ. 281.
- 12 Ἀγαθοκλῆς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2650,2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 13 Ἀγαθοκλῆς, ἔφηβος ἐν Ἀθήναις, IG II² 1031, 16, 90/80 π.Χ.
- 14 Ἀγαθοκλῆς Ἀρίστωνος, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 15 Ἀγα[θο]κλῆς Ζωπύρου, συνθύτης, θεωρὸς τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν εἰς τὰ Πενταέτηρα Πτώϊα, IG VII 4149, 4-5, πρῶτον ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Holleaux, BCH 16, 1892, 461.
- 16 [Ἀγαθό]πους Δημοφῶντος, ἔφηβος, IG VII 2445 I, 10-11, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 17 Ἀγάθων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 18 Ἀγάθων Σιμίου, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 19 Ἀγάθων Σωτᾶ, ἔφηβος, IG VII 2445 I, 9-10, 2ος αἰ. π.Χ.
- 20 Ἀγαθωνίδας, παιδικὰ Πινδάρου, Πινδ. ἀπόσπ. 128 (Loeb) Ἀθην. Δειπν. X 427d). Τὸ ὄνομα κατὰ διόρθωσιν τοῦ Wilamowitz ἀντὶ τοῦ ἀγαθωνίθε τῶν χφ. καὶ Ἀγάθωνί τε τοῦ Meineke.
- 21 Ἀγασίδαμος, πατὴρ τοῦ Θεοδώρου, ἀριθ. 897, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 22 [Ἀγ]ασίδαμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Boeotian tombstones ἀριθ. 49, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 23 Ἀγασικλῆς Παγώνδα (II), Πινδ. ἀπόσπ. 104 (Schröder)· δαφνηφόρος τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος, πρβ. Wilamowitz, Pindaros 432 κυρίως 435. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Παγώνδας, ἀριθ. 1568.
- 24 Ἀγασίων, πατὴρ τοῦ Ὑπατοδώρου, ἀριθ. 2004, 175-146 π.Χ.
- 25 Ἀγει (), ὑπεύθυνος τῆς κοπῆς θηβαϊκῶν νομισμάτων (βοιωτάρχης) τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 4, 1911, 113.
- 26 Ἀγελ ---, ἱεραρχίων, (IG VII 2421₁) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, περίπου μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 27 Ἀγῆμόνδας, ἀνάθημα εἰς Δία Ὁμολώιον, IG VII 2456, 2 (Schwyzer ἀριθ. 465) 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 28 Ἀγήνωρ Θεοπόμπου, παλαιστῆς παῖς Ὀλυμπιονίκης· ὁ ἀνδριάς αὐτοῦ, ἔργον τοῦ Πολυκλείτου τοῦ Ἀργείου¹, προσφορά τοῦ κοινοῦ τῶν Φωκέων, ἀνετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, Πaus. VI 6, 2. Ὁ Moretti, Olympionikai ἀριθ. 247, ὑποθέτει μετ' ἐπιφυλάξεων ὡς χρονολογίαν τῆς Ὀλυμπιακῆς νίκης τοῦ Ἀγήνορος τὴν 105ην Ὀλυμπιάδα (=360 π.Χ.).
- 29 ἠΑγῆσανδρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2547 (Schwyzer ἀριθ. 468A, 1) τέλος 5ου αἰ. π.Χ.
- 30 Ἀγεῖσιππος [Νυ?]μεινίω, ξένος γενόμενος πολίτης Θηβαῖος (IG VII 2433A, 1-2) Feysel, Polybe 286 κέ., τέλος 3ου αἰ. π.Χ. Περὶ τῆς χρονολογίας ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 295-6. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγεῖσιππου [Φι]φικρατίδας, ἀριθ. 1029, ἔλαβεν ἐπίσης πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων. Περὶ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἐχορηγήθη ἡ πολιτεία αὕτη, ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ.

1. «οὐχ ὁ τῆς Ἡρας τὸ ἄγαλμα ποιήσας, μαθητὴς δὲ Ναυκούδου».

- 31 Ἄγις, ἀναφέρεται ὡς κύριος τῆς δούλης *Στρατονικοῦς* ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, 6, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 32 Ἄγλα(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num. 2, 352 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 33 Ἄγλά[ων?], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3600 (Wolters ἀριθ. 97), 5ος αἰ. π.Χ. Ὄνόματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸ ἀγλαὸς εἶναι κατ' ἐμὴν γνώσιν σπανιώτατα ἐν Βοιωτίᾳ ὡς Ἄγλάων, Ἄγλαώνιος (Θεσπιεύς, περὶ τὸ 250 π.Χ.) SEG XXII ἀριθ. 389, στήλη I, στίχ. 22.
- 34 [Ἄ]ϊκλίδας Μολώνιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, 14 (Schwyzer ἀριθ. 469), 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 35 Ἄϊμναστίδας, δύο χαραγμάτων ἐπὶ θραυσμάτων ἀγγείων εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3604 : Wolters ἀριθ. 174 καὶ (IG VII 4063) Wolters ἀριθ. 63 : Ἄϊμ[ναστίδας], πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 36 Ἄείμναστος Ε[ὐφ]ραίου α) *Κῆρυξ*, ἐν καταλόγῳ νικητῶν μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Θήβαις, IG VII 2448, 4. β) *Ραψωδός*, αὐτόθι στίχ. 6, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 37 Ἄθαμάντιος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934/35, Χρονικά, 1, ἀριθ. 1, 4ος αἰ. π.Χ.
Ὡς ὑπέδειξεν ὁ Κεραμόπουλλος, τὸ ὄνομα Ἄθαμάντιος εὑρίσκεται εἰς σχέσιν πρὸς τὴν βοιωτικὴν μυθολογίαν· ὁ Πτῶος, συμφώνως πρὸς τὸν Πausανίαν, IX 23, 6, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἄθαμάντος καὶ τῆς Θεμιστοῦς. Τὸ ὄνομα τοῦτο σχετίζεται καὶ πρὸς βοιωτικὸν τοπωνύμιον μαρτυρούμενον παρὰ Pausanίᾳ IX 24, 1 : Ἐξ Ἀκραιφνίου δὲ ἰόντι εἰθεῖαν ἐπὶ λίμνην τὴν Κηφισίδα (οἱ δὲ Κωπαῖδα ὀνομάζουσι τὴν αὐτὴν) πεδίον καλούμενόν ἐστιν Ἄθαμάντιον· οἰκῆσαι δὲ Ἄθαμάντα ἐν αὐτῷ φασιν.
- 38 Ἄθέμμων, πατὴρ τοῦ Ἰποκλέους, ἀριθ. 981, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 39 [Ἄ]θηνάδης Νικομάχου, ἀλλητής, νικητὴς εἰς τὰ Σαραπίεια τῆς Τανάγρας, IG VII 542, στίχ. 3, πιθανῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 40 Ἄθήναιος, πατὴρ τοῦ Ζωπύρου, ἀριθ. 834, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 41 Ἄθήναιος, πατὴρ τοῦ Κασ[σάνδρου?], ἀριθ. 1104, ἀρχαὶ 1ου αἰ. μ.Χ.

- 41α Ἐθνηαῖος Εὐημέρου, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Πιθανῶς εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Σιμίᾳ Εὐημέρου, ἀριθ. 1825.
- 42 Φλαουῖ(α) Ἐθνηαῖ(ς), (Τ.) Φλαουῖου Πε(μτ)ί(δ)ου θυγάτηρ, ὑποζακορευσασα, τιμᾶται ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Ἐθνηαίων (IG VII 2523), Σ. Ν. Κουμανούδης, Χαριστήριον εἰς Ἄ. Κ. Ὀρλάνδον, II, 4 κέ. (= SEG XXII ἀριθ. 415). Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας τῆς ἐν λ. Τ.Φλ. Πεμπτίδης (I), ἀριθ. 1631.
- 43 Μ(αρκία) Ἐθνηαῖς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2658 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 44 Ἐθνηαῖος, πατρωνυμικὸν τοῦ Πυρρίδα, ἀριθ. 1768, ὀλίγον πρὸ τῶν μέσων τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 45 Ἐθνηαῖος, πατὴρ τοῦ [Δι]ονουσοδώρου, ἀριθ. 582, 3ου/2ου αἰ. π.Χ.
- 46 Ἐθνηαῖος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2549 (Schwyzer 468 A, 2) 5ος/4ος αἰ. π.Χ.
- 47 Ἐθνηαῖος Ἀριστάνδριος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, 2-3, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 48 Ἐθνηαῖος Ἐξακέστου, καλλιτέχνης μετασχὼν μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 253 A, σ. 20, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Ἴδεῖν ἐν λ. Καλλίστρατος (I), ἀριθ. 1077.
- 49 Ἐθνηαῖος Ὀφέλτου, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 2, 68, στίχ. 13-14 (= IG II² 1132, στίχ. 61. IG II² 1133, στίχ. 8), 130 π.Χ.
- 50 Ἐθνηαῖος, πατὴρ τοῦ Εὐα[γ]γέλου, ἀριθ. 703, περίπου 260 π.Χ.
- 51 Ἐθνηαῖ(ς), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2584, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 52 Ἐθνηαῖος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐλευσίνι, (Ἄ. Ν. Οἰκονομίδης, Λεξικὸν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν 2515) Σ. Ν. Κουμανούδης, Rén. Phil. 37, 1961, 100 (=SEG XXII ἀριθ. 191, στίχ. 2) 335-300 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Rén. Phil. 37, 1961, 104-105.
- 53 Ἐθνηαῖος α) Ἐθνηαῖος¹ νικητὴς εἰς τὰ Νέμεα, τρεῖς νικητὴς εἰς τὰ Βασίλεια τὰ ἐν Λεβαδείᾳ ὡς παῖς καὶ ὡς ἀνὴρ :

1. Ὁ J. E. Ebert, Zeitschr. Halle-Wittenberg XIV, 1965, 95 καὶ SEG XXII ἀριθ. 412 προτείνει νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ α' στίχος τοῦ ἐπιγράμματος οὕτω :

Πάμμα]χος ἐν Νεμ[ε]ᾳ νικῶ καὶ τρεῖς Βασίλεια. Συμπεραίνει ἔνεκα τούτου ὅτι ὁ Ἐθνηαῖος ἦτο πάγκρατιαστής.

-ου - Νεμ[έ]αι νικῶ καὶ τρεῖς Βασίλεια [π]αῖς καὶ ἀνήρ· καὶ πῶξ τὸν τ[ρίτ]ον [ἀ]μ[φ]εθ[έ]μην. β) Στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς (ἡγεμονεύων), ἀποθνήσκει ἐν πολέμῳ ἢ μήτηρ (;) αὐτοῦ *Καλλιρόα*, ἀριθ. 1063, ἀναθέτει τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀθανίχου τοῖς [θε]οῖς, IG VII 4247 : Peek, Vers-Inschriften I, ἀριθ. 1004.

Κατὰ τὸν Moretti, Iscr. Agon. 113, ὁ Ἀθανίχος ἐφονεύθη ἢ κατὰ τὸ 279/8 π.Χ. (πόλεμος ἐναντίον τῶν Γαλατῶν) ἢ κατὰ τὸ 146 π.Χ. (πόλεμος ἐναντίον τῶν Ρωμαίων).

- 54 Ἀθανόδοτος, τρία χαράγματα ἐπὶ θραυσμάτων ἀγγείων εὐρεθέντων εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3601, 3602, 3603 : Wolters ἀριθ. 171, 172, 173, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 55 Ἀθηνόδωρος (I), πατὴρ τοῦ Ἀθηνοδώρου (II), ἀριθ. 58, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 56 Ἀθηνόδωρος, πατὴρ τοῦ Δαμοκλέους, ἀριθ. 457.
- 57 Ἀθηνόδωρος, πατὴρ τοῦ Φοξίνου, ἀριθ. 2115, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 58 Ἀθηνόδωρος (II) Ἀθηνοδώρου (I), νεοσύλλεκτος, IG VII 2443 I, στίχ. 8-9, 2ου αἰ. μ.Χ.
- 59 [Α]θηνοκλῆς Ξενοκλέους, χορευτὴς μετασχῶν τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, 145-125 π.Χ., Sylloge³ ἀριθ. 690, στίχ. 13. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 60 Ἀθηνῶ, ἐξ ἀνεκδότου ἐπιτύμβιου ἐπιγραφῆς τοῦ Μουσείου Θηβῶν, ἀριθ. εὔρετ. 6 (non vidi)
Ἀθηνῶ.
Δαμοκράτης. 3ος αἰ. π.Χ. (;)
Δάμων.
- 61 Αἰγίτας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Perdrizet, BCH 22, 1898, 270, «ἀρχαϊκὴ ἐποχή».
- 62 Α(ι)νησέας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, Παναθήναια 18, 1909, 283 : Boeotian tombstones ἀριθ. 64, 1ος αἰ. π.Χ.
Ἡ ἀνάγνωσις ΑΙΝΗΣΕΑΣ δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλῆς, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τούτου φέρεται κεχαραγμένη ἢ νεωτέρα ἐπιγραφὴ Ὀνάσιμος, ἀριθ. 1545. Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀνεγίνωσκε ΜΝΑΣΕΑΣ. Ἐπὶ τοῦ λίθου ἢ παλαιότερα ἐπιγραφὴ ἀναγινώσκειται ΑΝΗΣΕΑΣ, φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ Ν τῆς νεωτέρας ἐπιγραφῆς ΟΝΑΣΙΜΟΣ χρησιμοποιοῖ ὡς ἀριστερόν σκέλος τὸ Ι τῆς παλαιότερας ἐπιγραφῆς.

63 **Αιολάδας**, πατήρ τοῦ Παγώνδα (II), ἀριθ. 1569, καὶ σύζυγος τῆς Δαμαΐνας, ἀριθ. 435, περὶ τὰ μέσα τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., Πινδ., ἀπόσπ. 104c, 12 (Schröder) καὶ 104d, 29-30 (Schröder). Πρβ. Wilamowitz, Pindaros 435. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Παγώνδας (I), ἀριθ. 1568.

64 **Αιολάδας**, φίλος τοῦ Ἐπαμεινώνδα, στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς φονευθεὶς τῷ 362 π.Χ. εἰς τὴν μάχην τῆς Μαντινείας, Πλουτ., ἀποφθ. Ἐπαμ. 24, Αἰλ., Ποικ. ἴστ. 12, 3.

Ἡ χειρόγραφος παράδοσις ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι συγκεχυμένη: *ιολλίδαν* Πλουτ., *Ἰολαΐδαν* Αἰλ. Υἱοθέτησα τὴν διόρθωσιν τοῦ Wilamowitz, Pindaros 436 σημ. 3, διὰ τὸ χωρίον τοῦ Πaus. X 7, 8 (= *Αιολάδας*, ἀριθ. 65).

Διὰ τὴν σχέσιν τοῦ *Αιολάδα* πρὸς τοὺς ὁμωνύμους του, ἀριθ. 63, καὶ 65, ἰδὲ ἐν λ. Παγώνδας (I), ἀριθ. 1568.

65 **Αιολάδας**, παῖς παγκρατιαστής, νικητὴς εἰς τὴν 61ην Πυθιάδα (=346 π.Χ.), Πaus., X 7, 8. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. Παγώνδας (I) ἀριθ. 1568. Τὸ ὄνομα παρέχεται κατὰ διόρθωσιν τοῦ Wilamowitz, Pindaros 436 σημ. 3, ἀντὶ τοῦ *Ἰολαΐδας* (Keil) καὶ *ὁ λαΐάδας* (χφ).

66 **Αιολίων**, IG VII 2481, (πρβ. Οἰκονόμον, ΑΔ 7, 1921-22, 270) 2ος αἰ. μ.Χ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Roscoe ἔχοντος οὕτω:

Α Ι Ω Α Ι Ω Ν
Ν Π Ο Λ Ε Ι
Ι Τ Ο Ν · Σ Ν Α Ο

Ὁ Dittenberger διώρθωσεν ὡς ἐξῆς: --- *Αἰ(ο)λίων*/[τοῖς θεοῖς καί] (τ)ῆ πόλει/[ἐπὶ Ἀριστογε]ίτον[ος] ναο[ποιοῦ] καὶ προσέθεσεν: «Supplere conatus sum, non ignorans rem admodum incertam esse. Si nomen vs. I recte restitui, priore eius versus parte praenomen et nomen gentile Romanum fuisse summendum erit». Τὴν ἐπιγραφὴν ἐπανεῦρεν ὁ Ν. Γ. Παπαδάκης, ὅστις διευκρινίζει ἐν ΑΔ 8, 1923, 212, ὅτι ἀναγινώσκεται σαφῶς τὸ ὄνομα *Αιολίων*, ἀλλὰ δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἄλλην πληροφορίαν σχετικῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐνεζήτησα ματαίως τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τῷ μουσεῖῳ Θεβῶν.

Τὸ ὄνομα *Αιολίων* εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ ἀττικῆς ἐπιγραφῆς ρωμαϊκῶν χρόνων, IG II² 3242: Rouilloux, La forteresse de Rhamnonte 156, ἀριθ. 46: Dinsmoor, Hesperia 30, 1961, 186 κέ.

67 **Αἰσιμάγγελος**, βοιωτάρχης τῷ 371/0 π.Χ., μετέχει τῆς μάχης τῶν

Λεύκτρων, Πανσ., IX 13, 6. Τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου αὐτοῦ παρέχεται ἐνταῦθα κατὰ διόρθωσιν Valckernaer ἀντὶ τοῦ *σιμάγγελος* τῶν χειρογράφων. Πρβ. Bechtel, Hist. Pers. Ἀγαθ-άγγελος, Ἀριστ-άγγελος, Εὐ-άγγελος. Διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ Αἰσ- ἀρχόμενα ὀνόματα ἰδὲ L. Robert, Rén. Phil. 33, 1959, 226 καὶ σημ. 3.

68 **Αἰσχίνας Φίλωνος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Σπάρτῃ, IG VI 716, 4ος αἰ. π.Χ.

69 **Αἰσχρίων**, πατὴρ τοῦ [Θ]εομνήστου, ἀριθ. 911 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

Αἰσχριώνδας, ἰδὲ ἐν λ. *Αἰσχρώνδας*.

70 **Αἰσχρων**, ἱλάρχης, IG VII 2426, στίχ. 9, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μίκκος*, ἀριθ. 1341.

71 **Αἰσχρώνδας Θεομνήστου** α) Ἑσχριών[δας], ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, εἰς ψήφισμα προξενικὸν εὐρεθὲν εἰς Κορώνειαν, IG VII 2860, στίχ. 1. β) Ἑσχρώνδας Θεομνάστ[ω], ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, ἀνάθημα τοῦ κοινοῦ εἰς Ἀπόλλωνα Πτῶν, IG VII 2724b, στίχ. 1-2. Ὁ Αἰσχρώνδας διετέλεσεν ἄρχων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 308 π.Χ. καὶ 304 π.Χ., πρβ. Holleaux, Études I, 13 σημ. 1: Feyel, Polybe 28 καὶ 73. γ) Ἑσχριώνδας Θεομνάστ[ιος], ἀφεδριατεύων, ἀνάθημα τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν εἰς Ἀπόλλωνα Πτῶν, IG VII 2724a, στίχ. 4, 312-308 π.Χ. ἢ 287-280 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 28 καὶ 73. Παρατηρεῖται ὅτι ἐν IG VII 2860 καὶ 2724a τὸ ὄνομα εἶναι Ἑσχριώνδας, ἐν ᾧ ἐν IG VII 2724 εἶναι Ἑσχρώνδας. Ὁ H. van Gelder, Mnemosyne 29, 1901, 298, προτιμᾷ τὸν τύπον Ἑσχριώνδας, διότι τὸ ὄνομα Ἑσχρώνδας δὲν μαρτυρεῖται ἐν Βοιωτίᾳ. Θεωρεῖ τὸν τύπον Ἑσχρώνδας ὡς λάθος τοῦ χαρακτοῦ ἢ λάθος ἀναγνώσεως. Ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα Αἰσχρίων καὶ Αἰσχρων μαρτυροῦνται (ἰδὲ ἐνταῦθα ἀριθ. 69 καὶ 70) ἐν Βοιωτίᾳ, τὰ ὀνόματα Αἰσχριώνδας καὶ Αἰσχρώνδας πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἐξ ἴσου βοιωτικά.

72 [Αἰ]χμάρετος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2636 στίχ. 1, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.

73 (Α)ἰχμώνδας, πατὴρ τοῦ [Πο]λεμο[κ]λέους, ἀριθ. 1659.

Ἐν IG VII 2472, στίχ. 1 φέρεται *Αἰχμώνδα[ν]*. Ὁ Marcadé ἀνεδημοσίευσεν τὴν ἐπιγραφὴν, Sign. I, ἀριθ. 25, σημ. 1, βεβαίως δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΑΙΧΜΩΝΔΑΝ* καὶ ἀναφέρει τὴν γνώμην τοῦ Daux, ὅτι πιθανῶς πρόκειται περὶ σφάλματος τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ τοῦ *ΑΙΧΜΩΝΔΑΝ*. Τὴν διόρθωσιν (Α)ἰχμώνδας προέτεινεν ἤδη ὁ Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon. 1930 (Classe de Philol., hist., philos.) 140-141. Διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ αἰχμῆ ὀνόματα, ἰδὲ Bechtel, Hist. Pers. 30 κέ. καὶ Bull. Epigr. REG 67, 1954, ἀριθ. 34, σ. 107.

Ὁ Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. τοποθετεῖ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν 4ον αἰ. π.Χ., ἐνῶ ὁ Marcadé πιστεύει ὅτι ἀνάγεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

74 Ἀκαστίδας, πατὴρ τοῦ Καφισοδώρου, ἀριθ. 1139, τέλος 3ου αἰ. π.Χ.

75 Ἀκαστίδας Κλεομνάστου α) Σταδιεύς, Πολυβ. XXXVIII 14, 1. β) Νικητὴς σταδίου εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀγενεῖων εἰς τὰ Παναθήναια, IG II² 2314 I, στίχ. 8-9, πιθανῶς 182-1 π.Χ. γ) Νικητὴς πεντάθλου εἰς τὸν αὐτὸν ἀγῶνα IG II² 2314 I, στίχ. 10-11. Ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Πυθέας Κλεομνάστου, ἀριθ. 1744.

76 * Ἀκουσίλαος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2585: Boeotian tombstones ἀριθ. 2, πιθανῶς 4ου αἰ. π.Χ.

Ἡ προέλευσις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι βεβαία· ἐν IG VII περιελήφθη μεταξὺ τῶν θηβαϊκῶν ἐπιγραφῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀπέκειτο ἐν τῷ Μουσείῳ Θηβῶν.

76a Ἀκριδιόν, δύο χαραγμάτα ἐπὶ θραυσμάτων ἀγγείων εὐρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3605, 3606: Wolters ἀριθ. 153, 176, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.

77 Ἀκρότατος Ἰσμηνοδώρου, ὄμηρος Βοιωτῶν παρὰ τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, πρόξενος τοῦ κοινοῦ μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του, Sylloge ἀριθ. 519, στίχ. 5 (πρβ. Μιτσόν, AE 1952, 186-188), 229-227/6 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 123-125.

78 [A]κυλείδα[ς Εὐ]κλείδαο Θεβαῖος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἀγνώστου προελεύσεως, IG VII 3470, πιθανῶς 5ος/4ος αἰ. π.Χ.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Ross ἔχοντος οὕτω:

< Y Λ Ε Ι Δ Α
Κ Λ Ε Ι Δ Α Ο
Θ Ε Β Α Ι Ο Σ

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμον τοῦ νεκροῦ ἀποκατεστάθησαν κατὰ διαφόρους τρόπους: α) Keil, Zur Sylloge Inscr. Boeot. 605 (=Dittenberger IG VII 3470) (Φ)υλείδα[ς Εὐ]κλείδαο, β) Roehl, Inscr. Gr. Ant. ἀριθ. 305 Κυλείδα[ς] Κ(υ)λείδαο, γ) Ὁ Meister, SGDI 307, ἀριθ. 1136, σεβόμενος τὸ ἀπόγραφον τοῦ Ross καὶ συσχετίζων τὸ ἐν IG VII 585, στίχ. 4 (Τάναγρα, 5ος αἰ. π.Χ.) ὑποκοριστικὸν Ἀκύλλει προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν Ἀ[κυλείδα]ς Εὐ[κλείδαο], ἥτις φαίνεται καλυτέρα πασῶν.

Ἀλέξανδρος, ἰδὲ ἐν λ. Ἀνάξανδρος, ἀριθ. 116.

- 79 Ἀλέξανδρος - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443 II, στίχ. 3, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 80 Ἀλέξαρχος, γλύπτης, ἐπὶ βάρου ἀγάλματος ἐν Θήβαις, Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130, ἀριθ. 4, τέλη 4ου ἢ ἀρχαί 3ου αἰ. π.Χ. Ἡ ἐθνικότης τοῦ γλύπτου τούτου δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη, διότι κατ' ἐμὴν γνώσιν οὗτος δὲν μαρτυρεῖται ἄλλοθεν.
- 81 Ἀλεξίας, πατὴρ τοῦ [Ἐρ]άτωνος, ἀριθ. 669, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 82 Ἀλεξιμάχιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Σάωνος ἀριθ. 1804, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 83 Ἀλέξων, πατὴρ τῆς Κ(οῖντας) Πομπωνίας Κλεο[πά]τρας, ἀριθ. 1176, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 84 Ἀλκέτας, ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, διεδέχθη τὸν Ἴππιαν, ἀριθ. 979, Πολυβ., XXII 4, 12-13, 187/6 ἢ 186/5 π.Χ. Πρβ. Roesch, *Thespies* 112 κέ.
- 85 Ἀλκίδαμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2586, πιθανῶς 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 86 Ἀλκίδαμος Σε(ι)μαλίωνος, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται διὰ τὸ πατρώνυμον ΣΕ ΜΑΛΙΩΝΟΣ.
- 87 Ἀλκίνιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Προξένου, ἀριθ. 1715, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 88 [Ἄ]λκιππος Εὐβίου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τή]ν *ἱερὰν γῆν*, IG VII 2446 I, 20, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, *BCH* 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 89 Ἀμινάδας, πατὴρ τοῦ [Εὐ]κλίδα, ἀριθ. 740, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 90 Ἀμινά[δας], βοιωτάρχης, ψήφισμα προξενικὸν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2408, στίχ. 15) Ad. Wilhelm, *Bull. Intern. Acad. Pol. (Classe de Philol., Hist., Philos.)* 1930, 144, πιθανῶς 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Cary, *JHS* 42, 1922, 190-191 : Wilhelm, ἔ.ἀ. 144 : F. Carrata-Thomes, *Egemonia Beotica* 26 καὶ 47 : Roesch, *Thespies* 76 (363 π.Χ.).
- 91 Ἀμεινέας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2587, 3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 92 Ἀμινίας, πατὴρ τοῦ [Δ]ημοκλέους, ἀριθ. 458, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀρισθῇ ἂν ὁ Ἀμινίας, ἀριθ. 94, ταυτίζεται πρὸς τὸν πατέρα τοῦ [Δ]ημοκλέους, διότι ὁ Ἀμινίας, ἀριθ. 92, δύναται ἐπίσης

- νά εἶναι πάππος τοῦ Ἀμινίου, ἀριθ. 94. Πρβ. Tod, JHS 54, 1934, 160, σημ. 110.
- 93 Ἀμινίας. Ἐπιτύμβιος στήλη μετ' αἰτώματος φέροντος ρόδακα ἐντὸς αὐτοῦ, ἐλλιπής τὰ κάτω, ὕψ. (σφζ.) 0.495, πλ. (κατὰ τὸ αἶτωμα) 0.305, πᾶχ. \pm 0.09, φέρουσα διὰ γραμμάτων ὕψ. 0.032.
Ἀμινίας 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
Εὐρίσκεται ἐν τῇ οἰκίᾳ Δήμητρας Μπέλιου, κατὰ τὴν ὁδὸν Πελοπίδου 12, ἐν Θήβαις. Εἶδον τὴν ἐπιγραφὴν τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1962. (Πρβ. Σ.Ν. Κουμανούδη, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 135, ἀριθ. 8).
- 94 Ἀμινίας Δημοκλέους α) Ἐπῶν ποιητάς, νικητῆς Ἀμφιαραίων Ρωμαίων, IG VII 419, στίχ. 16 (πρβ. Λεονάρδον ΑΕ 1925-1926, 37, ἀριθ. 150). β) Ἐπῶν ποιητής, νικητῆς μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Θήβαις, Σκιᾶς, ΑΕ 1917, 166-167. Διὰ τὴν προέλευσιν τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴν ἀπόδοσίν της εἰς τὰς Θήβας ἰδὲ Feysel, Contribution 57 καὶ σημ. 2. γ) Ποιητής ἐπῶν, νικητῆς εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3197, στίχ. 10. δ) Ποιητής σατύρων, νικητῆς εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3197, στίχ. 25. ε) Ἐνκωμίω ἐπικῶ, νικητῆς εἰς τὰ Ἀμφιαραία Ρωμαῖα IG VII 419, στίχ. 14 (πρβ. Λεονάρδον, ΑΕ 1925-26, 37, ἀριθ. 150).
Ἡ καλλιτεχνικὴ δραστηριότης τοῦ Ἀμινίου τοποθετεῖται εἰς τὸ α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν φαίνεται ὅτι ἀνήκει καὶ ὁ [Δ]ημοκλῆς Ἀμινίου, ἀριθ. 458. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο τούτων ἰδὲ ἐν λ. Ἀμινίας, ἀριθ. 92.
- 95 [Ἀμει?]νίας Κάλλωνος, ἀνδρας π[αγκράτιον], ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς ἄγνωστον ἀγῶνα, IG VII 1666 (Πλαταιαί;), πιθανῶς 1ος αἰ. π.Χ.
Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος εἶναι λίαν ἀμφίβολος, διότι καὶ ἄλλα ὀνόματα, ὡς Ἰσμηνίας, ἀρμόζουσι πρὸς τὴν κατάληξιν - - νίας.
- 96 Ἀμινίας Φίλωνος: ἀναφέρεται εἰς ἀπελευθερωτικὴν ἐπιγραφὴν Δελφῶν ὡς κύριος δούλης πωληθείσης εἰς Δελφόν· πιθανῶς κάτοικος Δελφῶν, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 112, στίχ. 4, 146/5 π.Χ. ἢ 145/4 π.Χ.
- 97 Ἀμινίχιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Προκλεί[δ]α, ἀριθ. 1702, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 98 Ἀμινίχιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Φίλωνος, ἀριθ. 2105, περίπου μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 99 Ἀμείνιχος Δάμωνο[ς]: ἀνέθεσε φιάλην χαλκὴν βάρους 40 δραχμῶν εἰς

ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Με-
λέται, 130-132, ἀριθ. 6, I, στίχ. 6-7, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

- 100 Ἄμεινόδικος, τεχνίτης¹ ἐγκατεστημένος ἐν Δήλῳ, IG XI 2, 161 A,
στίχ. 66-67, 279 π.Χ.
- 101 Ἄμέλπιχος, χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων ἀγγείων εὐρεθέντων εἰς
τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3607, 3608, 3609 : Wolters ἀριθ.
64, 177 (= Schwyzer ἀριθ. 472 B, 2), 98, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 102 [Ἄμ]μόα, ἐπὶ βάρου ἀγάλματος τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., IG VII
2487. Ἡ ἐπιγραφή καθ' ἡμετέραν ἀνάγλωσιν ἔχει οὕτω :
- Ζωῖ?]λω τὸν ἀδελφόν,
----- Ἄμ]μόα τὸν οὐῖδον
 Βασίλεια
(ἐντὸς στεφάνου) Δωρίων,
--- ΜΟ Λέων, Μέλας
 ἐπόησαν
- 103 Ἄμύντας, πατὴρ τοῦ Ἄσωπίχου, ἀριθ. 323, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 104 Ἄμφαρέτα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364,
ἀριθ. 11 5ος/4ος αἰ. π.Χ.
- 105 Ἄμφέριτος, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,
Wilhelm, Dram. Auff. 240, στήλη I, στίχ. 5, 5ος αἰ. π.Χ. Ἡ θηβαϊκὴ
προέλευσις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι ἀσφαλῆς καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ
καταλόγου εἶναι ἐπίσης ἄδηλος.
- 106 Ἄμφι -----, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ.
16, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 107 Ἄμφι(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων, ἰδὲ περὶ τούτου ἐν λ. Ἄμ-
φίθεμις, ἀριθ. 109.
- 108 Ἄμφίας, πατὴρ τοῦ Διοκλίδου, ἀριθ. 542, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 109 Ἄμφίθεμις. Τὸ πρόσωπον τοῦτο, τὸ ὁποῖον μετέσχε τοῦ πολιτικοῦ
βίου τῶν Θηβῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ διάφορα ὀνόματα. α) Ἄμφίθεμις,
Παυσ. III 9, 8. β) Ἄμφίθεος, Πλουτ., Λυσανδρ. 27. Περὶ τοῦ Σωκρ.
δαιμ. 4. γ) Ἄντίθεος, Hell. Oxyrh. XII 1.

1. Ὁ ὄρος τίθεται ἐδῶ ὑπὸ τὴν νέαν σημασίαν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ
Διονυσιακοῦ τεχνίτου.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐκλογή μεταξύ τῶν τριῶν αὐτῶν τύπων εἶναι δύσκολος. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι τὰ βοιωτικά κύρια ὀνόματα εἰς τὰ Hell. Oxyrh. εἶναι λίαν ἠλλοιωμένα¹. Νομίζω ὅτι ἡ ἐκλογή πρέπει νὰ περιορισθῇ μεταξύ τῶν Ἀμφίθεμις καὶ Ἀμφίθεος, δεδομένου ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀμφι- ὀνόματα ἀπαντῶνται πολλακίς ἐν Βοιωτίᾳ. Θηβαϊκὰ νομίσματα τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. παρέχουσι τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου τῆς κοπῆς (βοιωτάρχου) ΑΜΦΙ. Τοῦτον ὁ Head, Hist. Num. 351, ἠθέλησε νὰ ταυτίσῃ πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς φιλολογικῆς παραδόσεως μνημονευόμενον Ἀμφί-θεμιν-θεον (= Ἀντίθεον). Ἐὰν δεχθῶμεν τὴν ἄποψιν ταύτην, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπίθανος, πρέπει νὰ ἀπορρίψωμεν τὴν γραφὴν Ἀντίθεος. Κατ' ἐμὴν γνώσιν τὰ ὀνόματα Ἀμφίθεμις καὶ Ἀμφίθεος δὲν μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτίᾳ. Τὰ εἰς -θεμις λήγοντα ὀνόματα εἶναι λίαν διαδεδομένα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὁ Bechtel, Hist. Pers., ἀναφέρει 44 ἐκ διαφόρων τόπων. Ἐκ Θηβῶν μαρτυρεῖται ἔν², ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἀποτελοῦσιν ὀνόματα τυπικῶς Βοιωτικά. Ὡσαύτως τὰ εἰς -θεος λήγοντα ὀνόματα, ἂν καὶ μαρτυροῦνται συχνότερον³ ἐν Βοιωτίᾳ, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν οὔτε καὶ αὐτὰ τυπικῶς βοιωτικά.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν μετ' ἀσφαλείας ἓν ἐκ τῶν τριῶν τούτων ὀνομάτων, πιθανῶς πρέπει ὅμως νὰ ἀποκλείσωμεν τὸ Ἀντίθεος.

Κατὰ τὸν Πausanίαν III 9, 8, τὸν Πλούταρχον, Λυσανδρ. 27, καὶ τὰ Hell. Oxyrh. XII 1, ὁ Ἀμφί- ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἡγετῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως καὶ ἐδέχθη περσικά χρήματα κατὰ τὸ 395 π.Χ., προκειμένου νὰ ἐξωθήσῃ εἰς πόλεμον τὰς Θήβας ἐναντίον τῶν Σπαρτιατῶν. Συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν (Πλουτ., Περί τοῦ Σωκρ. δαιμ. 33) ἀπηλευθερώθη μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ.

Ἀμφίθεος, ἰδεῖν ἐν λ. Ἀμφίθεμις, ἀριθ. 109.

110 Ἀμφιλαῖ[δας], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 50, περίπου 225 π.Χ. - 125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.

111 Ἀμφισσθένια, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (Ε. Στασινοπούλου-Τουλούπα ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202), Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 2-3, ἀριθ. 6, 425-400 π.Χ.

1. Π.χ. Κορραντάδας ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Κοιρατάδας.

2. Καλλ[?]ίθεμις Καλλί---, IG VII 2480, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

3. Π.χ. Δωρό-θεος, Εὐξί-θεος, Μνησί-θεος, Τιμό-θεος κ.ά.

112 Ἄμφιῳ, ἐπὶ ἐλλιποῦς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς IG VII 2489, στίχ. 2, 1ος αἰ. μ.Χ. (:):

---- Ἄμφιῳ τὴν μη[τέρα
--- Ἡρ]ακλείτου τοῖς θεο[ῖς]

112a --ωρος Ἄμφοτερίδου, πατὴρ σαλπιστοῦ νικήσαντος εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Collin, BCH 21, 1897, 569, στίχ. 12, τέλη 2ου ἢ ἀρχαίου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 571.

113 Ἄμφοττό, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 4248, περὶ τὸ 400 π.Χ.

114 Ἄναγκίππα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (E. Στασινοπούλου-Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2, Χρονικά, 202), Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 3, ἀριθ. 8, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (= SEG XXIV ἀριθ. 376, ἔνθα ἐσφαλμένως ἀναγράφεται ἌναΝκίππα ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ ἌναΓκίππα).

115 Φαναξανδρίδας, πατὴρ τοῦ [Εὐ]αρχίδα, ἀριθ. 714, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

116 Ἄνάξανδρος, στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς εἰς τὴν μάχην τῶν Θερμοπυλῶν, Νίκανδρος ὁ Κολωφόνιος καὶ Ἄριστοφάνης ὁ Βοιωτὸς παρὰ Πλουτ., Περὶ τῆς Ἡροδ. κακοηθείας (= Jacoby, Fr. Gr. Hist. ἀριθ. 379, ἀριθ. 6). Πιθανῶς ὁ Ἄνάξανδρος εἶναι πάππος τοῦ Ἄναξανδρου, ἀριθ. 117.
Ὁ Jacoby προτιμᾷ τὴν γραφὴν Ἄλέξανδρος ἀντὶ Ἄνάξανδρος.

117 Ἄνάξανδρος, ἐπὶ κεφαλῆς 300 μισθοφόρων εὕρισκομένων εἰς τὴν ὑπερρεσίαν Μηθυμναίων ἐξορίστων μετέχει τῆς ἀνεπιτυχοῦς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Μηθύμνης, ἣτις κατείχετο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποστασίαν τῆς Ἐρέσου κατὰ τὸ 411/10 π.Χ., Θουκυδ., VIII 100.

Οἱ κώδικες C καὶ G τοῦ Θουκυδίδου παρέχουσιν Ἄνάξαρχος ἀντὶ τοῦ Ἄνάξανδρος.

Ὁ Ἄνάξανδρος εἶναι πιθανῶς ἐγγονὸς τοῦ Ἄναξανδρου, ἀριθ. 116.

118 Ἄνδαισιστρότα, σύζυγος τοῦ Παγώνδα (II), Πινδ., ἀπόσπ. 104d, 75. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Παγώνδας (I), ἀριθ. 1568. Τὸ ὄνομα Ἄνδαισιστρότα παρέχεται συμφώνως πρὸς διόρθωσιν τοῦ Wilamowitz ἀντὶ τοῦ ἄν Δαισιστρότα (Grenfell-Hunt, Diehl). Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ὀνόματα δὲν μαρτυροῦνται ἄλλοθεν.

119 Ἄνδρ ---, πατὴρ τοῦ [X]άβωνος, ἀριθ. 2126, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

120 Ἄνδρ(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης) ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 4, 1911, 113. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐταυτίσθη πρὸς τὸν Ἀνδροκλείδαν, ἀριθ. 123, Head, Hist. Num. 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70. Διὰ τὴν ταύτισιν αὐτὴν ἰδὲ ἐν λ. Ἀνδροκλείδας, ἀριθ. 123.

121 [Ἀν]δρικός Κάρπου, ἔφηβος, IG VII 2444, III, 2ος αἰ. μ.Χ.

122 [Ἀ]νδρόκλεια Καφισίνου· ἀνέθεσε κύκλον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 11, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

123 Ἀνδροκλείδης¹, εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως ἐν Θήβαις, Hell. Oxyrh. XII, 1-2. Δέχεται περσικὰ χρήματα κατὰ τὸ 395 π.Χ., προκειμένου νὰ ἐξωθήσῃ τὰς Θήβας εἰς πόλεμον ἐναντίον τῆς Σπάρτης, Ξενοφ., Ἑλλ. III 5, 1 : V 2, 35 : Hell. Oxyrh. XIII 1 : Πλουτ., Λυσανδρ. 27, Πελοπ. 6 : Πausan. III 9, 8.

Θεωρεῖται ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ἐπιθέσεως καὶ τῆς λεηλασίας τῆς Φωκίδος τῷ 395 π.Χ., Ξενοφ., Ἑλλ. III 5, 4 : Hell. Oxyrh. XIII 3-4 : Πλουτ., Λυσ. 27. Τῷ 389 π.Χ., μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καδμείας ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, καταφεύγει εἰς τὰς Ἀθήνας, Ξενοφ., Ἑλλ. V 2, 31 : Πλουτ., Πελοπ. 6. Ὀλίγον ἀργότερον δολοφονεῖται ὑπὸ Θηβαίων μεταβάντων πρὸς τοῦτο εἰς Ἀθήνας ἐντολῇ τῶν ὀλιγαρχικῶν : Πλουτ., Πελοπ. 6, Σωκρ. δαιμ., 29.

Ὁ Φερένικος Κηφισοδότου, ἀριθ. 2031, φαίνεται ὅτι κληρονομεῖ τὴν ἐν Ἀθήναις κινήτην περιουσίαν τοῦ Ἀνδροκλείδου, Λυσ., Ὑπὲρ Φερενίκου περὶ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου (= Διονυσ. Ἀλικαρν., περὶ Ἰσαίου, 6) Σούδα ἐν λ. φανερά οὐσία.

Ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. (ἀνωτέρω, ἀριθ. 120) ἀναγινώσκειται τὸ ὄνομα *ANΔP*· τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐταυτίσθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα Ἀνδροκλείδην ὑπὸ τοῦ Head, Hist. Num. 351 καὶ τοῦ Hill, Hist. Gr. Coins 70. Ἡ ταύτισις αὕτη φαίνεται ἀδύνατος ἐξ αἰτίας τῶν πληροφοριῶν τοῦ Πλουτ., Πελοπ. 6, καὶ τοῦ Λυσίου ἔ.ἄ., συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Ἀνδροκλείδης ἐφονεύθη πρὸ τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379/8 π.Χ., συνεπῶς δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπῆρξεν ὑπεύθυνος τῆς κοπῆς νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα ἐκόπησαν προγενεστέρως.

Ἀνδροκλῆς, ἰδεῖν ἐν λ. Ἀνδροκλείδας.

1. Ἐν Hell. Oxyrh. XII 1 παρέχεται ἐσφαλμένως Ἀνδροκλῆς.

- 124 Ἄνδροκλῆς, πατήρ τῆς [Β]ουκολίδος, ἀριθ. 370, τέλη 2ου ἢ ἀρχαίου αἰ. π.Χ.
- 125 Ἄνδ[ρ]οκλῆς Σατούρω, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 1981, στίχ. 8, 2ος αἰ. μ.Χ. (;). Τὸ ὄνομα παρέχεται καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ ---- Σατούρω τοῦ πρώτου ἐκδότου, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3, στίχ. 9.
- 126 Ἄνδρόμαχος, πατήρ τοῦ Θρασέα, ἀριθ. 949.
- 127 Ἄνδρων Γοργίδαο, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 7: Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 128 Ἄνδορέ[τιος], πατρωνυμικὸν τοῦ Φιλίππου, ἀριθ. 2048, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 129 Ἄνεμοίτας, ὄπαδὸς τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' τῆς Μακεδονίας, πιθανῶς μέλος τοῦ μακεδονίζοντος κόμματος ἐν Θήβαις μετὰ τοῦ Τιμόλα, ἀριθ. 1971, καὶ τοῦ Θεογένους, ἀριθ. 878. Θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, περὶ τοῦ στεφάνου 295, ὡς προδότης τῆς πατρίδος του.
- 130 Ἄνθαῖον, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (Ε. Στασινοπούλου-Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202), Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 2, ἀριθ. 3, (= SEG XXIV ἀριθ. 370) περὶ τὸ 425 π.Χ.
- 131 Ἄνθέμα· ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἐπὶ χαλκοῦ ἀντικειμένου¹ ἔχουσα οὕτω :

Α Ν Θ Ε Μ Α Τ Ω Ι
Τ Α Ι Τ Ω Κ Α Β Ι Ρ

Ἄνθέμα τῶ Πάι[δι] τῶ Καβίρ(ω), IG VII 2458: Wolters ἀριθ. 45 (πρβ. Bruns, ἔ.ἀ. 246), 3ος αἰ. π.Χ.
Τὸ ὄνομα Ἄνθέμη εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ Ἑρετρίας, IG XII 9, 316. Ἐν Βοιωτίᾳ IG VII 772, 1590, 2259, 2913.

- 132 Ἄνι(θ)ί(π)πη(?), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2542, στίχ. 6, τέλη 3ου αἰ. μ.Χ. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Roscoe, ὅστις παρέχει τὸ ἀκατανόητον ANEIHΠHM. Τοῦτο διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Dittenberger εἰς Ἄνθίππην, ἀλλὰ καὶ τὸ Ξανθίππην εἶναι ἐπ' ἴσης δυνατόν. Γενικῶς ὅμως ἡ ἀποκατάστασις αὐτοῦ, λόγῳ τῆς κακῆς καταστάσεως

1. Ἴδὲ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν IG VII 2458: Wolters ἀριθ. 45, Bruns, Neue deutsche Ausgrabungen im Mittelmeergebiet und in vorden Orient 246 καὶ εἰκόνες 6 καὶ 7.

τοῦ ἀπογράφου δὲν εἶναι ἀσφαλῆς. Διὰ τὰ λοιπὰ ἀναφερόμενα πρόσωπα ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ, ἰδὲ ἐν λ. Ἐβλ(ά)βιος, ἀριθ. 7.

- 133 Ἄνιοεῖλας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8856, 4ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα Ἄνιο-εῖλας εἶναι κατ' ἐμὴν γνώσιν μοναδικόν¹. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν Ἡνιο-(ήνία) ἀπαντᾶται καὶ εἰς ἄλλα βοιωτικὰ ὀνόματα, ὡς Ἄνιόχα (Θεσπικῆ) IG VII 2115, στίχ. 1, Ἄνιοχίδας (Ἀνθηδόσιος) IG VII 3207, στίχ. 8 καὶ [Ἀ]νιοκράτης [Πλ]αταιεύς, *Philologus* 48, 1889, 389, ἀριθ. 12. Τὸ β' συνθετικὸν -εῖλας νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὰ παρ' Ἡσυχίου εἶλα· ἄθλια, χαλινοί, δεσμοί, φιμοί, δέραια καὶ εἶλος· δεσμός.
- 134 Ἄνναιῖα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2588 : Schwyzer ἀριθ. 468 B, 1, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 135 Ἄντα[γ]ό[ρας], ἄρχων Θηβῶν, ἐν καταλόγῳ ἐφήβων, IG VII 2444 IVa, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 136 Ἄντι(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, *Hist. Num.* 351 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 113 : Σβορώνος, *ΑΔ* 2, 1916, 297-298, ἀριθ. 497-527. Οἱ Taillardat καὶ Roesch ἐν *Rén. Phil.* 40, 1966, 87, στηριζόμενοι εἰς τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν νομισμάτων, φρονοῦν ὅτι τὰ νομίσματα τὰ φέροντα τὴν ANTI ἢ TIAN δὲν εἶναι μεταγενέστερα τοῦ 395/394 π.Χ., τὸ αὐτὸ δὲ φρονοῦν καὶ περὶ τῶν APKA, ἀριθ. 279, EXE, ἀριθ. 805, HIKE, ἀριθ. 969, HISM, ἀριθ. 1007, KLEE ἀριθ. 1154, KLEES, ἀριθ. 1154, XAPO, ἀριθ. 2147, θεωροῦν δὲ τοῦτο πιθανὸν καὶ περὶ τῶν TIM, ἀριθ. 1957, EPPA, ἀριθ. 665, ΘEOΓ, ἀριθ. 876, ΘEOΤ, ἀριθ. 924, KABI, ἀριθ. 1030, ΛΥΚΙ, ἀριθ. 1428, ΠΤΟΙ, ἀριθ. 1723, ΠΥΘΙ, ἀριθ. 1746.
- Ὁ Münsterberg, ἔ.ἀ. 114 παρέχει ἐκ θηβαϊκοῦ νομίσματος τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. τὸ ὄνομα TI-AN. Νομίζω ὅτι καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ AN-TI, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ TIAN() ὡς βοιωτικὸν ὄνομα, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν Σβορώνος, *ΑΔ* 2, 1916, 297.
- 137 Ἄντιγένεις Νικίηος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 12 : Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1. Ἐξήτασα τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ANIOEIIAΣ εἶναι πλέον ἢ ἀσφαλῆς. Τὸ ANIOXIIAΣ εἶναι ἀδύνατον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγράφη ποτὲ ἐπὶ τῆς στήλης.

137α [Ἀν]τιγενίδα[ς ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 7, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling ἐπὶ τοῦ λίθου ἐφέρετο *ΙΙΓΓΕΝΙΔΑ*. Ἡ συμπλήρωσις [Τιμ]ηγενίδα[ς], ἥτις ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται δυνατή, πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ, διότι ἐν τῇ ἐπιγραφῇ γίνεται χρῆσις τοῦ *EI* ἀντὶ τοῦ *H*, ὡς π.χ. ἐν τῷ 10ῳ στίχῳ παρέχεται Τειλεφάνειος.

138 Ἀντιγενίδας Σατύρου, περιδοξος Θηβαῖος αὐλητής. Κατὰ [Λυσιάν] παρ' Ἀρποκρατίωνι ἐν λ. Ἀντιγενίδας, ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο *Διονύσιος*, ἐν ᾧ κατὰ Σούδαν, ἐν λ., ἦτο υἱὸς τοῦ Σατύρου. Ἐπίγραμμα ¹ τῆς Παλατινῆς Ἀνθολογίας V 206 (Λεωνίδου) παρέχει τὰ ὀνόματα δύο θυγατέρων τοῦ Ἀντιγενίδου :

Μηλῶ καὶ Σατύρῃ τανυήλικες Ἀντιγενίδεω παῖδες κ.τ.λ.

Τὸ ὄνομα Σατύρῃ μᾶς ἐπιτρέπει πιθανῶς νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Ἀντιγενίδου ἐκαλεῖτο κατ' ἀλήθειαν Σάτυρος.

Ἡ καλλιτεχνικὴ δραστηριότης αὐτοῦ τοποθετεῖται εἰς τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., πρβ. Jacoby, *Fr. Gr. Hist.* 76, ἀποσπ. 36 (Δοῦρις) 115, ἀποσπ. 52 (Θεόπομπος) Πλουτ., Ἀλεξ. τύχης II 2 : Ἀποφθ. Ἐπαμ. 20. Μετέχει μουσικοῦ ἀγῶνος ὀργανωθέντος ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' πρὸ τῆς πολιορκίας τῆς μακεδονικῆς Μεθώνης, Jacoby, *Fr. Gr. Hist.* 76, ἀποσπ. 36 καὶ 115 ἀποσπ. 52.

Ἡ ἐκτίμησις τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν τέχνην του : Πλουτ., Ἀλεξ. τύχης II C. Ὡσαύτως τοῦ Ἐπαμεινώνδα, Πλουτ., Ἀποφθεγμ. Ἐπαμ. 193 F.

Οἱ μουσικοὶ νεωτερισμοὶ αὐτοῦ Θεοφρ., Περὶ φυτῶν IV 11, 4. Σούδα ἐν λ. Ἀντιγενίδης.

Ἀντιγενεΐδιος τρόπος, Πλουτ., Περὶ Μουσ. 21. Ἄλλαι πληροφορίες, Πλουτ., Δημητρ. 6, Ἀριστοξ., ἀποσπ. 77².

Ἡ πληροφορία τῆς Παμφίλης παρὰ Γελλίῳ, *Noctes Atticae*, XV 17, ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης διετέλεσε μαθητὴς τοῦ Ἀντιγενίδου εἶναι ἀπαράδεκτος διὰ λόγους χρονολογικοῦς, διότι ὁ Ἀντιγενίδης δρᾷ κατὰ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Σάτυρος, ἀριθ. 1798.

139 Ἀντίγων, πατὴρ τοῦ Διογένους, ἀριθ. 519, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.

140 Ἀντίγων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐρετρίᾳ, IG XII 9, 790, 3ου αἰ. π.Χ.

1. *Εἰς Μηλῶ καὶ Σατύρῃν τὰς αὐλητρίδας.*

2. Ἐκδόσις F. Wehrli, *Die Schule des Aristoteles, Texte und Kommentar, Heft II.* (Müller, FHG II).

- 141 Ἄντ[ι]δῶρ[ιος], πατρωνυμικὸν τοῦ *Τρίακος*, ἀριθ. 1991, τέλη 4ου ἢ ἀρχαὶ 3ου αἰ. π.Χ.
- 142 Ἄντιδῶρ[ος] ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 6, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 143 Ἄντίθεος, ἰδὲ ἐν λ. Ἄμφιθεμῖς, ἀριθ. 109.
- 144 Ἄντίκλεια Ἀπολλοδώρου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8857, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 145 Ἄν[τι]κλῆ[ς] Ἔρα ---, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 146 Ἄντικράτεις, πατὴρ τοῦ Ἀριστοδίκου, ἀριθ. 236, τέλη 3ου αἰ. π.Χ.
- 147 Ἄντικράτης, παγκρατιαστὴς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀγενείων, νικητὴς εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ μεγάλα ἐν Ὠρωπῷ (IG VII 414+IG II 978b, στίχ. 23) Preuner, AM 28, 1903, 338 κέ. : Λεονάρδος, AE 1923, 46-49, ἀριθ. 125, πρβ. Preuner, Hermes 57, 1922, 80 κέ. (= SEG I ἀριθ. 126), 335/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Preuner, Hermes 57, 1928, 86. Ἐσχάτως ὁ Πετράκος, Ὁ Ὠρωπὸς καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου (1968) 196 κέ., ἐπανεκδίδει τὴν ἐπιγραφὴν καὶ θεωρεῖ ταύτην παλαιότεραν τοῦ 338 π.Χ., ἂν καὶ δὲν ἀποκλείει κατηγορηματικῶς τὴν ὑπὸ τοῦ Preuner προταθεῖσαν χρονολόγησιν.
- 148 Ἄντικυρά[δα], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2550, 6ος/5ος αἰ. π.Χ. Ὁ Dittenberger, ἔ.ἄ. προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν Ἄντικυρα[ῖος]. Ἡ συμπλήρωσις αὕτη δὲν φαίνεται δυνατὴ κατόπιν τῶν παρατηρήσεων τοῦ L. Robert¹, διὰ τοῦτο δὲ καὶ συνεπλήρωσα Ἄντικυρά[δα] συμφώνως πρὸς βοιωτικὰ κύρια ὀνόματα προερχόμενα ἐξ ἐθνικῶν ὡς *Αἰολάδας* ἀνωτέρω ἀριθ. 63-65, *Θειβάδας*, IG VII 42, στίχ. 18 (Μεγαρεύς), IG VII 2430, στίχ. 5 (Θηβαῖος), IG VII 3532 (Τάναγρα) *Θεσπιάδης* (Θεσπιεὺς) IG VII 1855, στίχ. 5 κ.ἄ.
- 149 Ἄντιμάχιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἐροτίωνος, ἀριθ. 693, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 150 Ἄντίμα[χος], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Καροῦζος, AD 10, 1926, παράρτ., 10 ἀριθ. 1, α' ἡμισυ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

1. Rén. Phil. 1945, 19-20: «des ethniques d'Antikyra» (Ἄντικυρῆς est l'éthnique d'Antikyra de l'Oïta, Ἄντικυρεὺς celui de la ville de Phocide. Dans Étienne de Byzance Ἄντικυραῖος n'est pas l'éthnique de la pseudo-Antikyra de Locride mais un adjectif appliqué à l'ellébore par le poète médecin Marcellus de Sidé, REG 57, 1944, 212 ἀριθ. 118). Τὸ Ἄντικυράδα(ς) παρὰ τὸ Ἄντικυρεὺς.

- 151 Ἄντιμένης, πατήρ τῆς [Κλ]ειτοῦς, ἀριθ. 1167, τέλη τοῦ 2ου ἢ ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 152 Ἄντιμένης, πατήρ τοῦ Πρωτάρχου, ἀριθ. 1719, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 153 Ἄντιόχος, πατήρ τοῦ Σωκ[ράτ]ους, ἀριθ. 1882, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 154 Ἄντιπατρος, πατήρ τῆς Συνπόσεως, ἀριθ. 1866, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 155 Ἄντιφάνης, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2553, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 156 Ἄντιφάνεις Χαιρετίδαι, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 10 (Schwyzer ἀριθ. 469), 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 157 Ἄντιφίλος, ἀγωνοθέτης Ἡρακλείων τῶν ἐν Θήβαις, 1ος αἰ. π.Χ. (;).
Ἐξ ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς Θηβῶν, ἀριθ. εὔρετ. 11 (non vidi):
Ἄγωνοθετοῦντος Ἄντιφίλου ---
-- ΟΚΚΟΥΣ οἶδε ἐνίκων τὰ Ἡράκλεια
[Σ]αλπισταῖς

- 158 Ἄντιχαρις, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2551, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 159 Ἄντιων, ἐπιγραφὴ ἐπὶ θραύσματος μαρμαρίνου ἐδωλίου, IG VII 2529, 3ος αἰ. π.Χ.
- 160 Ἄντιων· κυκλοτερῆς βωμὸς φέρων τὴν ἐπιγραφὴν: Ἄντιων ἀνέθεικε Παναρμῶν τοῖς θεοῖς, IG VII 2473, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 161 Ἄντιων Ξένωνος, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198, στήλη I, ἀριθ. 12, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 162 [Ἀπ]ελλέας, πατήρ τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀριθ. 244, τέλη 1ου αἰ. π.Χ.
- 163 [Ἀ]πο --- ----, ᾧδὸς ἐν ἀγωνιστικῷ καταλόγῳ εὔρεθέντι ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 254, Β, στίχ. 40, περὶ τὸ 90 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 257-258.
- 164 Ἄπολ[-]ος, πατήρ τοῦ Ἰπάρχου, ἀριθ. 976, ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ.
- 165 Ἄπο- -- Ἐπικτήτο[υ], ἔφηβος IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 166 Ἄπολ(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num. 35 :

Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.

- 167 **Τιβ(έριος) Ίούλιος Ἀπόλαυστος**, τ[ραγικῆς ἐν]ρῦθμου κινήσεως ὑποκριτή[ς], *Δελφός*¹, γενόμενος βουλευτῆς πολλῶν πόλεων καὶ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν καὶ τιμηθεὶς ἐν Δελφοῖς ἀναστάσει ἀνδριάντος, F. Delphes III 1, 551, στίχ. 1, 3ος αἰ. μ.Χ.
Διὰ τὸ ὄνομα Ἀπόλαυστος, ὅπερ ἔφερον χορευταί, πρβ. A. Wilhelm, *Hermes* 62, 1927, 491-493.
Διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν εἰδικότητα τοῦ Ἀπολαύστου πρβ. L. Robert, *Pantomimen in griechischen Orient*, *Hermes* 65, 1930, 106 κέ.
- 168 **Ἀπολλοδώρα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, *ΑΕ* 1934-35, Χρονικά, 5, ἀριθ. 69, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.
- 169 [Ἀπολ]λοδώρα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 32, μεταξὺ 225 - 125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 170 **Ἀπολλοδό[ριος]**, πατρωνυμικὸν τοῦ [Εὐ]νόστου, ἀριθ. 764, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 171 **Ἀπολλοδώριος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Καφισοδώρου, ἀριθ. 1140, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 172 ---Ἀπολλοδώ(ρω), πατὴρ νεοσυλλέκτου, *IG VII* 2438a, στίχ. 15, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 173 **Ἀπολλόδωρος**, πατὴρ τῆς Ἀντικλείας, ἀριθ. 144, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 174 **Ἀπολλώδωρος** (sic) πατὴρ τοῦ Διοσκουρίδου, ἀριθ. 587, 2ος αἰ. π.Χ.
- 175 **Ἀπολλόδωρος**, πατὴρ τοῦ Ἑρμαῖου, ἀριθ. 680, τέλη 3ου αἰ. π.Χ.
- 176 **Ἀπολλόδωρος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, *ΑΕ* 1934-35, Χρονικά, 5, ἀριθ. 70, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (;
- 177 [Ἀπο]λλόδωρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. Boeotian tombstones ἀριθ. 25, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 178 [Ἀ]πολλόδω[ρος], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα, *ΑΔ* 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, 2ος αἰ. π.Χ. (= SEG XXV

1. Ὁ Bourguet ἐν F. Delphes, ἔ.ἀ. 366 ἀπορεῖ, διατὶ μεταξὺ τῶν πόλεων, τῶν ὁποίων βουλευτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἀπόλαυστος, δὲν ἀναφέρονται οἱ Δελφοί· νομίζω ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἀπόλαυστος ἦτο Δελφός καὶ συνεπῶς τὸ πρᾶγμα ἦτο τελείως περιττόν.

ἀριθ. 526). Ἡ ἐκδότις συνεπλήρου [Ἄ]πολλοδώ[ρ -, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ λίθου φαίνονται ἐλλείποντα εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως τρία γράμματα, διὸ προετίμησα τὴν συμπλήρωσιν ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἀντὶ τοῦ ἐν SEG, ἔ.ἀ. [Ἄ]πολλοδώ[ρα].

- 179 Ἄπολλόδωρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2590, 1ος αἰ. μ.Χ. (·).
- 180 Ἄπολλόδωρος Βρογχίω, ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, εἰς Ἄπόλλωνα Πτώφον, IG VII 2724b, στίχ. 4, 308-304 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Holleaux, Études I, 13, σημ. 1 καὶ Feyerl, Polybe, 28 καὶ 73.
- 181 [Ἀπ]ολλόδωρος Δαλάρχου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 I, στίχ. 14, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 182 [Ἄ]πολλόδω[ρ]ος Νίκωνος, ἀνέθεσε φιάλην χαλκῆν βάρους 35 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, I, στίχ. 19-20, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 183 Ἄπολλόδωρος Νυμειῶ, γραμματεὺς καβειριαρχῶν, IG VII 2420, στίχ. 16 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49 καὶ 73.
- 184 Ἄπολλώνιος, πατὴρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ἀριθ. 186, 1ος αἰ. π.Χ.
- 185 Ἄπολλώνιος, πατὴρ τοῦ [Ἀπολλ]ωνίου, ἀριθ. 187, 2ος αἰ. π.Χ.
- 186 Ἄπολλώνιος Ἀπολλωνίου, κῆρυξ ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Βασιλεια τὰ ἐν Λεβαδείᾳ, IG VII 2871, στίχ. 7-8, 1ος αἰ. π.Χ. Διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον καὶ τὴν χρονολόγησιν τῆς ἐπιγραφῆς ἰδὲ Feyerl, Contribution 58 κέ.
- 187 [Ἀπολλ]ώνιος Ἀπολλωνίου, ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 188 Ἄπολλώνιος Μενάνδρου (I), πρόξενος Αἰτωλῶν, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Μάτρωνος, ἀριθ. 1337, καὶ Μενάνδρου (II), ἀριθ. 1319, διὰ ψηφίσματος τοῦ κοινοῦ IG IX 1, 1, ἀριθ. 71, στίχ. 6, 185/4 π.Χ.
- 189 [Ἀπ]ολλώνιος Νικίου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 I, στίχ. 17, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2. Ὁ [Ἀπ]ολλώνιος εἶναι πιθανῶς ἀδελφὸς τοῦ [Εὐκ]ράτους Νικίου, ἀριθ. 746.

- 190 **Αρ** ---, πατήρ τοῦ *Τεισάρχου*, ἀριθ. 1937, καὶ τῆς *Ἀρμοξένας*, ἀριθ. 281, καὶ σύζυγος τῆς *Νικοῦς*, IG VII 2488, στίχ. 4, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Ἀρμοξένα*, ἀριθ. 281.
- 191 **Ἀργεία**, χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων κανθάρου εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3611 : Wolters ἀριθ. 99, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 192 **Ἀρε** --- ----, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τῆ]ν δημο[σίαν καὶ τήν] ἱεράν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 18, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 193 **Ἀρη**..ος(;) πατρωνυμικὸν τοῦ *Ἡρακλείδα*, ἀριθ. 849, 339 π.Χ.
- 194 [Ἀριάν]θιος [Λυσι]μαχίδαο. Τὸ ὄνομα τοῦ Θηβαίου τούτου παραδίδεται ὑπὸ φιλολογικῶν πηγῶν καὶ ὑπὸ δελφικῆς ἐπιγραφῆς. Ὁ Θουκυδίδης, IV 91, 1, παρέχει *Ἀριανθίδας*: ὁ Πausανίας, X 9, 5, *Ἐριανθίδας*: ὁ Πλούταρχος, Λυσ. 15, *Ἐρίανθος*: τὰ εἰς Δημοσθένη Σχόλια, περὶ παραπρ. 65, *Εὔανθος*. Ἡ δελφικὴ ἐπιγραφή, F. Delphes III 1, ἀριθ. 52 : Sylloge³, ἀριθ. 115 III (= Tod, Greek Hist. Inscr. ἀριθ. 94, [Ἀριάν]θος) παρέχει μόνον τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος ---θιος. Τοῦτο ἀποκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Bourguet εἰς [Ἀριάν]θιος κατόπιν συνδυασμοῦ τῶν λειψάνων τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ παρεχομένου ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου, ἔ.ἀ. (πρβ. Pomtow, Sylloge³, ἀριθ. 115 III, σημ. 4 : Roesch, Thespies 111, σημ. 2.
- α) Βοιωτάρχης, λαμβάνει μέρος μετὰ τοῦ βοιωτάρχου *Παγώνδα*, ἀριθ. 1569, εἰς τὴν παρὰ τὸ Δῆλιον μάχην, κατὰ τὸ 424/3 π.Χ., Θουκ. IV 91, 1.
- β) Ναύαρχος τοῦ βοιωτικοῦ στόλου εἰς τὴν παρὰ τοὺς Αἰγὸς Ποταμούς ναυμαχίαν κατὰ τὸ 405 π.Χ., Πaus., X 9, 5.
- γ) Τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἰδρύθη ἐν Δελφοῖς (βάθρον τῶν Λακεδαιμονίων) Πaus., ἔ.ἀ., F. Delphes III 1, 52.
- δ) Μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν Ἀθηνῶν, 404 π.Χ., προτείνει εἰς τοὺς συμμάχους τὴν πλήρη καταστροφὴν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, Πλούτ., Λυσ., 15 : Σχόλια εἰς Δημοσθ. περὶ παραπρ. 65 (πρβ. Ξεν., Ἑλλ. II 2, 19).
- ε) Πατήρ τοῦ *Υπατοδώρου*, ἀριθ. 2005.
- 195 **Ἀρίμνασ**[τος], πατήρ τοῦ [Ν]ικοβούλου, ἀριθ. 1434, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 196 Ἄρισ(τ), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 197 Ἄριστ ---, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2643, στίχ. 2, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 198 Ἄρίστηχο[ς ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 11, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 199 Ἄριστάνδριος, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀθανία, ἀριθ. 47, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 200 ---Ἄριστ?](τ)άνδρου, πατὴρ μουσικοῦ τινος, τιμηθέντος διὰ προξενίας ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, 365 (L. Robert, BCH 53, 1929, 39 κέ.). Τὸ ὄνομα δίδεται συμφάνως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Bourguet, ὅστις ἀναγινώσκει ἐπὶ τοῦ λίθου -- IANΔΡΟΥ.
- 201 Ἄριστανδρος· ὁμοῦ μετὰ τοῦ Πέτρωνος, ἀριθ. 1638, ἀνέθεσαν Ἑρμῆν (Διονύσου;) εἰς τὸν Διόνυσον ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 367, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 202 Ἄρισταρχος, πατὴρ τοῦ Διοκλέους, ἀριθ. 544, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 203 Ἄριστεάς, πατὴρ τοῦ Εὐγενίδα, ἀριθ. 724, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 204 Ἄριστεάς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 18, περίπου 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 205 Ἄριστί[δ]ης, πατὴρ τοῦ [Ὀλ]υμπίχου, ἀριθ. 1515, 1ος αἰ. π.Χ.
- 206 Ἄριστείδας, πατὴρ τοῦ Ὑπατ(ο)δώρου, ἀριθ. 2006, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 207 Ἄριστείδης (I), ζωγράφος, ἀρχηγὸς οἰκογενείας Θηβαίων καλλιτεχνῶν. Μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης εἶναι οἱ ἐξῆς: Νικέριος, ἀριθ. 1416, Ἄριστων (I), ἀριθ. 272, Νικόμαχος, ἀριθ. 1443, Ἄριστείδης (II), ἀριθ. 208, Ἄριστων (II), ἀριθ. 277.
- Κυρία πηγὴ διὰ τὴν γνῶσιν τῆς γενεαλογίας καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῆς οἰκογενείας αὐτῆς εἶναι ὁ Πλίνιος, Nat. Hist. XXXV 36, 75 κέ. Δυστυχῶς αἱ προσωπογραφικαὶ πληροφορίες τοῦ Πλινίου εἶναι συγκεχυμέναι καὶ ἐν πολλοῖς ἀντιφατικά. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς συμπέρασμά τι, πρέπει νὰ προχωρήσωμεν μέσῳ ὑποθέσεων καὶ διορθώσεων τῶν χειρογράφων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τολμηρῶν. Ὁ A. Kalkmann, Die Quellen der Kunstgeschichte des Plinius (1898) ἐσχημάτισε τὴν γενεαλογίαν τῆς οἰκογενείας καὶ θὰ περιορισθῶ νὰ μεταφέρω κατωτέρω τὰ συμπεράσματά του.

Ἦ Πολέμων (παρ' Ἀθην. XIII 567, β) ἀναφέρει ζωγράφον Ἀριστείδην, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζει «πορνογράφον».

Ἦ Πολύβιος XXXIX 2 ἀναφέρει ζωγραφικὸν πίνακα εἰκονίζοντα τὸν θεὸν Διόνυσον καὶ σωζόμενον ἐν Κορίνθῳ μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἀντιληφθῶμεν, ἂν πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὰς πληροφορίας αὐτὰς εἰς τὸν Ἀριστείδην (I) ἢ τὸν Ἀριστείδην (II).

Ἦ Kalkmann, ἔ.ἀ. 62, ἔθεσεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν θηβαϊκὴν καταγωγὴν τοῦ Ἀριστείδου (II) καὶ τῶν ἀπογόνων του. Ἀντιθέτως ὁ Ἀ. Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 17 κέ., δέχεται τὴν θηβαϊκὴν καταγωγὴν τοῦ καὶ ἀποδίδει εἰς αὐτὸν σειρὰν ἐγχαράκτων ἐπιτυμβίων στηλῶν τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. εὑρεθεισῶν ἐν Βοιωτίᾳ καὶ εἰκονιζουσῶν κυρίως ὀπλίτας πεσόντας, κατὰ Κεραμόπουλλον, εἰς τὴν ἐν Δηλίῳ μάχην (421 π.Χ.).

Στέμμα κατὰ Kalkmann, ἔ.ἀ. 62

Ἀριστείδης (I) ἀριθ. 207

Νικέρωσ, ἀριθ. 1416

Ἀρίστων (I), ἀριθ. 272

Νικόμαχος, ἀριθ. 1443 Ἀριστείδης (II), ἀριθ. 208

Ἀρίστων (II), ἀριθ. 277

- 208 Ἀριστείδης (II), Πλιν., Nat. Hist. XXXV 36, 110 - 36, 75 (πρβ. Kalkmann, ἔ.ἀ. 61). Ἦ Kalkmann τοποθετεῖ τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἀριστείδου εἰς τὸν 4ον αἰ. π.Χ. καὶ μάλιστα περὶ τὴν 112ην Ὀλυμπιάδα (= 328 π.Χ.). Πρβ. RE² ἐν λ. *Aristeides*, ἀριθ. 30, Vollgraff, BCH 26, 1902, 567 κέ., Κεραμόπουλλον, ΑΕ 1920, 17 κέ.
- 209 Ἀριστείδης (α) μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀριστείδου (β), ἀριθ. 210, καὶ Μάρκου ἀριθ. 1284, προσφέρει εἰκόνα τοῦ αὐτοκράτορος Δομιτιανοῦ (IG VII 2495, στίχ. 4), Meritt, Hesperia 1947, 61-62, 69-79 μ.Χ.
- 210 Ἀριστείδης (β) Ἀριστείδου (α), ἰδὲ ἐν λ. Ἀριστείδης (α), ἀριθ. 209.
- 211 Ἀριστιῆος, πατρωνυμικὸν τοῦ Καφισία, ἀριθ. 1122, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 212 Ἀριστίας Νικίππιος, παραγωγεὺς, ἀξιωματοῦχος τῆς ἐν Θήβαις λατρείας τῶν Καβείρων, IG VII 2428 II, στίχ. 3 (Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1) περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 213 Ἀριστίας Πτωῖλλιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 9-10, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

- 214 **Ἀρίστιππος**: [Φ]ιλόνικα, Θεσπιάς, Ἀρίστιππος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τέκνων [----- εἰς τὴν] ὀλοκαύτωσιν τῷ θεῷ Ἀλεξανδρ[εῖ]ας δραχμὰς τρεῖς καὶ δέκα (Ἐπίδουρος) IG IV 1², 97, στίχ. 25, 3ος αἰ. π.Χ.
- 215 **Ἀρίστιχος Ἰσμενίαο**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 15, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII ἔ.ἁ. φέρεται Ἀριστίνος ἄλλ' ἢ ἀνάγνωσις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, διότι ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται Ἀρίστιχος.
- 216 **Ἀριστίων**, πατὴρ τῆς Σωσιβίας, ἀριθ. 1892, 2ος αἰ. π.Χ.
- 217 **Ἀριστίων**, πατὴρ τοῦ Τιμοκρίτου, ἀριθ. 1967, τέλη 4ου αἰ. π.Χ.
- 218 **Ἀριστίων**[ν-----, μετὰ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Φαινο---, ἀριθ. 2018, καὶ ---δ]άμου, τιμᾶται ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Νισύρου, IG XII 3, 88, στίχ. 2, 3ος αἰ. π.Χ.
- 219 **Ἀριστόβουλος**, πατὴρ τοῦ Εἰέρωνος ἀριθ. 964, α' ἡμισυ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 220 **Ἀριστόβουλος**, πατὴρ τοῦ Παραμόνου, ἀριθ. 1595, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 221 **Ἀριστόβουλος Ἀρισ[τ]οκλείδου**, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 826 B I, στίχ. 25, περὶ τὸ 117 π.Χ.
- 222 **Ἀριστογ--**, πατὴρ τοῦ Χαρίδα, ἀριθ. 2139, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 223 **Ἀριστογίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου-Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2, Χρονικά, 202, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 224 **Ἀρι[στο]γείτα Φιλ[λ]έου**, ἀνέθεσε τύπον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων, IG VII 2424, στίχ. 30-32, τέλη 2ου ἢ ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ. Ἡ Ἀρι[στο]γείτα εἶναι πιθανῶς ἀδελφὴ τοῦ [Ἀρι]στο[κ]λέους Φιλλέου, ἀριθ. 245.
- 225 ---Ἀρι[στο]γιτόνιος, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG, VII 2427, στίχ. 27, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 226 **Ἀριστογιτόνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Πολυχάρους, ἀριθ. 1682, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 227 **Ἀριστογεῖτων**, πατὴρ τῆς Πυθίδος, ἀριθ. 1750, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 228 **Ἀριστογεῖτων**, γλύπτης τῶν μέσων τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπατοδώρου, ἀριθ. 2003, ἐξετέλεσεν ἐν Δελφοῖς τὸ ἀνάθημα τῶν Ἀργείων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, τὸ ποιηθὲν εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης αὐτῶν ἐν τῇ Οἰνότη τῇ Ἀργεῖᾳ ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων

κατὰ τὸ 460 π.Χ., Πανσ. X 10, 4. Μέρος τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ἀναθήματος ἀνευρέθη ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, 91 καὶ 386, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἀρχική, ἀλλὰ νεωτέρα, χαραχθεῖσα περὶ τὰ τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., πρβ. Marcadé, Signatures I, 8. Ἐν συνεργασίᾳ καὶ πάλιν μετὰ τοῦ Ὑπατοδόρου κατεσκευάσεν ἐν Δελφοῖς τὸ ἀνάθημα τοῦ Ὀρχομενίου Ἐπιδδάλου, Sylloge³ 60, F. Delphes III 1, 574, πρβ. Marcadé, ἔ.ἀ. I, ἀριθ. 38. Ἴδὲ ἐπίσης ἐν λ. Ὑπατόδωρος, ἀριθ. 2003.

229 Ἄριστογίτων, ἐπιγρ. ἐπιτ., IG VII 2552, 5ος αἰ. π.Χ.

[Ἄριστογε]ίτων ναο[ποιός? Ἴδὲ ἐν λ. Αἰολίων, ἀριθ. 66.

230 Ἄρι[στ]ογειτών ΔΙΚΥΛΛ., πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 90 στίχ. 1-2, πιθανῶς 300-280 π.Χ. Τὸ πατρώνυμον, ὕφ' ἣν μορφήν παρέχεται, εἶναι ἀκατανόητον¹.

231 Ἄριστογίτων Νικοδάμου, καβειριάρχης, IG VII 2428 I, στίχ. 3: Schwyzer ἀριθ. 473 - Wolters ἀριθ. 1: περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

232 Ἄριστογίτων Ὁμολωῖχιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 4 (Schwyzer ἀριθ. 469) 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

233 Ἄριστογείτων Τίτου, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.

234 Ἄριστόδα[μος], πατήρ τῆς Τελεσίππας, ἀριθ. 1942, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.

235 Ἄριστόδημος, ἱστορικός, περὶ τὸ 150/30 π.Χ., Jacoby, Fr. Gr. Hist. III^B, ἀριθ. 383, ἀπόσπ. 1-16 καὶ III b 1, ἀριθ. 383, 173-178.

236 Ἄριστόδικος Ἀντικράτιος, ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθήματι Βοιωτῶν εἰς Ἀπόλλωνα Πιῶν, IG VII 2724 C, στίχ. 4, πιθανῶς 245-240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48 καὶ 73.

237 Ἄριστοκ ----, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 826 B I, στίχ. 25, περὶ τὸ 117 π.Χ.

238 Ἄριστόκλει[α], μήτηρ τοῦ Ἑρμαίου, ἀριθ. 673, καὶ τῆς Εὐτυχειαν[ῆς], ἀριθ. 784, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VIII 2693, στίχ. 1, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.

1. Ὁ ἐκδότης τῆς ἐπιγραφῆς Dauv λέγει τὰ ἑξῆς: «Ce qui reste du patronymique est trop incertain pour rendre vraisemblable — ni pour infirmer — une lecture [N]ικ[ο]-δά[μου]; on connaît «un peu avant le milieu du IIIe siècle av. J.-C.» (Dittenberger) un Ἄριστογίτων Νικοδάμου, Kabiriarque (IG VII 2428)».

- 239 Ἄριστόκλεια, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2652, στίχ. 2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 240 Ἄρισ[τ]οκλείδης, πατήρ τοῦ Ἄριστοβούλου, ἀριθ. 221, περὶ τὸ 117 μ.Χ.
- 241 Ἄριστοκλείδας, πατήρ τοῦ Πραξιτέλους, ἀριθ. 1693, πιθανῶς 240-237 π.Χ.
- 242 Ἄριστοκλείδας, χορευτῆς κομφοδοῦ, μετέσχε τῶν Χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 691, στίχ. 21, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 243 Ἄριστοκλῆς, πατήρ τοῦ Εὐφροσύνου, ἀριθ. 798, 2ος αἰ. π.Χ.
- 244 Ἄριστοκλῆς Ἄ[π]ελλέου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱεράν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 11, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 245 [Ἄρι]στο[κ]λῆς Φιλλέου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱεράν γῆν, IG VII 2446 I, στίχ. 5, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- Ἡ ἐπιγραφή IG VII 2446 γνωρίζει ἡμῖν τοὺς ἐξῆς Θηβαίους: Μεγακλῆ Φιλλέου, ἀριθ. 1292 καὶ Σωκράτη Μεγακλέους, ἀριθ. 1883. Ἡ ἐπιγραφή IG VII 4149, στίχ. 5, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ., παρέχει ἡμῖν τὸν Φιλλέαν Μεγακλέους, ἀριθ. 2054. Ἐν IG VII 2424, στίχ. 30-31 παρέχεται Ἄρι[στο]γεῖτα Φιλ[λ]έου, τέλη 2ου ἢ ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ. Ὡσαύτως ἡ ἐπιγραφή IG VII 2426, στίχ. 3 καὶ 12 (περὶ τὰ μέσα 2ου αἰ. π.Χ.) γνωρίζει ἡμῖν Φιλλέαν τινὰ Θηβαῖον· λόγῳ τῆς ἀπουσίας πατρωνύμου ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐπιγραφῇ, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ἂν οὗτος ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω. Πάντως ὁ τελευταῖος οὗτος Φιλλέας δὲν δύναται νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν ἐν IG VII 4149, στίχ. 5 Φιλλέαν Μεγακλέους, ἀριθ. 2054, διὰ λόγους χρονολογικούς.
- Ὁ Jamot, BCH 19, 1895, 355 ἀριθ. 8 ἐδημοσίευσεν θεσπικὴν ἐπιγραφὴν, τῆς ὁποίας ἀποκατέστησε τοὺς στίχους 8-11 οὕτως:
- ... ἀπὸ δὲ τῶν τεχν[ιτῶν τῶν συν]
τελούντων εἰς Ἐλικῶνα ἀπ[ὸ δὲ τῶν]?
Μουσῶν Φιλλέου τοῦ [Μεγακλέους ἀπὸ δὲ τοῦ Διο]?
νύσου Φιλλέου [τ]ο[ῦ] ---
- Ὁ Feysel, Contribution 119, ὀρθῶς ὑπέθεσε λάθος τοῦ χαρακτοῦ εἰς τὸν 9ον στίχον καὶ ἀποκατέστησεν οὕτω τὴν ἐπιγραφὴν:
- ... ἀπὸ δὲ τῶν τεχν[ιτῶν τῶν συν]
τελούντων εἰς Ἐλικῶνα ἀπ[ὸ] ἱερέως τῶν
Μουσῶν Φιλλέου τοῦ [—] τοῦ δὲ Διο]
νύσου Φιλλέου [τ]ο[ῦ] —

Ὁ Ἀνδρέας Παπαγιαννόπουλος - Παλαιὸς στηριχθεὶς εἰς νέαν ἐπιγραφὴν ἐκ Θεσπιῶν, Πολέμων 3, 1917, 76-77, διώρθωσε κατὰ τρόπον ὀριστικὸν τὰς συμπληρώσεις τοῦ Jamot καὶ τοῦ Feyel:

... ἀπὸ δὲ τῶν τεχν[ιτῶν τῶν συν]

τελούντων εἰς Ἑλικῶνα <α> π[υρφοροῦντος τῶν]

Μουσῶν Φιλλέου τοῦ [---, τοῦ δὲ Διο]

νύσου Φιλλέου [τ]ο[ῦ ---

Ὁ Jamot συνεπλήρωσεν εἰς τὸν 10ον στίχον *Φιλλέου τοῦ* [Μεγακλέους] καὶ ἐθεώρησε τὸν Φιλλέαν Θηβαῖον. Ἄλλ' ἡ ἐπιγραφὴ τῶν Θεσπιῶν, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀνδρέας Παπαγιαννόπουλος - Παλαιός, ἔ.ἀ. 75, στίχ. 23-24, γνωρίζει τὸν Θεσπία ἀλλητὴν ---ς *Φιλλέου*. Ἐπειδὴ ὁ πυρφόρος τῶν Μουσῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῇ δημοσιευθείσῃ ὑπὸ τοῦ Jamot ὀνομάζεται Φιλλέας, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀλλητὴς ---ς *Φιλλέου* εἶναι υἱὸς τοῦ πυρφόρου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν, εἶναι νὰ θεωρήσωμεν τὸν πυρφόρον τῶν Μουσῶν Θηβαῖον ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως καὶ νὰ τὸν ἐντάξωμεν εἰς θηβαϊκὴν οἰκογένειαν, ὡς ἔπραξεν ὁ Jamot. Ὁ πυρφόρος τῶν Μουσῶν *Φιλλέας* ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας εἶναι Θεσπιεὺς καὶ πιθανῶς εἶναι πατὴρ τοῦ ἀλλητοῦ ---ς *Φιλλέου*.

Ὁ Jamot, BCH 19, 1895, 354 κέ., συνεκρότησε τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας τοῦ [Ἀρι]στο[κ]λέους *Φιλλέου*, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ὀρθόν.

Κατωτέρω θὰ προβῶ εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ στέμματος τῆς οἰκογενείας ἀκολουθῶν τὰς ἐν IG VII 4149 ὑποδείξεις τοῦ Dittenberger. Εἰς τὸ στέμμα δὲν θὰ ἐνταχθῇ ὁ *Φιλλέας*, ἀριθ. 2053, δι' οὗς λόγους ἀνωτέρω ἐξέθηκα.

Μεγακλῆς (I), ἀριθ. 1291

Φιλλέας, ἀριθ. 2054

[Ἀρι]στο[κ]λῆς, ἀριθ. 245

Μεγακλῆς (II), ἀριθ. 1292

Σωκράτης, ἀριθ. 1883

Ἡ Ἀρι[στο]γεῖτα *Φιλ[λ]έου* εἶναι πιθανῶς θυγάτηρ τοῦ ἐν IG VII 2426, στίχ. 3 καὶ 12 καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀδελφὴ τοῦ [Ἀρι]στο[κ]λέους καὶ τοῦ *Μεγακλέους (II)*.

246 Ἀριστοκράτης, πατὴρ τοῦ *Πλάτωνος*, ἀριθ. 1646, 121 - 116 π.Χ.

247 Ἀριστοκ(ρ)άτης, πατὴρ τοῦ *[Φιλ]λαίγου*, ἀριθ. 2038, τέλη 1ου αἰ. π.Χ.
Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΑΡΙΣΤΟΚΑΤΟΥΣ*.

- 248 Ἄριστοκράτης, κιθαρωδός, μετέσχε τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν τοὺς γάμους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, Ἄθην. XII 538, 324 π.Χ., πρβ. Berne II, ἀριθ. 124.
- 249 [Ἄρισ]τοκράτης Δάμωνος, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 37, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 250 Ἄριστοκράτης Διογένους, ποιητῆς ἢ μουσικός, μετασχὼν ἀγῶνός τινος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 253, Α', στίχ. 31, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti 12, ἀριθ. 63a.
- 251 Ἄριστόκριτος Νίκωνος, μισθωτῆς γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὰς Θεσπιάς, ψήφισμα Θεσπιῶν, Collin, BCH 21, 1897, 557, στίχ. 16 (Schwyzer ἀριθ. 485). Διὰ τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ κειμένου τούτου μέχρι τοῦ ἔτους 1942 ἰδὲ Feyel, Polybe 235), τέλη 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Collin, ἔ.ἀ. 568.
- 252 Ἄριστομήδης, γλύπτῃς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Σωκράτους, ἀριθ. 1878, ἐξετέλεσεν ἐν Θήβαις τὸ λατρευτικὸν ἄγαλμα τῆς μητρὸς Δινδυμήνης, ἀνάθημα τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου, Πaus. IX 25, 3.
- 253 [Ἄρισ]τομήδ[ης Θηβ?]αῖος, IG XII 1, 125, στίχ. 2. Ἄρισ[τομήδης Θηβ?αῖος] IG XII 1, 125, στίχ. 14-15, ἠθοποιὸς κωμωδιῶν (;), μετασχὼν ἀγῶνων ἐν Ῥόδῳ, κατὰ τὸν 1ον αἰ. π.Χ. Πρβ. Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 205 κέ.: Ὁ Κομπορ ἀριθ. 69.
- 254 Ἄριστόξεν(ο)ς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2591, 4ος αἰ. π.Χ. (:). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Πιττάκη, ὅπερ παρέχει τὸ ἀπαράδεκτον ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΕΣ.
- 255 Ἄριστόξενος Θεοτέλιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 8, 3ος αἰ. π.Χ.
- 256 --ιμος Ἄρισ[...][τ[.]λου, πατὴρ νικητοῦ εἰς τὸν ἐπινίκιον εἰς τὰ Σεράπεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 542, στίχ. 9, περὶ τὰ μέσα τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
Ὁ Dittenberger, συμφώνως πρὸς ἀπόγραφον τοῦ Lolling ΑΡΙΣ[...]-[...]/ΛΟΥ συνειλήρου Ἄρισ[τύλ]λου (?).
- 257 Ἄριστοτέλεις, πατὴρ τοῦ Θοινέα, ἀριθ. 947, καὶ σύζυγος τῆς Πουθογείτας, ἀριθ. 1753. Μετὰ τῆς συζύγου του ἀναθέτει εἰς τοὺς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦ υἱοῦ του, ἔργον τοῦ Κανθάρου τοῦ Σικυωνίου, IG VII 2471, στίχ. 1: Schwyzer ἀριθ. 47, πρὸ τοῦ 250 π.Χ.

- 258 Ἄριστοφάνης ὁ Βοιωτός, ἱστορικὸς συγγραφεὺς, συνέθεσεν ἱστορικὰ ἔργα σχετικὰ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν, πιθανῶς Θηβαῖος, πρβ. Wilamowitz, Pindaros 49 καὶ 194. Ἴδὲ τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἔργων του ἐν Jacoby, Fr. gr. Hist. III B, ἀριθ. 379 ἀπόσπ. 1-9 (III b 1, ἀριθ. 379, σ. 159-163)· περὶ τὸ 370 π.Χ.
- 259 Ἄριστώ, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 1, ἀριθ. 7, 5ος αἰ. π.Χ.
- 260 Ἄριστώ, ἐν καταλόγῳ διαφόρων ἀναθημάτων ἀφιερωθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον (γυναικειάν;) θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 4) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65 σημ. 3, μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 261 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἀριθ. 14, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 262 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ Ἀρίστωνος, ἀριθ. 273, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 263 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ Διοκλέους, ἀριθ. 545, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 264 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ [Δ]ομεστίχου, ἀριθ. 602, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 265 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ Κλεοστράτου, ἀριθ. 1177, περὶ τὸ 117 π.Χ.
- 266 Ἄριστων, πατὴρ τῆς Νεικα(ρ)οῦς, ἀριθ. 1414, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 267 Ἄριστων, πατὴρ τοῦ Φιλαί[γρου], ἀριθ. 2039, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 268 Ἄριστων, νικήσας τὰ Ἐλευθέρια καὶ τὰ Βασίλεια τὰ ἐν Λεβαδείᾳ, IG VII 1711, στίχ. 3-4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίσ]των Ἐχθατίου, ἀριθ. 275.
- 269 Ἄριστων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. (IG VII 2534, στίχ. 1-6) Peek, Vers-Inschriften I, ἀριθ. 1446, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 270 Ἄριστων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 1712, στίχ. 2, 3ος αἰ. π.Χ. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν [Ἀρίσ]τωνα Ἐχθατίου, ἀριθ. 275.
- 271 Ἄριστων, πραγματικὸς, ἐν ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 1710, στίχ. 1-3, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίσ]των Ἐχθατίου, ἀριθ. 275.
- 272 Ἄριστων (I) Ἀριστείδου (I), ζωγράφος, Πλίνιος, Nat. Hist. XXXV 36, 108 κέ. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. Ἀριστείδης (I), ἀριθ. 207.
- 273 Ἄριστων Ἀρίστωνος, αὐλωδός, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῶ, IG VII 3196, στίχ. 13, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.

- 274 [Ἀ]ρίστων Ἐπαφρο[δίτου], νεοσύλλεκτος, IG VII 2443 I, στίχ. 19, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 275 [Ἀρίστων Ἐχθατίου, αὐλητής, τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων (IG II² 713, στίχ. 3-12) Ad. Wilhelm, Sitzungsab. Wien. Akad., philos. hist. Klasse, 180 Band, 2 Abh., II, 3 κέ. (IG II² 1, 2, addenda 1916), ἀρχαὶ 3ου αἰ. π.Χ.
 Ὁ Wilhelm συνεπλήρωσε τὴν ἀττικὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν στηριχθεὶς εἰς βοιωτικὴν ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν φέρουσαν τρεῖς ἀναγραφὰς ἀπεχούσας χρονικῶς ἀπ' ἀλλήλων
 Ἰππίας IG VII 1711, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
 νικᾷ παῖς δόλιχον.
 α) Ἀρίστων Ἐλευθέρια [καὶ] Βασίλεια [τὰ ἐν [Λ]εβα[δεῖα].]
 Ἐχθατίος, IG VII 1712, 3ος αἰ. π.Χ.
 β) Ἀρίστων,
 Θεογείτων
 Σωκράτεια
 Ἐπὶ IG VII 1710, 2ος αἰ. π.Χ.
 γ) Ἀρίστωνι
 πραγματικῶ
 Ὡς ἐδέχθησαν ὁ Dittenberger καὶ ὁ Wilhelm, ἔ.ἀ., ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῶσιν αἱ μεταξύ των σχέσεις. Πιθανῶς ὁ Ἐχθατίος τῆς ἐν IG VII 1712 ἐπιγραφῆς πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν πατέρα τοῦ αὐλητοῦ [Ἀρίστωνος καὶ ὁ αὐλητὴς πρὸς τὸν Ἀρίσωνα τῆς ἐν IG VII 1712 ἐπιγραφῆς.
- 276 Ἀρίστων Ζωπύρου, νεοσύλλεκτος, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198, στήλη I, στίχ. 14, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 277 Ἀρίστων (II) Νικομάχου, ζωγράφος, Πλίνιος, Nat. Hist. XXXV 36, 110. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Ἀριστείδης (I), ἀριθ. 207.
- 278 Ἀρίστων Χιόννου, κωμικὸς ποιητής, νικητὴς εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 419, στίχ. 32, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
 Εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν ἀνήκει καὶ ὁ Χιόννης Διογειτώνδου, ἀριθ. 2157, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβέστερον τὰς μεταξύ των σχέσεις.
- 279 Α Ρ - Κ Α (), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶθηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num. 35

Hill, Hist. Gr. Coins 70, Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διάφορον ἄποσιν περι τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λήμματι ἀριθ. 136. Ὅνομα βοιωτικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν *ΑΡΚΑ* ἐν μόνον γνωρίζω, τὸ Ἄρκαδία, ἐξ ἐπιγραφῆς ἐπιτυμβίου Θεσπιῶν τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., IG VII 1905. Ὑποψιάζομαι ὅτι πιθανῶς θὰ ἔπρεπε νὰ μεταγράψωμεν *Καρα*() καὶ νὰ νοήσωμεν ὄνομά τι ὡς *Καραιόγειτος*, *Καράιχος* ἢ *Καραῖων*, ὡς συνέβη καὶ διὰ τὸ *ΤΙ-ΑΝ* = Ἄντι(), ἀριθ. 136.

280 Ἄρμ --- ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 13, 2ος αἰ. μ.Χ.

281 Ἄρμοξένα *Αρ* ---, μετὰ τῆς μητρὸς τῆς *Νικοῦς* Ἄγαθοκ[λέους], ἀριθ. 1452, ἀφιεροῖ τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς *Τεισάρχου* *Αρ* ---, ἀριθ. 1937, *τοῖς θεοῖς*[ς], IG VII 2488, πιθανῶς 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἔχει οὕτω:

Ἄγαθοκλῆς, ἀριθ. 11

Νικό, ἀριθ. 1452 ————— *Αρ* ---, ἀριθ. 190

————— *Τεισάρχος*, ἀριθ. 1937 ————— Ἄρμοξένα, ἀριθ. 281

282 Ἄρσίλοχος, μετὰ τοῦ *Δαιτώνδα*, ἀριθ. 406, νικητῆς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 480 π.Χ. εἰς τὸ τέθριππον, P. Oxy. II, ἀριθ. 222, στήλη I, 5, πρβ. Moretti, Olympionikai ἀριθ. 206.

283 Ἄρτεμίδωρος Ἄρτέμωνος, Θηβαῖος γενόμενος πολίτης τῆς Μιλήτου, Delphinion, 45 I, στίχ. 2, 216/5 π.Χ.

284 Ἄρταμίδ[ωρος] Μιννίωνος, πολίτης Φιλίππων Μακεδονίας, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων (IG VII 2433 II, στίχ. 5-6), Feysel, Polybe 286 κέ., τέλη 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἐγένετο ἡ πολιτογράφησις αὕτη ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ. Ἄδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἰατροκλεῖς, ἀριθ. 956.

285 [Ἄρ]τεμισία, ἐν καταλόγῳ διαφόρων ἀναθημάτων ἀφιερωθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον (γυναικειάν;) θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 3) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.

286 [Ἄρτε]μισία, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 136, ἀριθ. 9, πιθανῶς 1ος αἰ. π.Χ.

287 Ἄρτεμώ, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2648, στίχ. 3, 2ος/3ος μ.Χ.

288 Ἄρτέμων, πατὴρ τοῦ Ἄρτεμδώρου, ἀριθ. 283, 216/5 π.Χ.

- 289 Ἄρτεμων, πατήρ τοῦ Ζωπύρου, ἀριθ. 835, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 290 Ἄρτεμων Μύρτονος, αὐλητής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σεραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540 + AE 1956, 34 κέ., στίχ. 7, 27, πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, Rén. Phil. 35, 1960, 106, ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ. : Roesch - Calvet, Rénue Archéologique 1966 II, 326.
- 291 Ἄρτύλαος, ἄρχων Θηβαίων ἐν ψηφίσματι προξενίας τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων, Σ. Ν. Κουμανούδης, AD 25, 1970, Α' Μελέται, 127, II, ἀριθ. 1, πιθανῶς τέλη 3ου ἢ ἀρχαί 2ου αἰ. π.Χ.
 Ὁ Ἄρτύλαος ἴσως πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν ἐν IG VII, 291, 292, 307 καὶ 2811 ἄρχοντα τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν. Πρβ. Roesch, Thespies 90.

Θ ε [ο ί]
 Ἄρτυλάω ἄ[ρχοντος ἔ]
 δοξε τοῖ δ[άμοι Καλλ?]
 ησχρον κή [Φιλοκράτ?]
 ειν Φιλίω[ς Θειβήων π-]
 ροξένως [εἴμ]ε[ν κή εὐ-]
 εργέτας

Δεδομένου ὅτι δὲν εἶδον τὴν ἐπιγραφὴν, δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὴν χρονολόγησιν οὔτε καὶ ἂν ὁ Θηβαῖος οὗτος ἄρχων δύναται νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν Ἄρτύλαον, ἄρχοντα Βοιωτῶν, ἐν IG VII 291, στίχ. 1, 292, στίχ. 2, 307, στίχ. 1 καὶ 2812, στίχ. 2.

- 292 [Ἀρ]χέδ[αμος ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2436, στίχ. 5, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 293 ----Ἄρχελάω, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438 I, στίχ. 6, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 294 Ἄρχελαος Σμικρίωνος, λαμβάνει προξενίαν καὶ ἀσυλίαν παρὰ τῶν Φεραίων, Béquignon, BCH 88, 1964, 402, ἀριθ. 2, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
 Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν προκύπτει ἂν ὁ Ἄρχελαος κατάγεται ἐκ τῶν Φθιωτῶν Θηβῶν ἢ ἐκ τῶν Θηβῶν τῆς Βοιωτίας. Ὁ ἐκδότης παρετήρησεν ὅτι τὸ Σμικρίων εἶναι ὄνομα βοιωτικὸν συναντώμενον συχνάκις, ἐν ᾧ εἶναι ἄγνωστον ἐν Θεσσαλίᾳ· διὸ θεωρεῖ τὸν Ἄρχελαον Θηβαῖον ἐκ Βοιωτίας.
- 295 Ἄρχενίκα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 11 ἀριθ. 142, στίχ. 2, 3ος αἰ. π.Χ. (.)

- 296 Ἄρχιαις, πατήρ τοῦ *Καφισοδώρου*, ἀριθ. 1141, περὶ τὸ 274/3 π.Χ.
- 297 Ἄρχιαις, ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως ἐν Θήβαις.
 α) Πολέμαρχος τῷ 382 π.Χ. Ξεν., Ἑλλ. V 4, 2. Πλουτ., Πελοπ. 8. Ἄγησ. 24. Συμποσ. Iγ, 1. Πρβ. Schäfer, RE² Suppl. VIII, ἐν λ. *Πολέμαρχος*, σ. 1109. β) Μετὰ τοῦ *Λεοντιάδου*, ἀριθ. 1236, καὶ τοῦ *Φιλίππου*, ἀριθ. 2046, πείθουσι τὸν Σπαρτιάτην Φοιβίδαν νὰ καταλάβῃ τὴν Καδμείαν. Πλουτ., Πελοπ. 5, Σωκρ. δαιμ. 1. γ) Ἡ Ἄρχιου τυραννίς, Σχόλ. εἰς Αἰσχίν., Περὶ παραπρ. 119. δ) Φονεῦεται ὑπὸ τῶν περὶ Φιλλίδαν, Ξεν., Ἑλλ. V 4, 1 κέ.
- 298 Ἄρχιαις, Ἄριστ., Πολιτ. V 5, 10: Ἐκ δὲ δικαστηρίου κρίσεως ἡ ἐν Ἡρακλείᾳ στάσις ἐγένετο καὶ ἐν Θήβαις ἐπ' αἰτία μοιχείας, δικαίως μὲν στασιωτικῶς δὲ ποιησαμένων τὴν κόλασιν, τῶν μὲν ἐν Ἡρακλείᾳ κατ' Εὐρυτίωνος, τῶν δ' ἐν Θήβαις κατ' Ἄρχιου ἐφιλονείκησαν γὰρ αὐτοὺς οἱ ἐχθροί, ὥστε δεθῆναι ἐν ἀγορᾷ ἐν τῷ κύφῳ.
- 299 Ἄρχι[ί]αις, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 82, περίπου 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90. (πρβ. SEG XXV ἀριθ. 521).
- 300 Ἄρχιαις Σωτηρίδου, ραψωδός, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Πύθα, BCH 44, 1920, 251, στίχ. 14, 1ος αἰ. π.Χ.
- 301 Ἄρχιππος Ἑρμαῖσκου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8858, τέλη 4ου αἰ. π.Χ.
- 302 [Ἄρ]χιων (:), πατήρ τοῦ *Λυσίπ[που]*, ἀριθ. 1276, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 303 Ἄρχων Σ(π)ερχώνιος (ΣΠΕΡΧΩΝΙΟΣ ἀπόγραφον Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἄγκωνος), νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- Ἄσσιαις, ἰδεῖν ἐν λ. Ἄσσιαις.
- 304 Ἄσκαρος, γλύπτης, κατεσκεύασεν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα Διός. Πaus., V 24, 1-3: ἀπὸ δὲ τοῦ βουλευτηρίου πρὸς τὸν ναὸν ἐρχομένῳ τὸν μέγαν ἔστιν ἄγαλμα ἐν ἀριστερᾷ Διός, ἐστεφανωμένον δὲ οἷα δὴ ἄνθεσι, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ κεραυνὸς πεποιήται. τοῦτο δὲ ἔστιν Ἄσκαρου τέχνη Θηβαίου, διδαχθέντος παρὰ τῷ Σικωνίῳ *** καὶ Θεσσαλῶν φασίν, εἰ δὲ Φωκεῦσιν ἐς πόλεμόν τινα οὗτοι κατέστησαν καὶ ἔστιν ἀπὸ Φωκέων αὐτοῖς τὸ ἀνάθημα, οὐκ ἂν ὃ γε ἱερός καλούμενος εἶη πόλεμος, ὃν δὲ πρότερον ἔτι ἐπολέμησαν πρὶν ἢ Μήδους καὶ βασιλεῖα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διαβῆναι.

Οί Heyne και Schubart - Waltz συνεπλήρωσαν τὸ χάσμα τοῦ χωρίου οὕτω : τῷ Σικυωνίῳ <Κανάχῳ· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ τοῦ πολέμου Φωκέων> καὶ Θεσσαλῶν φασιν εἶναι.

Κατ' ἐμὲ κριτὴν ἢ συμπλήρωσις τοῦ χωρίου, ἰδίως δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σικυωνίου γλύπτου, παρ' ᾧ ἐμαθήτευσεν ὁ Ἄσκαρος, εἶναι τελείως ὑποθετικὴ.

Συμφώνως πρὸς τὸν Πausανίαν ὁ Ἄσκαρος δρᾷ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. (πρὸ τοῦ 490 π.Χ.). Πρβ. Lippold, Griech. Plastik 112 : Marcadé, Sculpt. célèbres 326.

- 305 Ἄ[σ]κληπιάδης, πατὴρ τοῦ [Δ]ι[ο]φάνους, ἀριθ. 594, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 306 Ἄσκληπιάδης Ἴκεσίου α) Τραγωδιῶν ποιητῆς, νικητῆς εἰς τὰ Σεραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540 + AE 1956, 36 κέ., στίχ. 12 καὶ 34-35, πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, Rén. Phil, 35, 1961, 106-107· β) Νικητῆς εἰς τὸν ἐπινίκιον εἰς τὸν μνημονευθέντα ἀγῶνα, αὐτόθι στίχ. 18 καὶ 41-42, πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, ἔ.ἀ. 106-107, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ. Οἱ Roesch καὶ Calvet, ἐν Rénue Archéologique 1966 II, 326-327 ὑποθέτοντες πολλὰ καὶ ποικίλα σφάλματα τοῦ χαρακτοῦ τῆς ἐπιγραφῆς συμπεραίνουν ὅτι ὁ Ἄσκληπιάδης οὐδέποτε ἀπέκτησε τὴν θηβαϊκὴν ὑπηκοότητα καὶ ὅτι τὸ Θηβαῖος τοῦ στίχου 18 ὀφείλεται εἰς σφάλμα χαρακτοῦ.
Ὁ Ἄσκληπιάδης ἀνεκηρύχθη νικητῆς ὡς Θηβαῖος εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ τραγωδιῶν ποιητοῦ καὶ ὡς Ἀθηναῖος εἰς τὸν ἐπινίκιον. Ἐν Rén. Phil., ἔ.ἀ. ὑπεστήριξα ὅτι ὑπῆρξεν Ἀθηναῖος λαβὼν πολιτείαν ἐν Θήβαις.
- 307 Ἀσκώνδας, πατὴρ τοῦ Κράτητος, ἀριθ. 1208, καὶ τοῦ Πασικλέους, ἀριθ. 1612. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Κράτης, ἀριθ. 1208.
- 308 Ἀσκών[ν]δας, πατὴρ τῆς Φερενίκας, ἀριθ. 2029, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 308α Φασκώνδας, πατὴρ τοῦ Νέωνος (I), Θηβαῖος πολιτικὸς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., εἰς τῶν ἡγετῶν τοῦ μακεδονίζοντος κόμματος, Πολυβ. XX 5, 5. Διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰδέ Feyerl, Polybe 304 καὶ 104, 127, 252 σημ. 3, 273.
Ὁ Ἀσκώνδας εἶναι ἀρχηγὸς ἐπιφανοῦς θηβαϊκῆς οἰκογενείας, ἥτις διεδραμάτισε σημαντικὸν ρόλον μέχρι τῆς μάχης τῆς Πύδνης, 168 π.Χ.
Ὁ Keil, Syll. Inscr. Boeot. 72-73 συνεκρότησε τὸ ἐξῆς στέμμα διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἀσκώνδα :

Ἄσκωνδας (I)
 |
 Νέων (I) Ἄσκωνδα (I)
 |
 Βραχύλλης Νέωνος (I)
 |
 [Ἄσκωνδας (II) Βραχύλλου]
 |
 Νέων (II) Ἄσκωνδα (II)

Ἡ παρουσία τοῦ [Ἄσκωνδα (II)] δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, διότι ὁ Νέων (II) δύναται νὰ θεωρηθῆ ὑἴος τοῦ Βραχύλλου, πρβ. RE² ἐν λ. Νέων, ἀριθ. 6. Κατὰ συνέπειαν δυνάμεθα νὰ προτείνωμεν τὸ ἐξῆς στέμμα :

Ἄσκωνδας, ἀριθ. 308α
 |
 Νέων (I) Ἄσκωνδα, ἀριθ. 1401
 |
 Βραχύλλης Νέωνος, (I) ἀριθ. 372
 |
 Νέων (II) [Βραχύλλου], ἀριθ. 1402

- 309 Ἄσπεροπαῖος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀνέκδοτος, μετὰ τὰ μέσα τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα Ἄσπεροπαῖος εἶναι ἤδη γνωστὸν ἐκ τῆς ὀμηρικῆς μυθολογίας, π.χ. Ἰλιάδος Φ 139-141

τόφρα δὲ Πηλέος υἴος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
Ἄσπεροπαίῳ ἐπάλτο κατακτάμεναι μενεαίνων
υἱέϊ Πηλεγόνος

Ἐκ τῆς βοιωτικῆς μυθολογίας εἶναι γνωστὴ ἡ Ἄσπερόπη, σύζυγος τοῦ Ἰπάλκου καὶ μήτηρ τοῦ Βοιωτοῦ Πηνέλεω, ὅστις μετέσχε τῆς τρωικῆς ἐκστρατείας, Hygini, Fabulae XCVII.

- 310 **Φαστιῆος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Βούκωνος, ἀριθ. 371, ὀλίγον πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

- 311 Ἄστίας, εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως ἐν Θήβαις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Hell. Oxyg. XVII 1, 2 (ἔκδ. Teubner 1959). Τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου τούτου παρέχεται ὡς Ἄσίας ἐν XVII 1 καὶ ὡς Ἀστίας ἐν XVII 2. Ὁ E. Mayer, Theopomp's Hellen. 183, διώρθωσε τὸ Ἄσίας εἰς Ἀστίας. Ἀντιθέτως ὁ B. Keil, Hermes 51, 1916, 458-459, ἐπίστευεν ὅτι ὁ τύπος Ἄσίας ἔπρεπε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν τύπον Ἀστίας. Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι τὸ ὄνομα (F)Ἀστίας μαρτυρεῖται πολλάκις ἐν Βοιωτίᾳ, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ Φασίας μαρτυρεῖται ἅπαξ ἐκ Λεβαδείας, IG VII 3068, στίχ. 7, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ

ἀποκλείσωμεν τὴν πιθανότητα παραναγνώσεως. Τὸ ὄνομα *Φαστίας* μαρτυρεῖται τετράκις ἐν Θήβαις καὶ διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τοῦ Ἰασίας.

- 312 **Φαστ(ίας)**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης) τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num. 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70, Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113 : Ἐν ΑΔ 21, 1966, Μελέται, 145-146 (= SEG XXII ἀριθ. 419) ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπιγραφὴν *Φαστίας*, φερομένην ἐπὶ ὑπερμεγέθους ἐπιτυμβίου λέοντος καὶ ὑπεστήριξα ὅτι ὁ *Φαστίας* ἦτο βοιωτάρχης θανὼν ἐν πολέμῳ, ταυτιζόμενος πρὸς τὸν ἐκ τῶν νομισμάτων γνωστὸν *Φαστ(ίαν)*.
- 313 [Φα]στίας Πτοῖλλιο[ς], ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 8, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 314 Ἰασ[τ]οκᾶς ΑΤΑΤΤΟΥ, ἔφηβος, IG VII 2444 Ia, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 315 [Ἰαστο]κᾶς Ἰονη[σίμου], νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, καθ' ἡμετέραν συμπλήρωσιν ἀντὶ τοῦ --- κας Ἰονη[σίμου], ΑΔ 21, 1966, Α' Μελέται, 147-148, 2ος αἰ. μ.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 364).
- 316 Ἰασωπ---, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3735 (Wolters ἀριθ. 181), 4ος αἰ. π.Χ.
- 317 Ἰασωπ(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης) ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351. Hill, Hist. Gr. Coins 70, Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν βοιωτάρχη *Ἰασωπόδωρον*, ἀριθ. 329.
- 318 Ἰασωπ--- ----, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τῆ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 17, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 319 Ἰασωπ--- Ἰασωπ---, ἔφηβος, IG VII 2444, IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 320 Ἰασωπίχα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 8, ἀριθ. 108 πιθανῶς 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 321 Ἰασώπιχος, πατὴρ τοῦ *Τιμοκλέους*, ἀριθ. 1963, μετὰ τὸ 316 π.Χ.
- 322 Ἰασώπιχος, παιδικὰ Ἰεραμειώνδου, Θεόπομπος (παρ' Ἀθηναίῳ XIII 605a = Jacoby, Fr. Gr. Hist. II ἀριθ. 247) Πλουτ., Ἰερωτικός 171). Πρβ. Greek Love-names III ἀριθ. 18.

- 323 Ἀσώπιχος Ἀμύντου, παῖδας ἵππιον, νικητὴς εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ (IG VII 415 + 417). Λεονάρδος, AE 1923, 48-52, ἀριθ. 126, στίχ. 22, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 324 Ἀσώπιχος Καφισοδώρου, ὁ νεώτερος, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 14-15 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49 καὶ 73.
- 325 Ἀσώπιχος Τουκατίωνος, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς τοῦ Ἀτέλου, ἀριθ. 340.
- 326 Ἀσωπόδοτος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Boeotian tombstones ἀριθ. 5, περίπου 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 327 Ἀσωπόδωρος, πατὴρ τοῦ Νυμεινίου, ἀριθ. 1466, ὀλίγον πρὸ τῶν μέσων τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 328 Ἀσσοπόδορος, χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων μελαμβροῦς κανθάρου, εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3613 (Wolters ἀριθ. 180), 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 329 Ἀσωπόδωρος α) Βοιωτάρχης, ψήφισμα προξενικὸν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2408, στίχ. 13) Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon. (Classe de phil. hist. phil.) 1930, 144, 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Cary, JHS 42, 1922, 190-191 : Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. : Carata-Thomes, Egemonia beotica, 26 καὶ 47 : Roesch, Thespies 76 (363 π.Χ.). β) Δανειστῆς Καρυστίων (IG XII 9, 7, στίχ. 14 κέ.). Wallace, Phoenix 16, 1962, 15 κέ. Ὁ Wallace ἐταύτισε τοῦτον πρὸς τὸν ἐν Δελφοῖς μαρτυρούμενον Βοιωτὸν ἱερομνήμονα Ἀσωπόδωρον, F. Delphes III 5, 22 στίχ. 47 (339 π.Χ.). Ἡ ταύτισις αὕτη δὲν εἶναι πειστικὴ, διότι δὲν ἀναφέρεται τὸ ἐθνικὸν τοῦ ἱερομνήμονος, τὸ δὲ ὄνομα Ἀσωπόδωρος εἶναι κοινὸν ἐν Βοιωτίᾳ. Ὁ Παπαβασιλείου καὶ ὁ Ziebarth ἐθεώρησαν κακῶς τὸν Ἀσωπόδωρον ὡς υἱὸν τοῦ Μαληκίδα, ἀριθ. 1282. Ὁ Wilhelm, ἔ.ἀ. 144, ἀπέδειξε τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ὁ Ἀσωπόδωρος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν Ἀσωπ(), ἀριθ. 317, ὑπεύθυνον κοπῆς θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., πρβ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70.
- 330 Ἀσωπόδωρος ἄλλο ἄλωμα στήλης Ἀσωποδώρω □ | — | — | |||, ἐν ἀπολογία ἱπάρχου Πομπίδου, IG VII 2426, στίχ. 14, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μίκκος, ἀριθ. 1341.

- 331 **Ἄσωπόδωρος Δριμ[υ]φοῖος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 I, στίχ. 9) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Feysel, Polybe 48-49.
- 332 **Ἄσωπόδωρος Τιμάνδρου**, ἀρχηγὸς τοῦ θηβαϊκοῦ ἵππικοῦ τοῦ συμπολεμήσαντος μετὰ τῶν Περσῶν εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, τῷ 479 π.Χ., Ἡροδ. IX 69, 3.
 Τὸ πρόσωπον τοῦτο δικαίως ἐταυτίσθη πρὸς τὸν πατέρα τοῦ ἰσθμιοῦ *Ἡροδότου*, ἀριθ. 858. Παρὰ Πινδάρῳ, Ἰσθμιοικ. I 32-38, ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς σχετικῶς πρὸς τὸν πατέρα τοῦ *Ἡροδότου*:
*ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέα
 Ὀγγηστίασιν τ' αἰόνεσσιν περιστέλλων αἰοιδὰν
 γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέαν τὰν
 Ἄσωπωδώρου πατρὸς αἴσαν
 Ὀρχομενοῖό τε πατρώαν ἀρούραν,
 ἃ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
 ἐξ ἀμετρήτας ἄλὸς ἐν κρυόεσσα
 δέξατο συντυχία·*
- Τὰ εἰς Ἰσθμιοικ. I σχόλια ἐρμηνεύουσιν οὕτω τὰς περιπετείας τοῦ πατρὸς τοῦ *Ἡροδότου*: «πρὸς ὃ φησιν ὁ Δίδυμος, ὅτι εἰκὸς ἐστὶ τὸν πατέρα *Ἡροδότου* Ἄσωπόδωρον διὰ τινὰς πολιτικὰς στάσεις εἰς τὸν Ὀρχομενὸν μεταστάντα ὕστερόν τε εἰς Θήβας ἐλθόντα ἐπίτιμον γενέσθαι». Παρατηρήθη ὅτι πιθανῶς ὁ *Ἄσωπόδωρος* μετὰ τὴν τελικὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐν Πλαταιαῖς (479 π.Χ.) κατέφυγεν εἰς τὸν Ὀρχομενόν, διὰ τὴν ἀποφύγη τὰς συνεπείας τοῦ μηδισμού του (Gaspar, Chron. Pind. 150-155: Wilamowitz, Pindaros 331-332: Sandys, Pindar (Loeb) 436-437).
- 333 **Ἄσωπόδωρος Φιλοκράτειος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 12, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 334 **Ἄσωποκλίδας**, Θηβαῖος ἄρχων, Homolle, BCH 23, 1899, 581, στίχ. 1: Wolters ἀριθ. 4, περὶ τὸ 230 π.Χ. Πρέπει πιθανῶς νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Ἄσωποκλίδαν*, ἀριθ. 335.
- 335 **Ἄσωποκλίδας Ξενοκράτιος**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 13 (Schwyzer, ἀριθ. 474: Wolters, ἀριθ. 2) περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49 καὶ 73. Πρέπει πιθανῶς νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Ἄσωποκλίδαν*, ἀριθ. 334.

- 336 Ἀσωποκλῆς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2637, στίχ. 1, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (γ).
- 337 Ἀσωπότιμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ΑΔ 20, 1965, Β' Χρονικά, 239-240, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXV ἀριθ. 534).
- 338 Ἀσώπων Εὐκλείος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 5, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 339 ΑΤΑΤΤΟΥ (γεν.), πατὴρ τοῦ Ἀσ(τ)οκᾶ, ἀριθ. 314, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 340 Ἀτέλης Τουκατίωνος, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς τοῦ Ἀσωπίχου, ἀριθ. 325.
- 341 Ἀτταγῖνος Φρύνωνος α) Ἀρχηγὸς τοῦ ὀλιγαρχικοῦ κόμματος περὶ τὸ 480 π.Χ., φίλος τοῦ Σπαρτιάτου βασιλέως Δημαράτου, Πλουτ., Περί τῆς Ἡροδ. κακοηθείας 31F. β) Μετὰ τοῦ Τιμηγενίδου, ἀριθ. 1956, παρέδωσε τὰς Θήβας εἰς τοὺς Πέρσας, Πaus. VII 10, 2. γ) Προσφέρει δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μαρδονίου καὶ πενήκοντα ἄλλων Περσῶν, Ἡροδ. IX 15-16 (Ἀθην. IV 148 - Κλείταρχος, Jacoby, Fr. Gr. Hist. ἀριθ. 137, ἀπόσπ. 1). δ) Μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Θηβῶν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Πausανίου κατὰ τὸ 479 π.Χ. ἠδυνήθη νὰ ἀποδράσῃ. Οἱ Ἕλληνες συλλαμβάνουσι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀλλὰ ὁ Πausανίας, θεωρῶν ὅτι ταῦτα δὲν ἦσαν ὑπεύθυνα διὰ τὰς πράξεις τοῦ πατρὸς των, διατάσσει τὴν ἀπελευθέρωσίν των, Ἡροδ. IX 86-88.
- 342 Ἀττικός, πατὴρ τοῦ Εὐδαίμονος, ἀριθ. 725/6, 161-169 μ.Χ.
- 343 Αὐτο ---, ἀοιδός, ἐν καταλόγῳ καλλιτεχνῶν, μετασχόντων ἀγῶνός τινος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 254, Β, στίχ. 39, περὶ τὸ 90 π.Χ.
- 344 Αὐτόβωλος Πολυσάοντος, νεοσύλλεκτος IG VII 2435 II, στίχ. 19, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 345 Αὐτοκράτεια, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2555, 5ος/4ος αἰ. π.Χ.
- 346 Αὐτομήδης, πατὴρ τοῦ Τυραννία, ἀριθ. 1999, περὶ τὸ 145-125 π.Χ.
- 347 Αὐτόν[οος?], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3614 : Wolters ἀριθ. 182. Ὁ Dittenberger συνεπλήρωσε Αὐτόν[ομος?] ὁ δὲ Wolters Αὐτόν(ομος). Ἐπειδὴ κατ' ἐμὴν γνῶσιν τὸ ὄνομα Αὐτόνομος δὲν μαρτυρεῖται ἐκ Βοιωτίας, προετίμησα νὰ συμπληρώσω τὸ ὄνομα Αὐτόνοος, ὅπερ μαρτυρεῖται ἐν

Θήβαις, ἀριθ. 348, ΑΔ 21, 1966 Α' Μελέται, 149, ἀριθ. 11. Ἡ ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 347).

348 **Αὐτόνοος Εἰθυμίω**, ἀξιοματοῦχος τῆς ἐν Θήβαις λατρείας τῶν Καβείρων, παραγωγεύς, IG VII 24281, στίχ. 9 (Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1), περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

[Ἀ]φηστόδωρος, ἰδὲ ἐν λ. Ἡφαιστόδωρος.

349 Ἐφροδισία, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 6, ἀριθ. 75, ρωμαϊκῶν χρόνων πιθανῶς.

350 Ἐφροδισία Φιλοξένου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8859, 1ος / 2ος αἰ. μ.Χ.

351 Ἐφροδίσιος, πατὴρ τοῦ Παραμόνου, ἀριθ. 1596, 2ος αἰ. μ.Χ.

352 Ἐφροδίσιο[ς ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2444 I, στίχ. 8, ἀρχαῖ 1ου αἰ. π.Χ.

353 Φ(λάβιος) Ἐφροδ[εῖσιος], ἔφηβος, IG 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.

354 Ἐφροδεῖσιος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2630, 3ος αἰ. μ.Χ. Ἡ ἐπιγραφή, κεχαραγμένη ἐπὶ ἀρραβδώτου κιονίου, παρέχει συμφώνως πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ Lolling τὰ ἐξῆς :

HI/////ΙΣ
ΙΡΩΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΝ

Ὁ Dittenberger συνεπλήρωσεν οὕτω τὴν ἐπιγραφὴν : Ἡ [πόλις] ἤρωα Ἐφροδεῖσιον ἀλλὰ παρετήρει ὅτι ἡ συμπλήρωσις δὲν ἦτο ἀσφαλής.

355 Ἐφροδίσιος Παραμόνου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 16, 2ος αἰ. μ.Χ.

356 Ἐφροδεῖσιος Σωτηρίδου, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.

357 Ἐφροδίσιος Φιλίππου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 12-13, 2ος αἰ. μ.Χ.

358 Ἀχελώιος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 6, ἀριθ. 78, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.

359 Ἀχέλων, ἄρχων τῆς Βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας, ἀνάθημα Βοιωτῶν εἰς

Ἐπόλλωνα Πτῶον, IG VII 2724C, I, πιθανῶς 245-240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48 καὶ 73.

B

360 **Βάβυς**, χάραγμα ἐπὶ ἀγγείου τοῦ ἐρυθρομόρφου ρυθμοῦ, εὔρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3615: Schwyzer ἀριθ. 472 B, 3, Wolters ἀριθ. 183, 5ος/4ος αἰ. π.Χ.

Βακχυλίδας, ἰδὲ ἐν λ. **Βραχυλλίδας**.

361 **Βάκχων**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.

362 **Βασίλεια**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2639, στίχ. 2, 3ος αἰ. π.Χ. (:).

363 **Βιότα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, 2ος αἰ. μ.Χ. (:).

364 --- ος --- ος **Βενοῦστος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2546, στίχ. 1-2, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.

365 [Βι]ότα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2640, στίχ. 3, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς(:).

366 **Βειτάλιος Πομπωνίου**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 16, 2ος αἰ. μ.Χ.

367 **Βιόν**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς καθάρου εὔρεθέντος ἐν Θήβαις, IG VII 3616: Wolters ἀριθ. 65, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.

368 [Βό]ηθο[ς] **Διωνυσίου**, ἔφηβος IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ. Τὸ [Βό]-ηθο[ς] τίθεται ἐνταῦθα καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII IIΘC //, ΑΔ 21, 1966, Α' Μελέται, 148, ἀριθ. 7 (= SEG XXIV ἀριθ. 365).

369 **Β(ο)υκάτ(τ)ε(ι)**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Preuner, Rhein Mus. 73, 1920, 277-278, ἀριθ. 6. Τὸ ὄνομα προκύπτει ἐκ διορθώσεως ἀπογράφου τοῦ Ulrichs, παρέχοντος *ΒΥΚΑΤΕ*. Ἡ ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχαϊκὴν ἐποχὴν.

370 [Β]ουκολίς Ἄν[δ]ροκλέους, ἀνέθεσε σκάφιον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 6, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

371 **Βούκων Φαστιῆος**, ἀξιωματοῦχος τῆς ἐν Θήβαις λατρείας τῶν Καβερίων, παραγωγέυς, IG VII 2428, στίχ. 8: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters

ἀριθ. 1, περί τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὸ ὄνομα πρβ. Wilamowitz, Pindaros 46.

- 372 **Βραχύλλεις Νέωνος** (= ἀριθ. 1401) α) Ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, πολιτικός, ὁπαδὸς τῆς πολιτικῆς τῶν Μακεδόνων βασιλέων, Πλουτ., Τιτ. 6. β) Διωρίσθη ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Δώσωνος ἐπιστάτης τῆς Σπάρτης κατὰ τὸ 222 π.Χ., Πολυβ. XX 5, 12. Διὰ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιστάτου ἰδὲ Homolle, Études I, 267 : Feysel, Polybe 131, σημ. 5. γ) Φίλος τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου τοῦ Ε', παρέστη εἰς τὴν συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Φλαμίνιου ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 197 π.Χ., Πολυβ. XVII 1, 2. δ) Αἰχμαλωτίζεται κατὰ τὴν ἐν Κυνὸς Κεφαλαῖς μάχην κατὰ τὸ 197 π.Χ. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἐκλέγεται βοιωτάρχης κατὰ τὸ 196 π.Χ., Πολυβ. XVII 43, 1-3 — XX 7, 3 — Tit. Liv. XXXIII 27. 8. ε) Ὀλίγον βραδύτερον δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων, Πολυβ. XVIII 43, 9-12 — XXII 4, 7. ζ) Διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Βραχ. ἰδὲ Feysel, Polybe 279-280, 283-285, 305. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. Ἀσκώνδας, ἀριθ. 308α.
- 373 **Βραχυλλίδης** α) Φίλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 13. β) Βοιωτάρχης, μετέσχε τῆς παρὰ τὰ Λευκτρα μάχης κατὰ τὸ 371 π.Χ., Πaus. IX 13, 7. Τὸ ὄνομα τοῦ βοιωτάρχου παρουσιάζεται ὑπὸ διαφόρους τύπους, Πλουτ. : Βακχυλίδαν, Πaus. : Βακχυλίδης L, Βραχυλλίδης Y. Ὁ Spiro εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πausανίου προετίμησε τὴν γραφὴν Βραχυλλίδης. Ὄνόματα εἰς Βραχυλλ- μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτίᾳ : IG VII 2818, Βραχούλλεις (Hyettos) (Ἰηττός), IG VII 538 Βραχυλλί (Τάναγρα) κ.τ.λ. Καὶ τὸ ὄνομα Βακχυλίδης μαρτυρεῖται ἐπίσης ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν IG VII 585 (Τάναγρα). Κατὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν ποῖον ἐκ τῶν δύο ἀνῆκεν εἰς τὸν βοιωτάρχην. Πάντως τὸ Βραχυλλίδης ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι ἡ lectio difficilis, διὰ τοῦτο δὲ καὶ προετίμησα αὐτό.
- 374 **Βρεικίδα[ς]**, πατήρ τοῦ Ὑπατοδώρου, ἀριθ. 2007, περί τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 375 **[Βρε]ικίδης Δορκύλου**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, κατάλογος προξένων τοῦ ἔτους 180/79 ἢ 179/8 (ἐπὶ ἄρχοντος Μαντίου, Daux, Chron. Delph.) Sylloge³ 585, στίχ. 154. Τὸ [Βρε]ικίδης καθ' ἡμετέραν συμπλήρωσιν ἀντὶ τοῦ ...ικίδης τῶν ἐκδοτῶν.
- 376 **Βρεσάδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2556 (Κεραμόπουλλος, AE 1920, 9 — Schwyzer ἀριθ. 468A, 3) 450-400 π.Χ.

377 **Βρόχχιος**, πατήρ τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀριθ. 180, 308-304 π.Χ.

378 **Βυῖλλει**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐκ Θηβῶν, ἀνέκδοτος, εἰκονίζουσα ὀπλίτην μαχόμενον, β' ἡμισυ 5ου αἰ. π.Χ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο μαρτυρεῖται διὰ πρώτην φοράν ἢ δὲ προέλευσις τοῦ δὲν εἶναι σαφής.

Γ

379 **Γαλαξίδωρος**, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως ἐν Θήβαις, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 4, 9, 12. Κατὰ τὸ 395 π.Χ. δέχεται περσικὰ χρήματα, διὰ τὴν ἐξωθήσῃ τὰς Θήβας εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Σπάρτην Ξεν., Ἑλλ. III 5, 1. Διὰ τὸ ὄνομα *Γαλαξίδωρος* ἰδὲ Wilamowitz, Hermes 34, 1899, 224, Κεραμόπουλον, ΑΔ 3, 1917, 318.

380 **Γαλάτεια Λύσωνος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8860, 2ος αἰ. π.Χ.

Γιοργίας ἰδὲ ἐν λ. **Γοργίας**.

381/2 **Γλα**[υκ-----, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 2, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

383 ----] **Γλαυκίαι**ο, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2432, στίχ. 4, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

384 **Γλαυκίας Σωσάνδρου** α) Κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 9-10: Λεονάρδος, AE 1925-26, 34, ἀριθ. 148. β) Κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 418, στίχ. 1. γ) Κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 419, στίχ. 10. δ) Ὑποκριτής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 419, στίχ. 30. ε) Κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Πτῶα, Bizard, BCH 44, 1920, 251, στίχ. 12. Ἡ δραστηριότης τοῦ καλλιτέχνου τοποθετεῖται εἰς τὸ α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti ἀριθ. 108.

385 **Γλαυκίνος** Δ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 15, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

386 **Γλαύκιπ(π)ος**, (ἀπόγραφον Lebas *ΓΛΑΥΚΙΠΠΟΣ*), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2650, στίχ. 3, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὸ ὄνομα δὲν εἶναι ἀσφαλές, διότι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προτείνωμεν τὴν διόρθωσιν *Γλαυκί(ν)ος*.

- 387 **Γλαυκώ**[νιος], πατρωνυμικόν τοῦ *Φιλοξένου*, ἀριθ. 2084, μέσα 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ Dittenberger, IG VII 2421, στίχ. 2, ἔγραφε *Γλαύκω* (= Γλαύκου). Ὁ Th. Reinach, REG 12, 1899, 65 σημ. 3, ἀντικατέστησε τὴν γενικὴν διὰ πατρωνυμικοῦ ἐπιθέτου, τοῦτο δὲ φαίνεται ἀρμοδιώτερον διὰ τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν.
- 388 **Γλαύκων**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 240, στήλη 1, στίχ. 6, 5ος αἰ. π.Χ.
- 389 (Γ)νόμα ἀνέθεσε ἀργυρᾶν δᾶδα, ἐν καταλόγῳ ἐπανθέτων τοῦ ἐν Θήβαις Καβειρίου, IG VII 2420, στίχ. 24 (Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2), περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49 καὶ 73. Τὸ ὄνομα (Γ)νόμα ὀφείλεται εἰς διόρθωσιν τοῦ Dittenberger ἀντὶ τοῦ *ΕΝΩΜΑ*, ὅπερ φέρεται ἐπὶ τοῦ λίθου (Πρβ. Wilhelm, Sitzungsberichte Akad. Wien., 220 Band, 5 Abh. 119 καὶ Wolters, Kabirenheiligtum 79).
- 390 **Γόνθων Τιμώνδαι**, καβειριάρχης, Homolle, BCH 23, 1899, 588 στίχ. 5 : Wolters ἀριθ. 4, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 391 **Γοργίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2638, στίχ. 1, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 392 **Γιοργίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. IG VII 2661 (Schwyzer ἀριθ. 468 B, 8), ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται :

ΕΠΙ ΓΙΟΡΓΙΑ

Δὲν γνωρίζω ἂν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸ ὄνομα θηλυκόν, ἦτοι *Γιοργία* = *Γεωργία*, ἢ ἂν πρόκειται περὶ τοῦ ὀνόματος *Γοργίας*.

- 393 **Γοργίδας**, πατὴρ τοῦ Ἄνδρωνος, ἀριθ. 127, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 394 **Γοργίδας** α) Ὁπαδὸς τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, Πλουτ., Πελοπ. 12. Σωκρ. δαιμ. 1.5.34. β) Ἱππαρχος πρὸ τοῦ 380 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 5. γ) Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 379/8 π.Χ. ἀναδεικνύεται εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἀρίστων στρατιωτικῶν τῶν Θηβαίων: . . . καὶ διὰ τὸ πλείονας ἔχειν ἀγαθοὺς ἡγεμόνας καὶ στρατηγὸς κατὰ τοὺς ὑποκειμένους χρόνους. ἐπιφανέστατοι δ' ἦσαν Πελοπίδας καὶ Γοργίδας καὶ Ἐπαμεινώνδας, Διοδ. XV 39. εἶχον δὲ καὶ ἡγεμόνας ἐπιφανεῖς ταῖς ἀρεταῖς πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, μεγίστους δὲ τρεῖς, Ἐπαμεινώνδαν καὶ Γοργίδαν, ἔτι δὲ καὶ Πελοπίδαν, Διοδ. XV 50. δ) Δημιουργὸς τοῦ ἱεροῦ λόχου, Πολύαινος II 5, 1. ε) Μετέχει τῆς παρὰ τὴν Κορώνειαν μάχης, Πολύαινος, II 1, 2 καὶ II 5, 2. Πρβ. Ξεν., Ἑλλ. V 4, 42.

- 395 **Γοργίδας Καφισοδώριος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 6 (Schwyzer ἀριθ. 469), 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 396 **Γοργίων**, πατήρ τοῦ Ἰσμηνοδώρου, ἀριθ. 1023, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Ὁ *Γοργίων* εἶναι πατήρ καλλιτέχνου μετασχόντος ἀγῶνος μουσικοῦ ἐν Ἄργει.
Ἐπιγραφή Ἐφέσου, Hicks, GIBM III 470, τιμᾶ ἀϋλητὴν Βοιωτόν. Ἡ ἐπιγραφή παρέχει εἰς τοὺς στίχους 5-9 τὸ ἐξῆς κείμενον:
*ὑπερ[...../ων]ος [τοῦ] ἀϋλητοῦ· δεδόχθαι [τῆ] βου[λ]ῆ καὶ τῷ δήμῳ ἐπαι-
νέσ[αι...../ων]να Ἰσμηνοδώρου Βοιώτιον [τὸν ἀϋλητ/ῆ]ν κ.τ.λ.* Ὁ ἐκδότης ἐσκέφθη νὰ συσχετίσῃ τὸν ἀϋλητὴν τοῦτον πρὸς τὸν διάσημον ἀϋλητὴν Ἰσμηνίαν, ἀριθ. 1008 καὶ νὰ θεωρήσῃ τὸν Ἰσμηνόδωρον μέλος τῆς ἰδίας οἰκογενείας. Πιθανῶς ὁ Ἰσμηνόδωρος *Γοργίωνος*, ἀριθ. 1020, ἔχει σχέσιν συγγενείας πρὸς τὸν ἀϋλητὴν τὸν τιμώμενον ἐν τῇ ἐξ Ἐφέσου ἐπιγραφῆ, ἣτις κατὰ τὸν Oliver, *Hesperia, Supplement, VI* 54, ἀριθ. 2, τίθεται εἰς τὰ τέλη τοῦ 4ου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.: («The procedure, therefore, indicates a date not very long after the reorganisation of 286 or 302...»). Ἴσως δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἐπιγραφὴν οὕτως: *ὑπερ [Γοργίων]ος [τοῦ] ἀϋλητοῦ· δεδόχθαι [τῆ] βουλ[ῆ] καὶ τῷ δήμῳ ἐπαινέσ[αι Γοργί]ω[να Ἰσμηνοδώρου Βοιώτιον [ἐκ Θηβῶ?]]ν.*
- 397 [Γοργίω]ν Ἰσμηνοδώρου, ἀϋλητῆς τιμηθεὶς ἐν Ἐφέσῳ, GIBM II 470, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ἐν λ. *Γοργίων*, ἀριθ. 396.
- 397α **Γοργίων**, πατήρ τοῦ Καφισοδώρου, ἀριθ. 1142, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 398 **Γόργ[ος?] Φιλοξένου**, ἔφηβος, IG VII 2444b, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἡ συμπλήρωσις ἀνήκει εἰς τὸν Dittenbenger ἀλλὰ καὶ τὰ *Γοργ[ίας]* καὶ *Γοργ[ίων]* εἶναι ἐπίσης δυνατά.
- 398α **Γρύτες**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, *ΑΔ* 25, 1970, Α' Μελέται, 136, ἀριθ. 10, β' ἡμισυ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
Τὸ ὄνομα *Γρύτες* μαρτυρεῖται κατ' ἐμὴν γνῶσιν διὰ πρώτην φοράν, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι τῆς ἰδίας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκ Βοιωτίας ἤδη γνωστόν ὄνομα *Γρύτων* (6ος αἰ. π.Χ.), τὸ ὁποῖον ὁ Bechtel, *Hist. Person.* συνεσχέτισε πρὸς τὴν λέξιν *γρύτη* (= κιβώτιον γυναικείων εἰδῶν, μύρων καὶ ἄλλων).

Δ

- 399 **Δαϊκράτιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Πισίου*, ἀριθ. 1627, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 400 **Δαϊκ[ράτ]ης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 365 ἀριθ. 17, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὸ ὄνομα παρέχεται κατ' ἐμὴν συμπλήρωσιν ἀντὶ τοῦ *ΔΑΙΚ////////ΗΣ* τοῦ Vollgraff.
- 401 **Δαῖλογος Λεοντιάδου (ΙΙΙ)**: ἀνέθεσεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος (ἐν Δελφοῖς;) τὰς κεφαλὰς τριῶν ἐλάφων, τὰς ὁποίας ἐφόνευσε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ *Προμένου*ς (ΙΙ) ἐπὶ τοῦ ὄρους Μαινάλου, Anthol. Pal. VI 112 (Πέρσου), πρβ. Gow - Page, The Greek Anthology, Hellenistic Epigrams, II, 446. περὶ τὸ 316 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Sylloge³, 300 σημ. 3. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Εὐρύμαχος (Ι)*, ἀριθ. 779.
- 402 **Δαῖμ**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 403 **Δαῖμάχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2257, 5ος αἰ. π.Χ.
- 404 **Δητόλαος Χαριλάιος**, καβειριάρχης, Homolle, BCH 23, 1899, 588, στίχ. 4 : Wolters ἀριθ. 4. περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-42.
- 405 **Δαιτόνδας**, ἀνέθεσεν εἰς τὸ ἐν Θήβαις Καβείριον: α) Δύο χαλκᾶ ἀγαλμάτια ταύρων φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν *Δαιτόνδας ἀνέθεκε*, IG VII 3575: Schwyzer ἀριθ. 472 A, I : Wolters ἀριθ. 17 - IG VII 3576 : Wolters ἀριθ. 18. β) Χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου φέρον τὴν ἐπιγραφὴν *Δαιτόνδας ἀνέθεκε τοῖ Καβίροῖ*, IG VII 2457: Wolters ἀριθ. 19. γ) Χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου φέρον τὴν ἐπιγραφὴν *Δαιτόνδου* (sic) *ἀνέθεκε τοῖ Ἱεροῖ* (sic) *Καβείροῖ* (sic), de Ridder, Bronzes antiques du Louvre, I, Les figurines ἀριθ. 146 : Wolters ἀριθ. 20. Ὁ Wolters ἔδειξεν ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι πλαστή. δ) Δύο θραύσματα μελαμβαφῶν κανθάρων φέροντα τὰς ἐπιγραφάς : *Δα[ιτόνδας]*, IG VII 3618 : Wolters ἀριθ. 185 : *Δαιτόν[δας]*, IG VII 3619 (Wolters ἀριθ. 186). Ἔσασαι αἱ ἐπιγραφαί, συμφώνως πρὸς τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, ἀνήκουσιν εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ.
- 406 **[Δαι]τόνδας**, Ὀλυμπιονίκης εἰς τὸ τέθριππον μετὰ τοῦ Ἀριστόχου, ἀριθ. 282, P. Oxy. II ἀριθ. 222, στήλη 1, 5, 480 π.Χ. Πρβ. Moretti, Olympionikai, ἀριθ. 206.

407 [Δ]αιτώνδας α) Βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2407, στίχ. 13) Ad. Wilhelm, Bull. Inter. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist., Philos. 1930, 142-144, πιθανῶς 365/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, Mélanges Jorga 311 κέ., Carrata - Thomes, Egemonia Beotica 26, Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.) β) [Δ]αιτώνδας, βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι, (IG VII 2408, στίχ. 16) Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. 144, πιθανῶς 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Cary, JHS 42, 1922, 190-191, Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. 144, Carrata - Thomes, ἔ.ἀ. 26 καὶ 47, Roesch, Thespies 76 (363 π.Χ.).

Ἡ πρώτη ἐπιγραφή (IG VII 2407) εἶναι γνωστὴ μόνον ἐξ ἀπογράφου τοῦ Pococke καὶ παρεῖχε τὸ ὄνομα τοῦ βοιωτάρχου ὡς ἐξῆς: >ΑΙΤΩΝΑΟ. Ἡ δευτέρα ἐπιγραφή, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Lolling, παρεῖχεν ΑΙΤΩΝΑΟ. Συμφώνως πρὸς ταῦτα, ἀνεγινώσκετο τὸ ὄνομα τοῦ βοιωτάρχου, ὡς Αἰτώνδας. Ἡ διόρθωσις τούτου εἰς [Δ]αιτώνδας ὀφείλεται εἰς τὸν Ad. Wilhelm.

Ὁ Wilhelm ἐξέφρασεν ὡσαύτως διαφόρους ὑποθέσεις σχετικῶς πρὸς τὸν βοιωτάρχη Δαιτώνδαν καὶ τὸν ὁμώνυμον Σικυώνιον γλύπτην (π.Χ. Πανσ. VI 17, 5 - IG VII 2472), τὰς ὁποίας παραθέτω κατωτέρω χωρὶς ὅμως νὰ τὰς υἱοθετῶ: «Die Gleichsetzung ist nur unter zwei Voraussetzungen möglich. Erstens müsste Daitondas in sehr junger Jahren Boiotarch geworden und als Künstler noch in hohen Jahren tätig gewesen sein, zweitens müsste er als Boioter oder vielleicht gerade zu Thebaner später Bürger von Sikyon geworden sein; eine solche Auswanderung und Einbürgerung an anderem Orte findet in der Geschichte des Boiotien und besonders Theben in dem Kämpfen gegen Philippos und Alexandros getroffen hat, ausreichende Erklärung. Vorsichtiger wird es sein, den Boiotarchen von dem Künstler zu trennen und in diesem den Enkel des ersten zu erkennen; dass der ja auch in Theben tätige Künstler einem boiotischen und vielleicht thebanischen entstammtem scheint die Seltenheit des Namens Δαιτώνδας immerhin nahezu legen».

408 [Δαι]τώνδας Μικύθω, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 3, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII, ἔ.ἀ. φέρεται ...δας· ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκειται ...τωνδας διὰ τοῦτο δὲ συνεπλήρωσα [Δαι]τώνδας.

409 Δαιφαντος (I), πατὴρ τοῦ Πινδάρου (I), ἀριθ. 1642. Ἴδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I), (πατήρ).

410 Δαιφαντος (II), υἱὸς τοῦ Πινδάρου (I), ἀριθ. 1642. Ἴδεῖν ἐν λ. Πίνδαρος (I), (τέκνα).

- 411 **Δαΐφαντος**, Θηβαῖος πεσὼν εἰς τὴν παρὰ τὴν Μαντίνειαν μάχην, κατὰ τὸ 362 π.Χ. Πλουτ., Ἐπιφθ. Ἐπαμ. 24, Αἰλιαν., Ποικ. ἱστ. XII 3. **Δαλ**———, ἰδεῖν ἐν λ. **Δηλ**———.
- 412 **Δαμασίας Διονυσίου**, πιθανῶς μουσικός, ἐγκατεστημένος ἐν Ἐλευσίνι καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου Ἐλευσινίων, IG II² 1186 (Sylloge³ 1094), περὶ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ *Δαμασίου* ἰδὲ Foucart, REG 6, 1893, 338. Ἔτερον Θηβαῖον, τιμηθέντα ἐν Ἐλευσίνι, ἰδὲ ἐν λ. *Φρυνίσκος*, ἀριθ. 2118. Ὑποθέτω ὅτι πιθανῶς ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Δαμασίου ἐν Ἐλευσίνι πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τοὺς μετὰ τὸ 335 π.Χ. χρόνους, δηλαδὴ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Θηβῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου. (Πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδη, Rén. Philol. 35, 1961, 104-105).
- 413 **Δαμασίας Πρωΐωνος**, ἀξιωματοῦχος τῆς ἐν Θήβαις λατρείας τῶν Καβείρων, παραγωγέυς, IG VII 2428 II, στίχ. 7: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 414 **Δᾶμις**. «*Ἡρακλείδης Εὐφρονος, Ἡρακλείας τῆς Πόντου τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δάμιδος, ἐνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας*», Σούδα ἐν λ. *Ἡρακλείδης*.
- 415 **Δάφνη**, ἰέρεια (:), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2662, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Πιττάκη, παρέχοντος τὰ ἐξῆς :
- ΕΠΙΔΑΦΝΗΕΡΙΑ**
- Ὁ Dittenberger κατόπιν διορθώσεως δίδει τὰ ἐξῆς : *ἐπὶ Δάφνη (ἰ)ερ(ε)ία*.
- 416 **Δε -- ς** (= γενική), πατὴρ τοῦ *Διο[γ]ένους*, ἀριθ. 520, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 417 **--- ὄμαχος Δεινιῆο[ς]**, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2432, στίχ. 2, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 418 **Δινομάχιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *[Γ]σμεινίου*, ἀριθ. 1010, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 419 **Δενδρώ**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, 5ος αἰ. π.Χ.
- 420 **Δεξιᾶδης Μενεκράτ[ου]**, ἀοιδὸς μετασχῶν μουσικοῦ τινος ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 254, B, στίχ. 37, 90-80 π.Χ.
- 421 **Δεξιππίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 10, 5ος αἰ. π.Χ.

- 422 Δέξιππος (I), πατήρ τοῦ Δεξίππου (II), ἀριθ. 423.
- 423 Δέξιππος (II) Δεξίππου (I), νεοσύλλεκτος, IG VII 2435, II, στίχ. 14, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 424 Δέξιππος Μνασιστρότιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 11 : Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 425 Δεξίς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐλευσίνι (A. N. Οἰκονομίδης, Λεξικὸ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν 2515) Σ. Ν. Κουμανούδης, *Rén. Phil.* 35, 1961, 100 (SEG XXII ἀριθ. 191, στίχ. 1), 335-300 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ *Rén. Phil.* ἔ.ἀ. 104-105.
- 426 Δεύρων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2559 : Schwyzer ἀριθ. 468 A, 4, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 427 ... δ]οτος Δευξίπ[ω], πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2434, στίχ. 14, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 428 Δάλαρχος, πατήρ τοῦ [Ἀπ]ολλοδώρου, ἀριθ. 181, τέλη 1ου αἰ. π.Χ.
- 429 ---ρος [Δ]αλάρχου, πατήρ Θηβαίου τινός [ἐπ]ιληγομένου γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 9, τέλη 1ου αἰ. π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 430 Δάλαρχος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2639, στίχ. 1, 3ος αἰ. π.Χ.(;).
- 431 Δαλίων, πατήρ τοῦ Δαμαγάθου, ἀριθ. 434, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 432 Δημ---, πατήρ τοῦ Παραμόνου, ἀριθ. 1598, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 433 Δημ---, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 434 Δαμάγαθος Δαλίωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 7, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 435 Δαμαίνα, σύζυγος τοῦ *Αἰολάδα (I)* ἀριθ. 63, Πινδ., ἀπόσπ. 104D, 70. Ἴδεῖν τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Παγώνδας (I)*, ἀριθ. 1568.
- 436 (Δ)άμαρχος (Λ)ακρά(τι)ος, νεοσύλλεκτος (;) IG VII 2437, στίχ. 1, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἄγκωνος παρέχοντος τὰ ἐξῆς : *ΑΜΑΡΧΟΣΑΚΑΡΠΟΣ*.

- 437 **Δημέας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2640, στίχ. 1, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 438 [Δαμ]ατρία, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2654, στίχ. 1, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 439 **Δαματρία**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246 II, στίχ. 3, 5ος αἰ. π.Χ.
- 440 **Δαματρία** μετὰ τῆς *Σατύρας*, ἀριθ. 1794, ἀνέθεσε πόρπην χρυσοῦν εἰς τὸ Καβεῖριον τὸ ἐν Θήβαις, IG VII 2420, στίχ. 17: Schwyzer ἀριθ. 474: Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49 καὶ 73.
- 441 **Δημήτριος**, πατὴρ τοῦ Ἐπαγάθου, ἀριθ. 628, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 442 **Δημήτριος**, πατὴρ τοῦ Ζωπύρου, ἀριθ. 836, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 443 **Δημήτριος**, πατὴρ τοῦ Θεοδώρου, ἀριθ. 898, ἀρχαὶ 2ου αἰ. π.Χ.
- 444 **Δημήτριος**, πατὴρ τοῦ Σιλ[αν]οῦ, ἀριθ. 1813, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 445 **Δαμάτριος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2558, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 446 **Δαμάτριος**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, I, στίχ. 1, 5ος αἰ. π.Χ.
- 447 **Δαμάτριος** ----, πρόξενος Δελφῶν, F. Delphes III 3, 94, στίχ. 1,^{*} 273/2 π.Χ.
- 448 **Δημήτριος Θεοδώρου**, Θηβαῖος ἐγκατεστημένος ἐν Δελφοῖς, μάρτυς ἐν ἀπελευθερωτικῇ ἐπιγραφῇ, Amandry, BCH 66-67, 1942-43, 75, στίχ. 17, 217-207 π.Χ. (= ἐπὶ ἄρχοντος Βαβύλου, Daux, Chron. Delph. K 40).
- 449 [Δ]ημήτριος **Νικάνορος**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 450 [Δαμά]τριος **Πουθιῆος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2436 II, στίχ. 4), Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 451 **Δαμο**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num² 351, Hill, Hist. Gr. Coins 70, Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Δαμοκλείδαν*, ἀριθ. 455 καὶ τὸν *Δαμοκλ* (), ἀριθ. 453.

- 452 **Δαμοθουίνις**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2593: Schwyzer ἀριθ. 468 B, 2, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII ἔ.ἀ. ἡ ἐπιγραφή δημοσιεύεται κατ' ἀπογραφον τοῦ Lolling *ΔΑΜΟΘΟΥΙΝΥΣ*, ὅπερ διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Dittenberger εἰς *Δαμοθουιν(ί)ς*. Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΔΑΜΟΘΟΥΙΝΙΣ* ἀλλὰ φαίνεται ὅτι μικρὰ ἀπόσχισις τοῦ λίθου κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν μέρος τοῦ I παρέσυρε τὸν Lolling καὶ ἔγραψεν *Υ*.
- 453 **Δαμοκλ()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, *Hist. Num²* 351: Hill, *Hist. Gr. Coins* 70: Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 113. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Δαμο()*, ἀριθ. 451 καὶ τὸν *Δαμοκλείδαν*, ἀριθ. 455.
- 454 **[Δα]μόκλεια**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2636, στίχ. 2, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 455 **Δαμοκλείδας**, ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 26: Πελοπ. 8. Ὡς βοιωτάρχης μετέχει τῆς παρὰ τὰ Λεῦκτρα μάχης κατὰ τὸ 371 π.Χ., Πausan. IX 13, 6. Πρέπει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Δαμο()*, ἀριθ. 451 καὶ *Δαμοκλ()*, ἀριθ. 453.
- 456 **Δαμοκλῆς**, πατὴρ τοῦ Ἄμινίου, ἀριθ. 94, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν [Δ]ημοκλῆ Ἄμινίου, ἀριθ. 458, ἰδὲ ἐν λ. Ἄμινίας, ἀριθ. 92.
- 457 **Δαμοκλῆς Ἄθηνοδώρου**, νεοσύλλεκτος, Κεραμόπουλλος, *ΑΕ* 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, 9, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 458 **[Δ]ημοκλῆς Ἄμινίου** α) Νικητῆς εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ ἐγκωμίῳ ἐπικῶ (IG VII 416, στίχ. 10) Λεονάρδος, *ΑΕ* 1925, 32 κέ., ἀριθ. 148. β) Ἐπῶν ποιητής, νικητῆς εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Ἄ. Παπαγιαννόπουλος - Παλαιός, *Πολέμων* 3, 1947, 75, στίχ. 19-20, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἄμινίαν *Δημοκλέους*, ἀριθ. 94, ἰδὲ ἐν λ. Ἄμινίας, ἀριθ. 92.
- 459 **Δημοκλῆς Θ -- -ου**, ἐπῶν ποιητής, νικητῆς ἐν ἀγῶνι μουσικῶ ἐν Θήβαις, IG VII 2448, στίχ. 8, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 460 **Δημοκλῆς Παραμόνου (I)**, ἱερεὺς τῶν Μουσῶν ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, *BCH* 19, 1895, 338, ἀριθ. 12, στίχ. 5-6, 110-90 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, *Contribution* 122-123.

Ὁ Δημοκλῆς Παραμόνου (I) εἶναι πιθανῶς πατὴρ τοῦ [Π]αραμόνου (II) Δημοκλέους, ἀριθ. 1597.

- 461 **Δαμοκράτης**: ἐξ ἀνεκδότου ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς Θηβῶν, ἀριθ. εὔρετ. Μουσ. 6, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ. (;) (Non vidi). Ἴδὲ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἐν λ. Ἀθηνῶν, ἀριθ. 60.
- 462 **Δαμόκριτος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 32-33, ἀριθ. 26 (SEG II ἀριθ. 213), 1ος αἰ. π.Χ.
- 463 **Δαμόκριτος Σιφίωνιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 3-4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 464 **Δημόστρα[τ]ος**, πατὴρ τοῦ *Μνησικλέους*, ἀριθ. 1360, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 465 **Δαμότιμος (I)**, πατὴρ τοῦ *Δαμοτίμου (II)*, ἀριθ. 466, 1ος αἰ. π.Χ.
- 466 **Δαμότιμος (II) Δαμοτίμου (I)**, *τακτικός*, ἐν καταλόγῳ ἐφήβων, IG VII 2440, στίχ. 7-8, 1ος αἰ. π.Χ. Κατὰ τὸν Dittenberger ἡ λέξις *τακτικός* «magistratum significare videtur, qui adulescentes artem tacticam docebat».
- 467 **Δαμοφάνης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 2, ἀριθ. 11, 5ος αἰ. π.Χ. (;).
- 468 **Δαμόφιλος**, βοιωτάρχης μετασχῶν τῆς παρὰ τὰ Λεῦκτρα μάχης κατὰ τὸ 371 π.Χ., Πανσ. IX 13, 6.
- 469 **Δαμόφιλος Διονυσοδώρου**, κύριος δούλου ἐλευθερωθέντος ἐν Δελφοῖς, SGDI 2032 ἀριθ. 3 καὶ 13, 180/79 ἢ 179/8 π.Χ. (ἐπὶ ἄρχοντος Μαντίου, Daux, Chron. Delph. L20, 51).
- 470 **Δαμόφιλος Ἐπιδαλίδαιο**, ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς, ἐν καταλόγῳ ναοποιῶν, F. Delphes III 5, 93 II, στίχ. 9, 273 π.Χ.
- 471/2 **Δημοφῶν**, πατὴρ τοῦ [Ἀγαθό]ποδος, ἀριθ. 16, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 473 [Δαμ]οφάων **Ξενοκράτους**, [ἐπι]ληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱεράν γῆν, IG VII 2446 1, 12, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 474 **Δαμω()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.

- 475 **Δαμώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 6, ἀριθ. 83, πιθανῶς 4ος ἢ 3ος αἰ. π.Χ.
- 476 **Δαμώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. (IG VII 2644, στίχ. 2), Preuner, AM 49, 1924, 124, 3ος αἰ. π.Χ. (:).
- 477 **Δαμὼ Τιμαγένους** μετὰ τοῦ *Δάμωνος*, ἀριθ. 497, φέρεται ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάρου λιθίνου ἀναθήματος (ἀγαλματίου;) εἰς τὸν Κάβειρον καὶ τὸν Παῖδα, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 130, ἀριθ. 5, στίχ. 1, 2ος αἰ. π.Χ. Πιθανῶς ὁ *Δάμων* καὶ ἡ *Δαμὼ* εἶναι ἀδελφοί.
- 478 **Δαμώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 12, ἀριθ. 164, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (:).
- 479 **Δαμώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Λάκρωνος*, ἀριθ. 1227, ἀρχαί 4ου αἰ. π.Χ.
- 480 **Δαμώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ [Νέω]νος, ἀριθ. 1403. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Εὐανορίδας Νέωνος*, ἀριθ. 708.
- 481 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Ἀμεινίχου*, ἀριθ. 99, 1ος αἰ. π.Χ.
- 482 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ [Ἀρισ]τοκράτους, ἀριθ. 249, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 483 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Εὐ[- - -]ς*, ἀριθ. 700, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 484 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Ζήνωνος*, ἀριθ. 816, καὶ τοῦ *Ἡρακλείτου*, ἀριθ. 852, 205/4 π.Χ.
- 485 **Δάμων**, πατὴρ τῆς *Ἰσμηνίχας*, ἀριθ. 1016, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 486 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Καλλικλέους*, ἀριθ. 1044, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 487 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Λευκίνου*, ἀριθ. 1241, α' ἡμισυ, 1ου αἰ. π.Χ.
- 488 **Δάμων**, πατὴρ τοῦ *Μητρᾶ*, ἀριθ. 1333, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 489 **Δήμω[v]**, πατὴρ τοῦ *Πολ- - -*, ἀριθ. 1656, 1ος αἰ. π.Χ.
- 490 *- - - ν* **Δήμωνος**, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2443a, στίχ. 1, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 491 *- - - ιπ]πος* **Δάμωνος**, ἱερεὺς τῶν Μουσῶν ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Collin, BCH 21, 1897, 569, στίχ. 4, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 571.

- 492 --ων Δάμων ([Δάμ?]ων, ὁ ἐκδότης), νεοσύλλεκτος, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198, στήλη 1, στίχ. 6, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 493 Δάμων, Νικόδαμος τραπεδδίτας τῶν παρκαταθεικῶν ἃν ἔλαβεν παρ Πουθίωνος Πουθιῶ, ὃ ἔπραξε Δάμων (Wilhelm, παρὰ Wolters, Kabirenheiligtum 26) IG VII 2420, στίχ. 36 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49.
- 494 Δάμων, ἐξ ἀνεκδότου ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς τοῦ Μουσείου Θηβῶν, ἀριθ. εὔρετ. 6, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ. (;). Ἴδὲ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἐν λ. Ἀθηνῶ, ἀριθ. 60.
- 495 Δάμων Λυσάνδ[ρου], νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 2, 2ος αἰ. π.Χ.
- 496 (Δ)άμων Πατροκλ(εῖος), νεοσύλλεκτος (;), IG VII 2437, στίχ. 2, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶ-
νος :
- ΑΜΑΡΧΟΣΑΚΡΑΠΟΣ
ΑΜΩΝΠΑΤΡΟΚΛΑ
- Τοῦτο διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Dittenberger εἰς
(Δ)άμαρχος (Λ)ακρά(τι)ος
(Δ)άμων Πατροκλ(ῖδαο)
- Ὁ Böckh, CIG 1670, εἶχε προτείνει τὴν διόρθωσιν Πατροκλ(έ)α, νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι πρέπον μᾶλλον νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸ πατρωνυμικὸν Πατροκλ(εῖος).
- 497 Δάμων, πιθανῶς ἀδελφὸς τῆς Δαμοῦς Τιμαγένους, ἀριθ. 477, μετὰ τῆς ὁποίας φέρεται ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάρου λιθίνου ἀναθήματος (ἀγαλματίου;) εἰς τὸν Κάβειρον καὶ τὸν Παῖδα, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130, ἀριθ. 5, στίχ. 2, 2ος αἰ. π.Χ.
- Δητόλαος Δαιτόλαος, ἰδὲ ἐν λ.
- 498 Δι ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 2, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
Διαγώνδας, ἰδὲ ἐν λ. Παγώνδας, ἀριθ. 1567
- 499 Δίδυμος, πατὴρ τοῦ Εὐήμερου, ἀριθ. 732, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 500 Διέμπορος Ὀνητορίδου, βιοπάριχος κατὰ τὸ 431/30 π.Χ. Μετὰ τοῦ Πυθαγέλου, ἀριθ. 1737, εἰσέρχεται εἰς τὰς Πλαταιὰς ἐπὶ κεφαλῆς 300 Θηβαίων ὀπλιτῶν καὶ φονεῦται κατὰ τὰς ἐνταῦθα ἐχθροπραξίας, Θουκ. II 2 κέ.

- 501 **Δικέτας** (Δικέτας), Θηβαῖος πολιτικός, ὄπαδός τῆς μακεδονιζούσης παρατάξεως καὶ ὑποστηρικτῆς τῆς συμμαχίας πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας Περσέα α) Πέμπεται ὡς πρεσβευτῆς πρὸς τὸν Κ. Μάρκιον Φίλιππον κατὰ τὸ 172/1 π.Χ. «ἀπολογησόμενος τῆς πρὸς τὸν Περσέα συμμαχίας», Πολυβ. XX VII 1 (πρβ. Collin, Rome et la Grèce 393 κέ.). β) Ἐν Χαλκίδι ἡ ζωὴ αὐτοῦ τίθεται ἐν κινδύνῳ ἐκ τῆς δράσεως τῶν ὄπαδῶν τοῦ φιλορρωμαϊκοῦ κόμματος τελούντος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πομπίδου, ἀριθ. 1685, διασώζεται δὲ χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Μαρκίου, κατὰ τὸ 171 π.Χ., Πολυβ. XXVII 2 (πρβ. Collin, ἔ.ά. 394). γ) Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτικῆς τῆς παρατάξεώς του συνελήφθη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων, ἐφυλακίσθη καὶ ἠτοκτόνησεν, Πολυβ., XXVII 2, 1-2 (πρβ. Collin, ἔ.ά. 395).
- 502 **Δικαίαρχος**, πατὴρ τοῦ *Δικαίαρχου*, ἀριθ. 504, 90-80 π.Χ.
- 503 **Δικαίαρχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2641, στίχ. 1, 3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 504 **Δικαίαρχος Δικαίαρχου**, ῥόδος μετασχὼν μουσικοῦ τινος ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 254, Β', στίχ. 36, 90-80 π.Χ.
- Δικέτας**, ἰδέ ἐν λ. **Δικέτας**.
- 505 --- **Δικ]ηογέ[νι]ος**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 28, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 506 **Διο** ---, πατὴρ τοῦ *Διοκλέους*, ἀριθ. 546, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 507 **Διο**[- --, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 27 (καθ' ἡμέτεραν ἀνάγνωσιν), πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 508 **Διο** ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2432, στίχ. 2, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 509 **Διογ()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Διογείτονα*, ἀριθ. 515.
- 510 **Διογίτα**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3620 : Wolters ἀριθ. 144, 5ος αἰ. π.Χ.
- 511 **Διογείτων**, πατὴρ τοῦ *Προνόμου (II)*, ἀριθ. 1710, 271 π.Χ.
- 512 ---- **Διογεί[τονος]**, πιθανῶς πατὴρ Θηβαίου τινὸς πεσόντος ἐν πολέ-

- μω, IG VII 2536, στίχ. 5: Peek, Vers-Inschriften I, ἀριθ. 899, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 513 **Διογίτῶ**[v]: χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβίρειον τῶν Θηβῶν, IG VII 3621 (Wolters ἀριθ. 187: *Διόγιτο*[ς] oder *Διογίτῶ*[v]), 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 514 **Διογίτων**: ἐπιγραφὴ ἐπὶ χαλκοῦ ἀγαλματιδίου ταύρου ἀνατεθέντος εἰς τὸ Καβίρειον τῶν Θηβῶν, IG VII 3577: Schwyzer ἀριθ. 472A, 2: Wolters ἀριθ. 28), 5ος αἰ. π.Χ.
- 515 **Διογείτων** α) Βοιωτάρχης: μετὰ τοῦ *Μαληκίδα*, ἀριθ. 1282, ἀρχηγὸς τοῦ βοιωτικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν εἰς Θεσσαλίαν ἐκστρατείαν τῷ 364/3 π.Χ., Πλουτ., Πελοπ. 35. β) Βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2408, στίχ. 14), Ad. Wilhelm, Bull. Inter. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist., Philos., 1930, 144, πιθανῶς 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Cary, JHS 42, 1922, 190-191, Ad. Wilhelm, ἔ.ά. 144, Carrata - Thomes, Egemonia Beotica 26 καὶ 47. Roesch, Thespies 76, 363 π.Χ. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Διογ*(), ἀριθ. 509 καὶ τὸν *Διογείτονα*, ἀριθ. 516.
- 516 **Διογείτων**, ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 28. Ἐνταῦθα τὰ χειρόγραφα παρέχουσι τὰς γραφὰς *ΔΙΟΤΟΝΟΣ* καὶ *ΔΙΟΓΟΝΟΣ*, αἵτινες διορθώθησαν ὑπὸ τοῦ Wilamowitz εἰς *Διογ(εῖ)των*. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Διογείτων*, ἀριθ. 515.
- 517 **[Διογείτω**[v - -]ου, ἀνέθεσε περιρραντήριον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 9-10, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 518 **Διογένης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2, Χρονικά, 202, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 519 **Διογένης Ἀντίγωνος** α) Ὑποκριτὴς ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σεραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540, στίχ. 14 (=Ο' Connor ἀριθ. 138) + ΑΕ 1956, 84 κέ. (Πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδη, Rév. Phil. 35, 1961, 107: Roesch-Calvet, Rév. Arch. 1966 II, 326. β) Ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς μουσικὸν ἀγῶνα ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 253A, στίχ. 34, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti ἀριθ. 138.
- 520 **Διο[γ]ένης Δε** - - -ς, (*Δε*[ξωνο]ς? Dittenberger), ἀνέθεσε φιάλην χρυσοῦν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 11-12, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

- 521 **Διογένης Θεοδότου** α) Ποιητής τραγωδιῶν, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Ἀκραϊφίσις, IG VII 2727, στίχ. 26. β) Κιθαριστής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ταμύνεια τὰ ἐν Ταμύναις, IG XII 9, 92-95a ([Διογέν]ης Θεοδότου), 1ος αἰ. π.Χ.
- 522 **Διογένης Λεωνίδου**, ποιητής (ἐπῶν), λαμβάνει τὸ δευτερεῖον μετὰ τὸν Ἀθανίαν Φρύνωνος Ταναγραῖον, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σαραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540 + AE 1956, 36 κέ., στίχ. 26, ἀρχαίου αἰ. π.Χ. (Πρβ. Roesh - Calvet, Rén. Arch. 1966 II, 326).
- Διογίτα**, ἰδὲ ἐν λ. **Διογείτα**.
- Διογίτων**, ἰδὲ ἐν λ. **Διογείτων**.
- 523 **Διοδ** - - -, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 21, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 524 **Διο**[δ - -]ιος, πατρωνυμικὸν τοῦ [Πού]θωνος (:), ἀριθ. 1762, πιθανῶς 245-240 π.Χ.
- 525 **Διόδ**[- -]ος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2594, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 526 [Δι]ο[δό]τα **Διοδότου**, ἀνέθεσε φιάλην εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422, στίχ. 1-2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 527 **Διόδοτος**, πατὴρ τῆς [Δι]ο[δό]τας, ἀριθ. 526, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 528 **Διόδοτος**, πατὴρ τοῦ *Στρεψιάδα (I)*, ἀριθ. 1863, ἀρχαίου 5ου αἰ. π.Χ.
- 529 **Διόδωρος**, πατὴρ τοῦ Ἐρουξιλάου, ἀριθ. 697, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 530 **Διόδωρος**, πατὴρ τοῦ *Νίκωνος*, ἀριθ. 1459, περὶ τὸ 165 π.Χ.
- 531 **Διόδωρος**, αὐλητῆς, Πολυδ. IV, 80.
- 532 **Διόδωρος Ἑρμῶνος**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 32 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 533 [Δ]ιόδωρος **Καρουκίδαο**, συνθύτης ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG, VII 2463 I, στίχ. 7) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 534 **Διόδωρος Μενίπ**[που], ἀνέθεσε φιάλην χαλκῆν εἰς ἄγνωστον θεότητα

- ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, I, στίχ. 8-9, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 535 **Διόδωρος Π**- - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 3, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 536 **Διόξον**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934, Χρονικά, 2, ἀριθ. 14, 5ος αἰ. π.Χ.
- 537 **Διοζῆτι**[ος], πατρωνυμικὸν τοῦ *Μέννου*, ἀριθ. 1329, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 538 **Διόξοτος**, πατὴρ τοῦ *Μέμονος*, ἀριθ. 1315, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 539 [Δ]ιόξ[οτ]ο[ς] - - - -, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 22, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.
- 540 **Διοκ**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βιοιτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 541 **Διοκλίδας**, πατὴρ τοῦ [Τ]ιμο[κ]λέους, ἀριθ. 1964, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 542 **Διοκλίδας Ἀμφίαο**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 13-14 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 543 **Διοκλείς**, πατὴρ τοῦ *Διοκλέους*, ἀριθ. 547, ἀρχαὶ 2ου αἰ. π.Χ.
- 544 **Διοκλῆς Ἀριστάρχ**[ω], νεοσύλλεκτος, IG VII 2438 I, στίχ. 3, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα παρέχεται καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τῶν [Εὐκ]λείς Ἀρι[σ]τα - - - τῶν Lolling-Dittenberger, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 139, ἀριθ. 5.
- 545 **Διοκλῆς Ἀρίστωνος**, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 546 **Διοκλῆς Διο** - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 7, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 547 **Διοκλείς Διοκλῆος**, πρόξενος Ἀκραιφιέων, Perdizet, BCH 23, 1899, 93, στίχ. 18, ἀρχαὶ 2ου αἰ. π.Χ.
- 548 **Διοκλῆς Καλλιμήλου**, ἀθλητῆς, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ὁμολώια τὰ ἐν Ὁρχομενῶ, IG VII 3197, στίχ. 39 καὶ 43, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ. Ὁ *Διοκλῆς* φέρεται νικήσας εἰς δύο κατηγορίας, παιδῶν ἀθλητῶν καὶ ἀνδρῶν ἀθλητῶν.

- 549 **Διοκλῆς Τιμοστράτου**, τιμᾶται ὑπό «τοῦ κοινοῦ τοῦ περὶ τὸν Διό-
νυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις», IG VII 2484, πιθανῶς 150-100 π.Χ.
Διονουσόδωρος, ἰδὲ ἐν λ. **Διονουσόδωρος**.
- 550 **Διονυσία**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2653, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 551 **Διονυσία**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα,
ΑΔ 19, 1964, Β' 2, Χρονικά, 202, 1ος αἰ. π.Χ. (SEG XXV ἀριθ. 529).
- 552 **Διονυσία Νικίου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν
Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 2,
2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 553 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ [Βο]ρήθου, ἀριθ. 368, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 554 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ *Δαμασία*, ἀριθ. 412, περὶ τὸ 350 π.Χ.
- 555 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ Ἐπαφρᾶ, ἀριθ. 637, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 556 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ [Ἐρμ]αίου, ἀριθ. 681, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 557 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ [Εὐ:]τυχίδου, ἀριθ. 785.
- 558 **Διονύσιος (Ι)**, πατὴρ τοῦ *Κλεώνδου*, ἀριθ. 1188, τέλη 1ου αἰ. μ.Χ.
- 559 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ *Παρμένοντος*, ἀριθ. 1606, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 560 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ *Σιμία*, ἀριθ. 1824, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 561 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ *Στεφανίωνος*, ἀριθ. 1843, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 562 **Διονύσιος**, πατὴρ τοῦ *Σωτᾶ*, ἀριθ. 1911, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 563 A --- Δ[ι]ονυσ[ίου], πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 564 --- ιλ[ο]ς Διονυσίου, πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 565 **Διονύσιος**, χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων μελαμβροῦς κανθάρου
εὔρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3622 : Wolters ἀριθ.
101, 5ος αἰ. π.Χ.
- 566 **Διονύσιος**, μουσικὸς καὶ ποιητὴς διδάσκαλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου,
Corn. Nep., Ἐπαμ. 2. Ἡ φήμη αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, Ἀριστοξ.,
Παρὰ Πλουτ., Περὶ Μουσ. 31.
- 567 **Διονύσιος Εὐκλέους**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, (Κεραμόπουλλος, ΑΕ

- 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, στίχ. 15), Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3, στίχ. 16-17, 1ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 568 **Διονύσιος Δωροθέω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443, στίχ. 2, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 569 [Διον]ύσιος Ἐπιχα[ρ]ίνου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν δημο]σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 13, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 570 **Διονύσιος Ἡρακλείδαο**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 6, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 571 **Διονύσιος Θεοδότου**, μουσικὸς (πιθανῶς κιθαριστής), μετέσχε τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 609, στίχ. 5, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 572 **Διονύσιος (II) Κλεώνδου**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν δημο]σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 6, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 3.
Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οικογενείας ἐν λ. *Κλεώνδης Διονυσίου (II)*, ἀριθ. 1188.
- 573 [Διω]νύσιχος, ἄρχων ἐν Θήβαις, (IG VII 2421, στίχ. 1), Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 574 **Διονύσιχος Ἐπικλέους** α) Αὐλητής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἄμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 420, στίχ. 18. β) Αὐλητής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἄμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 418, στίχ. 11. γ) Αὐλητής, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ταμύνεια τὰ ἐν Ταμύναις, IG XII 9, 91, στίχ. 9. Ἡ καλλιτεχνικὴ δραστηριότης τοῦ *Διονυσίχου* τοποθετεῖται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 575 **Διονύσιχος Ξενοκρίτω**, ἀξιωματοῦχος τῆς λατρείας τῶν Καβείρων ἐν Θήβαις (παραγωγέυς), IG VII 2428 II, στίχ. 4: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 576 [Διωνου]σοδώρα Φρ[υ]ν ---, ἀνέθεσε *πρόθυρον* εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις IG VII 2469, στίχ. 1, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (:).
- 577 **Διονυσόδωρος**, πατὴρ τοῦ *Δημοφίλου*, ἀριθ. 469, 180/79 ἢ 179/78 π.Χ.
- 578 --- Δ]ι[ο]νουσοδώρου, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 21, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

- 579 **Διονυσόδωρος**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3623 (Wolters ἀριθ. 154), 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 580 **Διονυσόδωρος**, αὐλητής, Διογ. Λαερτ. Δ' 22. Ἑσὺχ. Μιλ., Müller, FHG 38.
- 581 **Διονυσόδωρος**, ὀλυμπιονίκης, ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ *Θεσσαλίσκου Ἰσμηγίου* ἀριθ. 937, ὡς πρεσβευτῆς εἰς τὸν Μέγαν βασιλέα τῷ 336/5. Μετὰ τὴν ἐν Ἰσοσφῶ μάχην, 333 π.Χ., συλλαμβάνεται αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος διατάσσει τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἔνεκα τῆς ὀλυμπιακῆς του νίκης, Ἄρρ. II 15. Πρβ. Berve II 279. Ὁ *Διονυσόδωρος* πιθανῶς ἐνίκησεν εἰς τὴν 107ην ὀλυμπιάδα (= 352 π.Χ.), πρβ. Moretti, *Olympionikai* ἀριθ. 441.
- 582 [Δι]ωνουσόδωρος Ἄθανίαι, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 9, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 583 **Διονυσόδωρος Ζωίλω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 6, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 584 [Δ]ιονυσόδωρος Σωκράτους (I), ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 21, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς τοῦ *Σωκράτους (II)*, ἀριθ. 1884.
- 585 **Δῖος**, πατὴρ τοῦ *Λουσία*, ἀριθ. 1263, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 586 **Διοσκουρίδης**, στρατιώτης μισθοφόρος ἐν Ἀθήναις, IG II² 1956, στίχ. 178, περὶ τὸ 300 π.Χ.
- 587 **Διοσκουρίδης Ἀπολλωδώρου** (sic), ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 588 [Δι]οτέ(λ)ης, ἄρχων Θηβαίων ἐν ψηφίσματι προξενίας (IG VII 2407, στίχ. 1-2), Ad. Wilhelm, *Bull. Intern. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist., Philos.*, 1930, 142 κέ., 365 ἢ 364 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, *Mélanges Jorga* 331 — Feyel, *Polybe* 28, σημ. 1 — Carrata-Thomes, *Egemonia Beotica* 26 — Roesch, *Thespies* 79 (362 π.Χ.). Ἡ ἐπιγραφὴ προέρχεται ἐξ ἀπογράφου παρέχοντος *ΟΤΕΑΟΣ*. Τοῦτο ἐν IG VII ἔ.ἀ. μετεγράφη εἰς *Θιοτέλιος*, καὶ εἰς *Διοτέλιος* ὑπὸ τοῦ Ad. Wilhelm ἔ.ἀ.
- 589 **Διοτίμα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Jeffery, *AD* 22, 1967, Α' Μελέται, 2, ἀριθ. 3, περὶ τὸ 425 π.Χ. (= SEG XXIV ἀριθ. 370).

- 589α **Διοτίμα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α΄ Μελέται, 136, ἀριθ. 11, μέσα 5ου αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXV ἀριθ. 531 e).
- 590 **Διοτεΐμα Μηνογένου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐρετρία, IG XII 9, 797, 2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 591 **Διότιμος**, χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεΐριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3621 : Wolters ἀριθ. 100, 5ος αἰ. π.Χ.
- 592 **Διότιμος**, ἰατρός, Πλιν., Nat. Hist. XVIII 23. Πρβ. Παναγιωτάκων, Οἱ Ἑλληγες Ἀσκληπιάδαι 98.
Διότονος, ἰδὲ ἐν λ. **Διογεΐτων**, ἀριθ. 516.
- 593 **Διοφάνειος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἐ(ρ)μίου, ἀριθ. 685, 4ος/3ος π.Χ.
- 594 [Δ]ι[ο]φάνης Ἀ[σ]κληπιάδου, νεοσύλλεκτος IG VII 2443a, στίχ. 5, 2ος αἰ. μ.Χ.
Διόφαντος, ἰδὲ ἐν λ. **Δαΐφαντος**, ἀριθ. 409.
- 595 **Δίσκος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. εὐρ. Μουσ. 7, στίχ. 2 (non vidi), 5ος αἰ. π.Χ.
- 596 **Φ** --- **Διύ**[λλου?], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2686, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 597 **Διω**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitsch., 44, 1911, 113.
- 598 **Διώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Μελαμβίου*, ἀριθ. 1299, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 599 **Δίω**[ν], πατὴρ τοῦ *Κομαίθου*, ἀριθ. 1195, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 600 **Δίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2595, 3ος αἰ. π.Χ.
- 601 **Διωνίχα** ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8862, μέσα 4ου αἰ. π.Χ.
Διωνούσιος, ἰδὲ ἐν λ. **Διονύσιος**.
Διωνουσοδώρα-ος, ἰδὲ ἐν λ. **Διωνουσοδώρα-ος**.
Διωνύσιος, ἰδὲ ἐν λ. **Διονύσιος**.
Διωνύσιχος ἰδὲ ἐν λ. **Διονύσιχος**.

- 602 [Δ]ομέστιχος Ἄριστωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 603 Δορκ[άς] Ξενοκράτους, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8861, 2ος αἰ. π.Χ.
Ὁ Kirchner ἀνεγίνωσκε Δ[-]γ---. Κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ λίθου παρέχοντος τὰ ἴχνη ΔΟΡΙ. ἔγραψα Δορκ[άς]. Τὸ ὄνομα παρέχεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐκ Τανάγρας, IG VII 942, 4ος αἰ. π.Χ.
- 604 Δόρκυλος, πατὴρ τοῦ [Βρε]κίδου, ἀριθ. 375, 180/79 ἢ 179/78 π.Χ.
- 605 Δριμ[υ]φορῆος, πατρωνυμικὸν τοῦ [Ἀ]σ[ω]ποδώρου, ἀριθ. 331, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 606 Δωρίμαχος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 7, ἀριθ. 89, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 607 Δωρίς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones, ἀριθ. 28, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 608 Δορίων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 29 (= SEG II ἀριθ. 194a), 5ος αἰ. π.Χ.
- 609 Δωρίων, γλύπτης συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ Μέλανος, ἀριθ. 1305a, καὶ τοῦ Λέοντος, ἀριθ. 1243a, κατεσκεύασεν χαλκῆν εἰκόνα ἀθλητοῦ νικῆσαντος εἰς τὰ Βασίλεια, IG VII 2487, στίχ. 5, 240-200 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Lippold, Griech. Plastik 340.
- 610 Δορο, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν (IG VII 3716 --- δωρο[ς]), Wolters ἀριθ. 189, 5ος αἰ. π.Χ.
- 611 Δωρόθεος, πατὴρ τοῦ Διωνουσίου, ἀριθ. 568, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 612 Δωρόθεος, πατὴρ τοῦ Λυκίνου, ἀριθ. 1250, 86 π.Χ.
- 613 Δωρόθεος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2653, στίχ. 2, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 614 Δωρόθεος Νεικοκλέους, ἐξελέγη ἵνα μεταφέρῃ ἀντίγραφον ψηφίσματος τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἀκραϊφίων, δι' οὗ ἐτιμᾶτο πολίτης τῆς δευτέρας, IG VII 2711, στίχ. 84 καὶ 124, 37 μ.Χ.
- 615 Δωρόθεος Σωσικλέους, αὐλητῆς, ἐν ἐπιγράμματι τοῦ Ἀλκαίου, Παλατ. Ἄνθ. XVI 7, περὶ τὸ β' ἡμισυ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., πρβ. Sussehl, II, 545, σημ. 135.

616 Δῶρος, πατήρ τοῦ Ξένωνος, ἀριθ. 1496, 145-125 π.Χ.

Ε

Εἰλισός, ἰδὲ ἐν λ. Ἰλισός.

Εἶριχος, ἰδὲ ἐν λ. Ἦριχος.

617 **Ηιράνα**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, *Dram. Auff.* 246, col. II, στίχ. 3, 5ος αἰ. π.Χ.

618 **Ἰράνα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀφιερωθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς γυναικείαν θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2421, στίχ. 7), Th. Reinach, *REG* 12, 1899, 65, σημ. 3, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

619 **Εἰρήνη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου, *ΑΔ* 20, 1965, Β' Χρονικά, 243, ἐποχῆς ἐλληνιστικῆς (= SEG XXV ἀριθ. 522).

620 **Εἰρήνη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2664, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.

Εἰσίδωρος, ἰδὲ ἐν λ. Ἰσίδωρος.

621 **ΕΙΩ** --- **Πυθίαι Φιλίππεύς**, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ *Κράταις*, ἀριθ. 1211, *Μέδων*, ἀριθ. 1296, καὶ *Στράτων*, ἀριθ. 1861, (IG VII 2433 II, στίχ. 1), Feyel, *Polybe* 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφίσεως αὐτῆς ἰδὲ Feyel, ἔ.ἀ. 287.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γνωστὴ ἐκ δύο ἀπογράφων, τοῦ Ross καὶ τοῦ Lolling.

Οἱ στίχοι οἱ παρέχοντες τὰ τέκνα τοῦ Πυθίου ἔχουσιν οὕτω κατὰ τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling.

ΣΤΡΑΤΩΝΚΡΑΤΕΙΣΕΙΩ

ΜΕΔΩΝΠΥΘΙΑΟΦΙΛΙΠ

Τὸ ἀπόγραφον τοῦ Ross (Keil, *Syll. Inscr. Boeot.*, LXI = SGDI 713) δὲν ἀναφέρει γράμματα μετὰ τὸ ΚΡΑΤΕΙΣ.

Ὁ Dittenberger ἔδωσε τὸ ἐξῆς κείμενον :

Στράτων, Κράταις Εἰω --

Μέδων Πυθίαι Φιλίπ[πεύς]

Εἰς τὸν πίνακα τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ IG VII γράφει : *Κράταις Πυθίαι Φιλίππεύς*, σ. 784, *Μέδων Πυθίαι Φιλίππεύς*, σ. 785 καὶ *Στρά-*

των Πυθίου Φιλιππέως, σ. 793· ἐν σ. 775 ἀναγράφει *Εἰω* --- ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου προσδιορισμοῦ.

Ὁ Feyel, ἔ.ἀ. 286 ἀποκαθιστᾷ τὸ κείμενον οὕτω :

Στράτων, Κράτεις, *ΕΙΩ* ---

Μέδων Πυθίου Φιλίπ[πει]ες

Ἐν σ. 288, σημ. 2 ἀναφέρει ὅτι θεωρεῖ τούτους ἀδελφούς. Πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, ἦν δὲν ἀγνοεῖ καὶ ὁ Dittenberger¹, συνετάγην.

622 Ἐκπροπος. Τὸ ὄνομα ἔχει χαραχθῆ ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους χαλκοῦ λέβητος φέροντος τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς :

α) Ἐκρόπῳι, β) *ἱαρὸν τῷ Πυθίῳ Φισφόδικος*, γ) *τῶν ἐπ.* (Κουρουνιώτης, ΑΕ 1900, 110, ἀριθ. 2 : Schwyzer ἀριθ. 440, 12b) Jeffery, *The Local Scripts of Aegaeic Greece* 91, πιθανῶς ἀρχαί τοῦ 7ου αἰ. π.Χ. Ἡ ἐρμηνεία τῶν ἐπιγραφῶν τούτων δὲν εἶναι εὐκόλος. Ἡ Jeffery ὑπέθεσεν ὅτι ἐγένοντο ἄθλα ἐπὶ Ἐκρόπῳ ὁ δὲ Ἰσόδικος νικήσας ἔλαβε τὸν λέβητα, ὃν κατόπιν ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα. Διὰ τὸ ὄνομα Ἐκπροπος, ἰδὲ Bechtel, *Hist. Person.* ἐν λ.

623 Ἐλ(π)ενίκα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones, ἀριθ. 1, 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.

Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΕΛΕΕΝΙΚΑ*.

624 Ἐλπίνεικ[ος] ἥρωσ, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2665, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (:).

625 Ἐμμονος, πατήρ τοῦ Θεοπόμπου, ἀριθ. 920, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

626 Ἐνπέδαινα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου ΑΔ 20, 1965, Β' Χρονικά, 243, 5ος αἰ. π.Χ. (= SEG XXV ἀριθ. 519).

626α [Ἐμπε]δόκλεια, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8863, στίχ. 1, μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

627 Ἐξάκεστος Καλλιστράτου (I), καλλιτέχνης μετασχῶν μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, *Mnemosyne*, 47, 1919, 253A, στίχ. 23. Πιθανῶς εἶναι πατήρ τοῦ Ἀθανίου, ἀριθ. 48, καὶ τοῦ Καλλιστράτου (II), ἀριθ. 1078. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Καλλίστρατος (I)*, ἀριθ. 1077. Ἡ καλλιτεχνικὴ δραστηριότης τοῦ Ἐξάκεστου τίθεται εἰς τὰ τέλη τοῦ 2ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti ἀριθ. 168b.

1. Παρὰ Dittenberger ὑπάρχει διαφορὰ τις μεταξὺ τοῦ κειμένου ἐν IG VII 2433 καὶ τῶν πινάκων τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐν σχέσει πρὸς τὰ τέκνα τοῦ Πυθίου.

- 628 Ἐπάγαθος Δημητρίου, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 10-11, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 629 Ἐπαίνε[τος], πατήρ τοῦ [Ἴσμ]ηγίου, ἀριθ. 1011, 2ος αἰ. π.Χ.
- 630 ---- Ἐπαινέτω, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438, στίχ. 22, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα ἐξ ἡμετέρας ἀναγνώσεως, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἁ. ---- αινέτα[ο]?, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 140, ἀριθ. 5.
- 631/2 Ἐπήναι[τος], ἀνέθεσεν εἰς τὸν Διόνυσον εἰκόνα τῆς θυγατρὸς του, IG VII 2474, στίχ. 1, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 633 Ἐπαμινώνδας Ἐπαμινώνδου, Ἀκραιφιεύς, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν, IG VII 2711 VII καὶ VIII, 37 μ.Χ.
- 634 ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΟΛΥΜΝΙΔΟΣ
Αἱ πληροφορίες σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ διασημοτάτου τῶν Θηβαίων εἶναι ὀλίγαι. Ὁ πατήρ αὐτοῦ ὠνομάζετο *Πόλυμνις*, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 8 κέ., Πανσ. IX 12, 6, Αἰλ., Ποικ. ἴστ. II 4. Ἄπαξ παρὰ Πανσ. IV 31, 10 ὁ πατήρ του καλεῖται *Κλέομμις*. Υἱὸς αὐτοῦ μνημονεύεται ὁ *Στησίμβροτος*, ἀριθ. 1845. Ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ *Καφισίας*, ἀριθ. 1119.
Διὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἐπαμεινώνδου ἐν γένει τὰ πάντα εἶναι λίαν ἀμφίβολα, πρβ. Jacoby, FGH III A, ἀριθ. 294 καὶ Kommentar εἰς III A, ἀριθ. 294, σ. 238.
- 635 Ἐπαφρᾶς, πατήρ τοῦ Ἐπαφρᾶ, ἀριθ. 638, 2ος αἰ. π.Χ.
- 636 Ἐπαφρᾶς, πατήρ τοῦ Ἐπαφρᾶ, ἀριθ. 639, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 637 Ἐπαφρᾶς Διονυσίου, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 638 Ἐπαφρᾶς Ἐπαφρᾶ, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 639 Ἐπαφρᾶς Ἐπαφρᾶ, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 640 Ἐπαφρίων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2628, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 641 [Ἐπα]φρίων Ὁμολώιχος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2438, στίχ. 13, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
Τὸ ὄνομα παρέχεται ἐξ ἡμετέρας ἀναγνώσεως, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἁ. ----- Ὁμολώιχος, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 5.
- 642 Ἐπαφρό[δίτος], πατήρ τοῦ [Ἀ]ρίστωνος, ἀριθ. 274, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 643 -- στ]ρατος [Ἐπαφρο]δίτου, πατήρ ἐφήβου, IG VII 2445 I, στίχ. 7-8, 2ος αἰ. μ.Χ.

644 [Ἐπέρ]αστος **Εὐάνδρω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 13, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

Ἐπήνετος, ἰδὲ ἐν λ. Ἐπαίνετος.

645 Ἐπι(), ἰδὲ ἐν λ. Ὀλυμπ(), ἀριθ. 1505.

646 Ἐπι - - - - - ἐ[ν]ου, ἔφηβος, IG VII 2444 Ia, 2ος αἰ. μ.Χ.

647 Ἐπι**Φα**[. .]ιος (γεν.) **Μαχωνίω** (γεν.), ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν εἰς Ἀπόλλωνα Πτῶον, IG VII 2729, στίχ. 2: Schwyzer ἀριθ. 446, πιθανῶς 285-280 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 28-29. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀφεδριατεύοντος συνεπληρώθη κατὰ διαφόρους τρόπους. Dittenberger: Ἐπι**Φά**[λτ]ιος. Bechtel, Hist. Pers. καὶ Neumann 22: Ἐπι**Φά**[σκ]ιος. Ultichs (=Preuner, Rh. Mus. 73, 1920, 279): Ἐπι**Φαύ**σιος. Ὡς ὑπεστήριξεν ὁ Preuner τὸ ὄνομα Ἐπι**Φαύ**σιος δὲν εἶναι ἀσφαλὲς καὶ δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῆ ἔνταῦθα.

648 Ἐπιγένης, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8864. Ἡ χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι γνωστή.

649 Ἐπι(ι)γόνη, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2662, 3ος αἰ. μ.Χ. (ΕΠΓΟΝΗ κατὰ τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling).

650 Ἐπιδαλίδας, πατὴρ τοῦ *Δαμοφίλου*, ἀριθ. 470, 273 π.Χ.

651 Ἐπικλῆς, πατὴρ τοῦ *Διονυσίου*, ἀριθ. 574, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

652 Ἐπικράτης **Δημητρίου**, ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ ἐν Ραμνοῦντι, Μαστροκώστας, AE 1961, Χρονικά, 11, ἀριθ. 17 (SEG XXI ἀριθ. 959), β' ἡμισυ 3ου αἰ. π.Χ.

653 Ἐπίκτητος, πατὴρ τοῦ Ἐπο - - -, ἀριθ. 165, 2ος αἰ. μ.Χ.

654 Ἐπίκτητος, πατὴρ τοῦ *Ζωσίμου*, ἀριθ. 839, περὶ τὸ 160 μ.Χ.

655 Ἐπίκτητος **Εὐφράνορος**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.

656 Ἐπιγύδες, ἐπιγραφή ἐπὶ χαλκοῦ ἀγαλματίου ταύρου, εὐρεθέντος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, A. de Ridder, Catalogue des bronzes trouvées sur l'Acropole d'Athènes ἀριθ. 515 — Wolters ἀριθ. 52, 5ος αἰ. π.Χ.

Τὸ ἀγαλμάτιον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν
Ἐπιγύδες
Καβί(ροι)

διὰ τοῦτο δὲ ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Wolters εἰς τὰς Θήβας. Κατατάσσω τὸ ὄνομα τοῦτο μεταξὺ τῶν Θηβαίων, διατηρῶν πᾶσαν ἐπιφύλαξιν.

- 657 Ἐπίνικος, ἰδὲ ἐν λ. *Παραμόνα*, ἀριθ. 1579.
- 658 Ἐπισ ---, τοῦτου υἱὸς ὁ *Πτοῖλλε*, ἀριθ. 728, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 659 Ἐπιτυγά[νων Εὐ]νομίχ[ου], ἔφηβος, IG VII 2444 Ia, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 660 Ἐπιχάρης, πατὴρ τοῦ Ἰέρωνος, ἀριθ. 965, 300-280 π.Χ.
- 661 Ἐπιχάρης, πατὴρ τοῦ Χάροπος, ἀριθ. 2151, 300 ἢ 272 π.Χ.
- 662 Ἐπιχα[ρ]ῖνος, πατὴρ τοῦ [Διον]υσίου, ἀριθ. 569, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 663 Ἐπίχαρις, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2637, 4ου/3ου αἰ. π.Χ. (;).
- 664 Ἐπίχαρμος, πατὴρ τοῦ Φιλομείλου, ἀριθ. 2070, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 665 Ἐπα(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, *Hist. Num.*² 351 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 4, 1911, 113. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 666 Ἐρα ---, πατὴρ τοῦ Ἀν[τι]κλέους, ἀριθ. 145, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 667 Ἐ[ρατο]σθένεις (;) --- νος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2438 I, στίχ. 4, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 668 Ἐρατώ, ἀνέθεσε φιάλην ἀργυρᾶν εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 2420, στίχ. 25 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, *Polybe* 48-49.
- 669 Ἐράτων Ἀλεξίαιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 2, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII ἔ.ἀ. φέρεται [B]άτων ἀλλὰ πρὸ τοῦ A ὑπάρχει κενὸν δύο γραμμάτων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ συνεπλήρωσα Ἐράτων.
- 670 Ἐράτων Μικύλλου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα, *ΑΔ* 19, 1964, B' 2 Χρονικά, 202, 2ος αἰ. π.Χ. (πρβ. SEG XXV ἀριθ. 527).
- 670α Γ(άιος) Ἐρβανός, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, 2ος αἰ. μ.Χ., ἀνέκδοτος. Τὸ ὄνομα Ἐρβανός, κατ' ἐμὴν γνώσιν εἶναι ἀμάρτυρον, ἀλλὰ πάντως εἶναι λατινικῆς προελεύσεως πρέπει δὲ πιθανῶς νὰ προέρχεται ἐκ τόπου. Παρὰ Forcellini, *Onomasticon*, μαρτυροῦνται τὰ «Herba (Erba)

orpidum in Asia» καὶ «Herbanum-i, orpidum Etruriae», πρὸς ἃ δύνανται νὰ σχετίζηται ἐτυμολογικῶς τὸ κύριον ὄνομα Ἑρβανός ἢ Ἑρβανός.

- 671 **Ἐργ()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr., 44, 1911, 113.
- Ἐριάνθης** ἢ **Ἐριάνθος**, ἰδὲ ἐν λ. **Ἀριάνθιος**, ἀριθ. 194.
- 672 **Ἐρμαῖσκος**, πατὴρ τοῦ Ἀρχίππου, ἀριθ. 301, τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 673 **Ἐρμαῖος**, υἱὸς τῆς Ἀριστοκλεί[α]ς, ἀριθ. 238, καὶ ἀδελφὸς τῆς Εὐτυχιαν[ῆ]ς, ἀριθ. 784, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2693, στίχ. 4, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 674 **Ἐρμαῖος**, πατὴρ τῆς Θεοκκοῦς, ἀριθ. 904, 4ος αἰ. π.Χ.(;).
- 675 **Ἐρμαῖος**, πατὴρ τοῦ Κάλλωνος, ἀριθ. 1090, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 676 **Ἐρμαῖος**, πατὴρ τοῦ Κλεαρίστου, ἀριθ. 1151, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 677 **Ἐρμαῖος**, πατὴρ τῆς Σωσιβίας, ἀριθ. 1893, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 677a **ἠΕρμαῖος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 136, ἀριθ. 12, μέσα 5ου αἰ. π.Χ. (Πρβ. ΑΔ 22, 1967, Β', Χρονικά, 234, ἀριθ. 6 [= SEG XXV ἀριθ. 531, m]).
- 678 **Ἐρμαῖος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 7, ἀριθ. 94, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 679 **Ἐρμαῖος**, ἄρχων ἐν Θήβαις, IG VII 2420, στίχ. 10 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν ἐπόμενον.
- 680 **Ἐρμαῖος Ἀπολλοδώρω**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 4 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν προηγούμενον.
- 681 [**Ερμ**]αῖος **Λιονυσί[ο]**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, στίχ. 10, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 682 **Ἐρμαῖο[ς]** **ΚΑΣΜΙΝ** - - -, χάραγμα ἐπὶ τεσσάρων θραυσμάτων ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 4126 : Wolters ἀριθ. 344, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

- 683 Ἑρμῆιος Χαρικλέους, ἰλάρχης, IG VII 2426, στίχ. 10, 175-146 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μῆκκος, ἀριθ. 1341.
- 683α Ἑρμαιώνδας, ἀπεστάλη μετὰ τοῦ Σπαρτιάτου Μελέα εἰς τὴν Μυτιλήνην ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων κατὰ τὸ 428/7 π.Χ., πρὸς συντονισμόν τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Μυτιληναίων ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων, Θουκ. III 5, 2.
- 684 Ἑρμίας, πατὴρ τοῦ Κλείτου, ἀριθ. 1166, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 685 Ἑ(ρ)μίας Διοφάνειος (τὸ ἀπόγραφον τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶνος παρέχει EIMIAS), νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 11, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 686 Ἑρμογένης Εἰσιδώρου, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 687 Ἑρμοκράτης, πατὴρ τοῦ Κλειτομάχου, ἀριθ. 1164, ἀνέθεσεν εἰκόνα τοῦ υἱοῦ του ἐν Ὀλυμπίᾳ, Πaus. VI 15, 3, τέλη 3ου ἢ ἀρχαί 2ου αἰ. π.Χ.
- 687α Ἑρμόξε[νος] Σι ---, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 688 Ἑρμων, πατὴρ τοῦ Διοδώρου, ἀριθ. 532, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 689 Ἑροτ --, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2643, στίχ. 1, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 690 Ἑροτίων, ἀδελφὸς τοῦ Πινδάρου (I), ἀριθ. 1642, Σούδα ἐν λ. Πίνδαρος. Ἰδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I) (ἀδελφοί). Ὁ τύπος Ἑρωτίων, τὸν ὁποῖον παρέχουσι τὰ χειρόγραφα, εἶναι ἀντιγραφικὸν σφάλμα καὶ πρέπει νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸ βωιωτικὸν ὄνομα Ἑροτίων (περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου ἰδὲ Wilamowitz, Pindaros 60-61 — Boeotian tombstones 106, ἀρ. 65, καὶ σημ. 2 — Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 157 — Sadee, de Boeot. titul., diss. Halle, 1903, 150).
- 691 Ἑροτίο[ν], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3624: Wolters ἀριθ. 191, 5ος αἰ. π.Χ. Ὁ Wolters κακῶς μετέγραψεν Ἑρωτίων ἰδὲ ἀνωτέρω ἐν λ. Ἑροτίων, ἀριθ. 690.
- 692 Ἑροτίων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (Κεραμόπουλλος, AD 3, 1917, 316: Demangel, Robinson Studies I 622, σημ. 2), Boeotian tombstones ἀριθ. 65, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Boeotian tombstones 90. Τὸ ὄνομα εἶναι Ἑροτίων καὶ οὐχὶ Ἑρωτίων, ὡς ἐπίστευσεν ὁ Demangel. Περὶ τοῦ ὀνόματος ἰδὲ ἐν λ. Ἑροτίων, ἀριθ. 690.

- 693 Ἐροτίων Ἀντιμάχιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 4-5, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
Ἐρουξίλαος, ἰδὲ ἐν λ. Ἐρυξίλαος.
- 694 Ἐρπυς, πατὴρ τοῦ Τιμηγετίδου, ἀριθ. 1956, 480 π.Χ.
- 695 Ἐρπώνδης Ἴππων τῶν ἀποπραθέντων Φιλλέου, ὃν ἐπρίατο Ἐρπώνδης, χαλκοῦ δραχμῶν [Ῥ▲▲▲Ῥ], ἀπολογισμὸς τοῦ ἱππάρχου Πομπίδου, IG VII, 2426, στίχ. 4, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μῆκκος, ἀριθ. 1341.
- 696 Ἐρρ(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βιοωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 697 Ἐρουξίλαος Διοδώρω, ἀξιοματοῦχος τῆς λατρείας τοῦ Καβείρου (παραγωγεὺς), IG VII 2428 I, στίχ. 7 : Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
Ἐρωτίων, ἐσφαλμένη γραφή ἀντὶ τοῦ Ἐροτίων, ὁ ἰδὲ.
- 698/9 Ἐτί[αρχος], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 4000 (= ἀνέθ]εκε ετι ---). Ὁ Wolters ἀριθ. 66 συνεπλήρωσε οὕτω τὴν ἐπιγραφὴν: [ἀνέθ]εκε Ἐτί[αρχος]. Διὰ τὸ ὄνομα ἰδὲ Ἐτίαρχος ἐν IG VII 2814, 2819 (Υηττός). Τὸ χάραγμα ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ.
- 700 Εῦ ---ς Δ[ά]μωνος, ἀνέθεσε φιάλην εἰς θεότητά τινα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 24-25, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII ἔ.ἀ. φέρεται Εῦ- [καρπο]ς (?), ἀλλὰ ἐθεώρησα τὴν συμπλήρωσιν ταύτην λίαν ἀβεβαίαν.
- 701 ΕῦFa ---, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3625 : Wolters ἀριθ. 192, 5ος αἰ. π.Χ.
- 702 Εῦα[... Ἀβ]αιοδώρ[ου], πρόξενος Δελφῶν (Perdrizet, BCH 20, 1896, 551 : SGDI 2747, στίχ. 1), Daux, BCH 68-69, 1944-45, 95-96, περὶ τὸ 350 π.Χ.
- 703 Εῦά[γ]γελος Ἀθανίπ[που], πρόξενος Δελφῶν, F. Delphes III 1, 360, στίχ. 1-2, περὶ τὸ 260 π.Χ.
- 704 Εῦάγκριτος Τριάκος, παγκρατιαστής (πρβ. L. Robert, Études Épigr. et Phil. 91-92) α) Παῖς εἰς τὰ Ἴσθμια. β) Ἀγένειος εἰς τὰ Ἴσθμια. γ) Ἀγένειος εἰς τὰ Νέμεα, ἐν ἐπιγράμματι, τὸ ὁποῖον φέρεται κεχαρα-

γμένον ἐπὶ βάθρου, ἀγάλματος, ἔργου τοῦ *Τεισικράτους Θοινίου Σικωνίου*¹, (IG VII 2470).

Ὁ Preuner, *Bonner Stud. E. von Kekule gewidmet* 220-222, ἐμελέτησεν τὸ ἐν IG VII ἔ.ἀ. ἐπίγραμμα καὶ ἀπεκάλυψε τὸ ὄνομα τοῦ ἀθλητοῦ, ὅπερ ἐκρύπτετο ὑπὸ τὸ *εὐάγκριτον* τοῦ τρίτου στίχου. Ἐν *JdI* 35, 1920, 73, συνεκέντρωσε τὰ γνωστὰ παραδείγματα τοῦ ὀνόματος (IG IV 465 [Φλειοῦς] 4ος αἰ. π.Χ. Ad. Wilhelm, *Sitzungsb. Akad. in Wien, Philos. - Hist. Klasse* 179. Band 6 *Abhandl.*, σ. 13, στίχ. 10. [Ὀρχομενός], 2ος αἰ. π.Χ.).

Ἡ ἐπιγραφή ἐδημοσιεύθη ἐκ νέου ὑπὸ Peeck, *Hermes* 72, 1937, 235, ἀριθ. 5 καὶ Moretti, *Iscr. agon. gr.* σ. 91-93, ἀριθ. 36.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται εἰς τὰ τέλη τοῦ 4ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. (Dittenberger : 320-284 π.Χ. πρβ. Holleaux, *Études d'épigr. et d'hist. gr.* I, 13. Moretti, ἔ.ἀ. 93 : 300-280 π.Χ.). Ἐξ ἄλλου ἢ καλλιτεχνική δραστηριότης τοῦ Τεισικράτους τοποθετεῖται ὑπὸ τοῦ Lippold, *Griech. Plastik* 295, μεταξὺ 320 καὶ 280 π.Χ.

705 **Εὐαίνετος**, πατὴρ τοῦ *Πυθία*, ἀριθ. 1743, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

706 **Εὐάνδρος**, πατὴρ τοῦ [Ἐπερ]άστου, ἀριθ. 644, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

Εὐάνθος, ἰδὲ ἐν λ. Ἄριάνθιος, ἀριθ. 194.

707 **Εὐανορίδας**: *ἵππων τῶν ἀποπραθέντων Φρυνίσκου, ὃν ἐπρίατο Εὐανορίδας χαλκοῦ δραχμῶν* ΓΔΔΠΤ ἀπολογισμὸς τοῦ ἱπάρχου Πομπίδου, IG VII 2426, στίχ. 5, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μίκκος*, ἀριθ. 1341.

708 **Εὐανορίδας Νέωνος**, θανὼν ἐν πολέμῳ, ἐν (ἐπιτυμβίῳ) ἐπιγράμματι (IG, VII, 2537), Κεραμόπουλλος, *ΑΔ* 3, 1917, 401, σημ. 1 : Peek, *Vers-Inschriften I*, ἀριθ. 1106. (Πρβ. Moretti, *Iscrizioni Storiche Ellenistiche*, 171/3, ἀριθ. 68 [=SEG XXV ἀριθ. 518]). Συμφώνως πρὸς τὸν τρίτον στίχον τοῦ ἐπιγράμματος, ὁ *Εὐανορίδας* ἔπεσεν ἐν πολέμῳ ὑπερασπιζόμενος τοὺς Δελφοὺς. Ὁ Böckh, *CIG* 1652, ὑπέθεσεν ὅτι ὁ *Εὐανορίδας* ἐφονεύθη κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Γαλατῶν, τῷ 277/6 π.Χ. ὁ δὲ Κεραμόπουλλος, ἔ.ἀ. σημ. 2, ὑπεστήριξεν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ δευτέρου ἱεροῦ πολέμου καὶ ὅτι ἐφονεύθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 356 καὶ 346 π.Χ. Ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων πρέπει νὰ δεχθῶμεν μᾶλλον τὴν ἄποψιν τοῦ Böckh καὶ νὰ θέσωμεν τὴν ἐπιγραφήν εἰς τοὺς

1. Πρβ. Lippold, *RE*² ἐν λ. *Teisikrates* καὶ *Θρεψιάδην*, *ΑΔ* . 16, 1960, 147 καὶ σημ. 1.

μετὰ τὸ 277/6 π.Χ. χρόνους. Σημειωτέον ὅτι καὶ ὁ Preek, ἔ.ἀ. θέτει τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Τὸ ἐπίγραμμα φέρεται ἐπὶ βάθρου χαλκοῦ ἀγάλματος ὁ δὲ τελευταῖος (4ος) στίχος τοῦτου ἔχει ὡς ἑξῆς :

---- δ' εἰμί Εὐανορίδα, πατρός δὲ Νέωνος

ἀκολουθεῖται δὲ τὸ ἐπίγραμμα ὑπὸ τῆς κάτωθι ἀναγραφῆς εἰς πεζόν :

[...]ν Δαμώνιος Εὐ[αν]ορίδαν
[ἀνέθ]εικε τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεοῖς
[.....]νικος Εἰροδότι[ο]ς ἐπόσειε.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρέπει νὰ συμπληρώσωμεν [Νέω]ν Δαμώνιος καὶ νὰ θεωρήσωμεν τὸν υἱὸν τοῦ Δάμωνος πατέρα τοῦ Εὐανορίδα.

- 709 [Εὐ]ανο[ρ]ίδας Φίλωνος, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 16, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 710 ΕὐΦαρα(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Δὲν πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν Εὐα. . ., ἀριθ. 702, πρβ. Daux, BCH 68-69, 1944-45, 95-96.
- 711 Εὐάρεστος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2667, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 712 Εὐαρχίδας (I), πατὴρ τοῦ Σίμου, ἀριθ. 1829, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Εὐαρχίδαν Σίμου, ἀριθ. 715, ἰδὲ ὁμοίαν περίπτωσιν ἐν λ. Ἀμινίας, ἀριθ. 92.
- 713 ΕὐΦαρχίδας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἀνέκδοτος, ἀριθ. εὔρετ. Μουσείου Θηβῶν 87, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ. (non vidi).
- 714 [Εὐ]αρχίδας Φαναξανδρίδαο, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 3, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Τὸ [Εὐ]αρχίδας ἐξ ἡμετέρας συμπληρώσεως ἐν ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 139, ἀριθ. 4.
- 715 Εὐαρχίδας (II) Σίμου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 5, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π. Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. Σίμος Εὐαρχίδου, ἀριθ. 1829.
- 716 Εὐβιος, πατὴρ τοῦ [Ἀ]λκίππου, ἀριθ. 88, τέλη 1ου αἰ. π.Χ.

- 717 **Εὔβιος**, γλύπτης· ἐν συνεργασία μετὰ τοῦ *Ξενοκρίτου*, ἀριθ. 1483, ἐξετέλεσε τὸ ἄγαλμα τῆς Προμάχου, ὅπερ εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἑρακλέους, παρὰ τὰς Ἑλέκτρας πύλας, Πaus. IX 11, 4, 3 (370-300 π.Χ.), πρβ. Lippold, *Griech. Plastik* 248.
- 718 **Εὔβιος Τιμοκράτου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II², 8865, μετὰ τὰ τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 719 **Εὔβιον**, ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα, IG VII 2540 (Peek, *Hermes* 72, 1937, 236, ἀριθ. 9 [= *Vers-Inschriften* I, ἀρ. 1276]) πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, *Χαριστήριον εἰς Α. Κ. Ὁρλάνδον* II, σ. 1, 2ος ἢ 3ος αἰ. μ.Χ. (= SEG XXII ἀριθ. 420). Συμφώνως πρὸς τοὺς στίχ. 3-4 τοῦ ἐπιγράμματος ὑπῆρξεν ἀγωνοθέτης, ρήτωρ καὶ ἀρχιερεὺς (τῶν Σεβαστῶν).
- 720 **Εὐβολίων**, δανειστῆς Καρυστίων, (IG XII 9, 7, στίχ. 6 κέ.) Wallace, *Phoenix* 16, 1962, 15 κέ., περὶ τὸ 360 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Ἀσωπόδωρος*, ἀριθ. 329.
- 721 **Εὐβόλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, *Boeotian tombstones* ἀριθ. 8, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 722 --- ος **Εὐγίτωνος**, πατὴρ νεοσυλλέκτου IG VII 2435 I, στίχ. 17, 3ος / 2ος αἰ. π.Χ. Τὸ *Εὐγίτωνος* ἐτέθη ἐνταῦθα καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ *ΕΥΠΟΤΩΜΩ* τοῦ Lolling.
- 723 **Εὐγί(των);**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, *Hist. Num.*² 351 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 113.
- 724 **Εὐγενείδης Ἀριστέου**, νικήσας ζεύγει δίαιλον, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 29, ἀριθ. 142, στίχ. 20, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 725/6 **Εὐδαίμων Ἀττικοῦ**, τραγῳδός, νικητὴς εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, *BCH* 19, 1895, 345, ἀριθ. 17, στίχ. 19, 161-169 μ.Χ. O'Connor ἀριθ. 188.
- 727 **E[ῶ]δ[α]μο[ς]** ----, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεοότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 II, στίχ. 12) Κεραμόπουλλος, *AM* 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, *Polybe* 48-49.
- 728 **Εὔδημος**, πατὴρ τοῦ *Πραξίωνος*, ἀριθ. 1697, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 729 **Εἰδωρίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 7 ἀριθ. 36 : Boeotian tombstones ἀριθ. 16, 300-270 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Boeotian tombstones 90.
- 730 **Εὐήμερος**, πατὴρ τοῦ Ἀθηναίου, ἀριθ. 41α, καὶ τοῦ Σιμίου, ἀριθ. 1825, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 731 **Εὐήμερος**, πατὴρ τοῦ Σιμίου, ἀριθ. 1825, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 732 **Εὐήμερος Διδύμου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IV, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 733 **Εὐθενίκα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8866, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 734 **Εὐθύμιχος**, πατὴρ τοῦ Ἀντονόου, ἀριθ. 348, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 735 **Εὐθύμιχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2561 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 6, 5ος αἰ. π.Χ.
- 736 **Εὐθύμιχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 2, ἀριθ. 23, 5ος αἰ. π.Χ.
- 737 **Εὐι** ---, πατὴρ τοῦ [Φι]λοκλέους, ἀριθ. 2061, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 738 **Εὐκαιρον Σοφίλου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8867, 4ος-3ος αἰ. π.Χ.
- 739 **Εὐκαρπος Φιλίνου**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 8-9, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 739α [Εὐ]κλείδας, πατὴρ τοῦ [Α]κυλείδα, ἀριθ. 78, 4ος αἰ. π.Χ.
- 740 [Εὐ]κλείδας Ἀμινάδαο, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 10, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 741 Ε[ὐκλ]ίδας Θεοπόμπω, δανειστῆς Ἀκραιφιέων, Παπαδάκης, ΑΔ 8, 1923, 193 (SEG III 359, στίχ. 1-2) : Schwahn, Hermes 66, 1931, 343-346, τέλη 3ου αἰ. π.Χ.
- 742 **Εὐκλείος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀσώπωνος, ἀριθ. 338, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 743 **Εὐκλήης (I)**, πατὴρ τοῦ *Εὐκλέους (II)*, ἀριθ. 745, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 744 **Εὐκλήης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καροῦζος, Τὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 50, 3ος αἰ. μ.Χ.

- 745 **Εὐκλῆς (II) Εὐκλέους (I)**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις (Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198, 1, στίχ. 16) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α', Μελέται, 139, ἀριθ. 3, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 746 [**Εὐκ**]ράτης **Νικίου**, [ἐπι]ληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱερὰν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 11, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2. Ὁ [**Εὐκ**]ράτης **Νικίου** εἶναι πιθανῶς ἀδελφὸς τοῦ [Ἄπ]ολλωνίου **Νικίου**, ἀριθ. 189.
- 747 **Εὐλάχων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 8, 5ος αἰ. π.Χ.
- 748 (Ε)ὐμαρί(δα)ς, βοιωτάρχης ἐν ψηφίσματι προξενίας (IG VII 2407, στίχ. 14) Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist., Philos. 1930, 142-143, 365/4 - 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, Mélanges Jorga 331 κέ.: Feyel, Polybe 28, σημ. 1: Car-rata - Thomes, Egemonia Beotica 26: Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.). Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Pokocke παρέχοντος **ΣΥΜΑΡΙΔΟ**, ὅπερ διωρθώθη εἰς **ΕΥΜΑΡΙΔΑΟ**.
- 749 **Εὐμάρων Νικοστράτου**, ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 16-17, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ **Νικόστρατος**, ἀριθ. 1447.
- 750 **Εὐμένης**, πατὴρ τοῦ **Λέοντος**, ἀριθ. 1244, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 751 **Εὐμέδε[ς]**, ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ (εἰς Ἡρακλέα:), IG VII 2461, Κα-ροῦζος, Τὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 26-27, 5ος αἰ. π.Χ.
- 752 **Εὐμηλος**, πατὴρ τοῦ **Λυσικῶντος**, ἀριθ. 1296, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 753 **Εὐμειλος**, πατὴρ τοῦ **Πραξιτέλους**, ἀριθ. 1694, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 754 **Εὐμητις**, θυγάτηρ τοῦ **Πινδάρου (I)**, ἀριθ. 1642, Ἴδὲ ἐν λ. **Πίνδαρος (I)**, (τέκνα).
- 755 **Εὐμολπίδας**, Θηβαῖος ἀναφερόμενος παρὰ Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 3, μετὰ τοῦ **Σαμίας**, ἀριθ. 1787, ὡς ὄπαδὸς τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως: «**Εὐμολπίδαν καὶ Σαμίαν, ἀνθρώπους διαπύρους πρὸς ὄργην καὶ θυμοει-δεῖς, ἐν νυκτὶ λαβόντας ἐξουσίαν οὐκ ἀποθήσασθαι τὰ ξίφη, πρὶν ἐμπλήσαι τὴν πόλιν ὄλην φόνων καὶ διαφθεῖραι πολλοὺς τῶν ἰδία διαφερόντων**».
- 756 **Εὐ[ν]ικος**, πατὴρ τοῦ **Καλλικράτους**, ἀριθ. 1051, 1ος αἰ. π.Χ.
- 757 **Εὐνικος**, πατὴρ τοῦ **Στρατίνου**, ἀριθ. 1853, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

758 **Εὔνοια**: ἀνάγλυφον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν: *Εὔνοια Εἴσιδι εὐχὴν*, IG VII 2483. Τὸ ἀνάγλυφον ἐκλάπη καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐδημοσιεύθη δὲ ὑπὸ Dain, Inscriptions grecques du Musée du Louvre, les textes inédits ἀριθ. 32, ὡς ἐπιγραφὴ ἀνέκδοτος ἐκ Βυζαντίου οὕτω·

[Ὅμ]όνοια Εἴσιδι εὐχὴν.

Ὁ L. Robert, *Rén. Arch.* 1933, II, σ. 126-128: *Rén. Phil.* 1939, 198-199, ἔδειξεν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς θηβαϊκῆς ἐπιγραφῆς.

759 **Εὔνοια**, πιθανῶς θυγάτηρ τῆς *Εὐφροσύνας* --- κλέος· μετὰ τῆς μητρὸς τῆς φέρεται ὡς κυρία δούλης ἐλευθερωθείσης ἐν Δελφοῖς F. Delphes, III 3, 45 στίχ. 4, περὶ τὸ 50 π.Χ.

760 [Εὐ]νόμ[ι]χ[ος], πατὴρ τοῦ Ἐπιτοναχά[νοντος], ἀριθ. 659, 2ος αἰ. π.Χ.

761 **Εὔνομος Σιλώνιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 1, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

[Εὐν]οσστίδας α) Χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3626: Wolters ἀριθ. 145. β) [Εὐν]οστιδ[ας], ὅμοιον εὐρεθὲν αὐτόθι IG VII, 3627: Wolters ἀριθ. 193, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.

762 **Εὐνοσστίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 25, 5ος αἰ. π.Χ.

763 **Εὐν[ο]στίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Boeotian tombstones ἀριθ. 4, 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.

Οἱ ἐκδόται συνεπλήρωσαν *Εὐ[ρ]υτίδας*, ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν μαρτυρεῖται ἐν Βοιωτίᾳ¹ κατ' ἐμὴν γνῶσιν. Ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, ἔχει θραυσθῆ εἰς τρία τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μέσον ἀπώλετο. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀναγινώσκειται *EYI* καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου *TIΔΑΣ*. Διὰ τοῦτο προετίμησα νὰ ἀποκαταστήσω² τὸ ὄνομα *Εὐν[ο]στίδας*, ὅπερ μαρτυρεῖται πολλάκις ἐν Βοιωτίᾳ: IG VII 2828 (Ἵγῆττός), IG VII 3071, 3080 (Λεβάδεια). Πρβ. Robert J. καὶ L., *Bull. Épig.*, REG 72, 1959, ἀριθ. 184, σ. 193.

764 [Εὐ]νοστος Ἀπολλοδόριος, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 7, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

765 **Εὐξενος**, πατὴρ τοῦ Σάωνος, ἀριθ. 1806, 2ος αἰ. μ.Χ.

1. IG XII 9, 14, 2 καὶ 17, 2 (Κάρυστος) ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

2. AD 21, 1966, A' Μελέται, 149 ἀριθ. 13. (SEG XXIV ἀριθ. 377).

- 766 [Εὐ]ορμίδα, (δ): χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3738 : Wolters ἀριθ. 67, πιθανῶς 6ος/5ος αἰ. π.Χ. Διὰ τὸ ὄνομα πρβ. Anna Morpurgo, Glotta 39, 1960, 105.
- 767 ---ας (Εὐ)ὐπλείστ[ω?], πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 24351, στίχ. 9, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται ΣΥΠΛΕΙΣΤ-. Ὁ Dittenberger, στηριχθεὶς εἰς ἀπόγραφον τοῦ Lolling, τὸ ὅποιον παρείχε -- ΣΥΠΛΕΙΣ -- προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν --- (Εὐ)ὐπλ(ε)ίσ[τω?]. Ὁ P. Rösch δι' ἐπιστολῆς του μοὶ προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν [Θρ]ασυπλείστ[ω]. Τὸ ὄνομα Θρασύπλειστος μοὶ εἶναι ἄγνωστον, διὰ τοῦτο δὲ ἔγραψα ---ας (Εὐ)ὐπλείστ[ω?].
- 768 Εὐπλ[η]στος Τραϊανοῦ, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 8-9, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 769 Εὐπόλεμος, πατὴρ τῆς Μενεκρατῆας, ἀριθ. 1322, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 770 Εὐπόλεμο[ς ...]νεδ[-] Φιλιππεύς, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων (IG VII 2433B, στίχ. 14-15) Feysel, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφίσεως αὐτῆς ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ.
Ὁ Dittenberger συνεπλήρου τὸ πατρώνυμον εἰς [Με]νεδ[άμω]. Ὁ Feysel, ἄνευ νέας ἐξετάσεως τοῦ λίθου ὑποθέτει ὅτι ἠλλείπουσι τρία γράμματα πρὸ τοῦ Ν καὶ δὲν προτείνει συμπλήρωσιν ἄλλην. Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα Μενέδημος εἶναι Μακεδονικόν (πρβ. Κανάτσουλην, Μακεδ. προσωπ. ἀριθ. 915 : Berve, Das Alexanderreich II ἀριθ. 504), ἂν τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling εἶναι ἀκριβές, ἢ συμπλήρωσις τοῦ Dittenberger δὲν εἶναι ἀδύνατος. Δυστυχῶς λόγῳ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ λίθου δὲν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν γνώμην σαφεῆ περὶ τούτου.
- 771 Εὐπορᾶς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2668, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 772 [Εὐ]πραξία, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2562, 6ος/5ος αἰ. π.Χ. (;).
- 773 Εὐπρα(ξ)ις, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2596.
Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Πιττάκη παρέχοντος ΕΥΠΡΑΣΙΣ.
- 774 [Εὐ]πρα?ξις ---ωνος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2655, στίχ. 4-5, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

- 775 **Εὐρέ(ας)**, υπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.
- 776 **Εὐρέας Πειλεμάχῳ**, γραμματεὺς Καβειριαρχῶν, IG VII 2420, στίχ. 20: Schwyzer ἀριθ. 47: Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49.
- 777 **Εὐρίων**, πατὴρ τοῦ *Χαριδάμου*, ἀριθ. 2138, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 778 **Εὐρυ[ε.α. 3-4]δας**, πατὴρ τοῦ *Φι[δ]ίου*, ἀριθ. 2026, 1ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG VII 2440, στίχ. 45, ὁ Dittenberger προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν *Εὐρυ[βιά]δα*: τὸ ὄνομα τοῦτο κατ' ἐμὴν γνώσιν δὲν εἶναι βοιωτικόν. Δὲν ἐπανέλαβα τὴν συμπλήρωσιν αὐτὴν, διότι βοιωτικὰ ὀνόματα, ὡς *Εὐρυ[τιμί]δας* (IG VII 3180, στίχ. 5, Ὀρχομενός) καὶ *Εὐρυ[βωτά]δας* (IG VII 3206, στίχ. 12, Ὀρχομενός), δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ *Εὐρυ[ε.α. 3-4]δας*.
- 779 **Εὐρύμαχος (I)**, πατὴρ τοῦ *Λεοντιάδου (I)*, ἀριθ. 1235, 480 π.Χ. Ὁ *Εὐρύμαχος* εἶναι ἀρχηγὸς σημαίνουσης θηβαϊκῆς οἰκογενείας, ἥτις μετέσχεν ἐνέργως τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν Θηβῶν. Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ταύτης εἶναι γνωστὰ ἐκ φιλολογικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν πηγῶν. Ὁ Pomtow, *Sylloge*³ ἀριθ. 300, σημ. 3, λαβὼν ὑπ' ὄψιν διαφόρους προσωπογραφικοὺς συσχετισμοὺς τοῦ Homolle, BCH 22, 1896, 614-615 ἐσχημάτισε τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας, τὸ ὁποῖον θὰ παραθέσω κατωτέρω. Ἐν τούτοις θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρω τὴν ἀκόλουθον τροποποίησιν. Συμφώνως πρὸς τὸν Pomtow τὰ τέκνα τοῦ *Λεοντιάδου (III)* εἶναι ὁ *Δαῖλοχος*, ὁ *Προμένης (II)* καὶ ὁ *Γύγης (?)*. Ἡ μοναδικὴ πηγὴ σχετικῶς πρὸς τὰ τέκνα τοῦ *Λεοντιάδου (III)* εἶναι ἐπίγραμμα τῆς Παλατ. Ἀνθ. VI 112, ἔργον τοῦ (Θηβαίου;) ἐπιγραμματοποιοῦ Πέρσου, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἐξῆς:

*Τρεῖς ἄφατοι κεράεσσιν ὑπ' αἰθούσαις τοι, Ἄπολλον,
ἀγκεινταὶ κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων,
ἄς ἔλον ἐξ ἵππων ΓΥΓΕΡΩΙΧΕΡΕ¹ Δαῖλοχός τε
καὶ Προμένης, ἀγαθοῦ τέκνα Λεοντιάδου.*

Ὁ Jacobs ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ ὑπὸ τὸ ΓΥΓΕΡΩΙ τὸ κύριον ὄνομα τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ *Λεοντιάδου*: *Γύγω*. Ἡ διόρθωσις αὕτη εἶναι

1. Ἐτέρα γραφή: ΓΥΓΕΡΩΙ ΧΑΙΡΕ.

ἀπαράδεκτος καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ ὄνομα *Γύγης* εἶναι τελείως ξένον καὶ ἄγνωστον μεταξὺ τῶν βοιωτικῶν ὀνομάτων. Νομίζω ὅτι ὑπὸ τὰ *ΓΥΓΕΡΩ ΧΕΡΕ* κρύπτεται φράσις κατὰ δυϊκὸν ἀριθμὸν καὶ προτείνω τὴν ἐξῆς διόρθωσιν

ἄς ἔλον ἐξ Ἴππων στυγερά χέρε, Δαίλοχος τε
καὶ Προμένης, ἀγαθοῦ τέκνα Λεοντιάδου.

Ἦδη ὁ Reisk εἶχε προτείνει τὴν διόρθωσιν *στυγερά χειρί*, ἥτις ὁμως δὲν ἔγινε δεκτὴ, διότι δὲν βελτιώνει τὸν νοῦν τῶν στίχων.

Κατόπιν τούτων νομίζω ὅτι ὁ *Γύγης* πρέπει νὰ ἐξαφανισθῆ καὶ νὰ μὴ λογίζεται πλέον ὡς υἱὸς τοῦ *Λεοντιάδου*.

Ἐπίσης πρέπει νὰ παρατηρηθῆ ὅτι ἡ διαδοχὴ μεταξὺ τοῦ *Εὐρυμάχου (II)* καὶ τοῦ *Λεοντιάδου (II)* δὲν εἶναι ἀσφαλῆς, διότι δὲν γνωρίζομεν τὸ πατρώνυμον τοῦ *Λεοντιάδου (II)*.

Εὐρύμαχος (I), ἀριθ. 779

Λεοντιάδης (I) *Εὐρυμάχου (I)*, ἀριθ. 1235

Εὐρύμαχος (II) *Λεοντιάδου (I)*, ἀριθ. 779α

Λεοντιάδης (II) *Εὐρυμάχου (II)?*, ἀριθ. 1236

Προμένης (I) *Λεοντιάδα (II)*, ἀριθ. 1707

Ἰππόλ[αος] Προμένους (I), ἀρ. 986 [Λεο]ντιάδας (III) Προμένους (I) ἀριθ. 1237

Δαίλοχος	Προμένης (II)
Λεοντιάδου (III), ἀριθ. 401	Λεοντιάδου (III), ἀριθ. 1708

779α **Εὐρύμαχος (II) Λεοντιάδου (I)**, ἀνὴρ Θηβαίων «δυνατότατος», ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὀλιγαρχικοῦ κόμματος ἐν Θήβαις διεπραγματεύθη μετὰ τῶν μειοψηφούντων Πλαταιέων ὀλιγαρχικῶν τὴν εἴσοδον θηβαϊκοῦ στρατοῦ εἰς Πλαταιάς, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστώτος καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς πόλεως τῶν Πλαταιέων ἀπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς συμμαχίας, Θουκ. II 2. ([Δημοσθένους], Κατὰ Νεαίρας 98). Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κινήματος συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Πλαταιέων ἐφονεύθη μετ' ἄλλων 180 Θηβαίων, Ἡροδ. VII 233: Θουκ. II 5, 7. (= [Δημοσθένους] κατὰ Νεαίρας, 101) Πρβ. Gomme, A Hist. Commentary on Thuc. II 2, 3-4. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Εὐρύμαχος (I)*, ἀριθ. 779.

780 **Εὐρυφαόντιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Πιθολάου*, ἀριθ. 1621, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

781 [E]ὐρομοκλῆς **Μνα** - - -, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 20, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

Τὸ ὄνομα [E]ὐρομοκλῆς συνεπληρώθη κατὰ διαφόρους τρόπους¹:
Kaibel [Σφ?]υρομοκλῆς: Röhl [Π]υρομοκλῆς («*προΠυραμοκλῆς*»): Führer [Δ]ρομοκλῆς: Meister [B]ρομοκλῆς vel. [X]ρωμοκλῆς. Ὁ Dittenberger, κατόπιν πληρεστέρου ἀπογράφου τοῦ Lolling παρέχοντος *ΥΡΟΜΟΚΛΕΣ*, ἀνέγνω [E]ὐρωμοκλεῖς. Διὰ τὴν ἐρμηνεύσιν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσέθεσε τὰ ἐξῆς: . . . vs. 20, ubi Kaibeluis [Σφ]υρομοκλεῖς, «Cauerus [Π]υρομοκλεῖς scripsit, quorum utrumque valde improbable esse non est quod demostrem. Quae Meisterius proposuit [Δ]ρομοκλεῖς aut [B]ρομοκλεῖς ex eis illud certe nullam per se habet offensionem; sed litteram Y Kaibelii et Lollingii consensu testatam mutare vix licet. Quod posui, sive priorem partem ab *εἰ* et *ρόμη* repetere malis sive—quod mihi magis probatur—ab *Euromo*, Cariae oppido (cf. *Λεσβοκλῆς*, *Σκυροκλῆς*), utique». Ἡ παραγωγή τοῦ θηβαϊκοῦ τούτου ὀνόματος ἀπὸ τῆς Καρικῆς πόλεως μοῦ φαίνεται τελείως ἀδύνατος, διότι δὲν μαρτυροῦνται σχέσεις πολιτικαὶ ἢ ἄλλαι μεταξὺ τῶν δύο πόλεων, οὕτως ὥστε νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι τὸ ὄνομα *Εὐρωμος* ἀποτελεῖ τὸ *α'* συνθετικὸν τοῦ [E]ὐρομοκλῆς.

Ὡς παρετήρησεν ὁ Dittenberger, ἡ γραφὴ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς φωνητικῆς ἀξίας, τῶν γραμμάτων παρουσιάζει ἀνωμαλίας τινάς.

Οὕτως εἰς τοὺς στίχ. 9, 22 καὶ 24 ἔχομεν *EI* ἀντὶ παλαιότερου *E*, ἐνῶ εἰς τοὺς στίχ. 12, 18 καὶ 20 ἔχομεν διατήρησιν τοῦ *E* ἀντὶ τοῦ νεωτερικοῦ *EI*.

Ἡ ἀνάμειξις αὕτη ἐπιτρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ πρῶτον *O* τοῦ ὀνόματος ἔχει τεθῆ ἀντὶ *OY = Y*.

Δῆλα δὲ, [E]ὐρομοκλῆς = [E]ὐρουμοκλεῖς = *Εὐρουμοκλῆς*.

Παρομοία χρῆσις τοῦ *O = OY = Y* εἶναι γνωστὴ καὶ ἐξ ἄλλων βοιωτικῶν ἐπιγραφῶν:

IG VII 1341 (Τάναγρα) 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

Πολδκλια = *Πολούκλια* ἤτοι *Πολύκλεια*

IG VII 1337 (Τάναγρα) 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

Ποθιάδας = *Πουθιάδας* ἤτοι *Πυθιάδας*².

1. Ἴδὲ τὴν βιβλιογραφίαν ἐν SGDI ἀριθ. 700.

2. Ἴδὲ καὶ τὰ *Ποθ*(), ἀρ. 1733, καὶ *Ποθι*(), ἀριθ. 1745.

Κατὰ ταῦτα τὸ *ΥΡΟΜΟΚΛΕΣ* πρέπει νὰ νοηθῆ οὕτω :

[E]ὐρῶμοκλῆς = [E]ὐρουμοκλεῖς ἤτοι [E]ὐρουμοκλῆς.

Πρῶτον συνθετικὸν τοῦ ὀνόματος εἶναι ἡ λέξις* *εὔρυμα*¹, παράλληλος τύπος τῆς λ. *φέρυμα*. Τὸ ὄνομα *Εὐρούμει*, IG VII 1672, στίχ. 6 (Θεσπιεύς, 3ος αἰ. π.Χ.) πρέπει νὰ ἔχη σχέσιν πρὸς τὸ *α'* συνθετικὸν τοῦ [E]ὐρῶμοκλῆς.

Ὁ Bechtel, Hist. Pers. ἐν λ., ἀκολουθεῖ τὸν Dittenberger εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ [E]ὐρῶμοκλῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ εὐσταθήσῃ, ὡς εἶπομεν προηγουμένως.

782 **Εὐτάγεις Κορδώνδοα**· ἡ μήτηρ αὐτοῦ *Πουθοδόρα*, ἀριθ. 1755, ἀνέθηκε τὴν εἰκόνα τοῦ υἱοῦ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς, Bizard, BCH 28, 1904, 431, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Ὁ Bizard, ἔ.ἀ. ἔγραφε *Εὐταγείς* (;) ὀξυτόνως· διὰ τὸ ὄνομα πρβ. Bechtel, Hist. Pers. ἐν λ.

783 **Εὐτουχία**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2642 στίχ. 1, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.

784 **Εὐτυχειαν**[ή], θυγάτηρ τῆς *Ἀριστοκλεί*[ας], ἀριθ. 238, καὶ ἀδελφὴ τοῦ *Ἐρμαίου*, ἀριθ. 675, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2693, στίχ. 5, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.

785 [Eὐ;]τυχίδης **Διονυσίου**, γλύπτῃς (;).

Ἐν JdI 1930, AA 103 (REG 44, 1931, 27) γίνεται ἡ ἐξῆς μνεία : «An der Skulikovyssi genannten Stelle bei Theben haben Bertos und Orlandos eine Felswasserleitung näher untersucht. Eine marmore Statuenbasis mit der Inscript²

Κράτης Κλεαρχίδου τοῖς [θεοῖς?]

[Eὐ]τυχίδης *Διονυσίου* [ἐποίησεν?]

wurde ins Museum von Theben gebracht».

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω δημοσίευσις εἶναι ἐλλιπής, ἠρεύνῃσα ματαίως ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῶν Θηβῶν. Ἐκ τῶν δύο ἀναφερομένων ἀρχαιολόγων, ὁ ἐπιζῶν κατὰ Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1963 Ἄ. Κ. Ὁρλάνδος, ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἐπιγραφῆς διηκρίνησεν ὅτι οὐδέποτε εἶχε σχέσιν τινὰ πρὸς αὐτὴν καὶ ὅτι ἀνακριβῶς ἀναφέρεται μετασχὼν τῆς ἐν Θήβαις ἐρευνῆς.

1. Ὁ Bechtel, Hist. Pers., ἀναφέρει ἀπὸ τῆς λ. αὐτῆς τὰ ὀνόματα *Εὐρυμάνθης* καὶ *Εὐρυμαῖδης*.

2. Αἱ συμπληρώσεις τοῦ τέλους τῶν δύο στίχων ὀφείλονται εἰς ἐμέ. Περὶ τῆς χρονολογήσεως οὐδὲν τὸ σαφὲς προκύπτει· ἴσως πρέπει νὰ τεθῆ μετὰ τὸ 250 π.Χ. λόγῳ ἀπουσίας πατρωνυμικῶν ἐπιθέτων.

- 786 --- **ΚΑΗΣ** Εὐ[τ]ύχου, ἀνέθεσε *φιάλην* βάρους 72 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 16-17, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
Ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται σαφῶς -- ΚΑΗΣ, ἀλλὰ πιθανῶς πρέπει νὰ διορθώσωμεν τοῦτο εἰς -- κ(λ)ῆς ἀναγνώριζοντες ὄνομά τι ὡς [Διο]-κλῆς, [Εὐ]κλῆς καὶ εἶ τι ἄλλο.
- 787 [Εὐ]τυχος Ε --- ος, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 788 **Εὐφάμα** **Θρασέου** τοῦ Ἀνδρομάχου, ἐν ἔλλιπεί ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ, IG VII 2479, στίχ. 2. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Πιττάκη (*ΕΦΑΜΑ* : *Ε(ὐ)φάμα* Dittenberger) Ὁ Preuner, AM 49, 1924, 124, παρουσίασε πληρέστερον ἀπόγραφον τοῦ Welcker, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ ὄνομα ἀναγινώσκεται *Εὐφάμα*.
- 789 **Εὔφημος**, μισθοφόρος ἐν Ἀθήναις, IG II² 1956, στίχ. 90, περὶ τὸ 300 π.Χ.
- 790 **Ε[ὐφ]ραῖος**, πατὴρ τοῦ Ἀειμνάστου, ἀριθ. 36, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 791 --- ος **Εὐ[φ]ραίου**, πατὴρ γραμματέως καβειριαρχῶν (IG VII 2477, στίχ. 1-2) Wolters ἀριθ. 5, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
Συμφώνως πρὸς τὰς συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger, ὁ --- ος *Εὐ[φ]-ραίου* ἦτο ἄρχων Θηβαῖος· ὁ Wolters ἀπέρριψε τὰς συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger καὶ προέτεινε νέας, ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ὁ --- ος *Εὐ[φ]-ραίου* κατ' ἀλήθειαν ὑπῆρξε γραμματεὺς καβειριαρχῶν.
- 792 **Εὐφράνωρ**, πατὴρ τοῦ Ἐπικτήτου, ἀριθ. 655, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 793 **Εὐφροσύνη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, στίχ. 1, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (πρβ. SEG XXV ἀριθ. 528).
- 794 **Εὐφροσύνα** --- κλεος, μετὰ τῆς (θυγατρὸς τῆς;) *Εὐβοίας*, ἀριθ. 759, κυρία δούλης ἐλευθερωθείσης ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 45 στίχ. 2-3, 11 καὶ 14, περὶ τὸ 50 π.Χ.
- 795 **Εὐφρόσυνος**, πατὴρ τοῦ Σωτᾶ, ἀριθ. 1912, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 796 [Ε]ὐφρόσυνο[ς] ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στ. 20, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 797 [Ε]ὐφρόσυ[νος] ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 21, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 798 **Εὐφρόσυνος** Ἀριστοκλέους, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 799 **Εὐφρόσυνος Νικολάου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 800 **Εὐφρων**, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3578 : Wolters ἀριθ. 44, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 801 **Εὐχιος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII, 2659, 3ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 802 **Εὐδωνμίδας**, πατὴρ τοῦ Ὀμολοῦχου, ἀριθ. 1529, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 803 **Εὐδωνμόδορος**, πατὴρ τοῦ Νίκωνος, ἀριθ. 1460, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 804 **Ἐφηβος Φιλοξένου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2669, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 805 **Ἐχε**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 806 **Ἐχέμβροτος**, ἐπιγραφὴ ἐπὶ μολυβδίνου ἀγαλματίου ταύρου ἀνατεθέντος εἰς τὸν Κάβειρον (A. de Ridder, Bronzes antiques du Louvre I, Les figurines ἀριθ. 181) Wolters 37. Κατὰ τὸν Wolters ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι πλαστική. Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τὸ ὄνομα δὲν εἶναι γνωστὸν ἐκ Βοιωτίας· τούτου γνωρίζω δύο παραδείγματα : α) IG II² 63 (Κλεωναῖος)· β) Πaus. X 7, 4-6 (Ἀρκάς).
- 807 **Ἐχεσθένης**, πατὴρ τοῦ Στροτᾶ, ἀριθ. 1852, κατὰ τὸ 620. π.Χ.
- 808 **Ἐχθάτιος**, πατὴρ τοῦ [Ἀρίσ]τωνος, ἀριθ. 275, ἀρχαὶ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὸ ὄνομα ἰδὲ Ad. Wilhelm, Sitzungsab. Akad. Wien, philos. hist. Klasse, 180. Band, 2, Abh. II, 3 κέ. (πρβ. [IG VII 2719, στίχ. 6] H. van Gelder, Mnemosyne 29, 1901, 298).
- 809 **Ἐχθάτιος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 1712, στίχ. 1. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν προηγούμενον. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίσ]των Ἐχθατίου, ἀριθ. 275,

Z

- 810 **Ζευξίππα** -- -ος, ἀνέθεσε δακτύλιον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, 32-33, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 811 - - - - **Ζευ(ξ)ίππου**, πατὴρ προζένου τοῦ κοινοῦ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον

τεχνιτῶν τῶν εἰς Ἴσθμὸν καὶ εἰς Πιερίαν συντελούντων, IG VII 2486, στίχ. 3, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (Τὸ ὄνομα προέρχεται ἐκ διορθώσεως τοῦ ἀπογράφου τοῦ Leake παρέχοντος ΖΕΥΖΙΠΠΟΥ).

- 812 **Ζεύξιππος** α) ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φιλορρωμαϊκοῦ κόμματος, συνεργάζεται μετὰ τοῦ Φλαμινίου, Πολυβ. XXII 4, 4 κέ. Τ. Liv. XXXIII 27, 9. β) Ὁργάνωσε τὴν δολοφονίαν τοῦ *Βραχύλλου*, ἀριθ. 372, Πολυβ. XVIII 43, 5 κέ. Τ. Liv. XXXIII 28, 10. γ) Διὰ τὴν ἀποφύγη τὰς συνεπειὰς αὐτῆς τῆς δολοφονίας καταφεύγει εἰς τὴν Τάναγραν Τ. Liv. XXXIII 28, 10-14. Περί τὸ 196 π.Χ.
- 813 **Ζεῦξις**, κύριος δούλης ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, σ. 7. Ὁ ἐκδότης παρατηρεῖ τὰ ἐξῆς: «Τὸ Ζεύξιδος φαίνεται οἰοῦναι διωρθωμένον εἰς Ζεύξωνος...». Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἴδω τὸν λίθον ἐν τῷ Μουσείῳ Θεβῶν καὶ δὲν γνωρίζω, ἂν πρέπει τελικῶς νὰ γράψωμεν *Ζεῦξις* ἢ *Ζεύξων*. Ἐὰν τὸ *Ζεύξων* εἶναι τὸ ὀρθόν, τότε πρέπει, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Κεραμοπούλλου, νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν ἐπόμενον.
- 814 **Ζεύξων**, κύριος δούλης ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ Ζεύξων, ἀριθ. 813.
- 815 **Ζήνων**, πατὴρ τοῦ *Σωκλέους*, ἀριθ. 1871, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 816 **Ζήνων Δάμωνος**, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του *Ἡρακλείτου*, ἀρ. 852, πρόξενος Αἰτωλῶν, IG IX I², I, 31 στίχ. 123, 205/4 π.Χ.
- 817 **Ζήνων Ἡρακλίδου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2670, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 818 **Ζῶβι[ος] (I)**, πατὴρ τοῦ *[Ζ]ωβίου (II)*, ἀριθ. 819, 3ος αἰ. π.Χ.
- 819 **[Ζ]ώβιος Ζωβί[ου]**: ἐπιγραφή ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἀνατεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θεβῶν, IG VII 2468, στίχ. 1: Wolters ἀριθ. 9, 3ος αἰ. π.Χ.
- 819α **Ζωϊκὸς Λυσιμάχου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 820 **Ζοῖλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 821 **Ζοῖλα Φιλοκλέους**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα,

- Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219 στίχ. 4, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 822 **Ζωῖλος**, πατήρ τοῦ *Διονουσοδώρου*, ἀριθ. 583, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 823 **Ζωῖλος (I)**, πατήρ τοῦ *Ζωῖλου (II)*, ἀριθ. 829, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 824 **Ζωῖλος**, πατήρ τοῦ *Φαίδρου*, ἀριθ. 2015, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 825 - - - - Ζωῖ]λω, ἰδὲ ἐν λ. [Ἀμ]μόα, ἀριθ. 102.
- 826 **Ζωῖλος**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2425, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 827 [Ζω]ῖλο[ς - - - -, νεοσύλλεκτος, (IG VII 2438, στίχ. 17) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 140, ἀριθ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 828 [Ζ]ωῖλο[ς - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 22, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 829 **Ζωῖλος (II) Ζωῖλου (I)**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 830 **Ζωπυρίνα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 5, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 831 **Ζώπυρος**, πατήρ τοῦ Ἄγα[θο]κλέους, ἀριθ. 15, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 832 **Ζώπυρος**, πατήρ τοῦ Ἀρίστωνος, ἀριθ. 276, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 833 [Ζ]ώπυρος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 III, στίχ. 2-3, ἀρχαί 1ου αἰ. μ.Χ.
- 834 **Ζώπυρος Ἀθηναίου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 III, στίχ. 7-8, ἀρχαί 1ου αἰ. μ.Χ.
- 835 **Ζώπυρος Ἀρτέμωνος**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 13, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 836 **Ζώπυρος Δημητρίου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 837 **Ζώπυρος Φιλέ[ρ]ω[τος]**, ἔφηβος, IG VII, 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Τὸ πατρώνυμον παρέχεται ἐνταῦθα καθ' ἡμετέραν συμπλήρωσιν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Dittenberger προταθέντος *Φιλε[ίνου]*, ΑΔ 21, 1966, Α' Μελέται, 148, ἀριθ. 6. (SEG XXIV ἀριθ. 365).
- 838 **Ζωσίμη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2671, στίχ. 1, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 839 **Ζώσιμος Ἐπικτήτου** α) σαλπικτῆς ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς (IG VII 1773, στίχ. 10) Jamot, BCH 19, 1895,

341, ἀριθ. 15 β) σαλπικτής ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, BCH 19, 1895, 343, ἀριθ. 16 + Plassart, Λαογραφία 7, 1923, 177 κέ., ἀριθ. 1, στίχ. 15 (SEG III ἀριθ. 15 334) περὶ 160 μ.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, ἔ.ἀ. 358-359.

Ἐν IG VII ἔ.ἀ., τὸ πατρώνυμον τοῦ Ζώσιμον κατὰ γενικὴν εἶναι *ΕΠΙΚΤΟΥ*. Ὁ Dittenberger μετέγραψεν Ἐπικτοῦ καὶ ἐθεώρησε τοῦτο γενικὴν τοῦ ὀνόματος Ἐπικτᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἐπίκτητος. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Jamot, ἔ.ἀ., δημοσιευθεῖσαν ἐπιγραφὴν τὸ πατρώνυμον εἶναι Ἐπικτήτου. Κατόπιν τούτου ὁ Jamot διώρθωσε τὸ *ΕΠΙΚΤΟΥ* εἰς Ἐπικτ(ή)ου.

839α **Ζώσιμος Ἰλαρίων**[ος], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2672, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.

840 **Ζώσιμος Καφισίου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.

841 **Ζώσιμος Νηδύμου (I)**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2543, στίχ. 9 — 2544, στίχ. 6 — 2545, στίχ. 3 : Peek, Vers-Inschriften I 2035, 3ος/4ος αἰ. μ.Χ. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Νήδυμος (I)*, ἀριθ. 1404.

Η

842 **Ἦγη** —, ἰδὲ ἐν λ. Ἄγη —.

843 - - - **ιλας Ἦρ[α]ίου**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 I, στίχ. 8, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.

844 **Ἦρακλείδας**, πατὴρ τοῦ Διωνυσίου, ἀριθ. 570, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

845 **Ἦρακλίδης** πατὴρ τοῦ Ζήνωνος, ἀριθ. 817, 3ος αἰ. π.Χ.

846 **Ἦρακλίδης**, πατὴρ τοῦ Τρύφωνος, ἀριθ. 1995, τέλος ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς.

847 - - - **ια Ἦρακλίδας**, ἐν ἀναθήματι εἰς τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην, IG VII 2468, στίχ. 1, 3ος αἰ. π.Χ. (;).

848 **Ἦρακλίδης**: «Ἦρακλίδη ἀρτάμησιν τοῦ βοῶς Π» ἐν «ἀπολογία ἱπάρχου Πομπίδα, IG VII 2426, στίχ. 15, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μῆκος*, ἀριθ. 1341.

- 849 **Ἡρακλείδας** ΑΡΗ. .ΙΟΣ, ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 5, 47 I, στίχ. 72 : Sylloge³ 237, στίχ. 48a, 339a, 339/8 π.Χ.
- 850 - - - - **Ἡρακλείτου**, ἐπὶ ἐλλιποῦς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, IG VII 2489, στίχ. 3, 1ος αἰ. μ.Χ. (:). Ἴδὲ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἐν λ. Ἀμφιώ, ἀριθ. 112.
- 851 **Ἡράκλειτος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Κεραμόπουλλος, AE 1920, 31 (SEG II ἀριθ. 202) 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 852 **Ἡράκλειτος Δάμωνος**, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ζήνωνος, ἀριθ. 816, πρόξενος Αἰτωλῶν, IG IX I², I, 31 στίχ. 123, 205/4 π.Χ.
- 853 [Ἡρ]ακλεόδωρος, πατὴρ τοῦ *Λυσιθέου*, ἀριθ. 1267, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 854 **Ἡρακλέων**, πατὴρ τοῦ *Ψυχικοῦ*, ἀριθ. 2162, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 855 **Ἡράκων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2644, στίχ. 1, ἐποχῆς ρωμαϊκῆς.
- 856 **Εἰριχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2642, στίχ. 1, 2ος αἰ. π.Χ.
- 857 - - -νικος **Εἰροδοτί[ο]ς**, πατὴρ γλύπτου, πιθανῶς Θηβαίου, (IG VII 2537) Κεραμόπουλλος, AD 3, 1917, 401, σημ. 1 : Peek, Vers-Inschriften 1, ἀριθ. 1106. Διὰ τὴν χρονολόγησιν τῆς ἐπιγραφῆς, ἰδὲ ἐν λ. *Εὐανορίδας*, ἀριθ. 708.
- 858 **Ἡρόδοτος Ἀσωποδώρου**, ἐνίκησε τεθρίπῳ εἰς τὰ Ἴσθμια, πιθανῶς κατὰ τὸ 458 π.Χ. (Gaspar, Chron. Pind. 150-151 : Sandys, Pindar (Loeb) 436-437). Ὁ Πίνδαρος ὕμνησε τὴν νίκην του διὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἴσθμιονικῶν.
Διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκογενείας τοῦ *Ἡροδότου* ἰδὲ ἐν λ. *Ἀσωπόδωρος*, ἀριθ. 332.
- 859 **Ἡρώ[δης]**, πατὴρ τοῦ *Σωτᾶ*, ἀριθ. 1913, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 860 **Ἡρώιδης Σωκράτους** α) κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, IG VII 1760, στίχ. 14, μετὰ τὸ 85 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 339, ἀριθ. 13 : Feysel, Contribution 122-123. β) *Εἰρώδας Σωκράτους*, κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3195, στίχ. 8 (ἐπιγραφὴ γλωσσικῶς ἀρχαῖζουσα).
Ἡσχιρώνδας, ἰδὲ ἐν λ. **Αἰσχιρώνδας**.
Ἡσχρώνδας, ἰδὲ ἐν λ. **Αἰσχρώνδας**.

861/2 [Α]φηστόδωρος Λυκίσκω, ξένος, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2433) Feysel, Polybe 286, τέλη 3ου αἰ. π.Χ. (πρβ. Feysel, ἔ.ἀ. 295-296). Διὰ τὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφήσεως αὐτῆς ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ. Ὁ Feysel, ἔ.ἀ. 292, ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα Ἀφηστόδωρος καὶ Λυκίσκος μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτίᾳ¹, ὑποθέτει οὗτος ἦτο Βοιωτός.

Θ

863 **Θαρσίας Φιλοάδου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8869, 3ος αἰ. π.Χ.

Ἐν IG II² ἔ.ἀ., τὸ ὄνομα τοῦ θανόντος εἶναι **ΘΑΡΣΙΑΔΗΣ**. Ἰδὼν τὸν λίθον διεπίστωσα ὅτι ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει χαραχθῆ ἐπὶ παλαιότερας: / **ΔΗΣ**. Κατὰ συνέπειαν τὸ τελικὸν **Σ** τῆς λέξεως **ΘΑΡΣΙΑΣ** ἔχει χαραχθῆ ἐπὶ τοῦ **Δ** τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς καὶ δὲν εἶναι εὐκόλως ὀρατόν. Παρὰ ταῦτα ἡ ἀνάγνωσις **Θαρσίας** εἶναι ἡ μόνη δυνατή.

864 **Θαρσύνων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. παλαιοῦ εὐρετηρίου Μουσειοῦ, 70. Πιθανῶς πρόκειται περὶ ἐπιγραφῆς τοῦ 2ου ἢ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

864a **Θε** ---, πατὴρ τοῦ **Νικία**, ἀριθ. 1426α, 2ος αἰ. μ.Χ.

865 **Θε** ---, πατὴρ τοῦ **Υπατία**, ἀριθ. 2002, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

866 **Θε** ---, θεαροδόκος, ἐν καταλόγῳ θεαροδόκων ἐν Ἐπιδαύρῳ, IG IV I², 94, στίχ. 5, 365-311 π.Χ.

867 --- [Θι]αγένιος, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 20, 3ος αἰ. π.Χ.

868 **Θεαγένης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2563, 5ος αἰ. π.Χ.

Θεαγένης, ἰδὲ ἐν λ. **Θεογεΐτων**, ἀριθ. 878.

1. Ἡφαιστόδωρος, IG VII 381, στίχ. 1 (Ὠρώπιος, 3ος αἰ. π.Χ.). Λυκίσκος, IG VII 2299, στίχ. 1 (Θίσβη, 3ος αἰ. μ.Χ.). Ἐς σημειωθῆ πάντως, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν Sittig, Nom. Gr. theoph. 98, ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἡφαιστος ὀνόματα δὲν εἶναι συνήθη ἐν Βοιωτίᾳ.

- 869 **Θεαιδός**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 29, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ. Κατ' ἐμὴν γνῶσιν τὸ ὄνομα *Θεαιδῶ* εἶναι ἀμάρτυρον ἄλλοθεν ἀλλὰ πρέπει νὰ σχετισθῆ πρὸς ὀνόματα ὡς τὸ Θεαίδητος, πρβ. Bechtel, *Hist. Pers.*, ἐν λ.
- 870 **Θεανῶ**, λέγεται ὅτι ἡ ἀπαγωγή της ὑπὸ Φωκέως ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ δευτέρου ἱεροῦ πολέμου, 355-346 π.Χ., Δοῦρις παρ' Ἀθηναίῳ, XIII 5608 (Jacoby, *Fr. Gr. Hist.* 76, fr. 2).
- 871 **Θεάνωρ**, πρόσωπον τοῦ διαλόγου ἐν Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 15.
- 872 **Θεμισθίς**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, *Dram. Auff.* 246, στήλη 11, στίχ. 1, 5ος αἰ. π.Χ.
- 873 [Θε]μιστοκλῆς Ποι[μνίχ]ω, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, στίχ. 8, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἡ συμπλήρωσις Ποι[μνίχ]ω ὀφείλεται εἰς ἐμέ, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3.
- Θειβάδας**, ἰδὲ ἐν λ. **Θηβάδας**.
- Θεῖβιχος**, ἰδὲ ἐν λ. **Θήβιχος**.
- Θειογίτα**, ἰδὲ ἐν λ. **Θοεγίτα**.
- 874 **Θεο**-----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2432, στίχ. 4, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. μ.Χ.
- 875 **Θεο**[- - Φιλαί]γου(;) , πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 91, στίχ. 1-2 πρὸ τοῦ 276/5 π.Χ.
- 876 **Θεογ**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, *Hist. Num.* 351 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 113. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν *Θεογεΐτονα*, ἀριθ. 878. Διάφορον γνῶμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 877 **Θειογίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2565 : Schwyzer ἀριθ. 468 A, 7, 5ος αἰ. π.Χ.
- 878 **Θεογεΐτων**. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅστις ἔσχε σημαίνουσαν θέσιν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῶν Θηβῶν, παραδίδεται ὑπὸ τρεῖς μορφάς : *Θεογεΐτων*, Δημοσθ., Περὶ τοῦ στεφάνου 295 : Πολυβ. XVIII 14, 15. *Θεογένης*, Δειναρχ., Κατὰ Δημοσθ. 74 (πρβ. Ἄρποκρ. καὶ Σούδαν ἐν λ. *Θεογεΐτων*). *Θεαγένης*, Πλουτ., Γυν. ἀρεταί, Τιμοκλ. 24.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων ὀνομάτων τὸ παρὰ Πλουτάρχῳ *Θεογένης* πρέπει νὰ ἀποκλεισθῆ, διότι κατ' ἑμὲ κριτὴν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς χρονολογίας, ὁ βοιωτάρχης *Θεογ()*, ἀριθ. 876, πρέπει ἄνευ ἀμφιβολίας νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀναφερόμενον. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκλογή μας πρέπει νὰ περιορισθῆ μεταξὺ τῶν *Θεογείτων* καὶ *Θεογένης*.

Παρατηροῦμεν ὅτι καὶ τὰ *Θεογείτων* καὶ τὸ *Θεογένης* μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτία καὶ δὴ καὶ ἐν Θήβαις. Τούτου ἕνεκα δὲν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ποῖον ἐκ τῶν δύο ἦτο πράγματι τὸ ὄνομα τοῦ Θηβαίου τούτου.

Ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, ἔ.ἀ. θεωρεῖται προδότης τῆς πατρίδος του (πρβ. Δεῖναρχος, ἔ.ἀ.). Ἀντίθετα φρονοῦσιν ὁ Πολύβιος καὶ ὁ Πλουτάρχος ἔ.ἀ. Ὡς παρατηρεῖ ὁ Πολύβιος, ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ Δημοσθένους ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ *Θεογείτων* ἠύνόει τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Μακεδόνων.

Κατὰ τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας (338 π.Χ.) ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τῆς φάλαγγος, Δειναρχ. καὶ Πλουτ. ἔ.ἀ.

- 879 **Θεογείτων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 1712, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίστ]των *Ἐχθατίου*, ἀριθ. 275.
- 880 **Θεογείτων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2649, στίχ. 2, 3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 881 **Θεογείτων Θυμόχου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8870, στίχ. 5-6, περὶ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 882 **Θεογείτων Κλειμήδου**, χορευτῆς, μετέχει τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 690, στίχ. 9, μεταξὺ 145 καὶ 125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 883 **Θεογείτων Κλιμείω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 10, 3ος / 2ος αἰ. π.Χ.
Ἄδελφὸς αὐτοῦ ὁ *Πύρριχος*, ἀριθ. 1771.
- 884 **Θεογίτων Μύρτωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 12, 3ος / 2ος αἰ. π.Χ.
Τὸ πατρώνυμον καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. *Μύρσωνος*.
- Θεογένης**, ἰδὲ ἐν λ. **Θεογείτων**, ἀριθ. 878.
- 885 -- -ς **Θιογένειο[ς]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 17, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

- 886 **Θεόδοτος**, πατήρ τοῦ *Διογένους*, ἀριθ. 521, 1ου αἰ. π.Χ.
- 887 **Θεόδοτος**, πατήρ τοῦ *Διονυσίου*, ἀριθ. 571, 145-125 π.Χ.
- 888 **Τ. Αἴλιος Αὔρηλι(αν)ὸς Θεόδοτος**, *πυθικός καὶ κύκλιος ἀθλητής*, Νικομηδεύς, πολίτης καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῶν Θηβῶν, τιμηθεὶς ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 6, 143, στίχ. 4, 138-161 μ.Χ.
- 889 **Θεοδώρα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2597: Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 30, ἀριθ. 10, 5ος αἰ. π.Χ.
- 890 **Θεοδώρα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων γενομένων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον, πιθανῶς γυναικείαν, θεότητα, (IG VII 2421, στίχ. 3). Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημείωσις 3, μέσα 5ου αἰ. π.Χ.
- 891 **Θεόδωρος**, πατήρ τοῦ *Δημητρίου* ἀριθ. 448, 217-207 π.Χ.
- 892 **Θεόδωρος**, πατήρ τοῦ *Καβιρίχου*, ἀριθ. 1033, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 893 --ων **Θεοδώρω**, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2434, στίχ. 10, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 894 **Θεόδωρος**, ἐξ ἐλλιποῦς ἐπιτυμβίου ἐπιγράμματος ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 136-137, ἀριθ. 13, στίχ. 3, 5ος αἰ. π.Χ.
- 895 **Θεόδωρος**, ἀνδριαντοποιός, Διογ. Λαέρτ. II 104.
- 896 + **Θεόδωρος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Boeotian tombstones ἀριθ. 35, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
Ἡ ἐπιγραφὴ ἐξεδόθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ Καρούζου, Τὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 32, ὡς *Πυθόδωρος*. Οἱ ἐκδότης τοῦ Boeotian tombstones, ἂν καὶ δὲν εἶδον τὸν λίθον, στηριχθέντες εἰς τὴν παρὰ Καρούζου, δημοσιευομένην κακὴν φωτογραφίαν τοῦ λίθου καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ εὐρετηρίῳ τοῦ Μουσείου Θηβῶν ἀνάγνωσιν *Θεόδωρος*, ἐπίστευον ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Καρούζου ἦτο ἐσφαλμένη, τοῦτο δὲ ἐπεβεβαιώθη (πρβ. SEG XXV ἀριθ. 524).
- 897 **Θεόδωρος Ἀγασιδάμου**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 3, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.
- 898 [Θεόδ]ωρος **Δημητρίου**, παλαιστής καὶ πύκτης, ἐν καταλόγῳ νικη-

- σάντων εἰς τὰ Ταμύνεια τὰ ἐν Ταμύναις, IG XII 9, 91 στίχ. 18 καὶ 19, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 899 **Θεόδωρος Στράτωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435, II, στίχ. 7, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 900 **Θιοζότα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων γενομένων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον, πιθανῶς γυναικείαν, θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 8) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 901 **Θεοζοτίδας**, δανειστής Καρυστίων, (IG XII 9, 7, στίχ. 7 κέ.) Wallace, Phoenix 16, 1962, 15 κέ., περὶ τὸ 360 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Ἀσωπόδωρος*, ἀριθ. 329.
- 902 **Θεοζότιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Θειβάδα*, ἀριθ. 944, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 903 **Θεόζοτος**, ἄρχων Θηβαῖος, ἐν ἐπιστολῇ τῶν πολεμάρχων καὶ τῶν συνέδρων τῶν Θηβῶν εἰς τοὺς Κόσμους τῆς Πολυρηνείας, ἐν Κρήτῃ, I, Cret. 2, XIII 1, 6. Κατὰ τὴν ἄποψιν τοῦ Feysel, Contribution 72, σημ. 1, ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ ἀνήκει εἰς τὸν 2ον αἰ. π.Χ. καὶ ὄχι εἰς τὰ τέλη τοῦ 3ου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., ὡς ἠθέλησαν οἱ πρῶτοι ἐκδότηι. Πιθανῶς ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει εἰς τὸ 2ον τέταρτον τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.
- 904 **Θεοκκῶ Ἑρμάτω**, ἰέρεια τοῦ Ποτιδάονος Ἑμπυλήου, IG VII 2465, στίχ. 1: Schwyzer ἀριθ. 470, 3ος αἰ. π.Χ.
- 905 **Θεοκλῆς**, πατὴρ τοῦ *Ἰσιδώρου*, ἀριθ. 998, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 906 **Θιοκρίτιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Κ[λ]ιο[κρ]ί[του]*, ἀριθ. 1169, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 907 **Θεόκριτος**, μάντις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἐπαμεινώνδα, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 3 κέ. Ἀκολουθεῖ τὸν θηβαϊκὸν στρατὸν εἰς τὴν παρὰ τὰ Λεῦκτρα μάχην κατὰ τὸ 371 π.Χ. Πλουτ., Πελοπ. 22.
- 908 **Θεόκριτος Κούλωνος**, ἀξιωματοῦχος τῆς μυστηριακῆς λατρείας τοῦ Καβείρου, παραγωγέυς, IG VII 2428 II, στίχ. 5: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 909 **Θεοκτίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2566: Schwyzer ἀριθ. 468A, 8, 5ος αἰ. π.Χ.
- 910 **Θιομνάστ[ιος]**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Ἡσχρόνδα*, ἀριθ. 71, περὶ τὰ τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

- 911 [Θεόμνηστος Αἰσχρίων[ος], ἀνέθεσε βάσιν κ[ρατῆρο]ς εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 7-8, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 912 Θεόξενος, παιδικὰ Πινδάρου, ἀριθ. 1642, Ἑσυχ. Μιλ., Περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων, Müller, FHG III, 172, ἀριθ. 52.
- 913 Θεόξενος, γλύπτης, ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἀνατεθέντος εἰς τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην εἰς τὸ Ἑλευσίνιον τὸ ἐν ἄστει, Meritt, Hesperia 26, 1957, 204-206 (= SEG XVII ἀριθ. 84) μετὰ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 914 Θεόπομπος, πρόξενος Φωκέων, Πaus. VI 6, 2. Πατὴρ τοῦ παλαιστοῦ Ἀγήνορος, ἀριθ. 28. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Ἀγήνωρ, ἀριθ. 28.
- 915 Θεόπομπος, πατὴρ τοῦ E[ὐκλ]ίδα, ἀριθ. 741, τέλος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 916 Θεόπ(ομπος), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν ἐπόμενον.
- 917 Θεόπομπος, Θηβαῖος πολιτικός τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐπαμεινώνδα, ἀπόγονος εὐγενοῦς θηβαϊκῆς οἰκογενείας· μετέσχε τῆς κατὰ τῶν ὀλιγαρχικῶν συνομοσίας τοῦ 379/8 π.Χ., Πλουτ., Πελοπ. 8, Σωκρ. δαιμ. 26, 31. Ἄνευ ἀμφιβολίας πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν Θεόπομπον, ὅστις ἀναφέρεται μετὰ τοῦ Μνασιλάου, ἀριθ. 1362, καὶ τοῦ Ξενοκράτους, ἀριθ. 1481, εἰς ἐπιγραφὴν σχετιζομένην¹ πρὸς τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην τοῦ 331 π.Χ., IG VII 2462, στίχ. 2. Ἡ ταύτισις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν Σ. Α. Κουμανούδην, Παλιγγενεσία, 17 Μαΐου 1877 (πρβ. Egger, BCH 2, 1878, 23 κέ.).
- 918 [Θεόπ]ομπο[ς] ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2598, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.(;).
- 919 [Θιόπ]ομπος E- - -, ἀνέθεσεν εἰκόνα τῆς θυγατρὸς του, ἣτις ἦτο ἰέρεια, εἰς ἄγνωστον θεότητα, IG VII 2475, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 920 Θεόπομπος Ἐμμόνου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τῆ]ν δημο[σίαν καὶ τῆ]ν ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 II, 9, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.

1. Ἰδὲ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἐν λ. Ξενοκράτης, ἀριθ. 1481.

- 921 **Θιόπομπος Λύκιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 8, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 922 **Θεοτέκτων**, πατὴρ τοῦ Ἰπποκρίτου, ἀριθ. 984, μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 923 **Θεοτέλεις**, πατὴρ τοῦ Ἀριστοζένου, ἀριθ. 255, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 924 **Θεοτι**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 925/6 **Θεότιμ[ος;]**, ἐξ ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς Θηβῶν, ἀριθ. εὔρετ. Μουσείου 16 (non vidi) :
- Θεότιμ[ος;] 3ος αἰ. π.Χ. (;)*
νικᾷ Νέμεα.
- 927 **Θιότιμος Πολυστρώτω**, καβειριάρχης, IG VII 2428 I, στίχ. 4 : Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 928 **Θεότιμος Σωσ(τ)ρ(ά)τῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8871, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Τὸ πατρώνυμον καὶ τὸ ἔθνικὸν φέρονται οὕτως ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
- ΣΩΣΡΑΤΟ*
ΠΘΙΛΙΟ
- Ταῦτα διωρθώθησαν εἰς *Σωσ(τ)ράτῶ* (Θηβ)αῖο(ς). Παρατηρεῖται ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔθνικοῦ εἶναι λίαν ἀμφίβολος.
- 929 **Θειοφάνης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202 : Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 1, ἀριθ. 1, περὶ τὸ 450 π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 368).
- 930 **Θεοφάνης Σωκράτους**, ῥαψφδός, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 420, στίχ. 14, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 931 **Θεόφαντος**, πατὴρ τοῦ Φιλοκράτους, ἀριθ. 2065, ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ.
- 932 **Θεόφιλος**, πατὴρ τοῦ Μύρτονος, ἀριθ. 1392, 145-125 π.Χ.
- 933 **Θεόφιλος**, πατὴρ τοῦ [Φι]λομείλου, ἀριθ. 2071, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 934 [Θ]ιόφιλος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 85, περὶ τὸ 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.

- 935 **Θεσπιάς** : [Φ]ιλονίκα, Θεσπιάς, Ἀρίστιππος Θηβαῖος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων --- εἰς τὴν ὀλοκαύτησιν τῷ θεῷ ἀλεξανδρ[εῖ]ας δραχμὰς τρεῖς καὶ δέκα, IG IV I², 97 στίχ. 25 (Ἐπίδauρος), 3ος αἰ. π.Χ.
- 936 **Θέσπις**, κιθαρωδός, μετέσχευ ἀγῶνος μουσικοῦ ἐν Δελφοῖς, Λουκ., Πρὸς ἀπαίδευτον 9. Ὁ Λουκιανός, Πρὸς τὸν εἰπόντα, *Προμηθεὺς εἰ ἐν λόγοις*, 4, ἀναφέρει ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἐχάρισεν εἰς τινα αὐλητὴν καλούμενον Θέσπιν δίχρωμον ἄνθρωπον, διότι οὗτος ἠύλησεν ἐπιτυχῶς εἰς τι συμπόσιον. Δέδομένου ὅτι ὁ δεύτερος οὗτος Θέσπις εἶναι αὐλητὴς ἢ δὲ ἐθνικότης του δὲν δηλοῦται, διστάζω νὰ τὸν ταυτίσω πρὸς τὸν κιθαρωδὸν *Θέσπιν*.
- 937 **Θεσσαλίσκος Ἴσμηνίου (II)**¹, ἀριθ. 1007· μετ' ἄλλων Ἑλλήνων² μετέχει πρεσβείας ἀποσταλείσης εἰς τὸν Δαρεῖον πρὸ τῆς ἐν Ἰσοῦ μάχης, κατὰ τὸ 333 π.Χ., Ἄρρ., Ἄναβ. II 15, 2. Ὁ Ἀλέξανδρος «Θεσσαλίσκον μὲν καὶ Διονυσόδωρον, καίπερ Θηβαῖους ὄντας, εὐθὺς ἀφῆκε, τὸ μὲν τι κατοικίσει τῶν Θηβῶν... ἰδίᾳ δὲ Θεσσαλίσκον μὲν αἰδοῖ τοῦ γένους ἀφιέναι εἶπεν, ὅτι τῶν ἐπιφανῶν Θηβαίων ἦν...» Ἄρρ., Ἄναβ. II 15, 3-4. Πρβ. *Berve* II ἀριθ. 369.
- 938 **Θίωv**, πατὴρ τοῦ *Νικάρχου*, ἀριθ. 1413, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 939 **Θίωv**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. *Münsterberg*, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 113. Πρβ. *(Θ)ίωv*, ἀριθ. 940.
- 940 **(Θ)ίωv**, βοιωτάρχης ἐν ψηφίσματι προξενίας (IG VII 2407, στίχ. 13) *Ad. Wilhelm*, *Bull. Intern. Acad. Polon. Classe de Philol. Hist. Philos.*, 1930, 142-143, 365/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ *Glantz*, *Mélanges Jorga*, 331 κέ. : *Carrata-Thomes*, *Egemonia beotica* 26 : *Roesch*, *Thespies* 79 (362 π.Χ.). Ἡ ἐπιγραφή, γνωστὴ ἐκ κακοῦ ἀπογράφου τοῦ *Rococke*, παρέχει. *.ΟΙΩΝΟΣ*. Ὁ *Köhler*, *Hermes* 24, 1889, 636, σημ. 4, εἶχε συμπληρώσει [Πυ]θίωvος. Ὁ *Dittenberger* προέτεινε τὴν γραφὴν *(Θ)ίωvος*. Ἡ γραφὴ αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ *Ad. Wilhelm*, ἔ.ἀ. Ὁ *Hill*, *Hist. Gr. Coins* 71, σημ. 3, ἐταύτισεν τοῦτον πρὸς τὸν *ΠΟΘΙ* (= *Ποθί[ωv]*), *ΠΟΘ* (= *Ποθ[ίωv]*), *ΠΥΘ* (= *Πυθ[ίωv]*), ἀριθ.

1. Πρβ. Ἄριστ., *Ρητ.* II 23, 10 : ὅτι περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες πανταχοῦ διορίζουσι τὰ ληθές· τοῦτο μὲν γὰρ Ἀθήνησι *Μαντία* τῷ ῥήτορι ἀμφισβητοῦντι πρὸς τὸν υἱὸν ἢ μήτηρ ἀπέφηγεν, τοῦτο δὲ Θήβησιν Ἰσμηνίου καὶ Στίλβωνος ἀμφισβητούντων ἢ Δωδωνίς ἀπέδειξεν Ἰσμηνίου τὸν υἱὸν καὶ διὰ τοῦτο *Θεσσαλίσκον Ἰσμηνίου ἐνόμιζον*.

2. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ *Διονυσόδωρος*, ἀριθ. 581.

1746, ὅστις διετέλεσεν ὑπεύθυνος κοπῆς θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Ὁ Hill ἠθέλησε νὰ συμπληρώσῃ [Πῶ](θ)ίωνος (= Πουθίωνος = Πυθίωνος). Ἡ ταύτισις αὕτη δὲν εἶναι ἀσφαλής, διότι ἐπὶ ἄλλων θηβαϊκῶν νομισμάτων φέρεται ὑπεύθυνος κοπῆς *Θίων*, ἀριθ. 939, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο δύναται νὰ στηρίξῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Dittenberger (Θ)ίωνος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ ἀπογράφου τοῦ Roscoe, οὐδετέρᾳ τῶν συμπληρώσεων τούτων εἶναι ἀσφαλής.

941 **Θέων**, ἀδλητής, ἐν ἀναθήματι χοροῦ παίδων τῆς Ἱποθωντίδος φυλῆς, IG II² 3083, στίχ. 4, 270/1 π.Χ.

Πιθανῶς ταυτιστέος πρὸς τὸν παρ' Ἡδύλῳ (Ἀθην. IV, 176) *Θέωνα* τὸν ἀδλητὴν («μοναύλην» ἢ «καλαμαυλήτην»).

942 **Θιωνίχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2642, στίχ. 2, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.

943 **Θεβαγενείας** (?), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Παππαδάκις, ΑΔ 8, 1923, 222, 7ος/6ος αἰ. π.Χ.

944 **Θειβάδας Θεοζότιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 5: Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

945 **Θηβαίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8872, 3ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα παρέχεται καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ ἐν IG II² ἔ.ἀ. *Θηραιίς*.

946 **Θεΐβιχος Καλλι(χ)άριος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, 5-6, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

Τὸ πατρωνυμικὸν προέρχεται ἐκ διορθώσεως τοῦ *ΚΑΛΛΙΚΑΡΙΟΣ*, ὅπερ παρέχει τὸ ἀπόγραφον τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶνος. Διὰ τὸ ὄνομα ἰδὲ IG VII 2810, στίχ. 2-3: 2820, στίχ. 7: 2828 στίχ. 4: 2830, στίχ. 4.

Θια-, ἰδὲ ἐν λ. **Θεα-**.

Θιο-, ἰδὲ ἐν λ. **Θεο-**.

Θιο-, ἰδὲ ἐν λ. **Θεω-**.

Θίθη, ἰδὲ ἐν λ. **Τίθη**.

947 **Θοινέας Ἀριστοτέλεος** καὶ **Πουθογίτας**, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ, IG VII 2471, στίχ. 2: Schwyzer ἀριθ. 471, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Πρβ. ἐν λ. *Ἀριστοτέλεις*, ἀριθ. 257.

- 948 --- **Θοίνωνος**, πατήρ Θηβαίου δικαστοῦ δικάσαντος ἐν Δελφοῖς, πρόξενου Δελφῶν, περὶ τὸ 156/5 π.Χ. (SEG II ἀριθ. 272) F. Delphes III 1, 354, στίχ. 5 καὶ 11.
- 949 **Θρασέας Ἀνδρομάχου**, πατήρ τῆς *Εὐφάμας*, ἀριθ. 788.
- 950 **Θρασέας**, Θηβαῖος ἄρχων ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἄγριονία τὰ ἐν Θήβαις, IG VII 2447, στίχ. 1, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 951 **Θρασυδαῖος Πυθονίκου**, πυθινικός, νικήσας στάδιον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων κατὰ τὸ 474 π.Χ. Ὁ Πίνδαρος γράφει πρὸς τιμήτου τὸν 11ον τῶν *Πυθιονικῶν* (πρβ. Wilamowitz, Pindaros 259 κέ.). Ὁ πατήρ τοῦ *Θρασυδαίου* ἐνίκησεν εἰς τὰ Πύθια, εἰς δὲ ἐκ τῶν συγγενῶν του ἐνίκησεν εἰς τὸ τέθριππον ἐν Ὀλυμπίᾳ· ἰδὲ περὶ τούτων ἐν λ. *Πυθόνικος*, ἀριθ. 1760. Διὰ τὴν χρονολόγησιν τῆς νίκης τοῦ *Θρασυδαίου* πρβ. Σχόλια εἰς Πυθιον. XI, Drachmann 254: Moretti, Olympionikai ἀριθ. 136. Ὁ Gaspar, Chron. Pind., 113 κέ., ἀκολουθῶν κατὰ πόδας τὰ σχόλια¹ πιστεύει ὅτι ὁ *Θρασυδαῖος* ἐνίκησε δῖς: 1) Τὴν 28ην Πυθιάδα, ἥτοι τῷ 474 π.Χ., εἰς τὸ στάδιον, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων. 2) Τὴν 33ην Πυθιάδα, ἥτοι τῷ 454 π.Χ., εἰς τὸν δίαιλλον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν. Ὁ Bowra, Class. Quart. 30, 1930, 129 κέ. προτείνει ἐπίσης τὸ 454 π.Χ. ὡς ἔτος τῆς νίκης τοῦ *Θρασυδαίου* εἰς τὸ στάδιον, ἀλλὰ ἡ χρονολόγησις αὕτη, ὡς καὶ ἡ διπλῆ νίκη τοῦ *Θρασυδαίου*, δὲν ἐγένετο δεκτὴ, πρβ. Moretti, ἔ.ἀ. 136.
- 952 **Θρασύων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, (Καροῦζος, Τὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 30, ἀριθ. 70) Beotian tombstones ἀριθ. 31, περὶ τὸ 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Beotian tombstones 90.
- [Θρ]ασυπλεῖστ[ω], ἰδὲ ἐν λ. (E)ὐπλεῖστ[ω], ἀριθ. 767.
- 953 **Θυμῶχος**, πατήρ τοῦ *Θεογεΐτονος*, ἀριθ. 881, μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 954 **ΘΩΝΑ**, ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Munsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113.

1. Pyth. XI, inscr. a (Drachmann): *Γέγραπται ἡ φῶδῃ Θρασυδαίῳ παιδί νικήσαντι κη' Πυθιάδα, καὶ λγ' δίαιλλον ἢ στάδιον ἄνδρας*. Inscr. b *ἄλλως*: *Θρασυδαίῳ Θηβαίῳ σταδιεῖ: γέγραπται μὲν ἡ φῶδῃ τῷ προκειμένῳ νικήσαντι τὴν λγ' Πυθιάδα διαύλω. οὐκ εἰς τὴν τοῦ διαύλου δὲ νίκην γράφει ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ σταδίου*. Ἀντιθέτως ἐν schol. vers. 21: . . . αὐτὸς γὰρ ἅπαξ ἀναγράφεται Πύθια νικήσας. . . . schol. vers.: 71 αὐτὸς δὲ ὁ *Θρασυδαῖος* ἐν τῇ Πυθοῖ στάδιον ἐνίκησε. Ὁ Klee, Gech. gymn. Agone 80, ἀριθ. 45, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ *Θρασυδαῖος* ἐνίκησεν εἰς τὸν δίαιλλον εἴκοσι ἔτη μετὰ τὴν πρώτην του νίκην τῷ 474 π.Χ. καὶ προτείνει νὰ διορθωθοῦν τὰ σχόλια οὕτω: *νικήσαντι κη' Πυθιάδα καὶ λ' (ἀντὶ λγ') δίαιλλον ἢ στάδιον*.

I

Ἰαρ —, ἰδὲ ἐν λ. **Ἰερ** —.

- 955 [Πόπ]λιος Αἰ[λίου]ς Ἰασι - - -, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν δημο]σίαν καὶ τὴν] *ἰεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 3, τέλη 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 956 Ἰατροκλείς Μιννίωνος, Φιλίππιεύς, ἔλαβε πολιτείαν ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2433 B, στίχ. 5-6) Feysel, Polybe 286 κέ., περὶ τὰ τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφῆσεως αὐτῆς ἰδὲ Feysel, ἔ.ά. 287 κέ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ά. 295-296.
ἽΟ ἀδελφὸς τοῦ Ἰατροκλέους, Ἰαρταμίδ[ωρος], ἀριθ. 284, ἔλαβεν ὡσαύτως πολιτείαν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν.
- 957/8 Ἰεροκλῆς, Θηβαῖος ἄρχων, IG VII 2423, στίχ. 1, 1ος αἰ. π.Χ. Ἰδὲ κατωτέρω ἀριθ. 959 καὶ 960.
- 959 Ἰεροκλῆς Ἰσ - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 II, στίχ. 3, καὶ Add. pag. 749, ἀρχαὶ 1ου αἰ. μ.Χ.
Εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρήσωμεν τοῦτον ἐγγονὸν τοῦ Ἰεροκλέους Ἰσμ[η]-νοκλέους καὶ νὰ συμπληρώσωμεν Ἰεροκλῆς Ἰσ[μηνοκλέους;].
- 960 Ἰεροκλῆς Ἰσμ[η]νοκλέους, θεωρὸς (συνθύτης) τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν, μετέχει θυσίας εἰς τὸ Πτῶον, IG VII 4149, στίχ. 3-4, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν Ἰεροκλέα, ἀριθ. 957/8.
- 961 Ἰάρων, πατὴρ τοῦ Τιμοκρίτου, ἀριθ. 1968, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 962 Ἰάρων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934/35, Χρονικά, 8, ἀριθ. 108, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 963 Ἰέρων, ἀνέθεσε φιάλην χαλκὴν βάρους 10 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + AΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 17, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 964 Εἰέρων Ἀριστοβούλου, ραψδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 419, στίχ. 18, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 965 Ἰέρων Ἐπιχάρους, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III³, 93, στίχ. 1, 300-280 π.Χ.

- 966 Ἰά[ρ]ων [Ν]ιοπ[τ]ο[λέμ]ιος, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2463 II, στίχ. 7) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 967 - - - Ἰθουδάμω, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 18, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 968 [Ἰ]θουλλιάς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2599.
- 969 **ἡικε** (), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 71 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διὰ φορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 970 Ἰκέσιος, πατὴρ τοῦ Ἀσκληπιάδου, ἀριθ. 306, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 971 Ἰλαρί[ω]ν, πατὴρ τοῦ Ζωσίμου, ἀριθ. 839α, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.
- 972 Ἰλαρίων Νικίππου, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 973 Εἰλισός, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2684, στίχ. 2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (:).
- 974 **Εἰλλων (I) Τειλεφάνειος (I)**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 10, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
Κατὰ τὸν Dittenberger εἶναι πάππος τοῦ ἐπομένου.
- 975 (F)ἰλλων (II) Τειλε[φ]άνιος (II), ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας εἰς Ἀπόλλωνα Πτῶν, IG VII 2724, στίχ. 6, 230-211 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 73. Τὸ ὄνομα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐκδότου Holleaux, BCH 13, 1889, 225 ὡς *Εἰλωνος*· τοῦτο διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Dittenberger εἰς (F)ἰλλωνος.
- 975α Ἰπά[ρ]χα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Ἀθήναις, Meritt, Hesperia 33, 1964, 226-227, ἀριθ. 76 (= SEG XXI ἀριθ. 960) 4ος αἰ. π.Χ.
- 976 Ἰππαρχος Ἀπολ[ca. 5]ου, κωμῳδός, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σαραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540, στίχ. 17+AE 1956, 36 κέ., πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, Rén. Phil. 35, 1961, 108, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
Οἱ Roesch καὶ Calvet ἐν Rénue Archéologique 1966, II, 298 καὶ 326, προσέθεσαν εἰς τὸ πατρώνυμον τοῦ Ἰππάρχου ἴχνη λ ἀναγινώσκοντες Ἀπολ — ου ἀντὶ Ἀπο — ου τοῦ πρώτου ἐκδότου. Ἐπιμένουν νὰ συμ-

πληρώσουν ὡς καὶ ὁ πρῶτος ἐκδότης, Ἀπολλ[λοδῶρ]ου. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λ ἢ συμπλήρωσις Ἀπολλ[λοδῶρ]ου εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ *horroris vacui*, διότι καὶ ἄλλα ὀνόματα, ὡς Ἀπολλ[λωνίχ]ου Ἀπολλ[λωνίδ]ου καὶ εἴ τι ἄλλο, εἶναι δυνατὰ.

- 977 Ἰππίας α) βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2407, στίχ. 14) Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon. Classe de Philol., Hist. Philos. 1930, 142-143, πιθανῶς 365/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, Mélanges Jorga 331 κέ.: Carrata-Thomes, Egemonia Beotica 26: Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.). β) Βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2408, στίχ. 15) Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. 144, πιθανῶς 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Cary, JHS 42, 1922, 190-191: Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. 144: Carrata-Thomes, ἔ.ἀ. 26 καὶ 47. Roesch, Thespies 76 (363 π.Χ.).
- 978 Ἰππίας, παῖς δολιχοδρόμος νικήσας εἰς ἄγνωστον ἀγῶνα, ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ, IG VII 1711, στίχ. 1-2, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίστ]των Ἐχθατίου, ἀριθ. 275.
- 979 Ἰππίας α) ἄρχων τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας κατὰ τὸ 188/7 ἢ τὸ 187/6 π.Χ., Πολύβ. XXII 4, 12-13. Πρβ. Roesch, Thespies 112. Ὡς ἔδειξεν ὁ Roesch, ἂν καὶ ὁ Πολύβιος ὀνομάζει τοῦτον *στρατηγόν*, οὗτος ὑπῆρξεν ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, προκάτοχος τοῦ Ἀλκέτου, ἀριθ. 84. β) Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φιλομακέδονικοῦ κόμματος μετὰ τοῦ Νέωνος, ἀριθ. 1402, ὑπῆρξεν ὁ ἐμπνευστὴς τῆς συμμαχίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περσέως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 174 καὶ 172 π.Χ. Πολύβ. XXVII 1, II κέ. (πρβ. Niese, Gesch. der gr. und maked. Staaten III, 114: Collin, Rome et la Grèce 393). γ) Ἡ ζῶή του ἠπειλήθη μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κόμματός του, ἀλλ' ἐσώθη χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ρωμαίων, 172 π.Χ., Πολυβ. XXVII 2, 1 κέ. δ) Ὁ Περσεὺς τὸν θεωρεῖ ὑπεύθυνον διὰ τὴν ρωμαϊκὴν διείσδυσιν εἰς τὴν Βοιωτίαν, Πολυβ. XXVII 10, ε) Ὡς πρέσβυς μεταβαίνει εἰς Ῥώμην, Πολύβ. XXVII 6, 1-2 καὶ παρὰ τῷ Γενθίῳ, βασιλεὶ τῶν Ἰλλυριῶν, Πολυβ. XXVIII 9, 3.
- 980 [Ἰ]ππο- -, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 176, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 981 Ἰπποκλείς Ἀθέμμωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 7, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 982 Ἰπποκλος, πατὴρ τοῦ Πελοπίδα, ἀριθ. 1630, 4ος αἰ. π.Χ.

- 983 **Ἴπποκρίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 71, περὶ τὸ 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 984 **Ἴππόκριτος Θεοτέκτονος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8873, μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 985 [Ἴπ]ποκύδης Τιμον[-] ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 18, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 986 **Ἴππόλ[αος] Προμένους (I)**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, 356, στίχ. 4-5: Sylloge³ 300, περὶ τὸ 328/7 π.Χ. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. *Εὐρύμαχος (I)*, ἀριθ. 779.
- 987 **Ἴππομενίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2600, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 988 **Ἴπτόνικος**, πατὴρ τοῦ *Φιλίππου*, ἀριθ. 2049, μέσα 4ου αἰ. π.Χ.
- 989 **Ἴπποσθενείδας**, πρόσωπον τοῦ διαλόγου παρὰ Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 17 κέ. Παρὰ Πλουτ., Πελοπ. 8, ἀναφέρεται ὡς τρέφων συμπαθείας πρὸς τοὺς δημοκρατικούς («... οὐ πονηρὸς μὲν ἀλλὰ καὶ φιλόπατρις καὶ τοῖς φυγάσιν εὖνους ἄνθρωπος...»), ἀρχαῖ 4ου αἰ. π.Χ.
- 990 **ἠι(π)οτίμα**, χάραγμα ἐπὶ μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3628: Wolters ἀριθ. 146, πιθανῶς 5ου αἰ. π.Χ. Ἐπὶ τοῦ κανθάρου τὸ ὄνομα φέρεται *ΗΙΠΟΤΙΜΑ*.
- 991 **Ἴπυλλα**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3629: Schwyzer ἀριθ. 472B, 4: Wolters ἀριθ. 196, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 992 ---- **Ἴππωνος**, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ εἰς τὸν Διόνυσον, IG VII 2468a, στίχ. 1, πιθανῶς 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- ἠιράνα**, ἰδὲ ἐν λ. **Εἰρήνη**.
- 993 **Εἰσιγένης ---ου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 994 **Ἰσίδοτος**, πατὴρ τοῦ *Παραμόνου*, ἀριθ. 1599, ἐποχῆς ρωμαϊκῆς (1ος/2ος αἰ. μ.Χ.).
- 995 **Εἰσίδωρος**, πατὴρ τοῦ *Ἐρμογένους*, ἀριθ. 686, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 996 **Ἰσίδωρος (I)**, πατὴρ τοῦ *Ἰσιδώρου (I)*, ἀριθ. 999, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 997 **Ἰσίδωρος**, πατὴρ τῆς *Στρατόρου*, ἀριθ. 1856, 1ος αἰ. π.Χ.
- 998 **Ἰσίδωρος Θεοκλέους**, νικήσας στάδιον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 38, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 999 **Ἰσίδωρος (II) Ἰσιδώρου (I)**, νικήσας παῖδας ἵππιον εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 54, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1000 **Ἰσμενίας**, πατὴρ τοῦ *Ἀριστίχου*, ἀριθ. 215, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1001 (**Ἰσμενι**(ῆος), πατρωνυμικὸν τοῦ *Ξενοκλείδα*, ἀριθ. 1474, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1002 **Ἰσμενιῆος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Φετταλοῦ*, ἀριθ. 2033, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1003 **Ἰσμενίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2566a : Schwyzer ἀριθ. 468A, 9, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1004 [**Ἰσμεν**]ῆνίας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Ἀ' Μελέται, 136, ἀριθ. 9, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1005 **Ἰσμηνίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934/35, Χρονικά, 9, ἀριθ. 110, πιθανῶς 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1006 **Ἰσμηνίας (I)**, Θηβαῖος πολιτικός, τοῦ ὁποῦ ἡ δραστηριότης τοποθετεῖται μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. α) Κατὰ τὸ 404/3 π.Χ. βοηθεῖ Ἀθηναίους δημοκρατικούς καταφυγόντας εἰς Θήβας, Justin. V 8. β) Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως Ξεν., Ἑλλ. III 5, 1 : Hell. Oxyrh. XII 1 κέ. : Πλουτ., Πελοπ. 5. γ) Κατὰ τὸ 395 π.Χ. μετὰ τοῦ *Ἀνδροκλείδου*, ἀριθ. 123, καὶ τοῦ *Γαλαξιδώρου*, ἀριθ. 379, δέχεται περσικὰ χρήματα, ἵνα προετοιμάσῃ πόλεμον κατὰ τῆς Σπάρτης, Ξεν., Ἑλλ. III 5, 1 : Hell. Oxyrh. XIII 1 : Πaus. III 9, 8 (πρβ. Ξεν., Ἑλλ. V 2, 35). δ) Οἱ Θηβαῖοι ἀκολουθοῦντες τὰς συμβουλὰς τοῦ σπεύδου εἰς βοήθειαν τῶν Λοκρῶν, οἵτινες ἐδέχθησαν ἐπίθεσιν τῶν Φωκέων, 395 π.Χ. Hell. Oxyrh. XIII 3 : Πaus. III 9, 9. Ἄρχηγός τοῦ βοιωτικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐναντίον τῶν Φωκέων ἐκστρατείαν, 395 π.Χ., Διοδ. Σικ. XIV 82, 8. ε) Κατὰ τὸ 382 π.Χ. μετὰ τοῦ *Ἀνδρικλείδου*, ἀριθ. 123, πολέμαρχος¹, Ξεν., Ἑλλ. V 2, 25. (Πρβ. Λυσ., Κατὰ Θρασυβ. [Ἄρποκρ. ἐν λ. Ἰσμη-

1. Πρβ. Schäfer, RE², Suppl. VII, ἐν λ. *Πολέμαχος*, σ. 1108-1109.

νίας]). Παραδοθείς υπό τῶν ὀλιγαρχικῶν εἰς τοὺς Σπαρτιάτας κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη, Ξεν., Ἑλλ. V 2, 30-36 : Πλουτ., Πελοπ. 5 : Σωκρ. δαιμ. 1. ζ) Παροιμιώδης ὑπῆρξε διὰ τοὺς ἀρχαίους ὁ πλοῦτος καὶ ἡ γενναιοδωρία του, Πλάτ., Μένων, 26a : Πολιτεία I, 336a : Πλουτ., Περὶ εὐθυμ. 13D : Πολιτ., παράγρ. 31.

Πιθανῶς συγγενῆς τοῦ Ἴσμηνίου (II), ἀριθ. 1007.

- 1007 Ἴσμηνίας [(II) πιθανῶς υἱὸς τοῦ Ἴσμηνίου (I)] Θηβαῖος πολιτικός τῆς ἐποχῆς τοῦ Πελοπίδου. α) Φίλος τοῦ Πελοπίδου· κατὰ τὸ 368 π.Χ. μεταβαίνει μετ' αὐτοῦ εἰς Θεσσαλίαν ἀλλὰ συλλαμβάνεται καὶ φυλακίζεται ὑπὸ τοῦ τυράννου τῶν Φερῶν Ἀλεξάνδρου, Διοδ. Σικ. XV 71, 2 : Πλουτ., Πελοπ. 27. Ἀπελευθεροῦται ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Πλουτ., Πελοπ. 29. β) Κατὰ τὸ 367 π.Χ. καὶ πάλιν συμπροσβέβει μετὰ τοῦ Πελοπίδου παρὰ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, Πλουτ., Ἄρτοξ. 22 (πρβ. Ξεν., Ἑλλ. VII 1, 33 : Αἰλ., Ποικ. ἱστ. I 20). γ) Ὁ Romptow, Sylloge³ 243D, 13 καὶ σημ. 13, ὑπεστήριξεν ὅτι ὁ αὐτόθι παρεχόμενος Βοιωτὸς ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς [Ἴσμηνίας (340/39 π.Χ.)] πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν Ἴσμηνίαν τὸν Θηβαῖον, ἀριθ. 1007. Δεδομένου ὅτι τὸ ὄνομα Ἴσμηνίας εἶναι λίαν διαδεδομένον ἐν Βοιωτία ἢ ταῦτισις αὕτη δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλῆς. δ) Ἄνευ ἀμφιβολίας πρέπει νὰ ταυτίσωμεν τοῦτον πρὸς τὸν ἡισμε(νίαν), ὑπεύθυνον κοπῆς θηβαϊκῶν νομισμάτων (βοιωτάρχη), φερόμενον ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136. ε) Πατὴρ τοῦ Θεσσαλίσκου, ἀριθ. 937, Ἄριστ., Ρητ. II 23, 10 : Ἄρριαν., Ἄναβ. II 15.

- 1008 Ἴσμηνίας, περιδοξὸς αὐλητῆς τοῦ α' ἡμίσεος τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Λουκ., Πρὸς ἀπαίδευτον, 5 : Πλουτ., Συμποσ. Πα', 5 : Αἰλ., Ποικ. ἱστορ. IV, 16 : Διογ. Λαερτ. IV 22 : VII 15 : Ἑσυχ. Μιλ., Müller FHG III, ἀριθ. 38 : Δίων Χρυσ. XXXII 61 : XXXIII, 57. α) Ἰδρυτῆς σχολῆς αὐλητῶν Πλουτ., Δημητρ. 2. β) Ὁ Σκύθης βασιλεὺς Ἀτέας συλλαμβάνει τοῦτον αἰχμάλωτον, Πλουτ., Ἄλεξ. τύχ. II 1 κ.ἄ.

- 1009 Ἴσμηνίας, Θηβαῖος πολιτικός, ὁπαδὸς τῆς μακεδονιζούσης παρατάξεως. α) Κατ' εἰσῆγησίν του ἡ βοιωτικὴ ὁμοσπονδία ψηφίζει συμμαχίαν μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Μακεδόνων Περσέως, 174-172 π.Χ. T. Liv. XLII 38, 8 (πρβ. Νέων (II)). β) «Στρατηγός»¹ τῆς βοιωτικῆς

1. Ὡς ἔδειξεν ὁ Roesch, Thespies 112-121, τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν οὐδέποτε ἔσχε στρατηγὸν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ· ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν ὄρον στρατηγὸς πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἄρχοντα τοῦ Κοινοῦ κατὰ τὸ 171 π.Χ.

όμοσπονδίας, T. Liv. XLII 43, 8 κέ. (πρβ. Collin, Rome et la Grèce 395 σημ. 5). γ) Ὁς πρέσβυς τοῦ *Νέωνος (II)*, ἀριθ. 1402, προσπαθεῖ ματαίως νά παραδώσῃ ὅλας τὰς πόλεις τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας εἰς τοὺς Ῥωμαίους, κατὰ τὸ 172/1 π.Χ. Πολυβ. XXVII 2, 1 : T. Liv. XLII 44, 1 (πρβ. Collin, ἔ.ἀ. 394). δ) Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτικῆς τῆς παρατάξεώς του συνελήφθη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων, ἐφυλακίσθη καὶ ἠτόκτόνησε, Πολυβ. XXVII 2, 1-9 (πρβ. Collin, ἔ.ἀ. 395).

- 1010 [Ἰ]σμενίας Δινομάχιος, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463, στίχ. 9) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Feyel, Polybe 48-49.
- 1011 [Ἰσμη]νίας Ἐπαινέ[του], ἀνέθεσε [φά?]λαρα βάρους 100 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + AD 25, 1970, A' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, I, στίχ. 14-15, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1012 Ἰσμενίας Φιλομειλίδας, ἀξιωματοῦχος τῆς ἐν Θήβαις λατρείας τῶν Καβείρων (παραγωγέυς), IG VII 2428 I, στίχ. 8 : Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1013 Ἰσμηνικέτας (I), πατὴρ τοῦ Σαμίου (2) ἀριθ. 1788. Ὁ Ἰσμηνικέτας ἀνήκει εἰς ἐπιφανῆ θηβαϊκὴν οἰκογένειαν, πῆς ὁποίας δυνάμεθα νά ἀκολουθήσωμεν τὰ ἴχνη ἀπὸ τοῦ 379/8 π.Χ.
Ὁ Rouilloux, BCH 73, 1949, 177, ἐδημοσίευσεν δελφικὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἔτους 357/6, ἣτις εἰς τὸν στίχον 6 παρέχει Σαμίαν Θηβαῖον, προστατεύσαντα ἐν Δελφοῖς. Εἰς τὰς σελίδας 180-181 ὁ ἐκδότης συνσχέτισεν τὸν Σαμίαν πρὸς διάφορα γνωστὰ ἤδη μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας¹ ἀλλὰ δὲν παρετήρησεν ὅτι ὁ Σαμίας τῆς δελφικῆς ἐπιγραφῆς ἠδύνατο νά ταυτισθῆ πρὸς Θηβαῖον γνωστὸν ἐκ τῆς φιλολογικῆς παραδόσεως. Ὁ Πλούταρχος, Σωκρ. δαιμ. 3, ἀναφέρων τὰ περὶ τὴν δημοκρατικὴν ἐν Θήβαις ἐπανάστασιν τοῦ 379/8 π.Χ. λέγει τὰ ἐξῆς: *Εὐμολπίδαν δὲ καὶ Σαμίδαν², ἀνθρώπους διαπύρους πρὸς ὄργην καὶ θυμοειδεῖς, ἐν νυκτὶ λαβόντας ἐξουσίαν οὐκ ἀποθήσασθαι τὰ ζῆφι...*
Τὸ ὄνομα Σαμίδας ἢ Σαμιάδας εἶναι μοναδικὸν καὶ θὰ πρέπει νά διορθώσωμεν τοῦτο εἰς Σαμίας.

1. Ἰσμηνικέτας (1), ἀριθ. 1013. Σαμίας (2), Ἰσμηνικέτας (1) ἀριθ. 1788, ---ν]κος Ἰσμηνικέτας (1), ἀριθ. 1014. Ἰσμηνικέτας (2) Σαμιῆος (3), ἀριθ. 1786.

2. Σαμίδαν R : Σαμιάδαν cett.

Τὸ χωρίον τοῦ Πλουτάρχου, οὕτω διορθωθὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ Σαμίας κατὰ τὸ 379/8 ἦτο μᾶλλον νέος καὶ ἐγένετο *προστατεύων* ἐν Δελφοῖς εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν. Ὡς παρετήρησεν ὁ Rouilloux, ὁ Σαμίας (1) τῆς δελφικῆς ἐπιγραφῆς δὲν δύναται νὰ ταυτισθῆ πρὸς ἕτερον τινα Θηβαῖον, γνωστὸν ἐξ ἐπιγραφικῶν πηγῶν.

Ἐγένοντο πολλαὶ προσπάθειαι πρὸς συγκρότησιν τοῦ στέμματος τῆς οἰκογενείας αὐτῆς. Ὁ Dittenberger ἐνόμιζεν ὅτι ὁ ἐν IG VII 2463 I, στίχ. 5 [Σ]αμίας Ἰσμηνικετῆος ἦτο πάππος τοῦ ἐν IG VII 2420, στίχ. 2, 11, 30 : 2477, στίχ. 3 : 3207 στίχ. 4, Σαμίαο Ἰσμενικέταο. Ἀλλὰ ὁ Dittenberger δὲν ἐγνώρισεν, ὡς ἦτο εὐλογον, ἕτεραν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Homole, BCH 23, 1899, 588, ἣτις ἐγνώρισεν ἡμῖν ἕτερον Ἰσμηνικέταν υἱὸν Σαμίον. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη χρονολογεῖται εἰς ἡν ἐποχὴν καὶ αἱ ἀνωτέρω ἐν IG VII μνημονευθεῖσαι ἐπιγραφαί, μᾶς εἶναι ἀδύνατον¹ νὰ ἀντιληφθῶμεν, ἐὰν εἶναι υἱὸς ἢ πάππος τοῦ Σαμίον Ἰσμηνικέταο (= IG VII 2420 : 2477 : 3207).

Ὁ Wolters, Kabirenheiligtum 29, προσεπάθησε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς διαδοχῆς τῶν διαφορῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς καὶ συνεκρότησε τὸ ἑξῆς στέμμα :

Ἰσμενικέτας (I)

Σαμίας (I) Ἰσμηνικετῆος (I), IG VII 2463

Ἰσμενικέτας (II) Σαμιῆος (I), BCH 23, 1899, 588

Σαμίας (II) Ἰσμενικέταο (II), IG VII 2420 : 3207

Σαμίας (II) Ἰσμενικέταο (II), IG VII 1673

Ἰσμενικέτας (III) Σαμίον (II)

Σαμίας (III) Ἰσμενικέτου (III), IG VII 2477.

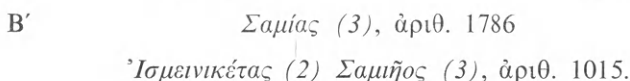
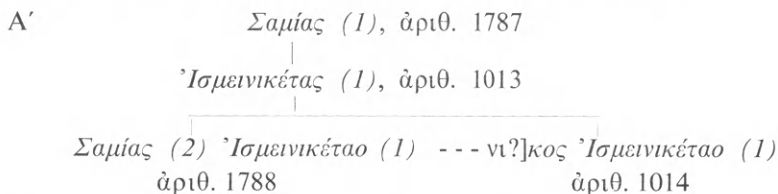
Εἶναι ἀδύνατο νὰ δεχθῶμεν τὸ στέμμα τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ Wolters. Ὡς ὑπέδειξεν ὁ Feysel, Polybe 48, σημ. 5, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἐὰν ὁ Ἰσμενικέτας (2) Σαμιῆος (3) τῆς ἐν BCH 23, 1899, 588 στίχ. 3 (= Wolters ἀριθ. 4) ἐπιγραφῆς εἶναι υἱὸς τοῦ Σαμίον Ἰσμηνικετῆος τῆς ἐν IG VII 2463 ἐπιγραφῆς.

Δυστυχῶς ὁ Wolters δὲν ἐγνώρισεν τὰς ἀπόψεις τοῦ Feysel ὡσαύτως διὰ τὴν ἐπιγραφὴν IG VII 1673, στίχ. 2, παρατηροῦμεν ὅτι δὲν χρησιμοποιοεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Dittenberger - - - νίκω Ἰσμενικέταο, ὀφειλομένην εἰς ἀπόγραφον τοῦ Lolling, ἀλλὰ προγενεστέραν ἀνάγνωσιν τοῦ Girard, BCH I, 1877, 211 : [Σαμία]ο Ἰσμενικέταο. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Lolling καὶ νὰ ἐξαφανίσωμεν

1. Πρβ. Feysel, Polybe 48 σημ. 5.

τὸν --- νι?]κον Ἰσμεινικέταο, ἀριθ. 1014, ὅστις ἀναμφιβόλως εἶναι ἕτερον μέλος τῆς οἰκογενείας.

Ἄδυνατῶν νὰ προσδιορίσω σαφέστερον τὰς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς σχέσεις, προτείνω τὸ ἐξῆς στέμμα :

1014 --- νι?]κος Ἰσμεινικέταο (1), πατὴρ ἀφεδριατεύσαντος, ἐν ἀναθήματι τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας εἰς τὸν Δία τὸν Ἐλευθέριον ἐν Πλαταιαῖς, IG VII 1673, στίχ. 3, περί τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Σαμίας (2) Ἰσμεινικέταο (1), ἀριθ. 1788. Ἴδὲ ἐπίσης τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. Ἰσμεινικέτας (1), ἀριθ. 1013.

1015 Ἰσμεινικέτας (2) Σαμῆος (3), ἱερεὺς τοῦ Καβείρου, ἐν ἀναθήματι τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Καβείρου, Homolle, BCH 23, 1899, 588, στίχ. 3 : Wolters ἀριθ. 4, περί τὸ 230 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Homolle, ἔ.ἀ. 58 : Feyel, Polybe 48, σημ. 5. Ἴδὲ ὡσαύτως τὰ λεγόμενα ἐν λ. Ἰσμεινικέτας (1), ἀριθ. 1013.

1016 Ἰσμηνίχα Δάμωνος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8874, 1ος / 2ος αἰ. μ.Χ.

1017 Ε-- Ἰσμηνίχω, πατὴρ ἀφεδριατεύσαντος, ἐν ἀναθήματι τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας εἰς τὸν Δία τὸν Ἐλευθέριον ἐν Πλαταιαῖς, IG VII 1672, στίχ. 5-6, πιθανῶς 240-237 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 49.

1018 **Ἡισσμενῶδ-**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 27, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.

1019 Ἰσμηνόδωρος, πατὴρ τοῦ Ἀκροτάτου, ἀριθ. 77, 229-227/6 π.Χ.

1020 Ἰσμηνόδωρος, πατὴρ τοῦ [Γοργί]ωνος, ἀριθ. 397, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

1021 Ἰσμηνόδωρος, πλούσιος Θηβαῖος, σύγχρονος τοῦ φιλοσόφου Κράτητος, ἀριθ. 1208, Λουκ., Νεκρ. διαλ. XXVII 2.

- 1022 **Ἴσμηνόδωρος**, φίλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 13.
- 1023 **Ἴσμηνόδωρος Γοργίωνος**, καλλιτέχνης ποιητῆς ἢ μουσικός, λαβὼν μέρος εἰς ἀγῶνα ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 253, A, στίχ. 32, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti ἀριθ. 261a.
Ἴδὲ καὶ ἐν λ. *Γοργίων*, ἀριθ. 396, 397.
- 1024 **Ἴσμ[η]νοκλῆς**, πατὴρ τοῦ Ἰεροκλέους, ἀριθ. 960, α' ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1025 [Ἴ]σμεῖνοτέλεις ----, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 24, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1026 [Ἴ]σμῆνων Τιμοκλέους, χορευτῆς μετασχὼν τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 690, στίχ. 14, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
Τὸ ὄνομα [Ἴ]σμῆνων προέρχεται ἐκ συμπληρώσεως τοῦ Baunack, SGDI ἀριθ. 2569, ἀντὶ τοῦ [E]ὐμῆνων τῶν παλαιότερων ἐκδοτῶν.
- 1027 **Φισφόδικος**, ἐπιγραφή ἐπὶ χαλκοῦ ἀγγείου, ἀνατεθέντος εἰς Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον ἐν Θήβαις, (Κουρουνιώτης, AE 1900, 110, ἀριθ. 1: Schwyzer ἀριθ. 440, 12A) Jeffery, The Local Scripts of Archaic Greece 91, πιθανῶς ἀρχαῖ 7ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐπιγραφῆς ἰδὲ ἐν λ. *Ἐκπρπος*, ἀριθ. 622.
- 1028 **Ἰσούχιος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2601 : Schwyzer ἀριθ. 468B, 3, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1029 [Φι]φικρατίδας [Νυ?] μεινίω, ξένος λαβὼν πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων (IG VII 2433A, στίχ. 1-2) Feysel, Polybe 286 κέ., τέλος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Feysel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφήσεως αὐτῆς ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ.
Ἄδελφός αὐτοῦ ὁ Ἀγείσιππος, ἀριθ. 30.

Κ

- 1030 **Καβί(ρ)**), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.

- 1031 **Καβείριχο[ς]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2589, πιθανῶς αὐτοκρατορικῶν χρόνων.
- 1032 **Καβείριχος**, «ὁ κυαμεντὸς ἄρχων»¹ φονεύεται ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν κατὰ τὸ 379/8 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 31. Δὲν πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν *Καβι(ρ)*, ἀριθ. 1030.
- 1033 **Καβίριχος Θεοδώρου**, ὑποκριτής, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὁρχομενῶ IG VII 3197, στίχ. 31, α΄ ἡμισυ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. O'Connor ἀριθ. 267.
- 1034 **Καλι()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Πρβ. *Καλλι()*, ἀριθ. 1035.
- 1035 **Καλλι()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Πιθανῶς ταυτιστέος πρὸς τὸν *Καλι()* καὶ τὸν *Κάλλιππον*, ἀριθ. 1034.
- 1036 [Καλλ?]ἴθεμις **Καλλι** - -· [ἰέρα]ρχήσας τὸ [δε]ύ[τ]ε[ρον] ἐκ τῶν ἱερῶν προσόδων ἀ[νέ]θηκε Ἑρ[ακλεῖ], IG VII 2480, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Ἡ συμπλήρωσις [Καλλ]ἴθεμις δὲν εἶναι βέβαια· διὰ τὰ εἰς -θεμις κύρια ὀνόματα ἰδὲ ἐν λ. Ἀμφίθεμις, ἀριθ. 109.
- 1037 - - - - **Κ[αλλι]άδ[α]ο**, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 12, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1038 **Καλλιάδας Ξένωνος**· ἰδὲ ἐν λ. *Φιλοκράταις Ξένωνος*, ἀριθ. 2066.
- 1039 [Κα]λλίαρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2602, πιθανῶς 2ος ἢ 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1040 **Καλ[λ]ίας**, πατὴρ τοῦ Ὀλυμπίου, ἀριθ. 1516, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1041 **Καλλιγίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, BCH 18, 1894, 501, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1042 **Καλλικλῆς**, πατὴρ τοῦ *Καλλικλέους*, ἀριθ. 1045, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1043 **Καλλικλῆς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2673.

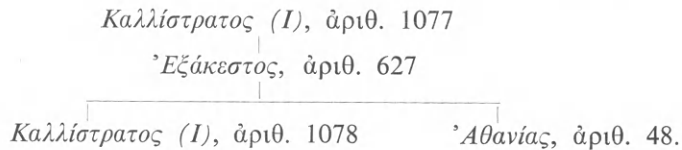
1. Διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν Θήβαις ἰδὲ Roesch, Thespies 78 καὶ 158.

- 1044 **Καλλικλεῖς Δάμωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 6, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1045 **Καλλικλῆς Καλλικλέους**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 6-7, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1046 **Καλλικλίδας Καφισίαο**, εἰσηγητῆς προξενικοῦ ψηφίσματος τῆς βοιωτικῆς ὁμόσπονδίας, Λεονάρδος, AE 1919, 76-77, ἀριθ. 109, στίχ. 3 (=SEG I ἀριθ. 112) τέλη 3ου αἰ. π.Χ.
- 1047 **Καλικλῶ** (sic), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2567 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 10, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1048 **Καλλι[κράτης]**, πατήρ τοῦ *Καλλικράτους*, ἀριθ. 1052, (14-37 μ.Χ.).
- 1049 **Καλλικράτης**, πατήρ τοῦ [M]ν[η]σικλέους, ἀριθ. 1361, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1050 - - -**ανθα** [Καλ]λικράτεος, πατήρ Θηβαίας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις (IG II² 8891 : Peek, AM 67, 1942, 108, ἀριθ. 207) Peek, Attische Grabchriften I, Abhand. der deutsch. Akad. der Wiss. zu Berlin, Spr. Litt. Kunst, Jahrgang 1953, ἀριθ. 4 (1954) σ. 21, ἀριθ. 68, μέσα 4ου αἰ. π.Χ.
- 1050a **Καλλικράτης Εὐ[ν]ίκου**, ἔφηβος, IG VII 2440, στίχ. 5-6, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1051 [Κα]λλικ[ρ]άτης, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. (IG VII 2629) Preuner, AM 49, 1924, 124, πιθανῶς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1052 **Καλλικράτης Καλλι[κράτους]**· ἔχει ἀναγραφῆ κατ' ὄνομαστικὴν ἐπὶ βάθρου τοῦ Τιβερίου Κλαυδίου Γερμανικοῦ μετὰ τοῦ *Λυσάν[δρου]*? - - -], ἀριθ. 1259. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν προκύπτει ἡ ιδιότης αὐτῶν, ἂν καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι οἱ ἀναθέται τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀγάλματος, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 129, ἀριθ. 3, στίχ. 3, μετὰ τὸ 41 μ.Χ.
- 1053 - - -**ς Καλλικρίτω**, πατήρ νεοσυλλέκτου, (IG VII 2438 I, στίχ. 9-10) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1054 **Καλλίμαχος**, πατήρ τοῦ *Κάλλωνος*, ἀριθ. 1091, 2ος ἢ 1ος αἰ. π.Χ.
- 1055 **Καλλίμηλος**, πατήρ τοῦ *Διοκλέους*, ἀριθ. 548, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1056 **Καλλίνη**, σύζυγος τοῦ *Λυσιθέου*, ἀριθ. 1265, καὶ μήτηρ τῆς *Μεγακλείας*, ἀριθ. 1290. Ἴδὲ ἐν λ. *Πίνδαρος* (I), ἀριθ. 1642, (γυνή).

- 1057 **Καλλινίκα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ΑΔ 22, 1967, ΒΙ Χρονικά, 231. Οἱ χρόνοι τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι γνωστοὶ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως. (Πρβ. SEG XXV ἀριθ. 531).
- 1058 **Καλλίξενος** πατὴρ τοῦ *Καλλιτέλους*, ἀριθ. 1080, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 1059 **Καλλίξενος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2640, στίχ. 2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (:).
- 1060 - - - - *Καλ]λιπίδαο*, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 13, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1061 **Κάλλιπος**, δανειστής Καρυστίων (IG XII 9, 7, στίχ. 5 κέ.) Wallace, Phoenix 16, 1962, 15 κέ., ὀλίγον μετὰ τὸ 370 π.Χ.
Ὁ *Κάλλιπος* πρέπει πιθανῶς νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Καλλ()* ὑπεύθυνον κοπῆς θηβαϊκῶν νομισμάτων Ὅμοια ἀκριβῶς περιπτώσεις εἶναι ἢ τοῦ Ἴσσωποδώρου, ἀριθ. 329.
- 1062 **Κάλλιπος Κάλλωνος**, σατύρων ποιητῆς, νικητῆς ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἰσθμιακά τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 419, στίχ. 16, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1063 **Καλλιρῶα**, πιθανῶς μήτηρ τοῦ Ἰσθμιακοῦ, ἀριθ. 53, τοῦ ὁποίου ἀνέθεσεν εἰκόνα *τοῖς θεοῖς* διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Ἰσθμιακοῦ, ἀριθ. 53.
- 1064 **Καλλιρῶη**, ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Θηβαίων, IG VII 2522, στίχ. 2, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1065 **Καλλίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 365, ἀριθ. 15, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1066 **Κ[αλλι]σθέ[νης]** - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 II, στίχ. 1, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1067 **Καλλισθένης**[ς] - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 14, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1068 **Καλλ(λ)ιστάρχα**, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, Wolters ἀριθ. 48, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1069 - - - - **Καλλ]ιστον[ίκιος]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 15, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1070 **Καλλιστόνικος**, γλύπτης· ἐν συνεγασίᾳ μετὰ τοῦ Ξενοφῶντος τοῦ

Ἀθηναίου, ἐξετέλεσε τὸ ἄγαλμα τῆς τύχης ἐν Θήβαις, Πaus. IX 16, 2 πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Πρβ. Picard, RA 1938 I, 333-334.

- 1071 **Καλλιστόνικος Μελίσσω**, καβειριάρχης, IG VII 2428 I, στίχ. 5 : Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1072 [Κ]αλλιστονόη --- νος γυνή, ἐν ἀναθήματι εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἐν Ἀθήναις, IG II² 4430, στίχ. 2-3, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1073 ---- Κ]αλλιστρότω, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 I, στίχ. 14, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1074 **Καλλίστρατος**, Θηβαῖος δημοκρατικὸς ἐγκατεστημένος ἐν Ἀθήναις καὶ εὐρισκόμενος ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἐν Θήβαις ὁμοφρόνων του κατὰ τὸ 379/8 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 32.
- 1075 **Καλλίστροτος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2603, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1076 **Καλλίστρατος** A---, τιμᾶται ὑπὸ τῶν διονυσιακῶν τεχνιτῶν τῶν συντελούντων ἐν Ἴσθμῷ καὶ Νεμέῳ, IG VII 2485, πιθανῶς 1ος αἰ. π.Χ.
- 1077 **Καλλίστρατος (I)**, πατὴρ τοῦ Ἐξακέστου, ἀριθ. 627, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ *Καλλιστράτου (I)* φαίνεται ὅτι ἀνήκουσι Θηβαῖοι τινὲς γνωστοὶ ὡς διονυσιακοὶ τεχνῖται ἐν Βοιωτίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ· δυνάμεθα πιθανῶς νὰ συγκροτήσωμεν τὸ ἐξῆς στέμμα :

- 1078 **Καλλίστρατος (II)** Ἐξακέστου α) ὑποκριτῆς (κωμωδιῶν), ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράϊα τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 419, στίχ. 34. β) Κωμωδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3197, στίχ. 23. γ) Κωμωδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ὠμολῳία τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3197, στίχ. 49, πρβ. O'Connor ἀριθ. 283 : Preuner, AM 49, 1924, 122. δ) Τεχνίτης, ἐν καταλόγῳ καλλιτεχνῶν μετασχόντων μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Charneaux, BCH 77, 1953, 402-403, ἀριθ. 6, στίχ. 6 (SEG XIII ἀριθ. 57). Ἡ δραστηριότης τοῦ καλλιτέχνου τούτου τοποθετεῖται εἰς τὸ α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

Καλλίστροτος, ἰδὲ ἐν λ. **Καλλίστρατος**.

- 1079 **Καλλιστώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2694, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1080 **Καλλιτέλεις Καλλιξένω**, «ἐπιψηφίζων», ἐν προξενικῷ ψηφίσματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, Roesch, REA 68, 1966, 62, ἀριθ. 2, στίχ. 6, περὶ τὸ 230 π.Χ. Κατὰ τὸν ἐκδότην ὁ *Καλλιτέλεις* πρέπει πιθανῶς νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν αὐτόθι σ. 67 ἀριθ. 5, στ. 9 παρεχόμενον ὁμώνυμον ἄρχοντα τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, περὶ τὸ 240-220 π.Χ.
- 1081 **Καλ(λ)ιτιμίδας**, χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων μελαμβροῦς κανθάρου, εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3631 : Wolters ἀριθ. 198, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1082 **Καλλιτυχίδης Φωκίωνος** α) ποιητῆς προσοδίου, μετὰ τοῦ Βισανίου Φιλοξένου Θεσπιέως μοιράζεται τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, BCH 19, 1895, 344, ἀριθ. 17, στίχ. 5. β) Ποιητῆς ἐγκωμίου εἰς τοὺς αὐτοκράτορας, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, ἔ.ἀ., στίχ. 9. γ) *Ποιητῆς ποιήματος* εἰς τὰς Μούσας], ἐν καταλόγῳ νικησάντων, Jamot, ἔ.ἀ. στίχ. 15-16, 161-169 μ.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, ἔ.ἀ. 359.
- 1083 **Καλλίφρων**, χορευτῆς, διδάσκαλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Corn. Nep., Ἐπαμ. 2.
- 1084 **Καλλίχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Jahrb., Anz. 1939, 244-245, πιθανῶς 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1085 **Καλλι(χ)άριος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Θειβίχου*, ἀριθ. 946, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1086 --**ὀδωρος Καλλιχόριος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 II, στίχ. 3) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1087 **Κάλλων**, πατὴρ τοῦ [Ἄμει?]νίου, ἀριθ. 95, πιθανῶς 1ος αἰ. π.Χ.
- 1088 **Κάλλων**, πατὴρ τοῦ *Καλλίπου*, ἀριθ. 1062, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1089 --**λης Κάλλωνος**, πατὴρ νικητοῦ εἰς τὸ πένταθλον τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ Βασίλεια τὰ ἐν Λεβαδεῖα, Παπαδάκης, AD 8, 1923, 239, ἀριθ. Α, στίχ. 9 (SEG III ἀριθ. 367) 2ος αἰ. π.Χ.
- 1090 **Κάλλων Ἐρμαῖου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1091 **Κάλλων Καλλιμάχου**, νικήσας κέλητι τελείῳ εἰς τὰ Ἐρωτίδεια τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, BCH 19, 1895, 370, στίχ. 12, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

- 1092 **Κάλλων Παραμόν[ου]**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1093 **Κάλλων Σιμαλίωνος**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 5, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1094 **Καλονίκα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203 Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 2, ἀριθ. 4, 425-400 π.Χ. (πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 371).
- 1095 ---- **Καλωνείκου** (sic), πατήρ ἐφήβου, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1096 **Καλυνθίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2568 : Schwyzer ἀριθ. 468A, II (πρβ. Κεραμόπουλλον, ΑΕ 1920, 28-29) ἀριθ. 4, β' ἡμισυ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1097 **Καλυνθίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐρετρία, IG XII 9, 808, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1097a **Κάπιλλος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 137, ἀριθ. 14, τέλη 5ου αἰ. π.Χ.
 Τὸ ὄνομα μαρτυρεῖται διὰ πρώτην φοράν κατ' ἐμὴν γνῶσιν καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐτυμολογικὴν συγγένειαν πρὸς τὰ *Κάπων*, *Καπίων*, τὰ ὁποῖα ἐπλάσθησαν παρὰ τὸ *κᾶπος* (= κῆπος).
 Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή δημοσιεύεται ἐν ΑΔ 22, 1967, Β' Χρονικά, 234, ἀριθ. 3 (SEG XXV ἀριθ. 531, f.) ἐσφαλμένως ὑπὸ τὴν μορφήν *Καπίλο*.
- 1098 **Κ<ι>απόνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Καφισίνου*, ἀριθ. 1125, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1099 **Καπίων**, πατήρ τοῦ Ὀμολώχου, ἀριθ. 1530, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1100 **Καπίων Κοσμίππο**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 5 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1101 **Καράιχος Ἀρχίου**, ἄρχων Θηβαίων, ἐν ἀγωνιστικῇ ἐπιγραφῇ Λέβαδειας (Vollgraff, BCH 25, 1901, 365 κέ., ἀριθ. 19 C, στίχ. 28-29) Holleaux, BCH 30, 1906, 480-481, μεταξὺ 121 ἀαὶ 116 π.Χ. Ὁ Vollgraff καὶ ὁ Holleaux ἐπίστευσαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ, ἀλλ' ὁ Feysel, Contribution 78-79, σημ. 3, ὑπέδειξεν ὅτι μᾶλλον πρόκειται περὶ Θηβαίου ἄρχοντος.
- Καρουκίδας**, ἰδὲ ἐν λ. **Κηρυκίδης**.
- 1102 **Κάρπιμος** ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, dram. Auff. 246 I, στίχ. 3, 5ος αἰ. π.Χ.

- 1103 **Κάρπος**, πατήρ τοῦ [Ἄν]δρικοῦ, ἀριθ. 121, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1104 **Κάσ**[σανδρος;] Ἰ¹**Ἀθηναίου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 III, στίχ. 8-9, ἀρχαὶ 1ου αἰ. μ.Χ.
Καφεισ——, ἰδὲ ἐν λ. **Κηφισ**——.
Καφισ——, ἰδὲ ἐν λ. **Κηφισ**——.
- 1105 **Κέβης** φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Πυθαγορείου Φιλολάου καὶ κατόπιν τοῦ Σωκράτους μετὰ τοῦ συμπατριώτου του Σιμίου. Ἰδὲ RE² ἐν λ. *Κέβης*, ἀριθ. 2.
- 1106 **Κειρείσιχος**¹, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Deonna, Rén. Arch. 11, 1908, 201, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1107 **Κεῦλη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2674 (Schwyzer ἀριθ. 468 B, 9), ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
Κεφάλε (sic), χάραγμα ἐπὶ πέντε τεμαχίων μελαμβαφοῦς κανθάρου, εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3634 : Wolters ἀριθ. 106 (πρβ. Bechtel, Hist. Pers. ἐν λ.) 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1108 **Κεφίνας**, χάραγμα ἐπὶ δύο τεμαχίων μελαμβαφοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3635 : Schwyzer ἀριθ. 472 B, 5 : Wolters ἀριθ. 107, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1109 **Κέφων**, πατήρ τοῦ [Πο]λέμωνος, ἀριθ. 1660, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1110 **Καρουκίδας**, πατήρ τοῦ [Δ]ιοδώρου, ἀριθ. 533, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1111 **Κηρυκίδης**, ἐν καταλόγῳ ἀργυρῶν φιαλῶν ἐξ Ἀκροπόλεως, IG II² 1569, στίχ. 5, περὶ τὸ 300 π.Χ.
- 1112 **Καφισ** - - -, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2604, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1113 **Καφίσα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 12, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1114 **Καφίσα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 9, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (;).

1. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦτο ἰδὲ REG 72 1959 Bull. Epigr. 193-194 (πρβ. Neumann, ἔ.ἀ. 36: ** *Κερησός* [genius oppidi Thespiensis; cf. Fick-Bechtel, Die gr. Personennamen (1894) 160]).

- 1115 **Καφισίας**, πατήρ τοῦ *Ζωσίμου*, ἀριθ. 840, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1116 **Καφισίας**, πατήρ τοῦ *Καλλικλῖδα*, ἀριθ. 1046, τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1117 **Καφισίας**, πατήρ τοῦ *Καφισία*, ἀριθ. 1123, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1118 **Καφισίας**, πατήρ τοῦ *Ὅμολωίχου*, ἀριθ. 1531, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1119 **Καφεισίας Πολύμνιδος**, ἀδελφὸς τοῦ *Ἐπαμεινώνδου*, ἀρ. 634, Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. I.
- 1120 **Καφισίας**, αὐλητῆς (I), πιθανῶς Θηβαῖος, μετέσχε τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἤκολούθησαν τὸν γάμον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἀθῆν. XII 538. Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ παρ' Ἀθην. XIV 629a κέ. (Διογ. Λαέρτ. VII 21) πρβ. ἀριθ. 1121.
- 1121 **Καφισίας**, αὐλητῆς (2). Ἐπιγραφή ἐκ Δήλου, IG XI² 105, στίχ. 22, ἀναφέρει αὐλητὴν *Καφισίαν* «ἐπιδείξαντα τῷ θεῷ ἐπὶ Ἀριστοκρίτου ἄρχοντος» (284 π.Χ.). Ὁ Dürbach ἐταύτισε τοῦτον πρὸς τὸν παρὰ Πλουτάρχῳ, Πύρρ. 8, *Καφισίαν* καὶ ὑπέθεσεν ὅτι οὗτος εἶναι υἱὸς ἢ ἐγγονὸς τοῦ *Καφισίου*, ἀριθ. 1120.
- 1122 **Καφισίας Ἀριστιῆος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 9: Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1123 **Καφισίας Καφισίω**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198, στήλη 11, στίχ. 10, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1124 **Καφισίνος**, πατήρ τῆς [Ἀ]νδροκλείας, ἀριθ. 122, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1125 **Καφισίνος Κ(ι)απόνιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 6, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1126 **Κηφισίων**, στρατηγός, ἀρχηγὸς στρατευμάτων ἀποσταλέντων ὑπὸ τῶν Θηβαίων εἰς τοὺς Μεγαλοπολίτας κατὰ τὸ 353/2 π.Χ. ἐναντίον τῶν Σπαρτιατῶν, Διοδ. Σικ. XVI 39, 2.
- 1127 **Καφισοδ** --, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 11, περὶ τὸ 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 1128 **Κηφισόδοτος**, πατήρ τοῦ *Φερενίκου*, ἀριθ. 2031. Κατὰ τὸ 403 π.Χ. φιλοξενεῖ καὶ βοηθεῖ Θηβαίους καταφυγόντας εἰς Θήβας, Λυσ., ἀπόσπ. 120, 1 κέ.
- 1129 **Καφισόδορος**, πατήρ τοῦ *Ἀσωπίχου*, ἀριθ. 324, περὶ τὸ 240 π.Χ.

- 1130 **Καφισόδωριος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Γοργίδα*, ἀριθ. 395, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1131 **Κηφισόδωρος**, πατὴρ τοῦ *Πασιχαρίδα*, ἀριθ. 1615, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1132 **Καφισόδωρος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2569, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1133 **Καφισόδωρος**: χάραγμα ἐπὶ θραυσμάτων μελαμβαφῶν καθάρων εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν. [Κα]φισόδωρος, IG VII 3632 : Wolters ἀριθ. 199 - [Καφι]σόδωρος, IG VII 3633 : Wolters ἀριθ. 105. Πιθανῶς 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1134 **Καφισόδωρος**, παιδικὰ Ἐπαμεινώνδου, ἐφονεύθη εἰς τὴν παρὰ τὴν Μαντίνειαν μάχην, κατὰ τὸ 362 π.Χ., ἐτάφη παρὰ τὸν Ἐπαμεινώνδαν, Πλουτ., Ἐρωτ. 17D (πρβ. Greek Love-names III, ἀριθ. 49).
- 1135 **Καφισόδωρος**, ὀπαδὸς τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, εἰς τῶν μετασχόντων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379/8 π.Χ., ἥτις ἀπεσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ὀλιγαρχικῶν φονεύεται ὑπὸ τοῦ *Λεοντιάδου*, ἀριθ. 1236, Πλουτ., Πελ. 11 : Σωκρ. δαιμ. 28.
- 1136 **Κηφισόδωρος**, ἱστορικός· Καρύστιος ὁ Περγαμηνός, ἐν Ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, παρ' Ἀθηναίῳ XIII 548 (Πρβ. Jacoby, Fr. Gr. Hist., ἀριθ. 112, *Kephisodoros* [von Athen oder Theben] fr. 2.) Συγγραφεὺς τοῦ Περί τοῦ ἱεροῦ πολέμου, πρβ. Jacoby, ἔ.ἀ. ἀπόσπ. 1. Ἡ δρᾶσις του τίθεται εἰς τὸν 4ον αἰ. π.Χ.
- 1137 **Καφισόδωρος**: *Καφισοδώρω ἀργυρίου συμμαχικοῦ δραχμῶν ἑκατὸν δέκα, τιμὴν χαλκοῦ ΗΛΔΔΠΡ-ΙΙΙ*, ἐν ἀπολογισμῶ τοῦ ἱπάρχου Πομπίδα, IG VII 2426, στίχ. 15. Στίχ. 6: ἄλλο, ὃ ἐπριάμεθα παρὰ Κηφισοδώρου, συμμαχικοῦ ΗΛ, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μίκκος*, ἀριθ. 1341.
- 1138 - - - - [Καφ]ισοδ[ώρω, πατὴρ νεοσυλλέκτου (IG VII 2438 II, στίχ. 15) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 140, ἀριθ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1139 **Καφισόδωρος** Ἀκαστίδαι, γραμματεὺς τῶν καβειριαρχῶν, IG VII 2420 στίχ. 6-7 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1140 **Καφισόδωρος** Ἀπολλοδώριος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 8-9, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1141 **Καφισόδωρος** Ἀρχίου, ἀνακηρύσσεται πρόξενος καὶ εὐεργέτης τοῦ

- κοινοῦ τῶν νησιωτῶν ἐν Δήλῳ, IG XI 4, 1040, στίχ. 2 κέ., περί τὸ 274/3 π.Χ.
- 1142 **Καφισόδωρος Γοργίωνος**, καλλιτέχνης μετασχὼν ἀγῶνος μουσικοῦ ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 253A, στίχ. 33, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. : Πρβ. Parenti ἀριθ. 287a.
- 1143 **Καφισόδωρος Σωδάμου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 1, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1144 **Κηφισόδωρος Χάρητος**, Βοιωτάρχης ἐν ψηφίσματι προξενίας τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν ἐν Ὀρωπῷ, Μισσός, AE 1952, 181, ἀριθ. 14, στίχ. 1 (SEG XV ἀριθ. 282), πιθανῶς 263-256/5 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 185.
- 1144a [Κα]φισοκ[λῆς], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, AD 25, 1970, Α' Μελέται, 137, ἀριθ. 15, στίχ. 1, τέλη 5ου αἰ. π.Χ.
- 1145 **Κῖνοφ[ς]**, χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων μελαμβαφῶν κανθάρων εὐρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν : *Κῖνοφ[ς]* IG, VII, 3636 : Schweizer ἀριθ. 472B, 6 — Wolters ἀριθ. 200 — *Κῖν[υφς]* IG VII 3637 : Wolters ἀριθ. 201, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1146 **Κίττος**, σύζυγος τῆς Ζωπύρας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8868, στίχ. 2, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1147 **Χίχων** (= Κίχων), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀνέκδοτος ἀποκειμένη ἐν τῷ Μουσεῖῳ Θηβῶν, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1148 **Κλειάδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καρούζος, AD 10, 1926, Παραρτ., 10, ἀριθ. 2, τέλη 5ου αἰ. π.Χ.
- 1149 [Κ]λεάδα[ς - - - -], νεοσύλλεκτος, IG VII 2436, στίχ. 2, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1150 **Κλέ[α]νδρος Ἀριστοβούλου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2441 I, στίχ. 1, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1151 **Κλεάριστος Ἑρμαίου**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 11-12, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1152 **Κλεαρχίδης**, πατὴρ τοῦ Κράτητος ἀριθ. 1209.
- 1153 **Κλέαρχος** A - - -, [ἐπι]ληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 15, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.

- 1154 **Κλεε()** ἢ **Κλεεσ()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113. Πρβ. *Κλεσ()*, ἀριθ. 1178. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 1155 **Κλίδα** (ἄρσεν.), ἐγγραφή διὰ χρώματος ἐπὶ τῆς λαβῆς κύλικος εὑρεθείσης ἐν Θήβαις, (IG VII 4124 : Schwyzer ἀριθ. 472B, 17) Anna Morpurgo, Glotta 39, 1960, 105, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1156 **Κλιδαμίδας**, πατὴρ τοῦ *Λυσίου*, ἀριθ. 1264, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1157 **Κλίδαμος Φειδίαο**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 21, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1158 **Κλειδίκη** (*Κληδίκη* ἢ *Κλεοδίκη*) *Δαϊφάντου (I)* γυνή, μήτηρ τοῦ *Πινδάρου (I)*, ἀριθ. 1642. Ἴδὲ ἐν λ. *Πίνδαρος (I)*, (μήτηρ).
- 1159 **Κλειμήδης**, πατὴρ τοῦ Θεογεΐτονος, ἀριθ. 882, 145-125 π.Χ.
- 1160 **Κλῆμέλα**, χάραγμα ἐπὶ δύο ὀστράκων μελαμβανοῦς σκύφου, εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεΐριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3638 : Wolters ἀριθ. 202, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1161 **Κλίμηλος**, πατὴρ τοῦ *Πυρρίχου*, ἀριθ. 1771, καὶ τοῦ *Θεογεΐτονος*, ἀριθ. 883, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1162 **Κλ[ει]να[γόρ]ας**, πατὴρ τοῦ *Σωτηρίχου*, ἀριθ. 1928, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1163 **Κλεινάτας**, ἀσθενὴς ἰαθεὶς¹ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ, IG IV I², 122, στίχ. 45 (XXVIII).
- 1164 **Κλειτόμαχος Ἑρμοκράτους**, περιδοξὸς παγκρατιαστής. α) Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Ἴσθμῷ ἐνίκησε τρίς, εἰς τὴν πάλιν, τὴν πυγμὴν καὶ τὸ παγκράτιον, Πaus. VI 15, 3 : Σούδα ἐν λ. *Κλειτόμαχος* : Παλ. Ἄνθ. IX 588, 3-6 (Ἀλκαίου τοῦ Μεσσηνίου). Ἡ τριπλῆ αὕτη νίκη τοποθετεῖται πιθανῶς εἰς τὸ 216 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Moretti, Olympionikai ἀριθ. 584 : Wunderer, Philologus 57, 1898, 4-5 καὶ Walbank, Class. Quart. 37, 1943, 1 (πρβ. L. Robert, Hellenica XI-XII, 348, σημ. 6), τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. β) Τρίς ἐστέφθη νικητῆς εἰς τὸ

1. Διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ *Κλεινάτα*, ἰδὲ Herzog, Die Wunderheilungen von Epidaurus, Philologus, Suppl. XXII, Heft. 3, 108.

παγκράτιον εἰς τὰ Πύθια, Πaus. VI 15, 3 : Παλ. Ἐνθ. IX 588 : Σούδα ἐν λ. *Κλειτόμαχος*. Κατὰ τὸν Moretti, ἔ.ἀ., αἱ νίκαι αὐταὶ τοποθετοῦνται πιθανῶς εἰς τὸ 218, 214 καὶ 210 π.Χ. γ) Κατὰ τὴν 141ην Ὀλυμπιάδα (216 π.Χ.) νικᾷ εἰς τὸ παγκράτιον, Πaus. VI 15, 3. δ) Κατὰ τὴν 142αν Ὀλυμπιάδα (212 π.Χ.) ἠγωνίσθη ἐναντίον τοῦ Ἡλείου Κάπρου εἰς τὴν πυγμὴν καὶ ἔλαβε τὴν δευτέραν θέσιν, Πaus. VI 15, 4-5 : Σούδα, ἔ.ἀ. ε) Ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνίκησεν εἰς τὸ παγκράτιον τὸν Ἀριστόνικον, ἀθλητὴν προστατευόμενον τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου (Ε' τοῦ Ἐπιφανοῦς, 205-181 π.Χ.), Πολυβ. XXVII 9, 7-13. Ὁ Wunderer καὶ ὁ Walbank καθορίζουν ὡς χρονολογίαν τῆς νίκης αὐτῆς τὴν τελευταίαν πενταετίαν τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ Moretti, μὴ γνωρίσας τὰς ἐργασίας τῶν Wunderer καὶ Walbank, νομίζει ὅτι ὁ Ἀριστόνικος ἦτο προστατευόμενος τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Δ' τοῦ Φιλοπάτορος (πρβ. L. Robert, *Hellenica* XI-XII, 348, σημ. 6. ζ) Ὁ πατὴρ τοῦ *Κλειτομάχου*, Ἐρμοκράτης ἀνέθεσεν ἀνδριάντα τοῦ υἱοῦ του ἐν Ὀλυμπίᾳ, Πaus. VI 15, 3. Ἐπὶ τοῦ βάρου τοῦ ἀνδριάντος τούτου ἐφέρετο κεχαραγμένον πιθανῶς τὸ ἐν Παλ. Ἐνθ. IX 588 ἐπίγραμμα τοῦ Ἀλκαίου τοῦ Μεσσηνίου. η) Διὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ἰδὲ Πλουτ., Συμποσ. VIII ζ : Αἴλ., Περὶ ζώων VI 1 : Ποικίλης ἰστ. III 30.

- 1165 [Κ]λιτοξένα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG Π² 8892, 4ος αἰ. π.Χ. Ἐν IG, Π² ἔ.ἀ. ἀναγινώσκωμεν : [Κλ]ιτοξένα an [Κρ]ιτοξένα. Ἐθεώρησα ἐκ νέου τὸν λίθον καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι σώζονται βέβαια ἴχνη Α καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ ἀνάγνωσις [Κ]λιτοξένα εἶναι ἡ μόνη δεκτὴ.
- 1166 Κλείτος Ἐρμίου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 18, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1167 [Κλ]ειτῶ Ἀντιμένους, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀφιερωθέντων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 34, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1168 Κ(λ)ειτῶ Πραξίωνος, σύζυγος τοῦ Τιμοδήμου τοῦ Ἀτηνέως, ἐν ἐπιτύμβιῳ ἀττικῆ ἐπιγραφῆ, IG 8875, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1169 Κ[λ]ιό[κρ]ι[το]ς Θεοκρίτιος, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 II, στίχ. 8)· τὰ δνόματα ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Κεραμοπούλλου, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1170 Κλεόλας, αὐλητῆς καὶ χορευτῆς, Ἀθην. I 22.
- 1171 Κλεομένης, βοιωτάρχης κατὰ τὸ 368/7 π.Χ. μετὰ τοῦ Ὑπάτου, ἀριθ.

- 2010, ἀρχηγὸς τοῦ θηβαϊκοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς Θεσσαλίας, Πανσ. ΙΧ 15, 1 : Διοδ. Σικ. XV 71.
- 1172 **Κλέομμης**, ἰδὲ ἐν λ. Ἐπαμεινώνδας Πολύμνιδος, ἀριθ. 634.
Τὸ ὄνομα μαρτυρούμενον ἄπαξ ἔτι ὡς ὄνομα Μηθυμναίου, παρ' Ἴσοκράτει, Ἐπιστολαί, Τιμοθέω, 8, φαίνεται ὑποκοριστικὸν παρὰ τὸ *Κλεομένης*.
- 1173 **Κλεόμναστος**, πατὴρ τοῦ Ἀκαστίδα, ἀριθ. 75, καὶ τοῦ Πυθία, ἀριθ. 1744, ἀρχαί τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Τὰ χειρόγραφα τοῦ Πολυβίου, XXXVIII 14, 1, παρέχουσιν *Κλεομένης*, ὅπερ διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Bergk συμφώνως πρὸς ἀττικὴν ἐπιγραφὴν, νῦν ἐν IG II² 2314 I, στίχ. 8-9 καὶ 10-11.
- 1174 - - - ς **Κλεομνήστου**, πατὴρ Θηβαίου [ἐπ]ιληψομένου γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν φῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 10, τελεῖ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1175 **Κλέοξε[νος]** - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 II, στίχ. 2, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1176 **Κ(οῖντα) Πομπωνία Κλεο[πά]τρα**, θυγάτηρ τοῦ Ἀλέξωνο[ς] ἡ πόλις Θηβαίων ἀνέθεσεν εἰκόνα αὐτῆς εἰς τοὺς θεοὺς, IG VII 2515-2516, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1177 **Κλεόστρατος Ἀρίστωνος**, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 826 BI, 25, 117 π.Χ.
- 1178 **Κλεσ()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins, 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 113 : Σβορώνος, ΑΔ 2, 1916, 307. Ἰδὲ ὡσαύτως *Κλεε()* καὶ *Κλεεσ()*, ἀριθ. 1154.
- 1179 **Κλέω(ν)**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr., 44, 1911, 113.
Θηβαϊκὰ νομίσματα τῆς αὐτῆς περιόδου παρέχουσι τὰ ἐξῆς προσέτι ὀνόματα ὑπευθύνων κοπῆς νομισμάτων : α) *Κλίων*, Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins, 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. β) *Κλίω(ν)*, Σβορώνος, ΑΔ 2, 1916, 307. Νομίζω ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐγράφη ὑπὸ διαφόρους τύπους εἰς νομίσματα τῆς αὐτῆς περιόδου.

- 1180 Κλέων (I), πατήρ τοῦ Κράτωνος, ἀριθ. 1215, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1181 Κλέων (II) Κράτωνος, τραγωδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Ἀκραιφίοις, IG VII 2727, στίχ. 23, ἀρχαί 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. Ὀ'Connor ἀριθ. 304. Πατήρ αὐτοῦ ὁ Κράτων Κλέωνος (I), ἀριθ. 1215.
- 1182 [Κ]λέων Ὀγγειστίωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 16, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1183 Κλέων Πολυξένου, ἵλαρχος, ἐν ἀπολογισμῷ τοῦ ἱπάρχου Πομπίδα, ἀριθ. 1684, IG VII 2426, στίχ. 8, 175-136 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μῆκκος, ἀριθ. 1341.
- 1184 Κλέων Πυθέα, αἰοιδός, τοῦ ὁποίου ὁ ἀνδριὰς εἶχε στηθῆ ἐν Θήβαις. Ἐπὶ τοῦ βάρου εἶχε χαραχθῆ ἐπίγραμμα, διασωθὲν παρ' Ἀθηναίῳ I, 19B-C. Συμφώνως πρὸς τὸν Ἀθήναιον ὁ ἀνδριὰς τοῦ Κλέωνος εἶχε στηθῆ πρὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Θηβῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου (335 π.Χ.). Φαίνεται ὅτι ὁ Κλέων ἔζησε κατὰ τὸν 5ον ἢ 4ον αἰ. π.Χ.
- 1185 Κλεώνδης, πατήρ τοῦ Διονυσ[ιο]ν (II), ἀριθ. 572, καὶ τοῦ [Μν?]ασέα, ἀριθ. 1353, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. Κλεώνδης Διονυσίου (I), ἀριθ. 1188.
- 1186 Κλεώνδης, πατήρ τῆς Κλεωνίδας, ἀριθ. 1189, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1187 Κλεώνδας¹, σταδιεύς, νικητὴς εἰς τὴν 41ην Ὀλυμπιάδα (616 π.Χ.), Διον. Ἀλ. III 46: Εὐστ. Χρον. I 41, πρβ. Moretti, Olympionikai ἀριθ. 69.
- 1188 Κλεώνδης Διονυσίου (I), [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν] καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 7, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ μνημονεύονται ὁ [Μν?]ασέας Κλεώνδου, ἀριθ. 1353, καὶ ὁ Διονύσ[ιο]ς Κλεώνδου, ἀριθ. 572, οἵτινες λίαν πιθανῶς εἶναι τέκνα τοῦ Κλεώνδου Διονυσίου:

Διονύσιος (I), ἀριθ. 558

Κλεώνδης, ἀριθ. 1188

[Μν?]ασέας, ἀριθ. 1353

Διονύσ[ιο]ς, ἀριθ. 572

1. Τὰ χειρόγραφα τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς παρέχουσι *Κλεωνίδα* καὶ *Κλεωνίδα*, ἅτινα διορθώθησαν ὑπὸ τοῦ Meineke εἰς *Κλεώνδας*.

1189 **Κλεωνῖς Κλεώνδου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἐν Θήβαις, Κεραμό-
πουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

1190 **Κλεώνυμος** α) συγγενῆς τοῦ *Μελίσσου* τοῦ *Τελεσιάδα*, ἀριθ. 1309,
πρόξενος Δελφῶν, Πινδ., Ἴσθμ. IV 4 κέ. (πρβ. Wilamowitz, Pindaros
337). β) Νικητῆς εἰς ἀθλητικούς ἀγῶνας εἰς τὴν ἄρματοδρομίαν :

*Ἴστε μὲν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἄρμασιν*

Πινδ., Ἴσθμ. III, 15-16.

Κατὰ τὸν Wilamowitz, ἔ.ἀ., ὁ *Κλεώνυμος* ἔζησε κατὰ τὸν 6ον αἰ. π.Χ.
καὶ ἀνήκεν εἰς ἐπιφανῆ θηβαϊκὴν οἰκογένειαν.

Κλίων ἰδὲ ἐν λ. **Κλέων**.

Κλιόκριτος ἰδὲ ἐν λ. **Κλεόκριτος**.

1191 * **Κλονᾶς** ὁ τῶν ἀδελφικῶν νόμων ποιητῆς, ὁ ὀλίγω ὕστερον *Τερπάνδρου*
γενόμενος, ὡς μὲν Ἀρκάδες λέγουσι, *Τεγεάτης* ἦν, ὡς δὲ *Βοιωτοί*, *Θη-*
βαῖος, Πλουτ., Περὶ Μουσ. 1133Α — *εὐρετῆς ἀναγέγραπται τοῦ τρι-*
μεροῦς νόμου, Πλουτ., ἔ.ἀ. 1134Β.

1192 **Qόβων**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος
εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3639 : Schwyzer ἀριθ. 472B, 12.
Ὁ Wolters, ἀριθ. 108, δὲν δέχεται τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Dittenberger
([τοῖ Καβίρ]οι Qόβων), ἀλλ' οὐδὲν προτείνει.
Τὸ χάραγμα εἶναι τοῦ 6ου ἢ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

1193 **Κοθίνα**, χάραγμα ἐπὶ πέντε θραυσμάτων μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρε-
θέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3639 : Schwyzer ἀριθ.
472B, 7 : Wolters ἀριθ. 109, πιθανῶς 5ου αἰ. π.Χ.

1194 **Κοιρατάδας** α) ἀρχηγὸς τμήματος θηβαϊκοῦ στρατοῦ ἐν Βυζαντίῳ
κατὰ τὸ 407 π.Χ. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
αἰχμαλωτίζεται καὶ ὀδηγεῖται εἰς τὸν Πειραιᾶ. Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν
ἀποδιδράσκει καὶ καταφεύγει εἰς τὴν Δεκέλειαν, Ξεν., Ἑλλ. I 3, 15-
22. β) Κατὰ τὸ 400 π.Χ. εὐρίσκεται¹ καὶ πάλιν εἰς τὸ Βυζάντιον, ὅπου
προσπαθεῖ νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς τῶν Μυρίων χωρὶς ὁμῶς τελικῶς νὰ τὸ
κατορθώσῃ, Ξενοφ., Ἀναβ. VII 1, 33-40. γ) Εἷς ἐκ τῶν ἐν Θήβαις
ὀλιγαρχικῶν, Hell. Oxyrrh. XII 1.

1. *Κοιρατάδης* Θηβαῖος, ὅς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιεῖ, ἀλλὰ στρατηγῶν καὶ
ἐπαγγελομένων, εἰ τις πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δεόιτο.

Ἐν τῷ παύρῳ φέρεται οὗτος ὡς *Κορραντάδας*: ὁ E. Meyer, *Theopompus Hellenika* 81, σημ. 5, ἐταύτισε τοῦτον πρὸς τὸν παρὰ Ξενοφῶντι *Κοιρατάδαν* καὶ προέβη εἰς τὴν σχετικὴν διόρθωσιν (πρβ. B. Keil, *Hermes* 51, 1916, 458, σημ. 1).

- 1195 **Κόμαιθος Δίω[νο]ς**, ἀνέθεσε σκάφιον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 29-30, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1195α **Κόμης (Κόμμεις)**, ἀλλητῆς ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ τῶν ἐν Ἀθήναις Θαργηλίων τοῦ ἔτους 352/1 π.Χ., Σ. Ν. Κουμανούδης, *ΑΔ* 25, 1970, Α' Μελέται, 147, ἀριθ. 7, στίχ. 4.
Τὸ ὄνομα *Κόμης* εἶναι ὑποκοριστικόν, πιθανῶς παρὰ τὸ *Κόμαιθος*.
- 1196 **[Κ]όμων**, πατὴρ τῆς **[Π]αραμ[όνας]**, ἀριθ. 1581, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1197 **Κονδώνιος**, πατρωνυμικόν τοῦ *Κριτολάου*, ἀριθ. 1216, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 1198 **Κορδώνδας**, πατὴρ τοῦ *Εὐτάγους*, ἀριθ. 782, πιθανῶς μετὰ τὸ 250 π.Χ.
- 1199 **Κορφεΐδας**, πιθανῶς υἱὸς τοῦ ---ς *Πουθιῆος*, ἀριθ. 1149, παγκρατιστῆς παῖς, νικήσας εἰς τὰ Πύθια: διὰ τοῦτον ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ βάρου ἀγάλματος, ἔργου τοῦ Λυσίππου τοῦ Σικυωνίου, ἐπίγραμμα ὅπερ ἔφθασε μέχρις ἡμῶν λίαν ἠκρωτηριασμένον: (IG VII 2533, στίχ. 4 καὶ add. σ. 749), Peek, *Hermes* 72, 1937, 235, ἀριθ. 6 (Moretti. *Iscr. Ag. Gr.* 114), Marcadé, *Signatures I*, ἀριθ. 67 (Lysippe de Sicyone). Ἡ νίκη τοῦ *Κορφεΐδα* πρέπει νὰ τεθῆ ὀλίγον μετὰ τὸ 316 π.Χ. συμφώνως πρὸς τὸν Holleaux, *Études I*, 13-14. Ὁ Preuner, *Bonner Studien...* R. Kekulé gewidmet, 219, προέτεινε τὰς χρονολογίας 342 ἢ 338 π.Χ. Ὁ Marcadé, ἔ.ά., θέτει τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ 335 π.Χ. χρόνους καὶ συγκεκριμένως περὶ τὸ 340 π.Χ. ἀλλὰ δὲν συζητεῖ τὴν ἄποψιν τοῦ Holleaux, τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται ὅτι γνωρίζει. Ὁ Klee, *Gesch. gymn. Agone* 89, ἀριθ. 97 προτείνει μετ' ἀμφιβολιῶν τὸ 342 π.Χ.
Ὁ πρῶτος ἐκδότης τῆς ἐπιγραφῆς Σ. Α. Κουμανούδης, Ἀθήναιον 3, 1874, 478 κέ. ἔγραψε *Κορβεΐδας* ἐνῷ ὁ Foucart, *RA* 39, 1875, 110 καὶ ὁ Kaibel, *Epigr. Gr.*, praef. σ. XIV, ἀριθ. 492b, προετίμησαν τὸ *Κορρεΐδας*. Οἱ Löwy, *Inscr. gr. Bild.*, ἀριθ. 93, Preuner, ἔ.ά., καὶ Ein delph. Weigeschenk 27 καὶ σημ. 30, καὶ ὁ Dittenberger ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ τύπου *Κορφεΐδας*. Ὁ Bechtel, *Die griech. Dial. I*, 229 θεωρεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ *F* περιέργων ἄλλ' ἐν *Hist. Pers.* 474, δέχεται τὸν τύπον *Κορφεΐδας* καὶ παρέχει τὴν ἐξῆς ἐρμηνεῖαν: «*Aus κόρFος, κόρFa. ΚορFεὺς in Κορφεΐδας...*». Ὁ Peek, ἔ.ά., κατόπιν νέας ἐξε-

τάσεως τοῦ λίθου προτείνει *Κορφεΐδας*¹. Ὁ Marcadé, ἔ.ἀ. ἐδέχθη ἐπίσης τὸν τύπον *Κορφεΐδας*· ἐξήτασα τὸν λίθον καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι τὸ τέταρτον γράμμα τῆς λέξεως δὲν εἶναι οὔτε *P* οὔτε *B* οὔτε *Φ* ἀλλὰ μόνον ἑλλιπὲς *F*.

1200 **Κορεΐτις** (= *Κορεΐτις*), χάραγμα ἐπὶ θραυσμάτων τριῶν μελαμβαφῶν κανθάρων εὑρεθέντων εἰς τὸ Καβεΐριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3643 : Wolters ἀριθ. 110 — IG VII 3644 : Wolters, ἀριθ. 111 — IG VII 3688 : Wolters ἀριθ. 112.

Μετέγραψα *Κορεΐτις* συμφώνως πρὸς τὸν Bechtel, Hist. Pers. 477, καὶ ὄχι *Κορεΐτις* (Dittenberger). Ὁ Wolters γράφει παντοῦ *Κορεΐτις* καὶ δὲν φαίνεται ὅτι ἐγνώρισεν τὴν μεταγραφὴν τοῦ Bechtel.

1201 ***Κόρινα** ἢ νεωτέρα, ποιήτρια λυρική, γνωστὴ καὶ ὡς *Μυΐα*, Σούδα ἐν λ. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι δημιουργημα, προελθὸν ἐκ συγχύσεως τοῦ λεξικογράφου τῆς Σούδας, πρβ. Κ. Ι. Μερεντίτην, Μυρτῶ καὶ Κόρινα, δύο σύγχρονοι τοῦ Πινδάρου θηβαῖαι ποιήτριαι (1970) 1 καὶ σημ. 12.

1202 **Κοριφ[ῶ]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. (IG VII 2570 Schwyzer ἀριθ. 472B, 8). Ὁ Dittenberger συνεπλήρου *Κορ(υ)φ[ά]* (?). Ὁ Bechtel, Namenstudien 28 κέ. (πρβ. Hist. Pers. ἐν λ.), συνεπλήρωσε *Κόριφ[ς]*, ἤτοι *Κόριψ* ὑπεστήριξε δὲ ὅτι παράγεται ἐκ τῆς παρ' Ἑσυχίου λέξεως «*Κόριψ*· *νεανίσκοι*» οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν λέξιν κορυφή. Προέτεινα τὴν συμπλήρωσιν *Κοριφ[ῶ]* ἀντὶ τῶν *Κορ(υ)φ[ά]*? καὶ *Κόριφ[ς]* κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως ἐπιγραφῆς παρεχούσης τὸ ὄνομα Θηβαίας, φερούσης τὸ ὄνομα *Κοριφῶ*, ἀριθ. 1203. Ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ ἐξ Ἑλευσίνος, ἀνέκδοτος, τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. παρέχει τὸ ὄνομα γυναικὸς ἐκ Θεσπιῶν, ἣτις ἐκαλεῖτο *Κοριφῶ*. Πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, παθόντος διπλασιασμὸν τοῦ φ, πιθανῶς δὲ πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι πρόκειται περὶ ὑποκοριστικοῦ ὀνόματος. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ.

1203 **Κοριφῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἑρετρίᾳ, Πετράκος, ΑΔ 23, 1968, Α' Μελέται, 111, ἀριθ. 75, 3ος αἰ. π.Χ.

1204 [**Κ**]όρυψ, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεΐριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3640 : Schwyzer ἀριθ. 472B, 8 : Wolters ἀριθ. 147, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.

1. «Der stein hat an dieser stelle einen Riss; mir scheint aber oben ander als Vau gedeuteten Hasta der Ansatz einem Rundung unverkennbar also *Κορφεΐδας*».

1205 **Κόσμιππος**, πατήρ τοῦ *Καπίωνος*, ἀριθ. 1100, περὶ τὸ 240 π.Χ.

Κουδιππίδα, ἰδὲ ἐν λ. **Κυδιππίδα**.

1206 **Κρ** - - -, πατήρ τοῦ *Φιλοξένου*, ἀριθ. 2085, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1207 **Κρατ**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Hill, *Hist. Num.*² 351 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 114.

1208 **Κράτης Ἀσκώνδου**, κυνικός φιλόσοφος. Ἴδὲ RE² ἐν λ. Krates, Nr 6. Ἡ οἰκογένειά του παρέχει ἡμῖν τὰ κάτωθι γνωστὰ μέλη :

Ἀσκώνδας, ἀριθ. 307

Κράτης — *Ἰππαρχία* *Πασικλῆς (I)*, ἀριθ. 1612
Μαρωνίτις
Πασικλῆς (II), ἀριθ. 1613/4

1209 **Κράτης Κλεαρχίδου**, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ :

Κράτης Κλεαρχίδου τοῖς [θεοῖς]

[Εὐ?] *τυχίδης Διονυσίου* [ἐποίησεν]. Ἴδὲ ἐν λ. [Εὐ;] *τυχίδης Διονυσίου*, ἀριθ. 785.

1210 **Κράταις Μοττύλ[ιος]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 22, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

1211 **Κράταις Πυθῖαο, Φιλιππεύς**, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων μετὰ τῶν ἀδελφῶν του *ΕΙΩ* - - -, ἀριθ. 621, *Μέδωνος*, ἀριθ. 1296, καὶ *Στράτωνος*, ἀριθ. 1861 (IG VII 2433B, 1), Feyel, *Polybe* 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, ἔ.ά. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφίσεως αὐτῆς ἰδὲ Feyel, ἔ.ά. 287.

1212 **Κράτιππος Μεγώνδα**, μάρτυς ἐν ἀπελευθερωτικῇ ἐπιγραφῇ *Δελφῶν*, SGDI ἀριθ. 2009, στίχ. 10, 182 π.Χ.

1213 **Κρατιστόλαος** - - - -, πυρφόρος τῶν διονυσιακῶν τεχνιτῶν, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν *Θεσπιαῖς*, Collin, *BCH* 21, 1897, 569, στίχ. 6-7, τέλη τοῦ 2ου ἢ ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Collin, ἔ.ά. 571.

1214 **Κράτων**, πατήρ τοῦ *Κλέωνος (II)*, ἀριθ. 1181, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 1215 **Κράτων Κλέωνος (I)** α) ραψφδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3195, στίχ. 12. β) Ραψφδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὀρωπῷ, IG VII 418, στίχ. 7, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. O'Connor, ἀριθ. 304.
- 1216 **Κριτόλαος Κονδόνιος**, καβειριάρχης ἐν ἀναθήματι τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων εἰς τὸ Καβεῖριον, Homolle, BCH 23, 1895, 588, στίχ. 4: Wolters ἀριθ. 4, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 1217 **Κουδιπίδα** (ὀ), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 7, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1218 **Κούλων**, πατὴρ τοῦ *Θεοκρίτου*, ἀριθ. 908, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1219 **Κῦρ[ος]**, σύζυγος τῆς *Ἐρωτ[ίου] Μιλη[σίας]*, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, Meritt, Hesperia 22, 1954, 272, ἀριθ. 115 (SEG XIV ἀριθ. 213), 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
Τὸ ὄνομα *Κῦρος* μαρτυρεῖται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐκ Θεσπιῶν (κατάλογος στρατιωτῶν περὶ τὸ 170 μ.Χ.) δημοσιευθεῖση ὑπὸ Plassart, Mélanges Glotz 732, στίχ. 46.
- 1220 **Κύψελις**, πατὴρ τοῦ *Τέλληνος*, ἀριθ. 1945, μετὰ τὸ 346 π.Χ.
- 1221 **Κονοπιάδ[ας]**, χάραγμα ἐπὶ θραυσμάτων δύο μελαμβαφῶν κανθάρων εὐρεθέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν. [Κ]ονοπιάδ[ας], IG VII 3641: Schwyzer ἀριθ. 472B, 9: Wolters ἀριθ. 204. *Κονο[πιάδας]*, IG VII 3642: Wolters ἀριθ. 205, 5ος αἰ. π.Χ. Ὁ Bechtel, Hist. Pers. 547, συσχετίζει τὸ ὄνομα πρὸς τὴν αἰτωλικὴν πόλιν *Κωνόπα*.

Λ

- 1222 **ΛΑ-ΑΝ** ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr., 44, 1911, 114.
- 1223 **Λαῖς Πυθέου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 6, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1224 **(Λ)ακρά(τι)ος**, πατρωνυμικὸν τοῦ [Δ]αμάρχου, ἀριθ. 436, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

- 1225 **Λακράτης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2605: Schwyzer ἀριθ. 468B, 4, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1226 **Λακράτης** α) ἐπὶ κεφαλῆς χιλίων Βοιωτῶν στρατιωτῶν ἀπεστάλη κατὰ τὸ 351 π.Χ. ὑπὸ τῶν Θηβαίων εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, Διοδ. Σικ. XVI 44. β) Μετέσχε τῆς εἰς Αἴγυπτον περσικῆς ἐκστρατείας κατὰ τὸ 350 π.Χ., Διοδ. Σικ. XVI 46-47. γ) Ὁργάνωσε τὴν πολιορκίαν τοῦ Πηλουσίου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, αὐτόθι 49. Πρβ. RE², ἐν λ. *Λακράτης*.
- 1227 **Λάκρων Δαμόνιος**, συνθῆτης, ἐν ἀναθήματι συνθῆτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 I, στίχ. 10) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49.
- 1228 ---- **Λ[αμπριῆ]ος**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 1, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1229 **Λαμπρίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. παλαιοῦ Εὐρετηρίου Μουσειοῦ 196, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1230 **Λάμπων Εὐαγόρω**, ξένος λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2433B, στίχ. 8) Feyerl, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφήσεως αὐτῆς ἰδὲ Feyerl, ἔ.ἀ. 295-296. Ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία γνωρίζει ἡμῖν τὸν *Λάμπωνα Εὐαγόρου*, ἔχει διασωθῆ εἰς δύο ἀπόγραφα, τοῦ Ross καὶ τοῦ Lolling. Κατὰ τὸν Ross τὸ πατρώνυμον ἠκολουθεῖτο ὑπὸ τῶν *ΕΣΣΣ* // // // // . Τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling παρέχει *ΕΣ*. Ὁ Dittenberger ἔχων ὡς βάσιν τὸ ἀπόγραφον τοῦ Lolling συνεπλήρωσεν Ἐσχ[ατιώτας]. Ὡς παρετήρησεν ὁ Feyerl, ἔ.ἀ. 287, εἶναι δυνατὰ καὶ ἄλλαι λύσεις· τούτου ἕνεκα ἀπέφυγα νὰ προβῶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ νέου τούτου Θηβαίου πολίτου.
- 1231 **Λάνικος Ἀγαθοκλέους**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, στίχ. 13, 2ος αἰ. μ.Χ. (;)
- 1232 **Λασθένης**, δρομεύς, ὀλυμπιονίκης κατὰ τὸ 404 π.Χ. (94η ὀλυμπιάς) Διοδ. Σικ. XIV 11: *Λασθένην τε τὸν Θηβαῖον τὸν νενικηκότα ταύτην τὴν Ὀλυμπιάδα λέγεται πρὸς ἵππον ἀθλητὴν δραμόντα νικῆσαι τὸν δὲ δρόμον ἀπὸ τῆς Κορωνείας μέχρι τῆς Θηβαίων πόλεως γενέσθαι.* Ὁ Moretti, Olympionikai ἀριθ. 352, πιστεύει ὅτι ὁ *Λασθένης* ἐνίκησεν εἰς τὸν δόλιχον.
- 1233 **Λάχης**, πατὴρ τοῦ *Πλάτωνος*, ἀριθ. 1647, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 1234 **Λέμβος**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3645 : Wolters, ἀριθ. 68, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1235 **Λεοντιάδης (I) Εὐρυμάχου (I)**, ἀρχηγὸς τῶν θηβαϊκῶν στρατευμάτων τῶν μετασχόντων τῆς ἐν Θέρμοπύλαις μάχης κατὰ τὸ 480 π.Χ., Ἡροδ. VII 205. Πρβ. Schäfer, RE², Suppl. VIII, ἐν λ. *Πολέμαρχος*, σ. 1108-1109. Ὁ Πλούταρχος, Περὶ τῆς Ἡροδ. κακ., στηριζόμενος εἰς τὸν Ἀριστοφάνη τὸν Βυζάντιον καὶ τὸν Νίκανδρον τὸν Κολωφώνιον (= Jacoby, Fr. Gr. Hist. 379, ἀπόσπ. 6) προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πληροφορία τοῦ Ἡροδότου εἶναι ψευδής. Συμφώνως πρὸς τὸν Ἡρόδοτον VII 233, ὁ *Λεοντιάδης* συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν κατὰ διαταγὴν τοῦ Ξέρξου ἐστίχθη. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Εὐρύμαχος (I)*, ἀριθ. 779.
- 1236 **Λεοντιάδης (II)** [*Εὐρυμάχου (?) II*] α) ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐν Θήβαις ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως, Hell. Oxyrh. XII 1 κέ. : Πλουτ., Πελοπ. 5-6. β) Παραδίδει τὴν Καδμείαν εἰς τοὺς Σπαρτιάτας κατὰ τὸ 382 π.Χ., Ξεν., Ἑλλ. V 2 25-30 : Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 1. γ) Συλλαμβάνει τὸν *Ἰσμηνίαν*, ἀριθ. 1006, Ξεν., Ἑλλ. V 2 30. δ) Μεταβαίνει εἰς τὴν Σπάρτην καὶ λαμβάνει τὴν ὑποστήρηξιν τῶν Σπαρτιατῶν, Ξεν., Ἑλλ. V 2 32-35. ε) Κατὰ τὸ 379/8 π.Χ. πολέμαρχος ὢν φονεύεται ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν, Πλουτ., Ἀγισ. 24. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Εὐρύμαχος (I)*, ἀριθ. 779.
- 1237 [**Λεο]ντιάδας (III) Προμένους (II)**, πρόξενος Δελφῶν, F. Delphes III 1, 356, στίχ. 5 : Sylloge³ 300, στίχ. 3, 328/7 π.Χ. Πατὴρ τοῦ *Δαϊλόχου*, ἀριθ. 401 καὶ τοῦ *Προμένους (II)*, ἀριθ. 1708, Παλ. Ἀνθ. VI 112. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Εὐρύμαχος (I)*, ἀριθ. 779.
- 1238 **Λεοντιδ[ης] Τρύφωνο[ς]**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 3-4, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1239 **Λέπτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Μεγάροις (IG VII 143) Preuner, AM 49, 1924, 119-120, 3ος αἰ. π.Χ. (;)
- 1240 **Λεπτίνας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ, 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 36, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1241 **Λευκίνος Δάμωνος** α) νικήσας πάλιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ Ἀμφιάρια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 417, στίχ. 36. β) Νικήσας παγκράτιον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, IG VII 417, στίχ. 46, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 1242 **Λεύκιος**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ Τέ[λ]ων Λευκίου(υ), 2ος αἰ. μ.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 365).
- 1243 **Λέων**, ἱερεὺς τοῦ Καβερίου (*ho hi[αρεὺς]*), χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβερίον τῶν Θηβῶν, IG VII 3646 : Wolters ἀριθ. 261, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1243α **Λέων**, γλύπτης, 240-200 π.Χ. Ἴδὲ ἐν λ. Δωρίων, ἀριθ. 609.
- 1244 **Λεῖων Εὐμένου**, ἔφηβος, IG VII 2444 Ia, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1245 **Λεωνίδης**, πατὴρ τοῦ Διογένους, ἀριθ. 522, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1246 **Λίθαξ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 2, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 1247 **Λόγιον**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. IG VII 2648, στίχ. 2, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ. (;).
Λουκῖνος, ἰδὲ ἐν λ. **Λυκῖνος**.
Λουσίας, ἰδὲ ἐν λ. **Λυσίας**.
- 1248 **Λυκί()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 1249 **Λ(υκ)ῖνος**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου, εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβερίον τῶν Θηβῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου φέρεται *ΛΚΥΙ-ΝΩ* -. Ὁ Dittenberger, IG VII 4080, δὲν μετέγραψε τὴν ἐπιγραφὴν. Ὁ Wolters ἀριθ. 237, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Kretschmer, παρέχει τὴν διόρθωσιν *Λ(υκ)ῖνο[ς]*. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ.
- 1250 **Λυκῖνος Δωροθέου** α) συνοδεύει τὴν εξαδέλφην του *Πολυγνώταν Σωκράτους*, ἀριθ. 1664, εἰς Δελφούς. β) Πρόξενος Δελφῶν, Robert, BCH 53, 1929, 34 κέ. : F. Delphes III³ 250, στίχ. 2 καὶ 5, 86 π.Χ. Ὁ *Λυκῖνος* ὑπῆρξεν «ἱμπρεσσάριος» τῆς εξαδέλφης του, ἥτις ἦτο ἀπίστρια, πρβ. Robert, ἔ.ἀ. 37.
- 1251 **Λουκῖνος Πτολεμα[ίω]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 22 (νέα ἀνάγνωσις), 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1252 **Λύκιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Θιοπόμπου*, ἀριθ. 921, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1253 **Λύκος**, αὐλητὴς ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ Ἀθηνῶν (IG II² 3046, στίχ. 3),

S. N. Koumanoudes καὶ S. G. Miller, *Hesperia* 40, 1971, 458, στίχ. 3, περὶ τὸ ἀ΄ ἡμισυ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

- 1254 **Λύκος**, ἔφηβος IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1255 **ΛΥΚΩΜ** (Λύκων?), ὑπεύθυνος τῆς κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 114.
- 1256 **Λύκων**, πατὴρ τοῦ ἐπομένου.
- 1257 **Λύκων** [Λ]ύκωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 4, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1258 -- **στρατος Λου** --, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, *AE* 1936, *Χρονικά*, 31, ἀριθ. 198, I, στίχ. 4, 2ος αἰ. μ.Χ.(;).
- 1259 **Λύσαν**[δρος] ἢ **Λουσάν**[ίας]· ἰδὲ ἐν λ. *Καλλικράτης Καλλι*[κράτους?], ἀριθ. 1052.
- 1260 **Λύσανδ**[ρος], πατὴρ τοῦ *Δάμωνος*, ἀριθ. 495, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1261 **Λύσανδρος**, μισθοφόρος Ἀθηναίων, IG II² 1956, στίχ. 177, περὶ τὸ 300 π.Χ.
- 1262 **Λύσανδρος**, [κ]ιθαρίστης παῖς, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ [IG VII 414, στίχ. 3 : Preuner, *AM* 28, 1903, 339 : IG II⁵ 978b : Preuner, *Hermes* 57, 1922, 80 κέ. (= SEG I ἀριθ. 1261)] Λεονάρδος, *AE* 1923, 49, ἀριθ. 125, πιθανῶς 335/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Preuner, *Hermes* 57, 1922, 85-86. Ἐσχάτως ὁ Πετράκος, Ὁ Ὠρωπὸς καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου (1968) 196 κέ., ἐπανεκδίδει τὴν ἐπιγραφὴν καὶ θεωρεῖ ταύτην παλαιότεραν τοῦ 338 π.Χ., ἂν καὶ δὲν ἀποκλείει κατηγορηματικῶς τὴν ὑπὸ τοῦ Preuner προταθεῖσαν χρονολόγησιν.
- 1263 **Λουσίας Δίω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 4, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1264 **Λουσίας Κλιδαμίδα**[ο], ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 4, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1265 **Λυσίθεος**, σύζυγος τῆς *Καλλίνης*, ἀριθ. 1056, καὶ πατὴρ τῆς *Μεγακλείας*, ἀριθ. 1290. Ἰδὲ ἐν λ. *Πίνδαρος* (I), ἀριθ. 1642 (γυνή).
- 1266 **Λυσίθεος**, ὄπαδὸς τῆς ἐν Θήβαις δημοκρατικῆς παρατάξεως μετασχῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379/8 π.Χ., Πλουτ., *Σωκρ. δαιμ.* 31.

- 1267 **Λυσίθε**[ος Ἡρ]ακλεοδόρου, δολιχοδρόμος, νικητὴς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ Ταμύνεια, IG XII 9, 91, στίχ. 21-22, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1268 **Λυσικράτεια**, ἀνέθεσε φιάλην εἰς ἄγνωστον θεότητα, IG VII 2424, στίχ. 26, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1269 **Λυσίκων Εὐμήλου**, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Ἐφεσίων καὶ τιμᾶται χρυσῶ στεφάνῳ, Hicks, GIBM III 2, ἀριθ. 457, στίχ. 1 κέ., πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1270 **Λυσιμάχα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀνατεθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον γυναικείαν θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 5). Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 1271 **Λυσιμαχίδας**, πατὴρ τοῦ [Ἄριαν]θίου (= Ἄριανθίδας), ἀριθ. 194, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1272 **Λυσίμαχος**, πατὴρ τοῦ Ζωϊκοῦ, ἀριθ. 819a, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1274 **Λυσίξεν**[ος]. Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγράμματι, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς παῖδα δολιχοδρόμον. Ἐξ αἰτίας τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ἐὰν τὸ *Λυσίξενος* ἀνήκει εἰς τὸν δολιχοδρόμον παῖδα ἢ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ εἰς ἕτερόν τινα (IG VII 2538, στίχ. 1 : Morel, *Hermes* 65, 1930, 221-222), Peek, *Hermes* 72, 1937, 235-236, ἀριθ. 8. Ἡ χρονολόγησις εἶναι ἀβεβαία, ἴσως 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Αἱ συμπληρώσεις τῶν ἀρχῶν τῶν στίχων τοῦ ἐπιγράμματος ὑπὸ τοῦ Peek οὐδεμίαν ἐμπνέουσιν ἐμπιστοσύνην καὶ οὐδόπως ἔλαβον αὐτάς ὑπ' ὄψιν.
- 1275 [Λ]ύσιππος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2641, στίχ. 2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (:).
- 1276 **Λύσιπ**[πος]. Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεται ἐπὶ καταλόγου ἐφήβων (Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 21-22) καθ' ἡμέτεραν ἀνάγνωσιν οὕτω :

ΛΥΣΙΠ ---
 --- ΧΟΝΤΟΣ

Δύο συμπληρώσεις εἶναι δυναταί :

Λύσιπ[πος Ἄρ]χοντος ἢ *Λυσίπ*[που ἄρ]χοντος.

Ἡ ἐπιγραφὴ πιθανῶς ἀνήκει εἰς τὸν 2ον αἰ. μ.Χ.

- 1277 **Λύσιππος** [Πυ]ρραλιώνιος, νεοσύλλεκτος, IG, VII 2430, στίχ. 1 : Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
 Ἔγγραφα [Πυ]ρραλιώνιος ἀκολουθῶν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Dittenberger, ὅστις ἐστηρίχθη εἰς ἀπόγραφον τοῦ Ulrichs, *Annali dell' Inst. arch. Rom.* 20, 1848, 48, ἀριθ. 1, *ΙΡΡΑΛΙΩΝΟΣ*.
 Ἄλλαι ἀναγνώσεις, *ΤΡΑΛΙΩΝΟΣ* Leak : *ΠΑΡΡΑΛΙΩΝΟΣ* Πιττάκης, Ραγκαβῆς : *ΙΡΡΑΛΙΩΝΟΣ* Lebas.
- 1278 **Λύσιππος Τελεσίαο** (νέα ἀνάγνωσις), νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 Π, στίχ. 12, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1279 **Λύσων**, πατὴρ τῆς *Γαλατείας*, ἀριθ. 380, 2ος αἰ. π.Χ.

Μ

- 1280 **Μα** ---, ἰδὲ ἐν λ. Ὑπάττει.
- 1281 **Γ(άιος) Κ(αλπούρνιος) Μάκρος** (=Gaius Calpurnius Macer). Ἐπὶ χαλκῶν θηβαϊκῶν νομισμάτων τοῦ τύπου τῶν ψευδοαυτονόμων : ἐπὶ πολεμ(άρχου), Γ(αῖου) Κ(αλπουρνίου) Μάκρου, *Head, Num. Chron.* 1881, 272 : *Münsterberg, Num. Zeitschr.* 44, 1911, 114. Πρβ. Schäfer, *RE*², Suppl. VIII (1956) ἐν λ. *Πολέμαρχος*, 6, 1116 : Roesch, *Thespies* 176. Ὁ Head, ἔ.ἀ. 273, ἀναφέρει καὶ ἕτερον νόμισμα θηβαϊκὸν κοπὲν ἐπὶ Τραϊανοῦ (98-117 μ.Χ.), ἐφ' οὗ φέρεται, ὄχι κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀναγνώσιν, ἢ ἐπιγραφή : ἐπὶ Μάρκου Πολεμά(ρχου) Θηβαίων. Ὡς παρετήρησεν ὁ Head, πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου προσώπου τοῦτο ἀπεδέχθη καὶ ὁ Münsterberg, ἔ.ἀ. 114. Τὸ Μάρκου πιθανῶς ὀφείλεται εἰς παρανάγνωσιν τοῦ πρώτου ἐκδότου ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Μάκρου πολεμά(ρχου) Θηβαίων.
- 1282 **Μαληκίδας** α) Βοιωτάρχης κατὰ τὸ 371 π.Χ. μετέσχε τῆς παρὰ τὰ Λεῦκτρα μάχης, Πανσ. IX 13, 6. Τὰ χειρόγραφα τοῦ Πανσανίου παρέχουσι *Μάλγιδι*, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς *Μαληκίδα*. β) Κατὰ τὸ 364 π.Χ. μετὰ τοῦ *Διογείτονος*, ἀριθ. 515, ἐπὶ κεφαλῆς 7.000 στρατιωτῶν καὶ 700 ἰπέων μετέχει τῆς εἰς Θεσσαλίαν ἐκστρατείας, Πλουτ., Πελοπ. 35. Τὰ χειρόγραφα τοῦ Πλουτάρχου παρέχουσι *Μαλκίτου*, τὸ ὁποῖον διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Köhler εἰς *Μαληκίδου* (πρβ. Cary, *JHS* 42, 1922, 190, σημ. 350). γ) *Μαληκίδας*, βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2408, στίχ. 13-14), Ad. Wilhelm, *Bull. Intern. Acad.*

- Polon., Classe de Phil. Hist. Philos. 1930, 144, 364/3 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Cary, ἔ.ἀ. 190-191 καὶ Wilhelm, ἔ.ἀ. 144. Roesch, Thespies 76 (363 π.Χ.).
- 1283 **Μάντικλος**: ἐξ ἀναθηματικοῦ ἐπιγράμματος εἰς Ἀπόλλωνα, Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 90 καὶ 94, περίπου 700-675 π.Χ. (;). Τὸ χαλκοῦν ἀγαλμάτιον, ἐφ' οὗ φέρεται ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ὑποτίθεται ὅτι προέρχεται ἐκ Θηβῶν. Περιλαμβάνω τοῦτον ἐνταῦθα μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν.
- 1284 **Μάρκος Πολέμα(ρχος)** Θηβαίων ἰδὲ ἐν λ. *Γ. Κ. Μάκρος*, ἀριθ. 1281.
- 1285 **Μᾶρκος Ἀριστείδου (α)**: ἰδὲ ἐν λ. *Ἀριστείδης (α)*, ἀριθ. 209.
- 1286 **Μᾶρκος Ἐπαφροδείτου**: ἡ πόλις εἴρω[α] *Μᾶρκον Ἐπαφροδείτου*, Vollgraff, BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 4, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1287 **Μάρων Ποιμνίχου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8876, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1288 **Μάστος**: μετὰ τοῦ *Πτωίωνος*, ἀριθ. 1732, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Ἰσμῆνιον ἐν Θήβαις, IG VII 2455, στίχ. 1: Schwyzer ἀριθ. 464, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- Μᾶτρης**, ἰδὲ ἐν λ. **Μῆτρης**.
- Ματρίχα**, ἰδὲ ἐν λ. **Μητρίχα**.
- Μάτρων**, ἰδὲ ἐν λ. **Μήτρων**.
- 1289 **Μαχώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *ἘπιFa* [...]*ους*, ἀριθ. 647, περὶ τὸ 285-280 π.Χ.
- 1290 **Μεγάκλεια Λυσιθέου καὶ Καλλίνης θυγάτηρ**, *Πινδάρου (I)* γυνή. Ἰδὲ ἐν λ. *Πίνδαρος (I)*, ἀριθ. 1642 (γυνή).
- 1291 **Μεγακλῆς (I)**, πατὴρ τοῦ *Φιλλέα*, ἀριθ. 2054, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. [*Αρι*]στο[κ]λῆς, ἀριθ. 245.
- 1292 **Μεγακλῆς (II) Φιλλέου**, [*ἐπ*]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τῆ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱερὰν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 13, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. [*Αρι*]στο[κ]λῆς *Φιλλέου*, ἀριθ. 245.
- 1293 **Μεγάλλεις**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Παπαδάκις, AD 8, 1923, 222, ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς (6ος αἰ. π.Χ.).

- 1294 **Μεγαλλίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 37, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1295 **Μεγώνδας**, πατὴρ τοῦ *Κρατίππου*, ἀριθ. 1212, 182 π.Χ.
- 1296 **Μέδων Πυθίαιο Φιλιππεύς**, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ¹ *ΕΙΩ* - -, ἀριθ. 621, *Κράτους*, ἀριθ. 1211, καὶ *Στράτωνος*, ἀριθ. 1861 (IG VII 2433B, στίχ. 2), Feysel, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς πολιτογραφίσεως ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287.
- 1297 **Μειξίλαος**, πατὴρ τοῦ *Ξένωνος*, ἀριθ. 1497, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1298 **Μιξί[λ]αος**, βοιωτάρχης ἐν ψηφίσματι προξενίας (IG VII 2408, στίχ. 14-15), Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Pol. Classe de Phil. Hist. Philos. 1930, 141, 364/3 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Cary, JHS 42, 1922, 190-191 : Wilhelm, ἔ.ἀ. 144 : Carrata-Thomes, *Egemonia Beotica* 26 καὶ 47 : Roesch, *Thespies* 76 (363 π.Χ.).
- 1299 **Μελάμβιος Διώνιος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 I, στίχ. 11), Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1300 **Μελανθίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, 4ος/3ος αἰ. π.Χ., πιθανῶς ἀνεκδοτος.
- 1301 **Μελανθίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἐρετρίᾳ, IG XII 9, 814, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1302 **Μελανθῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου-Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 2, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1303 [Μελα]ντίχα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2640, στίχ. 4, 2ος αἰ. π.Χ.(;).
- 1304 **Μελαντίχιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Νίκωνος*, ἀριθ. 1461, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1305 **Μελάντιχος Μολοττοῦ**, ποιητῆς (ἐπῶν), ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Πτῶα, Bizard, BCH 44, 1920, 251, στίχ. 16, 1ος αἰ. π.Χ.

1. Διὰ τὸ χωρίον τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει τοὺς τέσσαρας ἀδελφοὺς, ἰδὲ ἐν λ. *ΕΙΩ* - - *Πυθίαιο*, ἀριθ. 621.

- 1305α **Μέλας**, γλύπτης, 240-200 π.Χ. Ἴδὲ ἐν λ. *Δωρίων*, ἀριθ. 609.
- 1306 **Μελιδωφός**, πατὴρ τοῦ *Προκλέους*, ἀριθ. 1704, μετὰ τὸ 346 π.Χ.
- 1307 **Μέλισσος**, πατὴρ τοῦ *Καλλιστονίκου*, ἀριθ. 1071, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1308 **Μέλισσος**, ὄπαδός τῆς ἐν Θήβαις δημοκρατικῆς παρατάξεως κατὰ τὸ 379 π.Χ. Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 13.
- 1309 **Μέλισσος Τελεσιάδα** α) παῖς (παγκρατιαστής;) νικήσας εἰς ἀγῶνα ἐν Θήβαις, Πινδ., Ἴσθμ. IV 71, πρβ. Wilamowitz, Pindaros 337. β) Παγκρατιστῆς Ἴσθμιονίκης· πρὸς τιμὴν του γράφεται ὑπὸ τοῦ Πινδάρου ὁ τέταρτος τῶν «*Ἴσθμιονικῶν*». Ἡ νίκη αὕτη τίθεται πιθανῶς εἰς τὸ 478 π.Χ., πρβ. Sandys, Pindar (ἐκδ. Loeb) 455 (476 π.Χ. : Gaspar, Chronol. Pind. 80 κέ.). γ) Ἐν Νεμέᾳ ἐνίκησεν εἰς ἀγῶνα ἵππικόν, Πινδ., Ἴσθμ. III, πιθανῶς κατὰ τὸ 477 π.Χ., πρβ. Sandys, ἔ.ἀ. 455 (475/4 π.Χ. : Gaspar, ἔ.ἀ. 81 κέ. καὶ 107).
Ὁ *Κλεώνυμος*, ἀριθ. 1190, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν προγόνων τοῦ πατρός του, Πινδ., Ἴσθμ. III 15 κέ.
Τέσσαρα μέλη τῆς οἰκογενείας του ἀπέθανον ἐν πολέμῳ (μάχη τῶν Πλαταιῶν;), Πινδ., Ἴσθμ. IV 16-17, πρβ. Gaspar, ἔ.ἀ. 81-83.
- 1310 **Μελίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (Ε. Στασινοπούλου, ΑΔ 22, 1967, Β' Ἱστορικά, 243, στίχ. 2), Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 138, ἀριθ. 1 (SEG XXV, ἀριθ. 525), ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1311 **-Ω-Ι- Μελίτωνος**, πατὴρ ἐφήβου, IG 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1312 **Μελλ...** --- (ἢ **Μελα** ---), νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 14, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1313 **Μέλλων** α) ἐπιφανὴς Θηβαῖος, ὄπαδός τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, Πλουτ., Πελοπ. 8. Κατὰ τὸ 383 π.Χ., μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καδμείας ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, καταφεύγει εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπανέρχεται εἰς τὰς Θήβας καὶ μετέχει τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ., Ξεν., Ἑλλ. V 4, 2-8, 19 : Πλουτ., Σωκρ. Δαιμ. I. β) Κατὰ τὸν Πλούταρχον, Πελ. 13 : Ἀγησ. 24, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν δημοκρατικῶν ἐγένετο βιοωτάρχης μετὰ τοῦ *Πελοπίδου* καὶ τοῦ *Χάρωνος*, ἀριθ. 2153. Κατὰ τοὺς Swoboda, RE² ἐν λ. *Γοργίδας*, 1620 — Beloch, Gr. Gesch. III 1², 144 κέ., Wilhelm, Bull. Inter. Acad. Pol. Classe de Phil. Hist. Philos., 1930,

- 143, ἡ πληροφορία τοῦ Πλουτάρχου εἶναι ἀνακριβῆς καὶ πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι κατὰ τὸ 379/8 π.Χ. ὑπῆρξε *πολέμαρχος*. Τὸ ἀντίθετον ὑποστηρίζει ὁ Schäfer, RE² Suppl. (1958), 1110. γ) Τὸ ὄνομα τοῦ *Μέλωνος* ἀποκατέστησεν ὁ Ad. Wilhelm, ἔ.ἀ. 142-143 καὶ ἐν προξενικῷ ψηφίσματι¹ Θηβαίων (IG VII 2407, στίχ. 13-14), τοῦ 365/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, Mélanges N. Jorga, 331 κέ.: Carrata-Thomes, Egemonia Beotica, 26: Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.).
- 1314 **Μέλων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ΑΔ 22, 1967, Β1 Χρονικά, 231 (SEG XXV ἀριθ. 531a). Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως δὲν πορκύπτουσιν οἱ χρόνοι τῆς ἐπιγραφῆς.
1315. **Μέμων Διαζότου**, ἱεράρχης τοῦ Καβείρου, τιμᾶται παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων, IG VII 2518a, στίχ. 1-2: Wolters, ἀριθ. 6, πιθανῶς 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 1316 - - -**ασις Μεν**- - -, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8879, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1317 **Μένανδρος (I)**, πατὴρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ἀριθ. 188, τοῦ *Μενάνδρου (II)*, ἀριθ. 1319, καὶ τοῦ *Μάτρωνος*, ἀριθ. 1337, 185/4 π.Χ.
- 1318 **Μένα**[νδρος], πατὴρ τοῦ *Νικίου*, ἀριθ. 1427, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1319 **Μένανδρος (II) Μενάνδρου (I)**, πρόξενος Αἰτωλῶν, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἀπολλωνίου, ἀριθ. 188 καὶ *Μάτρωνος*, ἀριθ. 1337, διὰ ψηφίσματος τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν, IG IX I² 1, 71, στίχ. 7 (Θέρμος), 185/4 π.Χ.
- 1320 **Μενέκλεα**, ἀνέθεσε *τύπον* χαλκοῦν βάρους 10 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 20, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1321 **Μενεκλείδας**, ρήτωρ, ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, συνειργάσθη μετ' ἄλλων δημοκρατικῶν διὰ τὴν ἔξωσιν τῶν ὀλιγαρχικῶν μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως μετέστη εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, Πλουτ., Πελ. 25: περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν... 9.
- 1321α **Μενεκλείς**, πατὴρ τοῦ Ὀμολοῖχου, ἀριθ. 1532, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

1. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι γνωστὴ ἐκ κακοῦ ἀπογράφου τοῦ Rokocke παρέχοντος ΠΕ-///ΟΝΟΣ. Ὁ Dittenberger ἀποκαθίστα μετ' ἐπιφυλάξεων τὴν γενικὴν (Μ)έ(νω)νος. Ὁ Wilhelm ἀποκατέστησεν ὡς ἔξῃς: (Μ)έ(λω)νος.

- 1322 **Μενεκράτη** **Εὐπολέμου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Ἀθήναις, IG II² 8877, αὐτοκρατορικὴ ἐποχή.
- 1323 **Μενεκράτ[ης]**, πατὴρ τοῦ *Δεζιάδου*, ἀριθ. 420, 90-80 π.Χ.
- 1324 **Μενεκράτης (I)** πατὴρ τοῦ *Σωπάτρου (I)*, ἀριθ. 1887· ἰδὲ ἐν λ. *Μενεκράτης (II)*, ἀριθ. 1325.
- 1325 **Μενεκράτης (II) Σωπάτρου (I)**. Θηβαῖος γλύπτης ἐγκατεστημένος ἐν Δελφοῖς. Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ γλύπτου τούτου γνωστοῦ ἐκ τῆς ἐν Δελφοῖς καλλιτεχνικῆς του δραστηριότητος, ἀνήκουσιν ἐπίσης ὁ *Σώπατρος (II) Μενεκράτους (II)* ἀριθ. 1888. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Δελφῶν παρέχουσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν γλυπτῶν τούτων ἀλλὰ δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλον νὰ ὀρισθῶσιν αἱ μεταξύ των σχέσεις. Πολλοὶ ἐρευνηταὶ συνέβαλον εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου τῆς οἰκογενείας αὐτῆς. Τὰ συμπεράσματα τοῦ Romtow, *Sylloge*³ 597A, σ. 124, σημ. 2, στηρίζονται ἐπὶ ὑποθέσεων καὶ δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὡς βάσεις. Ὁ Klaffenbach, *Klio* 20, 1926, 87-88, ἔδειξε τὰ σφάλματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσεν ὁ Romptow. Ὁ Daux, *BCH* 68/69, 1944/45, 113-114, μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐπιγραφῶν σχετικῶν πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν, συνεκέντρωσε πάσας τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν. Ὁ Marcadé, *Signatures I*, ἐν λ. *Μενεκράτης Θηβαῖος καὶ Σώπατρος Θηβαῖος*, ἀριθ. 82, 83, 98, 99, 100 προσεπάθησε νὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν γενεολογίαν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς· τὰ συμπεράσματά του φαίνονται λίαν πιθανὰ καὶ ἔκαμα χρῆσιν αὐτῶν, χωρὶς νὰ παραγνωρίζω τὰς ἐπιφυλάξεις του.

Μενεκράτης (I), ἀριθ. 1324.

|
Σώπατρος (I) Μενεκράτους (I), ἀριθ. 1887.

|
Μενεκράτης (II) Σωπάτρου (I), ἀριθ. 1325.

|
Σώπατρος (II) Μενεκράτους (II), ἀριθ. 1888.

Μενεκράτης (II)· μαρτυρεῖται πιθανῶς ἐν δελφικῇ ἐπιγραφῇ ὡς συνεργάτης τοῦ πατρὸς του *Σωπάτρου (I) Μενεκράτους (I)*, ἀριθ. 1887, συμφώνως πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Daux, *BCH* 73, 1949, 276-277 : [Σώπ]ατρος *Μενεκράτο[υς]* καὶ *Μ[ενεκράτης Σωπάτρου Θηβαῖοι ἐποίησαν]* (= Marcadé, ἔ. ἀ. ἀριθ. 100), α' ἡμισυ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ὁ Marcadé εἶναι ἐπιφυλακτικὸς πῶς ἐν σχέσει πρὸς τὴν συμπλήρωσιν αὐτὴν, ἀλλὰ πάντως τὴν δέχεται.

β) Ὑπογράφεται ἐπὶ βάρου ἀγάλματος ἐν Δελφοῖς, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 113A (Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 82), μέσα τοῦ 2ου π.Χ. γ) Μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σωπάτρου (II) ἐξετέλεσε τὸν ἀνδριάντα πυθιονικοῦ ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 597A : Daux, BCH 68-69, 1944/45, 113B : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83, β' ἡμισυ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. δ) Ὑπογράφεται μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σωπάτρου (II) ἐπὶ βάρου ἀγάλματος ἐν Δελφοῖς εἰκονίζοντος τὸν Minucium Rufum, Sylloge³ 710B : Daux, BCH 68-69, 1944/45, 113C : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83. Ὁ Klaffenbach, Klio 20, 1926, 87-88 ἐχρονολόγησε τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸ 106 π.Χ. (πρβ. Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83). ε) Μάρτυς ἐν ἀπελευθερωτικῇ ἐπιγραφῇ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σωπάτρου (II), Daux, BCH 68-69, 1944-45, 112, στίχ. 13 καὶ 16 (Δελφοί), 146/5 ἢ 145/4. Διὰ τὴν προσωπογραφικὴν αὐτὴν ταύτισιν ἰδὲ Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 82. F') Χορευτῆς κομφοδοῦ, μετέσχε τῶν Χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, 145-125 π.Χ., Sylloge³ 690, στίχ. 22. (Πρβ. Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114). Διὰ τὴν ταύτισιν τοῦ χορευτοῦ πρὸς τὸν γλύπτην ἰδὲ Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, ἔ.ἀ. 114 (Pomptow «ante 130»). ζ) Πρόξενος ἐν Δελφοῖς, Pomptow, Klio 17, 1920, 193, ἀριθ. 184, στίχ. 8 καὶ 18 (SEG. I ἀριθ. 191) πρβ. Daux, BCH 68-69, 1944-45, 113A : Marcadé, Sign. I ἀριθ. 82, 139/8 π.Χ.

1326 **Μενεκράτης Φρόνωνος**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.

1327 ***Μένιππος**, κυνικὸς φιλόσοφος· τὸ ἀνέκαθεν ἦν Φοῖνιξ, δοῦλος, ὡς φησὶν Ἀχαικὸς ἐν Ἡθικοῖς, Διοκλῆς δὲ καὶ τὸν δεσπότην αὐτοῦ Ποντικὸν εἶναι καὶ Βάτωννα καλεῖσθαι. Ἀτηρότερον δὲ αἰτῶν ὑπὸ φιλαργυρίας ἴσχυσε Θηβαῖος γενέσθαι, Διογ. Λαερτ. VI 99-100.

1328 **Μένιπ[πος]**, πατὴρ τοῦ Διοδώρου, ἀριθ. 534, 1ος αἰ. π.Χ.

1329 **Μέννει Διοζότι[ος]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 9, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

1330 **Μένων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 38, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.

1331 **Μηλῶ Ἀντιγενίδου**, αὐλητρίς, Παλ. Ἀνθ. V 206, I ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας τῆς ἐν λ. Ἀντιγενίδης, ἀριθ. 138.

1332 **Μηνογένης**, πατὴρ τῆς Διοτίμας, ἀριθ. 138, 2ος αἰ. π.Χ. (;).

1333 **Μητρᾶς Δάμων[ος]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 17, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 1334 **Μάτρις**, ύμνογράφος, ποιητής ὕμνου εἰς Ἡρακλέα κ.ἄ. ἸΑθην. Π 44 c-d (Jacoby, Fr. Gr. Hist. 39, Text 1b). ἸΑθην. 124, 4 (Jacoby, ἔ.ἄ. Fr. 2). Πτολ. Χένν., παρὰ Φωτ. Βιβλ. 190, σ. 148α, 38 (Jacoby, ἔ.ἄ. test. 1a). [Λογγίνου] Περί τοῦ ὕψους 1112 (Jacoby, ἔ.ἄ. test. 2). Πρβ. Susemihl Π 50, σημ. 85 : 370, σημ. 135 : 467 : 469-470, ἐποχῆς ἐλλη- νιστικῆς καὶ Hobein, RE² ἐν λ. Matris 2287-2298.
- 1335 **Ματρίχα Τιμόλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Πελλήνη Ἀχαΐας (Ὁρλάνδος, ΠΑΕ 1930, 82, ἀριθ. 6 : SEG XI ἀριθ. 1276) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 21, 1966, Α΄ Μελέται, 149, ἀριθ. 12, 4ος αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 339).
- 1336 **Μητροδώρος**, ἀνέθεσε φιάλην εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 28, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1337 **Μάτρων Μενάνδρου** μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἀπολλωνίου, ἀριθ. 188 καὶ Μενάνδρου, ἀριθ. 1319, λαμβάνει προξενίαν καὶ πολιτείαν παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν, IG IX I², 1, 76 στίχ. 6, 185/4 π.Χ.
- 1338 **Μίκα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 32, ἀριθ. 23 (SEG I ἀριθ. 211), τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1339 **Μικίνας**, πατὴρ τοῦ [Σα]μίχου, ἀριθ. 1789, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1340 **Μίκκος**, πατὴρ τοῦ Ὑπατοδώρου, ἀριθ. 2009, ἀρχαὶ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1341 **Μίκκος**, ἄρχων Θηβαίων, IG VII 2426, στίχ. 1. Ὁ Dittenberger, ἐχρο- νολόγησε τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸ β΄ ἡμισυ τοῦ 2ου αἰῶνος π.Χ. στη- ριχθεὶς κυρίως εἰς τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων. Ὁ Roesch, Thespies 177-178, προτείνει τὴν χρονολόγησίν της εἰς τοὺς μεταξὺ 175 καὶ 146 π.Χ. χρόνους, ἦν καὶ θεωρῶ ἀρμοδιωτέραν.
- 1342 **Μίκυθος**, πατὴρ τοῦ [Δαι]τώνδα, ἀριθ. 408, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1343 **Μίκυθος**, παιδικὰ Ἐπαμεινώνδου, Corn. Nep., Epam. IV 1.
- 1343α **Μικόλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α΄ Μελέται, 137, ἀριθ. 16, τέλη 5ου αἰ. π.Χ.
- 1344 **Μιγύλα**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3548 : Schwyzer ἀριθ. 472B, 10 : Wolters ἀριθ. 208, πιθανῶς 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1344α **Μικόλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ΑΔ 22, 1967, Β΄ Χρονικά, 234,

ἀριθ. 2 (SEG XXV ἀριθ. 531d). Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως δὲν προκύπτουσιν οἱ χρόνοι τῆς ἐπιγραφῆς.

- 1345 **Μίκυλλος**, πατὴρ τοῦ Ἐράτωνος, ἀριθ. 670, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1346 **Μίρων**, πατὴρ τοῦ Μνησιθέου, ἀριθ. 1357, μέσα τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1347 **Μίτιον** ἢ **Μιτίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1966, Β' 2 Χρονικά, 203 : Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Μελέται, 3, ἀριθ. 7, περίπου 425-400 π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 374).
- 1348 **Μίχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 365, ἀριθ. 16, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1349 **Μνα** ---, πατὴρ τοῦ [Εὐ]ρομοκλέους, ἀριθ. 781, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1350 +**Μναμίας**, Θηβαῖος στρατηγός, ἐπὶ κεφαλῆς 500 Θηβαίων ἔλαβε θέσιν παρὰ τὰ Τέμπη διὰ τὴν πολεμήσῃ τὸν στρατὸν τοῦ Ξέρξου κατὰ τὸ 480 π.Χ. Πλουτ., Περὶ Ἡροδ. κακοηθ. 31, 15, (Πρβ. Ἡροδ. VII 173).
Τὸ ὄνομα Μναμίας, ἀμάρτυρον ἄλλοθεν, δὲν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην νομίζω ὅτι μᾶλλον πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς Μνασίας.
- 1351 [Μν]**ασάρειχος** (;) χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων μελαμβροῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3649: Wolters ἀριθ. 114, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1352 [Μν]**άσαρχος Δάμωνος**, νικήσας στάδιον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παιδῶν εἰς τὰ Βασιλεια τὰ ἐν Λεβαδεία, IG VII 2781, στίχ. 32, πρβ. Feysel, Contribution 63, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1353 [Μν?]**ασέας Κλεώνδου**, [ἐπ]ιληψομενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 1, στίχ. 18, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2. Ἡ συμπλήρωσις [Μν]ασέας δὲν εἶναι ἀσφαλῆς, διότι δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἐπίσης [Θρ]ασέας.
- 1354 **Μνασίας** ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 25, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1355 **Μνησίθεος**, ἰλάρχης, ἐν λογισμῶ ἱπάρχου τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας, IG VII 2426, στίχ. 13, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μίκκος, ἀριθ. 1341.

- 1356 **Μνησίθεος**, ἀνέθεσε χαλκοῦν τύπον βάρους 10 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 21, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1357 **Μνησίθεος Μίρωνος**, ἐνίκησε εἰς τὴν πάλην εἰς τὰ Ἑρωρίδεια τὰ ἐν Θεσπιάς IG VII 1765¹, στίχ. 4-5, μέσα τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1358 **Μνασίθιος Πολυμνάστω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 11, στίχ. 5, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα παρέχεται κατὰ νέαν ἀνάγνωσιν ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII, ἔ.ἀ. [Μ]νασίνοσ.
- 1359 --- ος **Μν[ασ]ικλέους**, πατήρ [ἐπ]ιληψομένου γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 6, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2. .
- 1360 **Μνησικλῆς Δημοστρά[τ]ου**, ἀνέθεσε φιάλας εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 3, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1361 **[Μ]ν[η]σικλῆς Καλλικράτου**, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1362 **Μνασίλαος**, IG VII 2462, στίχ. 3, ὀλίγον μετὰ τὸ 371 π.Χ. Περί τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἰδὲ ἐν λ. *Θεόπομπος*, ἀριθ. 917, καὶ *Ξενοκράτεις*, ἀριθ. 1481.
- 1363 **Μνασίλαος**, ἄρχων Θηβαίων ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 2420, στίχ. 1 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1364 **Μνασίμαχο[ς]**, πατήρ τοῦ [Σ]αμόλα, ἀριθ. 1791, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1365 **Μνάσιππος Μνασις[τρότω]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2432, στίχ. 3, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1366 **Μνασίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 32 (SEG II ἀριθ. 210b) : ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 39, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1367 **Μνασίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἑρετρίᾳ, IG XII 9, 816, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1368 **Μνασιστρότιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Λεξιππου*, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1. Διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς εἰς τὰς Θήβας καὶ ὄχι εἰς τὰς Θεσπιάς ἰδὲ Hanell, Die Inschriftensammlung des Konstantinos Laskaris, Bull. de la soc. royale des Lettres de Llund, 1934-35, mémoire no. IV 135 : Feysel, REA 38, 1936, 397 : Contribution, 57 καὶ σημ. 1.

- 1369 **Μνασίς**[τροτος], πατήρ τοῦ *Μνασίππου*, ἀριθ. 1365, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1370 **Μ[νᾶσ]τις** **Μ[ν]α[στιχίδαο]**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 11, στίχ. 5) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
Κατὰ τὸν Κεραμόπουλλον, ἔ.ἀ. 213, ὁ **Μ[ν]ᾶστις** εἶναι ἀδελφὸς τοῦ *Πύρρου*, ἀριθ. 1774.
- 1371 **Μ[ν]α[στιχίδαο]**, πατήρ τοῦ *Μ[ν]άσ[τιδος]*, ἀριθ. 1370, καὶ τοῦ *Πύρρου*, ἀριθ. 1774, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1372 **Μνάσων (I)**, πατήρ τοῦ *Μνάσωνος (II)*, ἀριθ. 1376, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1373 **Μνάσων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 26, 1902, 554 κέ.: Κεραμόπουλλος, AE 1920, 1 κέ. (SEG II ἀριθ. 187), 431-414 π.Χ.
- 1374 **Μνάσων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Λίνδῳ, IG XII 1871, 1ος αἰ. π.Χ./1ος αἰ. μ.Χ.
- 1375 **Μνάσων**---, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 13, 2ος αἰ. μ.Χ. (:).
- 1376 **Μνάσων (II) Μνάσωνος (I)**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 12, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1376α **Μολοττός**, πατήρ τοῦ *Μελαντίχου*, ἀριθ. 1305, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1377 **Μολώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *[Α]ϊκλίδα*, ἀριθ. 34, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1378 **Μόναρχος Νικομάχου**, ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 5, 93 II, στίχ. 10, 273 π.Χ.
- Μ[μ]οσχίων Ἀπολλοδώρω**, ξένος λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (IG VII 2433A, στίχ. 15) Feysel, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφίσεως αὐτῆς ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 287 κέ. Ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα *Μοσχίων* καὶ *Ἀπολλόδωρος* μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτίᾳ, ὁ Feysel, ἔ.ἀ. 292 καὶ σημ. 3, πιστεύει ὅτι ὁ νέος οὗτος πολίτης εἶναι βοιωτικῆς καταγωγῆς.
- 1379 **Μοσχίων Σωτηρίχου**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 1-2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1380 **Μόσχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα,

ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ. Ἡ ἐπιγραφή ἀναδημοσιεύεται ἐν SEG XXV ἀριθ. 530, ἐνθα γίνεται ἡ παρατήρησις ὅτι ἐνδεχομένως αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς ἐλληνοιστικούς πιθανῶς χρόνους.

- 1381 **Μόσχος Νικίου**, πρόξενος Χαλκιδέων, IG XII 9, 901, στίχ. 2 καὶ 6, τέλος τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.
- 1382 **Μοττύλ[ιος]**, πατρωνυμικὸν τοῦ Κράτητος, ἀριθ. 1210, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1383 [Μ]οττύλος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2607 : Schwyzer, ἀριθ. 468B, 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (;).
- Μουρτώ**, ἰδὲ ἐν λ. **Μυρτώ**.
- 1384 **Μουσικ[ός]**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 19, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1385 (Μ)ουσίς (ἐπὶ τοῦ λίθου ΛΛΟΥΣΙΣ), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2645, στίχ. 2, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1386 **Μυλακκῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 40, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1387 **Μυρτώ Παγώνδα**, ἀριθ. 1566, ἢ Σκοπελίνου, ἀριθ. 1833, γυνή, μήτηρ τοῦ Πινδάρου (I) (;). Ἰδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I), ἀριθ. 1642, (μήτηρ).
- 1388 **Μουρτώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2608 : Schwyzer ἀριθ. 468B, 6, ἐλληνοιστικῆς ἐποχῆς (;).
- 1389 **Μυρτώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2685, στίχ. 6, 3ος/4ος αἰ. μ.Χ.
- 1390 **Μύρτων**, πατὴρ τοῦ Ἀρτέμωνος, ἀριθ. 290, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1391 **Μύρτων**, πατὴρ τοῦ Θεογείτονος, ἀριθ. 884, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1392 **Μύρτων Θεοφίλου**, χορευτῆς κωμφοδοῦ, μετέσχε τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ ἀριθ. 690, στίχ. 20, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 1393 [Μ]ύρω[ν], γλύπτης ἐργασθεὶς ἐν Περγάμῳ, Altert. von Pergamon, VIII 1 (Die Inschriften) ἀριθ. 136.
Κατὰ τὸν Six, BCH 37, 1913, 361, ὁ Μύρων εἰς τοὺς περὶ τὸ 240 χρόνους εἰργάσθη διὰ λογαριασμόν τοῦ Εὐμένους καὶ τοῦ Ἀττάλου. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἰσιγόνου (ἢ Ἐπιγόνου), Ἀντιγόνου, Ξενοκράτους, Πραξιτέλους καὶ ἀνωνομου Ἀθηναίου γλύπτου (πιθανῶς τοῦ

παρὰ Πλινίῳ, Nat. Hist. XXXIV, Φυρομάχου) διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τροπαίου εἰς ἀνάμνησιν τῆς κατὰ τῶν Γαλατῶν νίκης (Löwy, Inschr. griech. Bildh. ἀριθ. 154), τῷ 235 π.Χ.

Ὁ Six, ἔ.ἀ. 365-366, φρονεῖ ἐπίσης ὅτι τὸ ἐν Anthol. Pal. IV 54 ἐπιγραμμα δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν Μύρωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἀλλὰ τὸν Θηβαῖον.

Ἴδὲ Six, ἔ.ἀ. 361-377.

- 1394 **Μύταλος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, E. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203 : Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α' Μελέται, 2, ἀριθ. 5, περίπου 425-400 π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 372).
Διὰ τὸ ὄνομα πρβ. τὸ ἐν IG II² 4325 4ος αἰ. π.Χ. *Μύτων*.

N

- 1395 **Νεοκλῆς**, βοιωτάρχης κατὰ τὸ 373/2 π.Χ., Πaus. IX 1, 4-8 (πρβ. Ἴσοκρ. XIV : Διοδ. Σικ. XV 46).
Ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀλώσεως τῶν Πλαταιῶν.
- 1396 **[N]ιοπ[τ]ο[λέμ]ιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ [Ἰάρ]ωνος, ἀριθ. 966, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1397 **Νέων**, πατὴρ τοῦ *Εὐανορίδα*, ἀριθ. 708, 356-346 π.Χ. Πιθανῶς ὁ [Νέω]ν *Δαμώνιος*, ἀριθ. 1403, πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Νέωνα*, τὸν πατέρα τοῦ *Εὐανορίδα*.
- 1398 - - -ος **Νέωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2438a, στίχ. 14, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1399 **Νέων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἀνέκδοτος ἐν τῷ Μουσείῳ Θηβῶν, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1400 **Νέ[ω]ν**, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 12, 2ος αἰ. μ.Χ. (·).
- 1401 **Νέων (I) Ἀσκώνδα**· Θηβαῖος πολιτικὸς τῶν μέσων τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., ἀρχηγὸς τοῦ μακεδονίζοντος κόμματος ἐν Θήβαις.
α) Ἴππαρχος τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας κατὰ τὸ 227 π.Χ. Πολ. XX 5, 5. β) *Νέων Φασκών[δαο]*, ἀγωνοθέτης εἰς τὰ Βασιλεία τὰ ἐν Λεβαδεῖα προσφέρει τὸ *ἐλχοχρίστ[ιον]* εἰς τὸν Δία Βασιλέα καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λεβαδεῖας, IG VII 3091 : Schwyzer ἀριθ. 507, μετὰ τὸ 250 π.Χ. (πρβ. Παπαδάκιν, ΑΔ 8, 1923, 247 καὶ σημ. 2). γ) Θεαροδόκος καὶ πρόξενος Ἐπιδουρίων, Μιτσός, ΑΕ 1933, Χρονικά, 14, στίχ. 30 (SEG XI ἀριθ. 414), περὶ τὸ 225 π.Χ.

Διὰ τὴν πολιτικὴν δραστηριότητα τούτου ἰδὲ Feyel, Polybe 230 (index ἐν λ. *Νέον*). Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Φασκώνδας*, ἀριθ. 308α.

- 1402 **Νέων (II)** [*Βραχύλλου*]; Θηβαῖος πολιτικός ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ μακεδονίζοντος κόμματος. α) Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας του ἢ βοιωτικὴ ὁμοσπονδία συνάπτει συνθήκην φιλίας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περσέως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 174 καὶ 172 π.Χ., Πολ. XXVII 1, 9 κέ. Tit. Liv. XLV 31, 15, πρβ. Collin, Rome et la Grèce 393. β) Κατὰ τὸ 172/1 π.Χ. προσπαθεῖ διὰ τοῦ Ἰσμηνίου, ἀριθ. 1009, νὰ παραδώσῃ τὰς πόλεις τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας εἰς τοὺς Ῥωμαίους, Πολ. XXVII 1, 1. γ) Κατὰ τὸ 171 π.Χ. οἱ πολιτικοὶ του ἀντίπαλοι τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς Θήβας καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Περσέως τῆς Μακεδονίας, Πολ. XXVII, 1, 11 : XXVII 2, 8, πρβ. Collin, ἔ.ἀ. 395. δ) Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ στρατοῦ τοῦ Περσέως ὑπὸ τοῦ Αἰμιλίου Παύλου εἰς τὴν παρὰ τὴν Πύδναν μάχην κατὰ τὸ 168 π.Χ., μετὰ τοῦ Εὐάνδρου τοῦ Κρητὸς καὶ τοῦ Ἀρχεδάμου τοῦ Αἰτωλοῦ μένει πλησίον τοῦ Μακεδόνο βασιλέως, Πλουτ., Αἰμ. Παῦλος 23 : Tit. Liv. XLIII 6. ε) Συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Αἰμιλίου Παύλου ἐξετελέσθη, Tit. Liv. XLV 31, 15.

Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Φασκώνδας*, ἀριθ. 308α.

- 1403 [Νέω?]ν **Δαμόνιος**, ἀνέθεσεν εἰκόνα τοῦ *Εὐανορίδα Νέωνος*, ἀριθ. 708, «*τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς*» ἐν ἐπιγράμματι (IG VII 2537, στίχ. 5-6) Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 401, σημ. 1 : Peek, Vers - Inschriften I, ἀριθ. 1106. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Εὐανορίδας Νέωνος*, ἀριθ. 708.

- 1404 **Νήδυμος (I)**, ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγράμματι (IG VII 2544, στίχ. 2 : πρβ. IG VII 2545, στίχ. 2) Peek, Vers - Inschriften - ἀριθ. 2035, στίχ. 11 κέ. ¹, 3ος/4ος αἰ. μ.Χ. :

ὄν ὁ δῆμος χρυσῶ στεφάνῳ [κόσμησ' ἐπὶ τ]ιμῆ.

βουλὴ ταῦτόν ἔπραξε παρη[γορίην υἱ]οῖ[ο].

Υἱὸς του ἦτο ὁ Ζώσιμος *Νηδύμου (I)*, ἀριθ. 841, καὶ ἔγγονός του ὁ *Νήδυμος (II) Ζωσίμου*, ἀριθ. 1405.

Νήδυμος (I), ἀριθ. 1404

Ζώσιμος *Νηδύμου (I)*, ἀριθ. 841

Νήδυμος (II) Ζωσίμου, ἀριθ. 1405

1. Πρβ. REG 83, 1970, Bull. Épig. ἀριθ. 300.

- 1405 **Νήδυμος (ΙΙ) Ζωσίμου**: ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγράμματι, IG VII 2543, στίχ. 4: 2545, στίχ. 3: Peek, Vers - Inschriften I ἀριθ. 2035 στίχ. 1-10: 2035 στίχ. 21-28, 3ος/4ος αἰ. μ.Χ.
Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Νήδυμος (Ι)*, ἀριθ. 1404.
- 1406 **Νίκαν[δρ]ος**, πατὴρ τοῦ ἐπομένου.
- 1407 **Νίκαν[δρ]ος Νικάν[δρ]ου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8878, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 1408 **Νικάνωρ**, πατὴρ τοῦ [Δ]ημητρίου, ἀριθ. 449, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1409 **Νικαρέ[τ]α**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff BCH 25, 1901, 364, ἀριθ. 6, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1410 **Νικαρέτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 142, στίχ. 3, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1411 **Νικαρέτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 3, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1412 **Νικαρέτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1413 **Νίκαρχος Θίωνος**, ἀξιωματοῦχος τῆς λατρείας τοῦ Καβείρου (παραγωγέυς) IG VII 2428 11, στίχ. 2: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1414 **Νεικα(ρ)ῶ Ἀρίστωνος**, ἱεραφόρος, ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ, IG VII 2681, στίχ. 2, 3ος αἰ. μ.Χ.
Ἐπὶ τοῦ λίθου συμφώνως πρὸς τὸ ἀπόγραφον τοῦ Leak ἐφέρετο *ΝΕΙ-ΚΑΙΩ*, τὸ ὁποῖον διωρθώθη εἰς *Νικα(ρ)ῶ*. Ἄλλὰ καὶ τὸ *ΝΕΙΚΑΣΩ* δὲν εἶναι ἀδύνατον.
- 1415 **Νικασώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 164, στίχ. 3, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1416 +**Νικέρω**ς Ἀριστείδου (Ι), ζωγράφος, Plin., Hist. Nat. XXXV 35, 36. Τὸ ὄνομα *Νικέρω*ς φαίνεται ὑποπτον δεδομένου ὅτι κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ δραστηριότης τοῦ ζωγράφου τούτου τίθεται περὶ τὸ 320 π.Χ. Τὸ ὄνομα *Νικέρω*ς δὲν φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν χρήσει πρὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς¹.
Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Ἀριστείδης (Ι)*, ἀριθ. 207.

1. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρω ὅτι ὁ Bechtel, Hist. Pers. δὲν μνημονεύει τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἐν χρήσει κατὰ τοὺς προαυτοκρατορικοὺς χρόνους.

- 1417 **Βαλερί[α] Νείκη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2675, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1418 **Νικιῆος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀντιγένους, ἀριθ. 137, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1419 **Νικίας**, πατὴρ τοῦ [Ἀπ]ολλωνίου, ἀριθ. 189, καὶ πιθανῶς τοῦ [Εὐκ]-
ράτους Νικίου, ἀριθ. 74, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1420 **Νικίας**, πατὴρ τῆς Διονυσίας, ἀριθ. 552, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1421 **Νικίας**, πατὴρ τοῦ Μόσχου, ἀριθ. 1381, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1422 **Νικίας**, πατὴρ τοῦ [Νικί;]α, ἀριθ. 1428, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1423 **Νικίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρο-
νικά, 4, ἀριθ. 44, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1424 **Νικίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2609, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1425 **Νεικίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2638, στίχ. 3, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1426 **Νεικίας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2542, στίχ. 4, 4ος αἰ. μ.Χ.
- 1426α **Νικίας Θε** ---, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις (ΑΕ 1936, Χρονικά, 31,
ἀριθ. 198 I, στίχ. 2), Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α΄ Μελέται,
139, ἀριθ. 3, στίχ. 2, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1427 **Νικίας Μενά[νδρου]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 4, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1428 [Νικί?]ας **Νικιάο**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 11, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1429 **Νικίας Ξενοκράτειος**, γραμματεὺς Καβειριαρχῶν, ἐν ἀναθήματι τῆς
πόλεως τῶν Θηβαίων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, Homolle, BCH
23, 1899, 588, στίχ. 5-6: Wolters ἀριθ. 4, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 1430 **Νικίπ[ι]ος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀριστία, ἀριθ. 212, περὶ τὰ μέσα
τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1431 **Νίκιππος**, πατὴρ τοῦ Ἰλαρίωνος, ἀριθ. 972, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1432 **Νικοβόλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα,
ΑΔ 19, 1964, Β΄ 2 Χρονικά, 202: Jeffery, ΑΔ 22, 1967, Α΄ Μελέται,
2, ἀριθ. 2, περὶ τὸ 450 π.Χ. (Πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 369).
- 1432α **Νικόβουλος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλού-
πα, ΑΔ 21, 1966, Β΄ Χρονικά, 204, ἀριθ. 4 (SEG XXV ἀριθ. 523),
3ος/2ος αἰ. π.Χ.

- 1433 **Νικόβουλος**, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 4, 163, στίχ. 3, πιθανῶς 199/8 π.Χ.
- 1434 [N]**ικόβουλος Ἄρμινάσ[του]**, [ἐπι]ληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 21, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1435 **Νικόδημος**, «χωλὸς καὶ ἀνάπηρος ἄνθρωπος», Πλουτ., Ἐποφθ. Πελ. (χφ. *Νικομήδης*): Πελ. 3.
- 1436 **Νικόδημος**, *τρεπεδδίτας*, IG VII 2420, στίχ. 33-34: Schwyzer ἀριθ. 474: Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1437 **Νικόδρομος**, κιθαρωδὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ *Κράτητος Ἀσκώνδου*, ἀριθ. 1208, Διογ. Λαέρτ. VI 89.
- 1438 **Νεικοκλῆς**, πατὴρ τοῦ *Δωροθέου*, ἀριθ. 617, 37 μ.Χ.
- 1439 **Νικοκλῆς**, πατὴρ τοῦ *Φιλοκλέους*, ἀριθ. 2662, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1440 **Νικόλαος**, πατὴρ τοῦ *Εὐφροσύνου*, ἀριθ. 799, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1441 **Νικόμαχος**, πατὴρ τοῦ [Ἀ]θηνάδου, ἀριθ. 39, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1442 **Νικόμαχος**, πατὴρ τοῦ *Μονάρχου*, ἀριθ. 1378, 273 π.Χ.
- 1443 **Νικόμαχος Ἀρίστωνος**, ζωγράφος, Πλουτ., Γυναικῶν ἀρεταί, προοίμιον: Τιμολ. 36: Περί Ἑρμ. (= Αἰλ., Ποικ. ἱστορ. XIV 37: Στοβ. LXIII, 24) Πλιν., Hist. Nat. XXXV 32: 36: 40, τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ἰδὲ τὸ στέμμα ἐν λ. *Ἀριστείδης (I)*, ἀριθ. 207.
- 1444 **Νικόμα[χος] - - -**, ἀγωνοθέτης Ἀγριωνίων ἐν Θήβαις, IG VII 2447, στίχ. 2, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1445 **Νικόμαχ[ος] Ἀπειμά[ντω]**, *Φιλιππεὺς* λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῶν Θηβαίων (IG VII 2433B, στίχ. 11-12) Feysel, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ. 295-296.
- Νικομήδης**, ἰδὲ ἐν λ. **Νικόδημος**.
- 1446 **-υσίδας Νικοστρότ[ιος]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων IG VII 2427, στίχ. 23, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

- 1447 **Νικόστρατος (I)**, πατήρ τοῦ Εὐμάρωνος, ἀριθ. 749, καὶ τοῦ *Νικοστράτου (II)*, ἀριθ. 1448, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1448 **Νικόστρατος (II) Νικοστράτου (I)**, ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 14-15. Ἄδελφός αὐτοῦ ὁ *Εὐμάρων*, ἀριθ. 1448.
- 1449 **Νικόστρατος Φιλοστράτου** α) Κωμωδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὁρχομενῷ, IG VII 3195, στίχ. 24. β) Κωμωδός ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Χαριτήσια τὰ ἐν Ὁρχομενῷ, IG VII 3196, στίχ. 22. γ) Κωμωδός, νικήσας τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν Ὁμοιωῶν ἐν Ὁρχομενῷ, IG VII 3196, στίχ. 36.
Ἡ δραστηριότης τοῦ καλλιτέχνου τούτου τοποθετεῖται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ., πρβ. Οἶκον ἀριθ. 372.
Ὁ Λεονάρδος, AE 1925-26, ἀριθ. 149, σ. 36 κέ., ἐσκέφθη ὅτι ἡδύνατο νὰ συμπληρώσῃ τὸ ὄνομα, τὸ πατρώνυμον καὶ τὸ ἐθνικόν [κιθαρωδοῦ] τινός ἐπιγραφῆς ἀγωνιστικῆς, IG VII 418, στίχ. 15:
[Νικ]όστρ[ατος Φιλοστράτου Θηβαῖος]
Ἡ συμπλήρωσις αὕτη, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀδύνατος, δὲν εἶναι πειστικὴ.
- 1450 **Νικοτέλης Σατούρω** (Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 31) Σ. Ν. Κουμανούδης, AD 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1451 **Νικό**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2647, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (:).
- 1452 **Νικό** Ἄγαθοκ[λέους], IG VII 2488, στίχ. 1, πιθανῶς 3ος ἢ 2ος αἰ. π.Χ. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Ἀρμοζένα Αρ- --, ἀριθ. 281.
- 1453 **Νίκων**, πατήρ τοῦ [Ἀ]πολλοδώ[ρ]ου, ἀριθ. 182, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1454 **Νίκων**, πατήρ τοῦ Ἀριστοκρίτου, ἀριθ. 251, τελευταῖον τέταρτον τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1455 **Νίκ[ων] (I)**, πατήρ τοῦ *Νίκωνος*, ἀριθ. 1462, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1456 [Ν]ίκων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 45, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1457 Ν[ίκ]ων, γλύπτης ἐν Δελφοῖς· ἡ ὑπογραφή του φέρεται ἐπὶ ἀναθηματικῷ βάρθρου ἀγάλματος (F. Delphes III 4, ἀριθ. 203 στίχ. 2) Bousquet, BCH 78, 1954, 433 (SEG XIV ἀριθ. 458) 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1458 **Νίκων** μετὰ τοῦ *Ξένωνος*, ἀριθ. 1495, καὶ τοῦ Ἡγησάνδρου Θεσπιέως,

- ἐπι κεφαλῆς 300 Βοιωτῶν στρατιωτῶν ἀπεστάλη κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 414/3 π.Χ. εἰς Σικελίαν, Θουκ. VII 19, 3.
- 1459 **Νίκων Διοδώρου**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 165/4 π.Χ., *Sylloge*³ 585, στίχ. 313, πρβ. F. Delphes III 1, 364, στίχ. 1.
- 1460 **Νίκων Εὐωνυμοδώρου**, ἀθλητῆς ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἄμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 44, α' ἡμισυ ἰου αἰ. π.Χ.
- 1461 **Νίκων Μελαντίχιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 10, 4ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1462 **Νίκων (II) Νίκ[ωνος] (I)**, νικητῆς εἰς τὸ πένταθλον, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων εἰς τὰ Ἄμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 44, α' ἡμισυ ἰου αἰ. π.Χ.
- 1463 **Νίκων Σωστρότιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 3: Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1464 **Νικωφέλης**, ἀθλητῆς, Πολυδ. IV 47.
- 1465 **Νυμείνιος**, πατὴρ τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀριθ. 183, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1466 **Νυμείνιος Ἀσωποδώρου**, ἀξιωματοῦχος τῆς μυστηριακῆς λατρείας τοῦ Καβεῖρου (παραγωγεύς), IG VII 2428 II 9: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1467 **Νουμήνιος Χρυσίππου** α) Παγκρατιαστής, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἐρωτιδεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot, BCH 19, 1895, 369, ἀριθ. 19, στίχ. 2-3, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. β) Ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἄμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, Λεονάρδος, AE 1925-26, 29 κέ., ἀριθ. 142, στίχ. 7, μνημονεύεται ---- Χ]ρυσίππου Θηβαῖος νικήσας [παῖδ]ας πανκράτιον. Νομίζω ὅτι ταυτίζοντες τὸν παῖδα παγκρατιαστήν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Ὠρωποῦ πρὸς τὸν παγκρατιαστήν τῶν Ἐρωτιδεῖων, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν: [Νουμήνιος Χ]ρυσίππου.
- 1468 **Νουμηνίς**, ἰέρεια τῆς Δήμητρος, IG VII 2676, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1469 ---- **Νουμηνίχου**, νικήσας *συνωρίδι πωλικῇ*, ἐν καταλόγῳ νικησάντων, εἰς τὰ Βασίλεια τὰ ἐν Λεβαδεῖα (Vollgraff, BCH 25, 1901, 365, ἀριθ. 19A, στίχ. 8-9) Holleaux BCH 30, 1906, 469 κέ., μεταξὺ 80-51 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Moretti *Iscr. Ag. Gr.* σ. 106.

1470 **Νυμφι** - -, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν (IG VII 2425a, στίχ. 5) Wolters ἀριθ. 3, 2ος αἰ. μ.Χ.

1471 **Νῶνος** (sic), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2695, 3ος αἰ. π.Χ.

Ξ

1472 **Ξενιάς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Μεγάροις, IG VII 155, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.

1473 **Ξενο** (), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Ξενοκράτη*, ἀριθ. 1481.

1474 + **Ξενοκλεῖδ(α)ς** (Ἰ)σμεῖνι[ῆος], νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 1-2, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

Ἡ ἐπιγραφή μᾶς εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶνος : ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΣΜΕΙΝΙ.

Ἀντὶ τῆς ἐν IG VII, ἔ.ἀ. διορθώσεως *Ξενοκλεῖ(ς)* (Ἰ)σμεῖνι[ῆος] ἔγραψα *Ξενοκλεῖδ(α)ς* (Ἰσ)μεῖνι[ῆος], ἐπειδὴ ἡ διόρθωσις αὕτη μοῦ ἐφάνη ὀλιγώτερον βιαία τῆς πρώτης.

1475 **Ξενοκλῆς**, πατὴρ τοῦ Ἀθηνοκλέους, ἀριθ. 59, 145-125 π.Χ.

1476 [Ξ]ενοκλῆς [Σ]οῦξίππου, ἔφηβος, IG VII 2440, στίχ. 4-5, 1ος αἰ. π.Χ.

1477 **Ξενοκράτειος**, πατρωνθμικὸν τοῦ Ἀσωποκλίδα, ἀριθ. 335, περὶ τὸ 240 π.Χ.

1478 **Ξενοκράτειος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Νικία, ἀριθ. 1429, περὶ τὸ 230 π.Χ.

1479 **Ξενοκράτης**, πατὴρ τοῦ [Δαμ]οφάοντος, ἀριθ. 603, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

1480 **Ξενοκράτης**, πατὴρ τῆς Δορκ[άδος], ἀριθ. 603, 2ος αἰ. π.Χ.

1481 **Ξενοκράτης** α) Βοιωτάρχης εἰς τὴν παρὰ τὰ Λεῦκτρα μάχην κατὰ τὸ 371 π.Χ., Πaus. IX 13, 6. β) Πρὸ τῆς μάχης τῶν Λεῦκτρων μεταφέρει αὐτόθι τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀριστομένου τοῦ Μεσσηνίου, ἥτις ἀπέκειτο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Τροφωνίου ἐν Λεβαδείᾳ, Πaus. IV 32, 5-6 : *Τροφώνιον δέ φασιν εἰπεῖν ἐν ἑξαμέτρῳ*

*πρὶν δορὶ συμβαλέειν ἐχθροῖς, στήσασθαι τρόπαιον,
ἀσπίδα κοσμήσαντες ἐμήν, τὴν εἶσατο νηῶ
θοῦρος Ἀριστομένης Μεσσήνιος. αὐτὰρ ἐγὼ τοι
ἀνδρῶν δυσμενέων φθίσω στρατὸν ἀσπιστάων.*

ἀφικνουμένου δὲ τοῦ χρημοῦ δεηθῆναι Ξενοκράτους λέγουσιν Ἐπαμει-
νώνδα· ὁ δὲ τὴν τε ἀσπίδα μεταπέμπεται τοῦ Ἀριστομένου καὶ ἐκόσμησεν
ἀπ' αὐτῆς τρόπαιον, ὅθεν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔσσεσθαι σύνοπτον ἔμελλεν.

Τὸ αὐτὸ γεγονός εἶναι τὸ θέμα τοῦ ἐν IG, VII 2462 θηβαϊκοῦ ἐπιγράμ-
ματος :

Ξενοκράτης

Θεόπομος (= ἀριθ. 917)

Μνασίλαος (= ἀριθ. 1363)

*Ἄνικα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
Ξενοκράτης κλάρω Ζηνὶ τροπαῖα φέρειν
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δεῖσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα. «Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ»
καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δορὶ τροπαῖα
οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἐδράμομεν.*

Πιθανῶς ὁ Ξενοκράτης πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν Ξενο(), ἀριθ.
1473.

- 1482 **Ξενοκρίτος**, πατὴρ τοῦ Διονυσίου, ἀριθ. 575, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου
αἰ. π.Χ.
- 1483 **Ξενοκρίτος**, γλύπτης, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Εὐβίου, ἀριθ. 717,
κατεσκεύασε τὸ ἄγαλμα τῆς «Προμάχου» ὅπερ εὑρίσκετο εἰς τὸ παρὰ
τὰς Ἡλέκτρας πύλας Ἡράκλειον ἐν Θήβαις, Πaus. IX II 4.
- 1484 **Ξενοφάντος**, ἀθλητῆς α) Ἐπεδείξατο τῷ Θεῷ ἐπὶ Κλεοστράτου ἄρχοντος
(282 π.Χ.) ἐν Δήλῳ, IG XI 2, 106, στίχ. 15-16: Sylloge³ ἀριθ. 389,
στίχ. 15. β) Ἀνέθεσε στέφανον χρυσοῦ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος
ἐν Δήλῳ, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀπὸ τοῦ 280 π.Χ. κέ., IG XI 2,
161B, στίχ. 99 κτλ. γ) Παρὰ Πλουτάρχῳ, Δημ. 53, μνημονεύεται ἀθ-
λητῆς Ξενοφάντος (Ὁ δὲ τῶν τότε ἀθλητῶν ἐλλογιμώτατος...), ὅστις
πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν Ξενοφάντον τῶν ἐπιγραφῶν τῆς
Δήλου.
- 1485 **Χσενυλῖς**, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν
Θηβῶν, IG VII 3579: Schwyzer ἀρ. 472A, 3: Wolters ἀριθ. 29, 6ος/
5ος αἰ. π.Χ.

- 1486 **Χσενώ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 59, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1487 **Ξεννῶ**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, στήλη 11, στίχ. 3, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1488 **Ξενώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Πτωίλλει*, ἀριθ. 1729, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1489 **Ξένων**, πατὴρ τοῦ *Ἀντίωνος*, ἀριθ. 161, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1490 **Ξένων**· ἰδὲ ἐν λ. *Φιλοκράτεις Ξένωνος*, ἀριθ. 2066.
- 1491 **Ξένων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 86, περίπου 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι σ. 90.
- 1492 **Ξένων**, ἐπὶ χαλκοῦ τροχίσκου φέροντος τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν: *Ξένων κῆ Πυρρίππα Καβίρου κῆ Παιδί*, Hicks, GIBM IV 2, ἀριθ. 958: Wolters ἀριθ. 46, τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1493 **Ξένων** ----, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 3, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1494 **Ξένων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 10, ἀριθ. 125, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1495 **Ξένων**· μετὰ τοῦ *Νίκωνος*, ἀριθ. 1458, καὶ τοῦ Ἡγησάνδρου τοῦ Θεσπιέως ἐπὶ κεφαλῆς 300 Βοιωτῶν στρατιωτῶν ἀπεστάλη εἰς Σικελίαν κατὰ τὴν ἀνοιξίν τοῦ 414/3 π.Χ., Θουκ. VII 19, 3.
- 1495α **Ξένων Δημητρίου**, ἱεράρχης τοῦ ἱεροῦ τοῦ Καβερίου καὶ τοῦ Παιδὸς ἐπιμεληθεὶς τῆς ἐπισκευῆς στοᾶς ἐν τῷ Καβερίῳ καὶ τῆς κατασκευῆς οἰκῶν, Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 134-135, ἀριθ. 7, στίχ. 9-11, β' ἡμισυ 2ου αἰ. μ.Χ.
- 1496 **Ξένων Δώρου**, χορευτῆς, μετέσχε τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 690, στίχ. 8, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.
- 1497 **Ξένων Μειξιλίου**, νικητῆς πεντάθλου εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὀρωπῷ (IG VII 417, στίχ. 26) Λεονάρδος, ΑΕ 1923, 151, ἀριθ. 126.

- 1498 Ὀρχαιστίων, πατήρ τοῦ [Κ]λέωνος, ἀριθ. 1182, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1499 Ὀλυσσεΐδας (= Ὀδυσσεΐδας), χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεΐριον τῶν Θηβῶν (IG VII 3659) : Kretschmer, Vasenschriften 147 καὶ 228 (37) (πρβ. Bechtel, Hist. Pers. 535 : Gr. Dialekte I, 311) : (Wolters ἀριθ. 111). Ὁ Dittenberger ἔγραφε [Π]ολυσσεΐδας, ὅπερ διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Kretschmer, ἔ.ἀ., εἰς Ὀλυσσεΐδας (= Ὀδυσσεΐδας), 5ος αἰ. π.Χ.
- 1500 Φοινάγαθος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35 Χρονικά, 3, ἀριθ. 26, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1501 Οἰνιάδης (I), πατήρ τοῦ Προνόμου (I), ἀριθ. 1709, (πρβ. Ath. Planud. 28).
Γνωρίζομεν ἐκ φιλολογικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν πηγῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Οἰνιάδου (I), οἵτινες ὑπῆρξαν σχεδὸν ὅλοι ἀλληταί :
1) Πρόνομος (I) Οἰνιάδου (I), ἀριθ. 1709, β' ἡμισυ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. - ἀρχαὶ 4ου αἰ. π.Χ. 2) Οἰνιάδης (II) Προνόμου (I), ἀριθ. 1502, 384/3 καὶ 354/3 π.Χ. 3) Εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν ἀνήκει πιθανῶς καὶ Πρόνομος (II) Διογείτονος, ἀριθ. 1710, 271/0 π.Χ. καὶ περὶ τὸ 255/4 π.Χ. (;). Ἡ σχέσηις τοῦ Διογείτονος, ἀριθ. 511, πατρὸς τοῦ Προνόμου (II) πρὸς τὸν Οἰνιάδην (II) Προνόμου (I) δὲν εἶναι προφανής.
- Οἰνιάδης (I), ἀριθ. 1501
Πρόνομος (I) Οἰνιάδου (I), ἀριθ. 1709
Οἰνιάδης (II) Προνόμου (I), ἀριθ. 1052.
- 1502 Οἰνιάδης (II) Προνόμου (I), ἀλλητῆς ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ Ἀθηνῶν [IG II² 3064, 3 + Hesperia 28, 1959, 275-277, ἀριθ. 4] Woodhead, Hesperia 29, 1960, 85-86, ἀριθ. 165, 384/3 π.Χ.
Ὁ αὐτὸς Οἰνιάδης (II) ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Δουρίδος (παρὰ Διδύμῳ), Jacoby, Fr. Gr. Hist., ἀριθ. 76, ἀπόσπ. 36 (πολιορκία τῆς μακεδονικῆς Μεθώνης ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, 354/3) : διότι συντελοῦντι (Φιλίπῳ) μουσικοὺς ἀγῶνας αὐτῷ μικρὸν ἐπάνω τῆς συμφορᾶς κατὰ δαίμονα συνέβη τὸν «Κύκλωπα» πάντας ἀλλῆσαι, Ἀντιγενίδην μὲν τὸν Φιλοξένου, Χρυσόγονον δὲ τὸν [Στ]ησιχόρου, Τιμόθεον δὲ τὸν Οἰνιάδου. Ὁ Raubitschek, Hesperia 29, 1960, 86 προτείνει τὴν ἐξῆς διόρθωσιν : Οἰνιάδην δὲ τὸν Τιμοθέου (= «Κύκλωπα»), στηρίζει δὲ τὴν διόρθωσιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Τιμόθεος συνέθεσε «Κύκλωπα» (πρβ.

Maas RE² ἐν λ. *Τιμόθεος*, no 9, 1332-1333). Κατόπιν τῆς διορθώσεως τοῦ Raubitschek ὁ *Οἰνιάδης* παραμένει ἀληθής καὶ δὲν μεταβάλλεται εἰς συνθέτην ὡς ἄφηνε νὰ ἐννοηθῇ ὁ πάπυρος τοῦ Διδύμου.

Ἐν ἀνεκδότῳ χορηγικῇ ἐπιγραφῇ τῶν Θαργηλίων ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου 354/3 π.Χ., ἀναφέρεται ἀλλήσας *Οἰνιάδης Προνόμου Θεβαῖτος* ἀναμφισβητήτως δὲ πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ.

- 1503 **Οἰνώνδης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 12, ἀριθ. 164, στίχ. 2, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Πιθανῶς πατὴρ τοῦ ἐπομένου.
- 1504 **Οἰνώνδης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35 Χρονικά, 12, ἀριθ. 164, στίχ. 5, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Πιθανῶς υἱὸς τοῦ προηγουμένου.
- 1505 Ὀλυμ(πι), μετὰ τοῦ Ἐπι(), ἀριθ. 645, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114.
- 1506 Ὀλυμπιάδας Στιλβόνδαο, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 7, 4ος / 3ος αἰ. π.Χ.
- 1507 Ὀλυμπιάς, ἰατρὸς-συγγραφεὺς παρὰ Πλινίῳ, Nat. Hist. XX 226 : XXVIII 246. Πρβ. Παναγιωτάκων, Οἱ Ἑλληνες Ἀσκληπιάδαι 153 (ἐν λ. Ὀλυμπιάδης).
- 1508 Ὀλυμπιό[δωρος] α) Χάραγμα ἐπὶ τεσσάρων θραυσμάτων μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θεβῶν, IG VII 3652 : Wolters ἀριθ. 115. β) [Ὀλυ]μπιόδ[ωρος] ὅμοιον, IG VII 3653 : Wolters ἀριθ. 213, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1509 Ὀλυμπιόδοφος, ἀληθής, διδάσκαλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Ἀριστόξ. παρ' Ἀθην. IV 184 : Corn. Nep., Eram. 2.
- 1510 [Ὀλ]υμπιόδορος Πρα ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 19, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1511 Ὀλυνπίχα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 48, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1512 Ὀλυμπίχα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2610, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.
- 1513 Ὀλύμπιχος, πατὴρ τοῦ Παν---, ἀριθ. 1572, 2ος αἰ. π.Χ.

- 1514 Ὀλύμπιχος, μαθητῆς τοῦ Πινδάρου, Σχόλια εἰς Πίνδαρον, Πυθ. III 137b (ἐκδ. Drachmann). Ὁ Καστριώτης, ΑΕ 1903, 135-137, ἐταύτισε τὸν Ὀλύμπιχον, πρὸς τὸν πατέρα τοῦ αὐλητοῦ Πο(τ)άμωνος, ἀριθ. 1689.
- 1515 [Ὀλ]ύμπιχος Ἀριστί[δ]ου, ἐνίκησε «τὸν ὀπλίτην ἀπὸ τοῦ τροπαίου»¹, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Ἀκραϊφίσις, IG VII 2727, στίχ. 23, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1516 Ὀλύμπιχος Καλ[λ]ίου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] ἱεράν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 14, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- Ὀλυσσειδάς, ἰδὲ ἐν λ. Ὀδυσσειδάς.
- 1517 Ὀμολωεῖς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2611, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1518 Ὀμολωῖχιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἀριστογίτονος, ἀριθ. 232, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1519 Ὀμολώιχος, πατὴρ τοῦ [Ἐπα]φρίωνος, ἀριθ. 641, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1520 Ὀμολώιχος (I), πατὴρ τοῦ Ὀμολωῖχου (II), ἀριθ. 1533, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1521 Ὀμολώιχος, πατὴρ τοῦ Παρθενοκλέους, ἀριθ. 1604, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1522 Ὀμολώιχος, πατὴρ τῆς Πλουτάρχης, ἀριθ. 1650, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1523 Ὀμολώιχος, πατὴρ τοῦ Σωτᾶ, ἀριθ. 1914, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1524 Ὀμολώιχος, πατὴρ τοῦ Σωτηρίχου, ἀριθ. 1929, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1525 --κρῶς Ὀμολωῖχου, πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1526 [Ὀμο]λῶ[ι]χο[ς] ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 6, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1527 Ὀμολῶιχος· ἐπιγραφὴ ἐπὶ χαλκοῦ ἀγαλματίου ταύρου ἀνατεθέντος παιδί Καβίρῳ, Wolters ἀριθ. 34, πιθανῶς 5ος/4ος αἰ. π.Χ.
- 1528 Ὀμολώιχος, ἄρχων (;), ἐν καταλόγῳ νεοσυλλέκτων, IG VII 2438, στίχ. 1, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1529 Ὀμολώιχος Εἰδωνυμίδαο, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 7-8, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1. Διὰ τὸ ἀγώνισμα τοῦτο πρβ. Robert, REA 31, 1929, 15, σημ. 2.

- 1530 Ὁμολώιχος Καπίωνος, νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 1981, στίχ. 11, 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1531 Ὁμολώιχος Καφισίου, νεοσύλλεκτος, IG 2443a, στίχ. 7, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1532 Ὁμολώιχος Μενεκλεΐος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 18, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1533 Ὁμολώιχος (II) Ὁμολωῖχου (I), ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1534 Ὁμολώ[ι]χος Πτωιδῶνος, πρόξενος ἐν Δελφοῖς (F. Delphes III 3, 92 στίχ. 1-2) Bousquet, BCH 83, 1959, 162, σημ. 2. Οἱ Robert, REG 73, 1960, Bull. Épigr., ἀριθ. 180, παρετήρησαν ὅτι ὁ Θηβαῖος οὗτος, ὁ τιμηθεὶς ἐν Δελφοῖς μετὰ τὸ 316 π.Χ., δύναται νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν Ὁμολώιχον Πτωιδῶνος, ὅστις λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς Ἐφέσου, συμφώνως πρὸς ψήφισμα τοῦ τέλους τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Keil, Jahreshefte Wien 16, 1913, 237, 111d.
- 1535 Ὁμολωῖων, πατὴρ τοῦ Ποτι[δ]ᾶ, ἀριθ. 1690, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1536 Ὁμονι-, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2613, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1537 Ὁνασ() Ὁνασι(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 144 (πρβ. Σβορώνου, ΑΔ 2, 1916, 307).
- 1538 Ὁνάσανδρος Πούθωνος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2434, στίχ. 3, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1539 [Ὁ]νασίμα, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα, IG VII 2424 στίχ. 22, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1540 Ὁνασίμιος, πατρωνυμικὸν τοῦ Φίλωνος, ἀριθ. 2106, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1541 Ὁνή[σιμος] (I) πατὴρ τοῦ [Ἀστο]κᾶ, ἀριθ. 315, καὶ τοῦ Ὁνησίμου (II), ἀριθ. 1549, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1542 Ὁνάσιμος, χάραγμα ἐπὶ ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3654 : Wolters ἀριθ. 117, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1543 Ὁνάσιμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 32 (SEG II ἀριθ. 210) 5ος αἰ. π.Χ.

- 1544 Ὀνάσιμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 3, ἀριθ. 39, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1545 Ὀνάσιμος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 64, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι 90.
- 1546 Ὀνάσιμ[ος], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2647, στίχ. 2, 2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1547 Ὀνήσιμο[ς], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 1, 2ος αἰ. μ.Χ. Εἰς τὸν 3ον στίχον τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς φέρεται ἐπίσης ὄνομα Ὀνήσιμος· πιθανῶς οὗτος εἶναι υἱὸς τοῦ ἐν στ. 1 Ὀνησίμου.
- 1548 Ὀνήσιμος, ἰδὲ προηγούμενον λῆμμα.
- 1549 Ὀνήσιμος (II) Ὀνη[σίμου] (I), νεοσύλλεκτος (IG VII 2443b, στίχ. 10) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 21, 1966, Α' Μελέται, 147, ἀριθ. 4 (SEG XXIV ἀριθ. 364) 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἀστο[κᾶς], ἀριθ. 315.
- 1550 Ὀνητορίδας, πατὴρ τοῦ Διεμπόρου, ἀριθ. 500, 431/0 π.Χ.
- 1551 Ὀρθαγόρας, αὐλητῆς, Πλάτων., Πρωτ. 318. Διδάσκαλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου, Ἀριστόξ. παρ' Ἀθην. IV 184.
- 1552 Ὀρσέας, προπονητῆς τοῦ παγκρατιαστοῦ Μελίσσου, ἀριθ. 1309, Πινδ., Ἴσθμ. IV 79-80 (πρβ. Wilamowitz, Pindaros 337), 6ος αἰ. π.Χ.
- 1553 Ὀρσίας Πολ- --, νεοσύλλεκτος, (IG VII 2431 II, στίχ. 12) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1554 [Ὀ]ρφεύς, ἀνέθεσε φιάλην χαλκῆν βάρους 120 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6 I, στίχ. 8, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1555 Ὀρφώνδας, ἐνίκησε διὰ τεθρίππου εἰς τὰ Πύθια (52α Πυθιάς) 378 π.Χ., Πaus. X 7, 7.
- 1556 Ὀφέλημος (sic) (I), πατὴρ τοῦ Ὀφελήμου (sic) (II), ἀριθ. 1557, 178 π.Χ.
- 1557 Ὀφέλημος (II) Ὀφελήμου (I), ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 636, στίχ. 7, 178 π.Χ.
- 1558 Ὀφελίων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2677, πιθανῶς, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.

- 1559 Ὀφέλτης, δημαγωγὸς τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., Πολ. XX 6, 4. Διὰ τὴν πολιτικὴν του ἰδὲ Feyel, Polybe 278, 281 καὶ 304.
- 1560 Ὀφέλτης, πατὴρ τοῦ Ἀθανία, ἀριθ. 49, 130 π.Χ.
- 1561 Ὀψιάδας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 30 ἀριθ. 8 (SEG II ἀριθ. 197) τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

Π

- 1562 Πα--- ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 9, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1563 [Π]αγκλῖνος, χάραγμα ἐπὶ ὀστράκου μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3655 : Wolters ἀριθ. 118, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.
- 1564 Πάγκων, ἐν καταλόγῳ εἰσφορῶν ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 5, 3, στήλη 1, στίχ. 75, 363 π.Χ.
- 1565 Παγῶ[νδας?], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου τοῦ ἐρυθρομόρφου ρυθμοῦ (IG VII 3656 : Wolters ἀριθ. 214) Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 21, 1966, 149, ἀριθ. 10.
Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου σώζεται ΠΑΛΟ, τὸ ὁποῖον συνεπληρώθη ὑφ' ὄλων τῶν ἐκδοτῶν εἰς Πάγω[v]. Τὸ ὄνομα Πάγων μαρτυρεῖται ἅπαξ ἔτι ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν IG VII 2466, στίχ. 4 (Θεσπιαῖς), κατόπιν διορθώσεως τοῦ μοναδικοῦ ἀπογράφου τοῦ Κυριακοῦ τοῦ ἐξ Ἀγκῶνος, ὅπερ παρεῖχε ΠΑΤΩΝ. Προτιμῶ νὰ γράψω Πάτ(ρ)ων, ὄνομα μαρτυρούμενον πολ- λάκις ἐν IG VII (πρβ. SEG XXIV ἀριθ. 366).
Τὸ ὄνομα Παγώνδας μαρτυρεῖται εἰς φιλολογικὰς πηγὰς (αὐτόθι, ἀριθ. 1566, 1567, 1568) καὶ νομίζω ὅτι δυνάμεθα νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρου Πάγω[v].
- 1566 Παγώνδας, πατὴρ τοῦ Πινδάρου (I), ἀριθ. 1642, Ἰδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I), ἀριθ. 1642 (πατὴρ).
- 1567 Παγώνδας: «atque omnia nocturna, ne nos duriores forte videamur, in media Graecia Pagondas Thebanus lege perpetua sustulit, Cicerō, De leg. II 15» (Diagondas, codd. : Pagondas, Meursius).
- 1568 Παγώνδας (I), νικήσας διὰ τεθρίππου κατὰ τὴν 25ην Ὀλυμπιάδα (=680 π.Χ.) Πaus. V 8, 7 : Εὐσεβ., Χρον. I 25 (Πάτων, codd.) (πρβ.

Klee, *Gesch. gymn. Ag.* 21 : Moretti, *Olympionikai* ἀριθ. 33). Θηβαῖοι, ἀνήκοντες πιθανῶς εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, ἔφερον τὸ ὄνομα *Παγώνδας* καὶ *Αἰολάδας*. Ὁ Wilamowitz, *Pindaros* 435, καθώρισε κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκθέσω κατωτέρω, ἀκολουθεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτάς¹. Παρὰ ταῦτα νομίζω ὅτι πρέπει νὰ παρατηρηθοῦν τὰ ἑξῆς : Φαίνεται ὅτι ὁ Wilamowitz θεωρεῖ ἀνήκοντα εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτὴν καὶ τὸν *Πά(γ)ωνα Δαμάρχου*, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν IG VII 2466, στίχ. 4. Πέραν τοῦ ὅτι κατ' ἑμὲ² πρέπει νὰ ἀναγνώσωμεν *Πά(ρ)ων* καὶ ὄχι *Πά(γ)ων* ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Κεραμοπούλλου, *ΑΔ* 14, 1931-32, 39 (πρβ. Feysel, *Contribution* 56) ὅτι ἡ ἐν IG VII 2466 ἐπιγραφή δὲν ἦτο Θηβαϊκὴ ἀλλὰ Θεσπικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ υἱὸς τοῦ *Δαμάρχου* δὲν δύναται νὰ ἀνήκη εἰς αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν.

Στέμμα³

Παγώνδας (I), ἀριθ. 1568

Αἰολάδας, ἀριθ. 63 ~ *Δαμαίνα*, ἀριθ. 435.

Παγώνδας (II), ἀριθ. 1568 ~ *Ἀνδαισιστρότα*, ἀριθ. 118

Ἀγασικλῆς, ἀριθ. 23

Θυγάτηρ ἀνόνημος
Πινδ., ἀπόσπ. 104D, 27
(ἐκδ. Schröder)

Εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν ἀνήκουσι πιθανῶς καὶ οἱ *Αἰολάδας*, ἀριθ. 64 καὶ 65.

Ἡ σπουδαιότης τῆς μεγάλης ταύτης θηβαϊκῆς οἰκογενείας καταφαίνεται ἐκ τοῦ Πινδάρου, ἀπόσπ. 104D, 28 κέ. (ἐκδ. Schröder) : *πάν/δοξον Αἰολάδα σταθμὸν/υἱοῦ τε Παγώνδα (II) /ὕμνήσω*. Εἰς τοὺς στίχους 50 κέ. ὁ Πίνδαρος ὁμιλεῖ περὶ τῶν τιμῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβον μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς παρὰ ξένων πόλεων (Δελφῶν) καὶ περὶ τῶν ἀθλητικῶν τῶν κατορθωμάτων :

*Πιστὰ δ' Ἀγασικλέϊ
μάρτυς ἦλυθον ἐς χορὸν
ἔσλοῖς τε γονεῦσιν*

1. Ὁ Schröder, *Berl. Philol. Woch.* 1904, 1478 καθώρισε ἄλλως τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν προσώπων τοῦ ἀποσπ. 104D, ἀλλὰ αἱ λύσεις τὰς ὁποίας προτείνει δὲν ἱκανοποιοῦν.

2. Ἴδὲ ἐν λ. *Παγώνδας?*, ἀριθ. 1565.

3. Πρβ. Snell, *Pindarus* (Teubner 1953), 249.

ἀμφὶ προξενίαισι· τί-
 μαθεν γὰρ τὸ πάλαι τὰ νῦν τ'
 ἀμφικτυόνεσσιν
 ἴππων τ' ὠκυπόδων πολυ-
 γνώτοις ἐπὶ νίκαις,
 αἷς ἐν αἰόνεσσιν Ὀρχη[στοῦ κλυ]τᾶς
 ταῖς δὲ ναὸν Ἰτωνίας ἀ[μφ] εὐκλε]ᾶ
 χαίτας ἐκόσ-
 μηθεν, ἐν τε Πίσσᾳ περί - -

(Πρβ. Wilamowitz, Pindaros 432 κ.έ.).

- 1569 **Παγώνδας (II) Αιολάδα**, βοιωτάρχης κατὰ τὸ 424/3 π.Χ. Μετὰ τοῦ Ἀριανθίδα Λυσιμάχου (ιδὲ ἐν λ. [Ἀριάν]θιος [Λυσι]μαχίδαο, ἀριθ. 194), ἀρχηγὸς τοῦ βοιωτικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν μάχην τοῦ Δηλίου, Θουκ. IV 91, 1 κέ.: Ἀθην. V 215 F : Διοδ. Σικ. XII 69 (Παντώνδας P : Παντόδας AHLM : Παντοιάδας cett). Περὶ τοῦ Παγώνδα (II) ιδὲ καὶ ἐν λ. Παγώνδας (I), ἀριθ. 1568, ἔνθα καὶ τὸ στέμμα τῆς οικογενείας.
- 1570 Ἰ(ουλία) **Πακωνία**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2678, στίχ. 2-3, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1571 **Παμμένης**, Θηβαῖος πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐπαμεινώνδα, εἷς ἐκ τῶν στενῶν συνεργατῶν του. α) Ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας, ὡς Ὀμηρος ἐν Θήβαις, διέμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν του, Πλουτ., Πελοπ. 26 (περὶ τοῦ θέματος τῆς ὄμηρείας τοῦ Φιλίππου ἐν Θήβαις ιδὲ Aymard, Philippe de Macédoine otage a Thèbes, REA 56, 1954, 15-36). β) Ἐραστὴς Φιλίππου, Σούδα, ἐν λ. Κάρανος κτλ. γ) Δημιουργὸς τοῦ ἱεροῦ λόχου, Πλουτ., Ἐρωτ. 17 : Συμποσ. IB, 6. δ) Ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ δραστηριότης του, Πaus. VIII 27, 2 : Διοδ. Σικ., XVI 34, 2 : Δημοσθ., Κατ' Ἀριστοκρ. 183. Περὶ τούτου ιδὲ ἐν RE² ἐν λ. *Pammenes*, no 1 (Lenschau).
- 1572 **Παν - - - Ὀλυμπίχου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1573 **Παννῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 365, ἀριθ. 13, 4ος αἰ. π.Χ. (:).
- 1574 **Παναρμῶ**, πιθανῶς, σύζυγος τοῦ Ἀντίωνος, ἀριθ. 160, IG VII 2473, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ. (:).
- 1575-7 **Παρα - - -**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβερίον τῶν Θηβῶν, IG VII 3660 : Wolters ἀριθ. 216, 5ος αἰ. π.Χ. (:).

- 1578 **Παραμόνα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2613, ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς (·).
- 1579 **Παραμόνα**, ἀνέθεσεν ὑπὲρ Ἐπινίκου φιάλην βάρους 10 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6 II, στίχ. 18-19, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1580 **Παρ[αμό]να**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2614, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς (·).
- 1581 **[Π]αραμ[όνα Κ]όμων[ος]** ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, Meritt, Hesperia 29, 1960, 73, ἀριθ. 141, (SEG XIX ἀριθ. 282), 1ος αἰ. π.Χ.
- 1582 **Παράμονος**, πατὴρ τοῦ Ἀφροδισίου, ἀριθ. 355, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1583 **Παράμονος (I)**, πατὴρ τοῦ Δημοκλέους (I), ἀριθ. 460.
- 1584 **Παράμον[ος]**, πατὴρ τοῦ Κάλλωνος, ἀριθ. 1093, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1585 **Παράμονος**, πατὴρ τοῦ [Π]αραμ(ό)νου, ἀριθ. 1600, ἀρχαῖ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1586 **Παράμονος**, πατὴρ τοῦ Παραμόνου, ἀριθ. 1601, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1587 - - - - Π]αραμόνου, πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2445 I, στίχ. 6, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1588 - - δωρος Παρα[μό]νου, πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2445 I, στίχ. 1, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1589 **Παράμο[νος]** - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 8, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1590 **Παράμονος**, ἀνέθεσε δύο φιάλια χρυσᾶ εἰς ἄγνωστον θεότητα, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων, IG VII 2424, στίχ. 8, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1591 **Παράμονος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2638, στίχ. 2, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1592 **Παράμονος**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1593 **Παράμονος**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1594 **Παράμονος** - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 II, στίχ. 5, ἀρχαῖ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1595 **Παράμονος Ἀριστοβούλου**, ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 12-13, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1596 **Παράμονος Ἀφροδισίου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 15, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1597 **(Π)α[ράμονος?] (II) Δημοκλέους (I)**, πυρφόρος τῶν Διονυσιακῶν τεχνιτῶν, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, Jamot,

BCH 19, 1895, 338, ἀριθ. 12, στίχ. 11-12. Ὁ Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 41, ἀριθ. 217, ἀναγιγνώσκει οὕτω τὸν 11 στίχον: *ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣ* καὶ συμπληροῖ (Π)α[ραμόνου] τοῦ *Δημοκλέους*. Ἡ διευθέτησις τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς οὕτω δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλῆς καὶ στηρίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ πατρωνύμου τοῦ *Δημοκλέους Παραμόνου*, ἀριθ. 460.
Ἡ ἐπιγραφή κατὰ τὸν Feysel, Contribution 122-123, τίθεται εἰς τοὺς μεταξὺ 110 καὶ 90 π.Χ. χρόνους.

- 1598 **Παράμονος Δημ** - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 6, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1599 **Παράμονος Ἰσιδότου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. (IG VII 2679, στίχ. 1) Preuner, AM 49, 1924, 124-125.
- 1600 [Π]αράμ(ο)νος **Παραμόνου** (*ΑΡΑΜΩΝΟΣ*: ἀπόγραφον τοῦ Lolling), νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 4, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1601 **Παράμονος Παραμόνου**, ἔφηβος, IG VII 2444 11 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1602 **Παράμ**[ονος] **Σατύ**[ρου], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2635, πιθανῶς 2ος ἢ 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1603 **Παράμονος Σωσιγένους**, ἔφηβος, IG VII 2444 II 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1604 **Παρθενοκλῆς Ὁμολοῦ**χου, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 3-4, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1604a **Παρθενοκλῆς Σιμα**[λίωνος;], νεοσύλλεκτος, IG VII, 2443b, στίχ. 1, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1605 [Π]αρθενο[κλ]ῆς **Σιμί**ου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 6, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1606 **Παρμένων Διονυσίου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1607 **Φάρφων** (= *Πάρφων*) α) Ἄνεθεσε τρία χαλκᾶ ἀγαλμάτια ταύρων εἰς τὸν Κάβειρον, IG VII 3584: Schwyzer ἀριθ. 472A, 7: Wolters ἀριθ. 22, Wolters ἀριθ. 23, Wolters ἀριθ. 24. β) Χάραγμα ἐπὶ τριῶν θραυσμάτων σκύφου (IG VII 3679) Wolters ἀριθ. 60 — Χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου, εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβερίον τῶν Θηβῶν, IG VII 3680: Wolters ἀριθ. 229. Πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1608 **Πασι** - -, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2615, 3ος αἰ. π.Χ. (:).

- 1609 **Πασίκλεια**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 32, ἀριθ. 25 (SEG II ἀριθ. 212), τελευταῖον τέταρτον τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1610 **Πασίκλεια**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2571 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 14, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1611 [Πα]σικλείδας Σειπόμ[που], ἔφηβος(;), IG VII 2440, στίχ. 2, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1612 **Πασικλῆς (I) Ἄσκώνδου**, ἀδελφὸς τοῦ φιλοσόφου *Κράτητος*, ἀριθ. 1208.
Ἴδὲ ἐν RE² ἐν λ. *Pasikles*, ἀριθ. 6.
- 1613/4 **Πασικλῆς (II) Κράτητος**, ἀνεπιδὸς τοῦ προηγουμένου, υἱὸς τοῦ φιλοσόφου *Κράτητος*, ἀριθ. 1208. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Κράτης*, ἀριθ. 1208.
Ἴδὲ ἐν RE² ἐν λ. *Pasikles*, ἀριθ. 7.
- 1615 **Πασιχαρίδας Κηφισοδώρου**, καλλιτέχνης μετασχῶν μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, σ. 253A, στίχ. 24, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. Πρβ. Parenti ἀριθ. 393b.
- 1616 **Πάταικος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8880, ἀρχαί 4ου αἰ. π.Χ.
- 1617 **Πατρόκλεια**, σύζυγος τοῦ *Ποτάμωνος*, ἀριθ. 1689, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 1618 **Πατροκλ(εῖος)**, πατρωνυμικὸν τοῦ (Δ)άμωνος, ἀριθ. 496, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1619 **Π(άτ)ρ(ω)ν(;)**, βοιωτάρχης ἐν ψηφίσματι προξενίας (IG VII 2407, στίχ. 15) Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist. Philos. 1930, 142-143, 365/4 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Glotz, Mélanges Jorga 331 κέ. : Carrata-Thomes, Egemonia Beotica 26 : Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.).
Ἡ μορφή τοῦ ὀνόματος τοῦ βοιωτάρχου δὲν εἶναι ἀπηκριβωμένη· τὸ ἀπόγραφον τοῦ Rokocke παρέχει ΠΛΕΡΟΝΟΣ, τὸ ὁποῖον διωρθώθη εἰς Π(άτ)ρ(ω)νος.
- 1620 **Πᾶων** α) Χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3657 : Wolters ἀριθ. 217, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ. β) [Π]ᾶων(;) χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου, εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, (IG VII 3722) Wolters ἀριθ. 131. γ) Πᾶων, ἐπὶ δύο χαλκῶν ἀγαλματίων ταύρων εὑρε-

- θέντων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3580 : Wolters ἀριθ. 31. IG VII 3581 : Schwyzer ἀριθ. 472A, 4 : Wolters ἀριθ. 30.
- 1621 **Πιθόλαος Εὐρυφαόντιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 11, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1622 **Πείθων**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, στήλη 1, στίχ. 2, 5ος αἰ. π.Χ.
Πειλέ-, ἰδὲ καὶ ἐν λ. **Τειλέ-**.
- 1623 **Πειλέμαχος**, πατὴρ τοῦ *Εὐρέα*, ἀριθ. 776, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1624 **Πελεμνάστα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καροῦζος, ΑΔ 10, 1926, Παράρτ. 10, ἀριθ. 4, τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1625 **Πειλεστροτιδάς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8881, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1626 **Πειλ[ε]στροτιδάς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, Meritt, Hesperia 30, 1961, 277, ἀριθ. 129 (SEG XXI ἀριθ. 961), 4ος αἰ. π.Χ.
- 1627 **Πισίας Δαϊκ[ρά]τεος** (ἢ [Δαῖ]κ[ράτ]εως, στίχ. 24), ἐγγυητὴς τοῦ *Μνασιγένους Θεοδώρου*, ἐν ψηφίσματι Θεσπιῶν, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν μίσθωσιν δημοσίων γαιῶν, Collin, BCH 21, 1897, 558 στίχ. 20 καὶ 24 : Schwyzer ἀριθ. 485¹, τελευταῖον τέταρτον τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. (Collin, ἔ.ἀ. 568) ἢ περὶ τὸ 220 π.Χ. (Feyel, ἔ.ἀ. 237).
Ὁ Θηβαῖος οὗτος ἐταυτίσθη ὑπὸ τοῦ Collin, ἔ.ἀ. 568, πρὸς τὸν *Πισίαν Δαϊκράτιον*, καβειριάρχην, IG VII 2420, στίχ. 31-32 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240, π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, ἔ.ἀ. 48-49.
- 1628 **Πεισίστρατος** α) Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φιλορρωμαϊκοῦ κόμματος ἐν Θήβαις, Πολ. XVIII 43, 5 κέ. : Tit. Liv. XXXIII 27, 9. β) Μετὰ τοῦ *Ζευζίππου*, ἀριθ. 812, ὠργάνωσε τὴν δολοφονίαν τοῦ *Βραχύλλου*, ἀριθ. 372, κατὰ τὸ 197/6. Διὰ τὴν δολοφονίαν ταύτην κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη, Tit. Liv. XXXIII 28, 9 κέ. (πρβ. Niese, Gesch. der gr. und maked. Staaten II, 626 κέ.).
- 1629 **Πελλι**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist., Num² 351 : Hill,

1. Διὰ τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ κειμένου τούτου μέχρι τοῦ 1942, ἰδὲ Feyel, Polybe 235, ἀριθ. 6.

Hist. Gr. Coins 71: Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114: Σβορώνος, ΑΔ 2, 1916, 308.

1630 **Πελοπίδας Ἰππόκλου**. Πρόκειται περὶ τοῦ περιπύστου δημοσίου ἀνδρὸς τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

1631 **Πεμπτίδης (I)** α) Ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν ἐπὶ Γάλβα, 69 μ.Χ., Head, Num. Chron. 1881, 271 κέ. Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114 (πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, Χαριστήριον εἰς Ἄ. Κ. Ὀρλάνδον II, 1 καὶ 13). β) Πατὴρ τοῦ *Πεμπτίδου (II)*, ἀριθ. 1632. γ) Ἄναφέρεται παρὰ Πλουτ., Ἐρωτ. 12 κέ. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνήκουσι καὶ ἄλλοι Θηβαῖοι, τούτων δὲ ὥρισα τὰς σχέσεις ὡς ἐξῆς: (Χαριστήριον εἰς Ἄ. Κ. Ὀρλάνδον I, 11)

Ἀριστογείτων, ἀριθ. 227

Πεμπτίδης (I), ἀριθ. 1631

Πυθίς, ἀριθ. 1750

Τ. Φλ. Πεμπτίδης (II), ἀριθ. 1632

Φλ. Ἀθηναῖς, ἀριθ. 42.

1632 **Τίτος Φλάβιος Πεμπτίδης (II)** α) Ἱεράρχης τῶν Καβείρων (Κεραμόπουλλος, Παναθήναια 27, 1913, 60: Wolters ἀριθ. 5a) Σ. Ν. Κουμανούδης, Χαριστήριον εἰς Ἄ. Κ. Ὀρλάνδον II, 7 (SEG XXII ἀριθ. 418). β) Υἱὸς τοῦ *Πεμπτίδου (I)* καὶ σύζυγος τῆς *Πυθίδος Ἀριστογείτονος*, ἀριθ. (IG VII 2490 2491) Preuner, AM 27, 1902, 326-329 (πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδην, ἔ.ἀ. 2 κέ.) [SEG XXII ἀριθ. 413]. γ) Πατὴρ τῆς *Φλ. Ἀθηναίδος*, ἀριθ. 42 (IG VII 2523), Σ. Ν. Κουμανούδης, ἔ.ἀ. 2 κέ. (SEG XXII ἀριθ. 415). δ) Ὁ Wilamowitz, παρὰ Wolters ἀριθ. 5a, ἐταύτισε τὸν αὐτόθι παρεχόμενον *Τίτον Φλάβιον Πεμ(τι)δ(ην)* πρὸς τὸν παρὰ Πλουτ., Ἐρωτ. 12 κέ. Ἡ δραστηριότης τοῦ *Πεμπτίδου (II)* τίθεται εἰς τὰ τέλη τοῦ 1ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 2ου αἰ. μ.Χ.

1633 [Π]εμπτίδης **Χαρ** ---, ἀνέθεσε φιάλην χαλκῆν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, I, στίχ. 4-5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

1634 **Περιγένης**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.

1635 **Περειγένης**, ἐπιγρ. ἐπιτύ,β., IG VII 2616, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

1636 ...**άστῳι Περ[ι]κλέος** [Βοιωτίῳι ἐχ Θη]βῶν (;), πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 98, στίχ. 1-2, 273/2 π.Χ.

- 1637 + **Πέρσης**, ποιητής ἐπιγραμμάτων τῆς Παλατινῆς Ἀνθολογίας: VI 112: VI 272: VI 274: VII 445 (Πέρσου Θηβαίου): VII 487 (Πέρσου Μακεδόνας): VII 501: VII 539: VII 730: IX 334.
 Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναγραφῆς, ὁ Πέρσης ἀναφέρεται ἅπαξ ὡς Θηβαῖος καὶ ἅπαξ ὡς Μακεδών. Ἐπίσης ἐν τῶν ἐπιγραμμάτων του (VI 112) ἔχει ὡς θέμα πράξεις ἐπιφανῶν Θηβαίων πολιτῶν (*Δαίλοχος*, ἀριθ. 401 καὶ *Προμένης*, ἀριθ. 1708) Ὑπετέθη ὅτι ὁ Πέρσης ἦτο μᾶλλον Θηβαῖος παρὰ Μακεδών (Peek, RE², ἐν λ. *Perses*, no 6: Wilamowitz, *Hell. Dichtung in der Zeit des Kallimachos I*, 137). Ὡς παρετήρησεν ὁ Homolle, BCH 22, 1898, 614, σημ. 1, τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πέρσης γράφει ἐπίγραμμα πρὸς τιμὴν Θηβαίων, δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ποιητοῦ. Πρβ. Gow - Page, *The Greek Anthology, Hellenistic Epigrams II*, σ. 446.
 Ἡ δραστηριότης τοῦ Πέρσου τίθεται εἰς τὸ β' ἡμισυ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. (πρβ. Susemihl II, σ. 549 καὶ σημ. 161: Pomptow, *Sylloge*³ ἀριθ. 300, σημ. 3: Peek, ἔ.ἀ.).
- 1638 **Πέτρων**, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ εἰς τὸν Διόνυσον ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 367, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ. (Ἰδὲ καὶ ἐν λ. Ἀρίστανδρος, ἀριθ. 201).
- 1639 **Φίθα** (= *Πίθα*), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934/35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 59, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1639α **Φίθ[α?]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 137, ἀριθ. 17, ἀρχαῖ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1640 **Πίθανον**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2645, στίχ., ἐποχῆς ἐλληνιστικῆς.
Πιθόλαος, ἰδὲ ἐν λ. **Πειθόλαος**.
- 1641 **Φίθων** (= *Πίθων*), χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3682: Schwyzer ἀριθ. 472B, 14: Wolters ἀριθ. 70, πιθανῶς, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1642 **Πίνδαρος (I)**
 Αἱ πηγαὶ σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ποιητοῦ δὲν εἶναι σαφεῖς οὔτε ἀπηκριβωμένα: διὰ τοῦτο δὲν θὰ σχηματίσω τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ θὰ παραθέσω τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ὡς ἀναφέρονται ὑπὸ τῆς παραδόσεως.
 Πατήρ
 I) *Δαῖφαντος (I)*, ἀριθ. 409, Βίος Πινδ., Σχολ. Drachmann I, σ. 1: *υἱὸς δὲ Δαῖφάντου, κατὰ ἐνίου Παγώνδα. Ἔνιοι δὲ Σκοπελίνου αὐτὸν*

γενεαλογοῦσι, τινὲς δὲ τὸν Σκοπελῖνον πατρῶν αὐτοῦ γενέσθαι καὶ αὐλη-
τὴν ὄντα τὴν τέχνην διδάξαι. — Πινδ. γένος, ἔ.ἀ. σ. 4: ἡ δὲ Μυρτὸν
ἐγαμήθη Σκοπελῖνω τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδα-
ρον κτλ. — Πινδ. γένος δι' ἐπῶν, ἔ.ἀ. σ. 8, στίχ. 2. — Σούδα, ἐν λ.
Πίνδαρος (1917): Σκοπελῖνου υἱὸς κατὰ τινὰς δὲ Δαΐφάντου, ὃ καὶ μᾶλ-
λον ἀληθὲς· ὁ γὰρ Σκοπελῖνου ἐστὶν ἀφανέστερος.

II) Σκοπελῖνος, ἰδὲ ἀνωτέρω.

III) Παγώνδας, ἰδὲ ἀνωτέρω. Κατὰ τὸν Wilamowitz, Pindaros 59, ἡ
μνεΐα τοῦ Παγώνδα ὡς πατὴρ τοῦ Πινδάρου ὀφείλεται εἰς σύγχυσιν
πρὸς τὸν Παγώνταν, ἀριθ. 1568.

Μήτηρ

I) Κλειδίκη (Κληδίκη ἢ Κλεοδίκη) Δαΐφάντου (I) γυνή, Βίος Πινδ.,
Σχολ. Drachmann I, 1 καὶ 3. — Πινδ. γένος δι' ἐπῶν, αὐτόθι σ. 8,
στίχ. 2.

II) Μυρτὸν Παγώνδα ἢ Σκοπελῖνου γυνή, Πινδ. γένος, ἔ.ἀ.

Ἄδελφοί

Ἐροτίων, Σούδα ἐν λ. Πίνδαρος (1617).

Γυνή

I) Μεγάκλεια Λυσιθέου καὶ Καλλίνης θυγάτηρ, Πινδάρου (I) γυνή, Βίος
Πινδ. Σχολ. Drachmann I 3.

II) Τιμοξείνη, Πινδ. γένος δι' ἐπῶν, Σχολ. Drachmann I, 9, στίχ. 24.

Τέκνα

I) Δαΐφαντος (II) Πινδάρου (I) καὶ Μεγακλείας υἱός, Βίος Πινδ., Σχολ.
Drachmann I, 3. — Σούδα, ἐν λ. Πίνδαρος (1617). Εἰς τὰ χειρόγραφα
τῆς Σούδας ὁ υἱὸς τοῦ Πινδάρου ἀναφέρεται ὡς Διόφαντος, ἡ γραφὴ
ὅμως αὕτη δὲν ἔχει γίνεαι δεκτὴ καὶ διορθοῦται εἰς Δαΐφαντος.

Ἐξάδελφοι(;)

Πίνδαρος (II;) Σκοπελῖνου, Σούδα ἐν λ. Πίνδαρος (1617).

Σχετικῶς πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Πινδάρου ἰδὲ Wilamowitz, Pin-
daros 57 κέ. καὶ Schwenn, RE² ἐν λ. Pindaros (1950) 1609-1610.

1643 Πίνδαρος (II;), ἰδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I), ἐξάδελφοι(;).

Πισίας, ἰδὲ ἐν λ. Πεισίας.

1644 Πλανγών, σύζυγος τοῦ Αἰσώπου Ἡπειρώτου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθή-
ναις, IG II² 8855a, στίχ. 2, μετὰ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

1645 Πλάτων, ἵππαρχος ὀλίγον πρὸ τοῦ 381 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 5.

- 1646 Πλάτων Ἀριστοκράτ[ους], ἀγωνοθέτης εἰς τὰ Βασιλεια τὰ ἐν Λεβα-
δεῖα μεταξὺ 80 καὶ 51 π.Χ. (Vollgraff, BCH 25, 1901, 369C στίχ. 29
κέ.) Holleaux, BCH 30, 1906, 471 κέ. (πρβ. Feyer, Contribution 47
κέ.). Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Holleaux, ἔ.ἀ. 481 καὶ Moretti, Iscr.
Agon. Gr. 106.
- 1647 Πλάτων Λάχητος, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν]
ἱερὰν γῆν IG VII 2446 II, στίχ. 10, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρο-
νολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1648 Πλευ- - -, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων (IG VII 2425a, στίχ. 7) Wolters
ἀριθ. 3, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 1649 Π[λ]ουτάρχη, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2618, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (:).
- 1650 Πλουτάρχη, θυγάτηρ τοῦ Ὁμολῶχου, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις,
IG II² 8882, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1651 [Πλο]υτίνας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ.
60, καὶ σ. 106, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- Πῶθ (), ἰδὲ ἐν λ. Πυθ.
Πῶθί (), ἰδὲ ἐν λ. Πυθί.
- 1652 Ποί[μνιχ]ος, πατὴρ τοῦ [Θε]μιστοκλέους, ἀριθ. 873, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1653 Ποίμνιχος, πατὴρ τοῦ Μάρωνος, ἀριθ. 1287, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1654 Πολ- - -, πατρωνυμικὸν τοῦ Ὀρσία, ἀριθ. 1553, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1655 Πολ- - - - - -, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III³, 82, στίχ. 1, 172/1
π.Χ.
- 1656 Πολ- - - Δήμω[νος], ἱεράρχης θεότητός τινος ἐν Θήβαις, IG VII
2423, στίχ. 2, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1657 Πολεμμό, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 62,
225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 1658 Πολεμμό, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, IG VII 2653 στίχ. 3, 1ος αἰ.
π.Χ./1ος αἰ. μ.Χ.
- 1659 [Πο]λεμο[κ]λεῖς (Α)ἰχμώνδα, ἀνέθεσε τὸ ἄγαλμα τοῦ πατρός του, ἔρ-
γον τοῦ γλύπτου Δαιτώνδα, τοῖς θεοῖς (IG VII 2472, στίχ. 1) Ad. Wil-

- helm, Bull. Intern. Acad. Pol. Classe Philol., Hist. Philos. 1930, 141 :
Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 25, τέλη 4ου ἢ ἀρχαί 3ου αἰ. π.Χ.
- 1660 [Πο]λέμων Κέφωνος, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ
τήν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 15, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν
χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1661 Πολῆς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρο-
νικά, 4, ἀριθ. 53, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1662 [Π]ολτίας - - - -, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, 335, στίχ. 1,
περὶ τὸ 215 π.Χ.
Τὸ ὄνομα Πολτίας φαίνεται περιέργον· εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθῇ
εἰς Πολ(ί)τας, ὄνομα μαρτυρούμενον πολλάκις (πρβ. Fick-Bechtel,
Griech. Person.² ἐν λ.).
- 1663 Πολυ (), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊ-
κῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, Hist. Num.² 351 :
Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114.
- 1664 Πολυγνώτα Σωκράτους, χοροψάλτρια, τιμηθεῖσα ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ
86 π.Χ. L. Robert, BCH 53, 1929, 34 κέ. : F. Delphes III 3, 249, στίχ.
4 κέ.
- 1665 Πολύδωρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ.
58, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 1666 Πολύδωρος - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 11, 4ος/3ος
αἰ. π.Χ.
- 1666α Πολύζηλος, διδάσκαλος χοροῦ, ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ τῶν ἐν Ἀθή-
ναις Θαργηλίων τοῦ ἔτους 363/2 π.Χ., Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25,
1970, Α' Μελέται, 144, ἀριθ. 1, στίχ. 5.
- 1667 Πολύκλεια, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35,
Χρονικά, 12, ἀριθ. 164 στίχ. 6, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς (:).
- 1668 Πολυκ[λ]εῖδα[ς], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones
ἀριθ. 3, πιθανῶς 300-275 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι σ. 90.
- 1669 - - - - Π]ολυκλεῖος, πατρωνυμικὸν ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG
VII 2427, στίχ. 2, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1670 Πολύκλετο[ς], ἀνέθεσεν οἰνοχόην χαλκῆν εἰς τὸν Ἴσμήνιον Ἀπόλ-

- λωνα, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 35 (πρβ. Schwyzer ἀριθ. 464) πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1671 **Πολυκράτης**, γνωστὸς διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, Πλάτ., Μένων, 26a : Σούδα, ἐν λ. πάντα λίθον κινεῖν : Ἀποστολ. XIII 9 (= Pargoem. Gr., ἐκδ. Leutsch).
- 1672 [Π]ολύκριτος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 1, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1673 **Πολύμειλ[ος]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2617, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1674 **Πολύμναστος**, πατὴρ τοῦ *Μνασιθίου*, ἀριθ. 1358, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1675 **Πόλυμνις**, πατὴρ τοῦ Ἐπαμεινώνδα, ἀριθ. 634, καὶ τοῦ Καφεισία, ἀριθ. 1119.
- 1676 **Πολύνικος**, γλύπτης, συνεργάτης τοῦ *Στρότωνος*, ἀριθ. 1859. Ἡ ὑπογραφή του φέρεται ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἐν Ὀπούντι, IG IX I, 280, στίχ. 4, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1677 **Πολύξενος**, πατὴρ τοῦ *Κλέωνος*, ἀριθ. 1183, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μίκκος*, ἀριθ. 1341.
- 1678 **Πολυσάων**, πατὴρ τοῦ *Αὐτοβόλου*, ἀριθ. 344, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1679 **Πολυσστράτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2572 : Schwyzer ἀριθ. 468Α, 15, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1680 **Πολύστροτος**, πατὴρ τοῦ *Θιοτίμου*, ἀριθ. 927, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1681 **Πολυτιμίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 28, ἀριθ. 3 (SEG II ἀριθ. 193) τελευταῖον τέταρτον τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
- 1682 **Πολυχάρεις Ἀριστογιτόνιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 9, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1683 **Πολύχαρμος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 246, σημ. 1, 5ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1684 **Πομπίδ[ας]**, ἵππαρχος τῆς βοιωτικῆς ὄμοσπονδίας, IG VII 2461, στίχ. 1, 175-146 π.Χ.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Roesch, *Thespies* 177 κέ.

Ὁ πρῶτος ἐκδότης τῆς ἐπιγραφῆς, Wilamowitz, Hermes 8, 1874, 431 κέ. ἐδέχθη ὅτι ὁ *Πομπίδας* ὑπῆρξεν ἵππαρχος τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας, ἐν ᾧ ὁ Dittenberger θεωρεῖ αὐτὸν ἵππαρχον τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων. Πρὸς τὴν ἄποψιν τοῦ Dittenberger συνετάγησαν πάντες οἱ μετ' αὐτὸν (πρβ. Roesch, Thespies 177 κέ.).

Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα *Πομπίδας* εἶναι ἐξόχως σπάνιον, πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτίσωμεν¹ τοῦτον πρὸς τὸν *Πομπίδαν*, ἀριθ. 1685.

1685 **Πομπίδας**, ἀρχηγὸς τοῦ φιλορρωμαϊκοῦ κόμματος, Πολυβ. XXVII 2, 1 κέ., 172/1 π.Χ. (Πρβ. Collin, Rome et la Grèce 394 : Bengtson, RE² ἐν λ. *Pompidas*. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐνταῦθα, ἀριθ. 1684).

1686 **Πομπώνιος**, πατὴρ τοῦ *Βειταλίου*, ἀριθ. 366, 2ος αἰ. μ.Χ.

1687 **Πόπ[λιος]** ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 12, 2ος αἰ. μ.Χ.

1688 **[Πο]τάμμης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8884, 4ος αἰ. π.Χ.

1689 **Ποτάμων Ὀλυμπίχου**, ἀθλητῆς ἐν ἐπιτυμβ. ἐπιγράμματι ἐξ Ἀθηνῶν, IG II² 8883, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Ὀλύμπιχος*, ἀριθ. 1514 καὶ *Πατρόκλεια*, ἀριθ. 1617.

1690 **Ποτι[δ]ᾶς Ὀμολωῖωνος**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 15, 2ου αἰ. μ.Χ.

1691 **ΠΟΥ** ---, ἐν ἀμφικτυονικῷ καταλόγῳ, τοῦ 1ου ἢ τοῦ 2ου αἰ. μ.Χ., F. Delphes III 1, 498, στίχ. 6 : Bousquet, BCH 78, 1954, 427-428 (SEG XIV ἀριθ. 410).

Πουθ ---, ἰδὲ ἐν λ. **Πυθ** ---.

1692 **Πρα** ---, πατὴρ τοῦ *Ὀλυμπιοδώρου*, ἀριθ. 1510, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.

1693 **Πραξιτέλης Ἀριστοκλίδας**, ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν εἰς τὰς Χάριτας ἐν Ὀρχομενῷ IG VII 3207 : Schwyzer ἀριθ. 448, πιθανῶς 240-237 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.

1694 **Πραξιτέλεις Εὐμείλω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 11, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

1695 **Πραξίων**, πατὴρ τῆς *Κ(λ)ειτοῦς*, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1. Διὰ τὴν ταύτισιν ταύτην ἰδὲ καὶ Roesch, Thespies 177, σημ. 1.

- 1696 ---- **Πραξίωνος**, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2435 II, στίχ. 1, 3ος / 2ος αἰ. π.Χ.
- 1697 **Πραξίων Εὐδῆμου**, *ἄνδρας ἱπ[πιον]*, νικήσας εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 420, στίχ. 60, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1698 **Πραξίων Στρατονίκου**, ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1699 **Πρατόχαρις**, χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3661 : Wolters ἀριθ. 155, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1700 **Προ** ---, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3664 : Wolters ἀριθ. 119, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1701 **Προθύτης**, μετὰ τοῦ *Φοίνικος*, ἀριθ. 2114, ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιμακεδονικοῦ κόμματος ἐν Θήβαις κατὰ τὸ 335 π.Χ., Πλουτ., Ἀλεξ. II.
- 1702 **Προκλεί[δ]α[ς] Ἀμνίχιος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2463 II, στίχ. 9) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1703 [Πρ]οκλείδας -- ὕλου, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 7, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1704 **Προκλῆς Μελιδόρου**, ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς α) κατὰ τὸ 346 π.Χ., F. Delphes III 5, 19, στίχ. 75 β) κατὰ τὸ 330 π.Χ. (Sylloge³ 237, στίχ. 47) F. Delphes III 5, 91, στίχ. 43.
- 1705 **Πρόκων**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3663 : Wolters ἀριθ. 156, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1706 **Προμαθ** --, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3662 : Wolters ἀριθ. 221, θανῶς 5ος αἰ. π.Χ. Οἱ ἐκδῶται τῆς ἐπιγραφῆς προέτειναν τὴν συμπλήρωσιν *Προμαθ[ίων]*. Ἡ συμπλήρωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀσφαλῆς, διότι καὶ ἄλλα ὀνόματα δύνανται νὰ τεθοῦν, ὡς *Προμαθίδας* (IG VII 1944), κ.ἄ.
- 1707 **Προμένης (I) Λ[εοντιάδ]α (II)**. Ἡ πόλις τῶν Δελφῶν ἀνανεοῖ τὴν προξενίαν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ἰππόλ[αον], ἀριθ. 986 καὶ

[Λεο]ντιάδαν (III), ἀριθ. 1237, F. Delphes III 1, 356 στίχ. 3-4, περὶ τὸ 328/7 π.Χ. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. *Εὐρύμαχος*, ἀριθ. 779.

- 1708 **Προμένης (II) Λεοντιάδου (III)**, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ *Δαιλόχου*, ἀριθ. 401, ἀνέθεσε τὰς κεφαλὰς τριῶν ἐλάφων, ἃς ἐθήρευσαν εἰς τὸ Μαίναλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος (ἐν Δελφοῖς;) Ἀνθολ. Παλ. VI 122, πρβ. Gow - Page, *The Greek Anthology, Hellenistic Epigrams* II, 446. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Εὐρύμαχος*, ἀριθ. 779.
- 1709 **Πρόνομος (I) Οἰνιάδου (I)**, ἐπιφανῆς Θηβαῖος, ἀθλητῆς, Πaus. IV 27, 7 : IX 12, 5 κέ. : Ἀθην. XIV 631 : Ἀνθολ. Πλαν. 28. α) Διδάσκαλος τοῦ Ἀλκιβιάδου, Ἀθην. V 184D. β) Σκώπτεται ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους διὰ τὸ μακρὸν γένειον, Ἐκκλ. 102-103 καὶ Σχολ. (Πρβ. Σούδαν ἐν λ. Ἀργύριος καὶ Πρόνομος : Ἀρσ. I 38 : Ἀποστολ. I 19). γ) Οἱ Θηβαῖοι ἰδρύουσιν ἀνδριάντα αὐτοῦ ἐν Θήβαις, Πaus. IX 12, 5. Ἐνταῦθα, IX 12, 5-6, γίνεται λόγος περὶ τῆς τέχνης τοῦ *Προνόμου*. δ) Διὰ τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ *Προνόμου* ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων ἰδὲ Geisau, RE² ἐν λ. *Pronomos* καὶ Bieber, JdI 32, 1917, 49 καὶ σημ. 1. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Οἰνιάδης (I)*, ἀριθ. 1501.
- 1710 **Πρόνομος (II) Διογείτωνος** α) Διδάσκαλος, ἐν χορηγητικῇ ἐπιγραφῇ Ἀθηνῶν, IG II² 3083, στίχ. 5, 271/0 π.Χ. β) Διδάσκαλος, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Δελφοῖς ἐπὶ ἄρχοντος Ἐμμενίδα, SGDI 2564, στίχ. 83, 225/4 π.Χ. (;). Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, Chron. Delph., G. 23. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐν λ. *Οἰνιάδης (I)*, ἀριθ. 1501.
- 1711 **Προκσένα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. εὐρ. Μουσ. Θηβῶν 7, στίχ. 1, 5ος αἰ. π.Χ. (ἀνέκδοτος).
- 1712 ...**μόκριτος** [Π]ρο[ξ]ε[ν]ίδου, πατὴρ Θηβαίου [ἐπ]ιληγομένου γεω[ρ]γεῖν τῆ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 4, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 1713 Π[ρ]οξενίς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις (Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 20, 1965, Β' 1 Χρονικά, 243 [Πρ]όξεν[ος] : SEG XXV ἀριθ. 525 Π[ρ]οξένιο[ς]?). Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 138, ἀριθ. 1, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1714 **Πρόξενος ὁ Βοιωτός**, ἐκ Θηβῶν 431-401 π.Χ. Ἴδὲ Hans Grundel RE² ἐν λ. *Proxenos*, ἀριθ. 3.

- 1715 **Πρόξενος Ἀλκίνιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 10-11, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1716 **Πούφιος Προποντίδης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2671, στίχ. 5-6, πιθανῶς 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1717 **Προσδοκᾶς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2554, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1718 **Προσδοκίμη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2619, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1719 **Πρόταρχος Ἀντιμένους**, τραγῳδίας καινῆς ποιητῆς, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 420, στίχ. 30, α' ἥμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1720 **Προτομάχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 36, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 1721 **Προτομάχη**, θυγάτηρ τοῦ *Πινδάρου (I)*, ἀριθ. 1642. Ἴδὲ ἐν λ. *Πίνδαρος (I)*, ἀριθ. 1642 (τέκνα).
- 1722 **Πτολεμαῖος**, πατήρ τοῦ *Λουκίνου*, ἀριθ. 1251, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1723 **Πτοι**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ Θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 361 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114 : Σβορώνος, ΑΔ 2, 1916, 309. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 1724 **Πτοιόδωρος** (= *Πτωιδώρος*¹), ἐξόριστος Θηβαῖος, συνεργάζεται μετὰ τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶν Δημοσθένους καὶ Ἴπποκράτους διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν Σιφῶν καὶ τῆς Χαιρωνείας εἰς τὴν Ἀττικὴν συμμαχίαν, Θουκ. IV 76, 2, 424/3 π.Χ.
- 1725 **Πτωῖλλιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Ἀριστία*, ἀριθ. 213, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1726 **Πτωῖλλιο[ς]**, πατρωνυμικὸν τοῦ *[Fa]στία*, ἀριθ. 313, περὶ τὸ 350 π.Χ.
- 1727 **Πτωῖλλε**, α) ἀνέθεσε χαλκοὺν ἀγαλμάτιον εἰς τὸν Κάβειρον, IG VII, 3582 : Schwyzer ἀριθ. 472A, 5 : Wolters ἀριθ. 21. β) [Π]τωῖλλ[ε], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς κανθάρου, (IG VII 4086) Wolters ἀριθ. 222. Πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.

1. Διὰ τὸν τύπον *Πτωιδώρος*, πρβ. Wilamowitz, Pindaros 369, σημ. 2 καὶ 519-520.

- 1728 **Πτοῖλλε** Ἐπισ ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 12, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1729 **Πτωῖλλει Ξενώνιος**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2463 I, στίχ. 3) Κεραμόπουλλος, AM 35, 1908, 211 κέ. περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1730 **Πτωῖων**, πατὴρ τοῦ *Δαμασία*, ἀριθ. 413, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1731 **Πτωῖων**, πατὴρ τοῦ Ὀμολω[ίχ]ου, ἀριθ. 1534, τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 1732 **Πτωῖων**, μετὰ τοῦ *Μάστου*, ἀριθ. 1288, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον εἰς τὸν Ἰσμήνιον Ἀπόλλωνα, IG VII 2455: Schwyzer ἀριθ. 464, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1733 **Πῶθ**. (= *Πουθ*. = *Πυθ*.), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης) ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Hill, Hist. Gr. Coins 70: Münsterberg, Num. Zeitschr, 44, 1911, 114. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Πυθ*., ἀριθ. 1734, *Πῶθι*., ἀριθ. 1745, καὶ *Πυθι*. ἀριθ. 1746. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. (Θ)ίων, ἀριθ. 940.
- 1734 **Πυθ**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 44. Πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τοὺς *Πῶθ*., ἀριθ. 1733, *Πῶθι*., ἀριθ. 1745, καὶ *Πυθι*., ἀριθ. 1746. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. (Θ)ίων, ἀριθ. 940.
- 1735 **Πουθάγγελος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. εὐρ. Μουσ. Θηβῶν 5 (non vidi), πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1736 **Πυθά(γ)ελος** (ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΠΥΘΑ-ΠΕΛΟΣ*), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 68, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν, πρβ. αὐτόθι σ. 90.
- 1737 **Πυθάγγελος Φυλείδου**. Μετὰ τοῦ *Διεμπόρου Ὀνητορίδου*, ἀριθ. 500, ἐπὶ κεφαλῆς 300 Θηβαίων στρατιωτῶν μετέχει τῶν ἐναντίον τῶν Πλαταιῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἐναποθνήσκει, 431/0 π.Χ., Θουκ. II 2 κέ.
- 1738 **Πυθέας**, πατὴρ τοῦ *Κλέωνος*, ἀριθ. 1184, πιθανῶς 5ος ἢ 4ος αἰ. π.Χ.
- 1739 **Πυθέας**, πατὴρ τῆς *Λαῖδος*, ἀριθ. 1223, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1740 **Πυθέας**, πατὴρ τῆς *Σαώσιδος*, ἀριθ. 1807, ἀρχαὶ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

- 1741 **Πουθέα**[ς ---, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2463 I, στίχ. 12) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49.
- 1742 **Πυθέας Α** ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2433, στίχ. 1, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 1743 **Πυθέας Εὔδαινέτου**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 8, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.
- 1744 **Πυθέας Κλεομνάστου**, α) κακῶς δὲ βεβιωκῶς καὶ δοκῶν ἐαυτῷ παρακεχρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν πολιτείαν θρασὺς καὶ πλεονέκτης καὶ δι' Εὐμένους (II) καὶ Φιλεταίρου σωματοποιημένος διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, Πολ. XXXVIII 14, 1-2 β) «βιοιτάρχης»¹ κατὰ τὸ 147/6 π.Χ. Πaus. VII 14, 6. Κατὰ πρότασιν τοῦ οἱ Θηβαῖοι συμπράττουσι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐναντίον τῶν Ρωμαίων, Πaus. VII 14, 6: Πολ. XXXVIII 14 κέ. (Πρβ. Niese, ἔ.ἀ. III 345 καὶ 348). Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Θηβῶν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μετέλλου καταφεύγει εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του, Πολ. XXXVIII 16, 10. Διὰ τὴν πολιτικὴν του δραστηριότητα συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ καταδικάζεται εἰς θάνατον, Πaus. VII 15, 10 (Πρβ. Collin, Rome et la Grèce 627). γ) Ἀδελφός του ὁ Ἀκαστίδας Κλεομνάστου, ἀριθ. 75.
- 1745 **Πῶθι**. (= Πουθι. = Πυθι.), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης) ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Σβορώνος, AD 2, 1916, 308. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τοὺς Πῶθ., ἀριθ. 1733, Πυθ., ἀριθ. 1734, καὶ Πυθι., ἀριθ. 1745. Ἰδὲ ὡσαύτως καὶ ἐν λ. (Θ)ίων, ἀριθ. 940.
- 1746 **Πυθι**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ., Σβορώνος, AD 2, 1916, 309. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τοὺς Πῶθ., ἀριθ. 1733, Πυθ., ἀριθ. 1734, Πῶθι., ἀριθ. 1745. Ἰδὲ ὡσαύτως καὶ ἐν λ. (Θ)ίων, ἀριθ. 940. Διάφορον γνῶμην διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 1747 **Πουθιῆος**, πατρωνυμικὸν τοῦ [Δαμα]τρίου, ἀριθ. 450, περὶ τὸ 240 π.Χ.

1. Διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ τίτλου τούτου ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Πausανίου, πρβ. Niese, Gesch. der gr. und maked. Staaten, VII, 314, σημ. 5 καὶ III, 345, σημ. 3.

- 1748 **Πουθίης**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Πουθίωνος*, ἀριθ. 1752, περὶ τὸ 240 π.Χ.
- 1749 ---ς **Πουθίης**, ἰδὲ ἐν λ. *Κορφεΐδας*, ἀριθ. 1199.
- 1750 **Πυθίς**, θυγάτηρ τοῦ Ἀριστογείτονος, ἀριθ. 227, σύζυγος τοῦ *Τ. Φλ. Πεμπτίδου (II)*, τιμηθεῖσα ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων (IG VII 2490 2491) Preuner, AM 27, 1902, 326-329 (πρβ. Σ. Ν. Κουμανούδη, Χαριστήριον εἰς Ἀ. Κ. Ὀρλάνδον II, 2 κέ. [SEG XXII ἀριθ. 413]), 1ος/2ος αἰ. μ.Χ. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ἐν λ. *Πεμπτίδης (I)*, ἀριθ. 1631.
- 1751 ---- Πυθίωνος, (IG VII 2438, στίχ. 20) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 140, ἀριθ. 5, στίχ. 20, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1752 **Πουθίων Πουθίης**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων¹ εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, (IG VII 2420, στίχ. 35 : Schwyzer ἀριθ. 474) Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1753 **Πουθογίτα**, σύζυγος τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀριθ. 257, καὶ σύζυγος τοῦ Θοινέα, ἀριθ. 947, IG VII 2471, στίχ. 1 : Schwyzer ἀριθ. 471, πρὸ τοῦ 250 π.Χ. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. Ἀριστοτέλεις, ἀριθ. 257.
- 1754 **Πουθοδόρα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934/35, Χρονικά, 10, ἀριθ. 131, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1755 **Πουθοδόρα**, ἀνέθεσεν εἰκόνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς *Εὐτάγους Κορδώνδαο*, ἀριθ. 782, εἰς τοὺς θεοὺς ἐν Θήβαις, Bizard, BCH 28, 1904, 431-432, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1756 **Πυθόδωρος**, γλύπτῆς τῆς ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς, κατεσκεύασεν ἄγαλμα τῆς Ἥρας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἰδρυθῆ ἐντὸς τοῦ ἐν Κορωνεῖα ἱεροῦ της, Πaus. IX 34, 3.
- 1757 **Πουθόδωρος . . . Ο . . . ΙΟΣ**, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463, 1, στίχ. 4) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel Polybe 48-49.
- 1758 **Πουθόδωρος Σπενδώνιος**, νεοσύλλεκτος (IG VII 2431 1, στίχ. 5) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

1. *Νικόδαμος τρεπεδδίτας τὰν παρκαταθείκαν ἂν ἔλαβεν παρ Πουθίωνος Πουθίῳ, ὃ ἔπραξε Δάμων, δραχμὰς ἑκατὶ πέτταρας πέντ' ὄβ(ολ)ῶς ἐννία χαλκίως, ἐν οὗτο χροῦσιος ἐγκονιστὰς ὀκτὰ χροῦσιος κῆ τριώβολον Ἀττικόν* (πρβ. Wilhelm, παρὰ Wolters 24).

- 1759 ---- **Πουθοκλείος**, πατήρ νεοσυλλέκτου ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 17, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 1760 **Πυθόνικος**, πατήρ τοῦ Θρασυδαίου, ἀριθ. 951. Πυθιονίκης, Πινδ., Πυθ. XI 43 κέ. καὶ Σχολ. Ἡ νίκη τοῦ *Πυθονίκου* δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀρισθῆ. Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς του ἐνίκησε κατὰ τὸ 474 π.Χ. εἰς τὸ στάδιον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παίδων πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν χρονολογίαν αὐτὴν ὡς *terminus ante quem*¹. Ὁ Πίνδαρος, αὐτόθι 46-48, ἀναφέρει ὅτι συγγενὴς τοῦ *Πυθονίκου*, ἐνίκησεν ἐν Ὀλυμπία² εἰς τὸ τέθριππον. Ὁ Klee, *Gesch. gymn. Agone* 77, ἀριθ. 8, καὶ ὁ Moretti, ἔ.ἀ. ἀριθ. 136, θεωροῦσι τοῦτον πάππον τοῦ *Θρασυδαίου*. Κατὰ τὸν Klee ὁ *Πυθόνικος* ἐγεννήθη μετὰ πυθικὴν τινα νίκην τοῦ πατρὸς του. Δυστυχῶς τὰ Σχόλια XI 14 καὶ 46-48 εἶναι πάρα πολὺ συγκεχυμένα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Διὰ τὸν *Πυθόνικον* πρβ. Wilamowitz, *Pindaros* 259 καὶ 260.
- 1761 **Πούθων**, πατήρ τοῦ Ὀνασάνδρου, ἀριθ. 1538, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1762 [Πού?]θων **Διο...ιος**, ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς Μούσας ἐν Θεσπιαῖς, IG VII 1795, στίχ. 3, πιθανῶς 245-240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, *Polybe* 48.
- 1763 [Π]ύθων **Ξένωνος**: ἰδὲ ἐν λ. *Φιλοκράταις Ξένωνος*, ἀριθ. 2066.
- 1764 **Πύργων**, χάραγμα ἐπὶ δύο θραυσμάτων μελαμβαφοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3665: Wolters ἀριθ. 157, 5ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1765 **Πυρίας**, ἀνέθεσε χαλκοῦν κωδωνίσκον εἰς τὸν Κάβειρον καὶ τὸν παῖδα, GIBM IV 2, ἀριθ. 959: Wolters ἀριθ. 49, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1766 [Πυ]ρραλιώνιος, πατρωνυμικὸν τοῦ *Λυσίππου*, ἀριθ. 1277, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου ἰδὲ ἐν λ. *Λύσιππος*, ἀριθ. 1277.
- 1767 **Πυρρι**(), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 378-338 π.Χ. Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 114.
- 1768 **Πυρρίδας Ἀθανιῆος**, καβειριάρχης, IG VII 2428 I, στίχ. 2: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

1. Πρβ. Klee, *Gesch. gymn. Agone*, 78, ἀριθ. 23: ca. 490?

2. Ὁ Moretti, *Olympionikai* ἀριθ. 136, θέτει τὴν νίκην ταύτην εἰς τὴν 65ην Ὀλυμπιάδα, 520 π.Χ. ὄχι ἄνευ ἐπιφυλάξεων.

- 1769 **Πυρρίπα**: *Ξένων κή Πυρρίπα Καβίρου κή Παιδί*, επιγραφή ἐπὶ τροχίσκου, GIBM IV 2, ἀριθ. 958 : Wolters ἀριθ. 46, τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1770 **Πυρρίχη**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8885, μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 1771 **Πύρριχος Κλιμείλω**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 9, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
Ἄδελφός αὐτοῦ ὁ *Θεογείτων*, ἀριθ. 883.
- 1772 **Πύρρος**, ἄρχων Θηβαίων (;), IG VII 2526, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 1773 [Πύ]ρρος (;), γλύπτῃς, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ Δελφῶν, Marcadé, Sign. 1, ἀριθ. 90, περὶ τὸ 150 π.Χ.
Τὸ ὄνομα δὲν ἀναγινώσκειται ἀσφαλῶς· ὁ Pomtow, Klio 15, 1918, 54 κέ. ἀνέγνω [Κρ]άτερος, ὁ δὲ Daux, παρὰ Marcadé, ἔ.ἀ. *A..ΡΟΣ*.
- 1774 **Πύρρος Μναστιχίδαο**, ἀξιωματοῦχος τῆς λατρείας τοῦ Καβείρου (= παραγωγέυς), IG VII 2428 I, στίχ. 10 : Schwyzer ἀριθ. 473 : Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Πιθανῶς ἀδελφός τοῦ *Μ[νά-στ]ιδος*, ἀριθ. 1370.

P

- 1775 **ΡΟΓ**. [- -], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3742 : Wolters ἀριθ. 120, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ χάραγματος ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἐκδοτῶν δὲν φαίνεται ὅτι ἱκανοποιεῖ· ὁ Dittenberger προέτεινε *Ῥόπι[ος]*, ὁ δὲ Wolters ἀπεδέχθη τὴν συμπλήρωσιν αὐτήν. Οἱ Bechtel-Fick, Gr. Person. 245, ἐδέχθησαν τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ παρέπεμπον εἰς τὴν ἐν IG VII 3667 ἐπιγραφὴν, ἣτις διωρθώθη ὑπὸ τοῦ Wolters ἀριθ. 125 εἰς [X]αρόπι[ος].
Ὁ Bechtel, Hist. Pers., δὲν ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἐὰν ἡ ἡμετέρα ἀνάγνωσις εἶναι ὀρθή, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ συμπληρώσωμεν *Ῥόγ[κῶν]*. Τὸ ὄνομα τοῦτο μαρτυρεῖται ἐκ Θεσπιῶν, IG VII 2716, στίχ. 11 (πρβ. Bechtel, Spitznamen 48).
- 1776 ος **Ῥούφος**, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἐκ Θηβῶν.

[Διοσκό;]ροις και Διονύσω
[και τῆ] πόλει
[...]ος Ῥοῦφος ἐκ τῶν
[ιδίων ἀ]νέθεκεν

Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 367-368.

- 1777 Ἀντώνιος Ῥοῦφος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2660, στίχ. 1-2, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1778 Ῥύχων, πατήρ τοῦ Φρουνίσκου, ἀριθ. 2119, περὶ τὸ 250 π.Χ.
- 1779 ---- Ῥύνχωνος, πατήρ ἱερέως τοῦ Διονύσου ἐν Θήβαις, IG VII 2447, στίχ. 3-4, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1780 Ῥύνχων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἐπὶ γραπτῆς στήλης εἰκονιζούσης ὀπλίτην, Vollgraff, BCH 26, 1902, 554 κέ.: Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 2 κέ.
Ὁ Vollgraff, ἔ.ἀ., ἐχρονολόγησε τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., ὁ δὲ Κεραμόπουλλος, ἔ.ἀ. 23-24, εἰς τοὺς μεταξὺ 431 καὶ 414 π.Χ. χρόνους.
- 1781 Ῥύνχων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2573 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 16, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1782 ΡΥΙΣΚΟΣ ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 3, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.

Σ

- 1783 Σαθίνος, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος ἀγγείου τοῦ μελανομόρφου ρυθμοῦ, IG VII 3668 : Wolters ἀριθ. 121 (πρβ. IG VII 3669 Σα[θίνος]: Σα ---, Wolters ἀριθ. 223), πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1784 Σακούνδα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2680, στίχ. 2, 1ος αἰ. π.Χ. ἢ 1ος αἰ. μ.Χ.
- 1785 Σαμαντράδας: ἔξ ἐπιτυμβίου ἐπιγράμματος Θηβῶν, Ε. Στασινοπούλου - Τουλοῦπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 200. (SEG XXV ἀριθ. 536)
Σαμαντράδας μ' ἔθεκε μνάμα ἐπὶ [Σ]αμδόνδαι.
Τὸ ἐπίγραμμα ἀνήκει εἰς τὸν 6ον αἰ. π.Χ.

- 1786 **Σαμῆος (3)**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἰσμεϊνικέτα (2), ἀριθ. 1015, περὶ τὸ 230 π.Χ. Ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. Ἰσμεϊνικέτας (1), ἀριθ. 1013.
- 1787 **Σαμίας (1)** α) Ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως ἐν Θήβαις κατὰ τὸ 379/8 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 3. Ἰδὲ ἐν λ. Ἰσμεϊνικέτας (1) ἀριθ. 1013. β) Προστατεύων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 357/6 π.Χ., Rouilloux, BCH 73, 1949, 177, στίχ. 6.
- 1788 **Σαμίας (2) Ἰσμεϊνικέτου (1)** α) [Σ]αμίας Ἰσμηνικετῆος, συνθύτης, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 II, στίχ. 5) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. β) Ἰερεὺς τοῦ Καβείρου, IG VII 2420, στίχ. 2, 11 καὶ 20 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. γ) Ἰερεὺς τοῦ Καβείρου (IG VII 2477, στίχ. 3) Wolters ἀριθ. 5, περὶ τὸ 240 π.Χ. δ) Ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς Χάριτας ἐν Ὀρχομενῷ, IG VII 3207, στίχ. 4 : Schwyzer ἀριθ. 448, πιθανῶς 240-237 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 49.
- 1789 **Σάμιχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2574 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 17, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1790 [Σά]μιχος Μικίνα[ο], νεοσύλλεκτος ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 I, στίχ. 5, 1ος ἢ 2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1791 [Σ]αμόλας Μνασιμάχο[υ], ἔφηβος, IG VII 2440, στίχ. 3, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1792 [Σ]αμόνδας, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, AD 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 200, 6ος αἰ. π.Χ.
Ἰδὲ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς ἐν λ. Σαμαντράδας, ἀριθ. 1785.
- 1793 **Σατυ**[ρ - -, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν (IG VII 3670) Wolters ἀριθ. 224, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1794 **Σατύρα**, μετὰ τῆς Λαματρίας, ἀριθ. 440, ἀνέθεσε πόρπην χρυσοῦ εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 2420, στίχ. 17-18 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1795 **Σατύρη Ἀντιγενεΐδω**, θυγάτηρ τοῦ Ἀντιγενίδου, ἀριθ. 138, Ἀνθολ. Παλ. V 206, 1. Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. Σάτυρος, ἀριθ. 1798.

1796 **Σατυρίνα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Perdriget, BCH 22, 1898, 271, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

1797 **Σάτουρος**, πατὴρ τοῦ Ἀνδ[ρ]οκλέους, ἀριθ. 125, 2ος αἰ. μ.Χ.

1798 **Σάτουρος**, πατὴρ τοῦ Ἀντιγενίδου, ἀριθ. 138, Σούδα, ἐν λ. Ἀντιγενίδης

Στέμμα

Σάτουρος, ἀριθ. 1798.

|
Ἀντιγενίδης, ἀριθ. 138.

Σατύρη, ἀριθ. 1795

Μηλώ, ἀριθ. 1331.

1799 **Σάτουρος**, πατὴρ τοῦ Νικοτέλους, ἀριθ. 1450, 2ος αἰ. μ.Χ. (:).

1800 **Σάτυ[ρος]**, πατὴρ τοῦ Παραμ[ό]νου, ἀριθ. 1602, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.

1801 - - - **Σατύρου**, πατὴρ νεοσυλλέκτου ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 27, 2ος αἰ. μ.Χ.

1802 **Σάτουρος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934/35, Χρονικά, 13, ἀριθ. 171, στίχ. 1, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.

1803 **Σάτουρος** .. /ωνος, νικητὴς εἰς τὸ πένταθλον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀγενεῖων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 416, στίχ. 46, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Ὁ Ditenberger, ἔ.ἀ. συνεπλήρου [Νίκ]ωνος. Ὁ Preuner, AM 49, 1924, 122 παρουσίασεν ἀπόγραφον τοῦ Velsen, τὸ ὁποῖον παρέχει /ΩΝΟΣ, καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ Dittenberger δὲν εἶναι δυνατή.

1804 **Σάων** Ἀλεξιμάχιος, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Τὸ Σάων παρέχεται καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. ἔλων, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 4.

1805 **Σάων** [Καλλι?]κλέου[ς], αἰοῖδος, μετέσχε μουσικοῦ ἀγῶνος ἐν Ἄργει, Vollgraff, Mnemosyne 47, 1919, 254B, στίχ. 38, 90-80 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι 257-259. Ὁ Vollgraff ἐθεώρει τὸν Σάωνα δισέγγονον τοῦ Καλλικλέους Σάωνος Βοιωτίου, κωμικοῦ διδασκάλου, νικησάντος εἰς τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 254/3 π.Χ. πιθανῶς, SGDI 2565, στίχ. 66. (Διὰ τὴν χρονολόγησιν τῆς δελφικῆς ἐπιγραφῆς ἰδὲ Daux, Chron. Delph. G24).

1806 **Σάων** Εὐξένου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 3, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 1807 **Σάωσις Πυθίου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8886, ἀρχαί 4ου αἰ. π.Χ.
- 1808 **Σεβῆρος**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, (IG VII 2425b, στίχ. 5) Wolters ἀριθ. 3, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1809 **Σείπομ[πος]**, πατὴρ τοῦ [Πα]σικλείδα, ἀριθ. 1611, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1810 **Σι ---**, πατὴρ τοῦ Ἑρμοξέ[νου], ἀριθ. 687, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1811 **Σιλάνα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 37, 225-112 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 1812 ---- Σι[?]λανοῦ, πατὴρ ἰσθμιακοῦ τεχνίτου, Sylloge³ 704 K² 1: F. Delphes III² 70, τέλος τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. (:). Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν ἀριθ. 1813.
- 1813 **Σιλ[αν]ὸς Δη[μη]τρίου**, τὴν παλαιὰν τραγωδίαν, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σαραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 540, στίχ. 16, AE 1956, 36, στίχ. 36, στ. 36: Σ.Ν. Κουμανούδης, Rén. Phil. 35, 1961, 108, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
Οἱ Roesch καὶ Calvet (γυνή) ἐν Rén. Arch. 1966, 296 κέ., προέτειναν τὴν συμπλήρωσιν Σιλ[αν]ός, κατόπιν νέας θεωρήσεως τοῦ λίθου, πιστεύουσι δέ, σελ. 326, ὅτι οὗτος δύναται νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1812.
- 1814 **Σιλώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Εὐνόμου*, ἀριθ. 761, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1815 [Σ]ίμα, ἀνέθεσε σκάφιον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 27, τέλος τοῦ 2ου ἢ ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- Σιμάγγελος**, ἰδὲ ἐν λ. **Αἰσιμάγγελος**, ἀριθ. 67.
- 1816 **Σειμακῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2682, ἐποχῆς αὐτοκρατορικῆς.
- 1817 **Σειμάκων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 203, στίχ. 1, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 1818 **Σιμαλίων**, πατὴρ τοῦ *Κάλλωνος*, ἀριθ. 1093, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1819 **Σιμα[λίων;]**, πατὴρ τοῦ *Παρθενοκλέους*, ἀριθ. 1604a, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1820 **Σε(ι)μαλίων**, πατὴρ τοῦ *Ἀλκιδάμου*, ἀριθ. 86, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΣΕΜΑΛΙΩΝΟΣ*.
- 1821 **Σιμίας**, πατὴρ τοῦ *Ἀγάθωνος*, ἀριθ. 18, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 1822 **Σιμίας**, πατήρ τοῦ [Π]αρθενο[κλ]έους, ἀριθ. 1605, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1823 **Σιμίας**, ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος. Ἴδὲ RE² ἐν λ. Simmias, ἀριθ. 4.
- 1824 **Σιμμίας Διονύσιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 1, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1825 **Σιμίας Εὐημέρου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Πιθανῶς εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀθηναίου *Εὐημέρου*, ἀριθ. 41α.
- 1826 **Σῖμον** (ῆ), ἀνέθεσε σκάφιον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 35, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1827 **Σῖμος**, πατήρ τοῦ *Εὐαρχίδα* (I), ἀριθ. 715, τέλη τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Πρβ. *Σῖμος Εὐαρχίδου*, ἀριθ. 1829.
- 1828 **Σῖ[μ]ο[ς]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 III, στίχ. 1, ἀρχαὶ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1829 **Σῖμος Εὐαρχίδου (I)**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημοσ[ίαν καὶ τὴν] *ἱεράν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 4, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σίχ. 2.
Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν φέρεται ἐν στίχ. 5 *Εὐαρχίδας Σῖμον* οὗτος πιθανῶς εἶναι υἱὸς τοῦ ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ *Σῖμον Εὐαρχίδου*.
- 1830 **Σιφόνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Δαμοκρίτου*, ἀριθ. 463, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1831 **Σκιρφώνδας**, βοιωτάρχης κατὰ τὸ 413/2 π.Χ., ἐφονεύθη ἐν Μυκαλησσῶ μετὰ 120 ἰπέων καὶ ὀπλιτῶν Θηβαίων ὑπὸ τῶν Θρακῶν, Θουκ. VII 30, 3.
- 1831α [Σ]κόπ[ας?], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 137, ἀριθ. 15, στίχ. 2, τέλη 5ου αἰ. π.Χ.
- 1832 **Σκόπας**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 2420 στίχ. 19 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1833 **Σκοπελῖνος**, ἀθλητῆς, πατήρ τοῦ *Πινδάρου* (I) ἢ (II). Ἴδὲ ἐν λ. *Πινδαρος* (I), ἀριθ. 1642, (πατήρ καὶ ἐξάδελφος).
- 1834 **Σκύρων**, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3583 : Schwyzer ἀριθ. 472, 6 : Wolters ἀριθ. 47, πιθανῶς 3ος αἰ. π.Χ.
- 1835 **Σμικρίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα,

- ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXV ἀριθ. 520).
- 1836 **Ζμικρίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 52, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι σ. 90.
- 1837 [Σ]μικρίων ἢ [Ζ]μικρίων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 51, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι σ. 90.
- 1838 **Σμίκρος**, ἐπιγραφὴ γραφεῖσα πρὸ τῆς ὀπτήσεως ἐπὶ ἀγγείου ἀνατεθέντος εἰς τὸν Κάβειρον, IG VII 3671 : Wolters ἀριθ. 69, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1839 [Σ]οῖξιππος, πατὴρ τοῦ [Ξ]ενοκλέους, ἀριθ. 1476, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1840 **Σόλων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1920, 28, ἀριθ. 2 (SEG II ἀριθ. 191), 6ος αἰ. π.Χ.
- 1841 **Σπενδώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Πουθοδώρου, ἀριθ. 1758, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1842 **Σ(π)ερχώνιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Ἄρχοντος, ἀριθ. 303, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. (ΣΠΕΡΧΩΝΙΟΣ, Κυριακὸς ὁ ἐξ Ἄγκωνος : ΕΡΕΡΧΩΝΙΟΣ, Muratori : Σ(π)ερχώνιος, Le Bas).
- 1843 **Στεφανίων Διονυσίου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1844 -- --λος **Στα[σι]--** (νέα ἀνάγνωσις), πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438, στίχ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1845 **Στησίμβροτος Ἐπαμεινώνδου**, Κτησιφῶν, Βοιωτ. $\bar{\Gamma}$ (παρὰ [Πλουτ.] Παραλλ. Ἑλλ. καὶ Ρωμ. 12) Jacoby, Fr. Gr. Hist. III A, ἀριθ. 294, ἀπόσπ. I καὶ Kommentar III A, ἀριθ. 294, σ. 398. Ἴδὲ ἐν λ. Ἐπαμεινώνδας, ἀριθ. 634.
- 1846 ...πίτιμος **Στασιγόριος**, συνθύτης ἐν ἀναθήματι, συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2463 II, στίχ. 10), Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1847 **Στίλβων**, ἰδὲ ἐν λ. Θεσσαλίσκος Ἴσμηνίου, ἀριθ. 937.
- 1848 **Στιλβώνδας**, πατὴρ τοῦ Ὀλυμπιάδα, ἀριθ. 1506, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1849 ***Στιλβώνδας Βοιωτός**, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 340 : 39 π.Χ.,

- Sylloge² 243D, στίχ. 13. Κατὰ τὸν Pomptow, ὁ *Στιλβώνδας* εἶναι πιθανῶς υἱὸς τοῦ *Ὀλυμπιάδα Στιλβώνδαο*, ἀριθ. 1506.
- 1850 **Στομᾶς**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, στήλη 1, στίχ. 4, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1851 **Στομᾶς**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, Dram. Auff. 246, στήλη 1, στίχ. 5, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1852 **Στροτᾶς Ἐχεσθένης[ος]**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 260 π.Χ., F. Delphes III 1, 361, στίχ. 1.
- 1853 **Στρατίνος Εὐνίκου**, παῖδας ἡγεμόνας, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 3197, στίχ. 41, ἀΐψιστος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1854 **Στρατόνικος**, πατὴρ τοῦ *Πραξίωνος*, ἀριθ. 1698, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1855 ---- **Στ]ρατονίκου**, πατὴρ πυρφόρου, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀγριώνια τὰ ἐν Θήβαις, IG VII 2447, στίχ. 6-7, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1856 **Στρατώιον**, θυγάτηρ τοῦ *Ἰσιδώρου*, σύζυγος τοῦ Εὐμήλου Μητροφάνους Μιλησίου, IG II² 8887, 1ος αἰ. π.Χ. (Ἐπιγρ. ἐπιτύμβ.).
- 1857 **Στράτων**, πατὴρ τοῦ *Θεοδώρου*, ἀριθ. 899, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1858 **Στράτων**, πατὴρ τοῦ *Φιλίππου* ἀριθ. 2050, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1859 **Στρότων**, γλύπτῃς, συνεργάτης τοῦ *Πολυνίκου*, ἀριθ. 1676· ἡ ὑπογραφή του φέρεται ἐπὶ βάρου ἀγάλματος ἐν Ὀπούντι, IG IX I, 280, στίχ. 3, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1860 **Στράτ[ων] Εὐφοροσύ[νου]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2441 I, στίχ. 7, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1861 **Στράτων Πυθίαι Φιλιπεύς**, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων μετὰ τῶν ἀδελφῶν του *ΕΙΩ* --, ἀριθ. 621, *Κράτητος*, ἀριθ. 1211 καὶ *Μέδωνος*, ἀριθ. 1296 (IG VII 2433 II, στίχ. 1) Feyel, Polybe 286 κέ., τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, ἔ.ἀ. 295-296. Διὰ τὰς ἱστορικὰς συνθήκας τῆς πολιτογραφίσεως ταύτης ἰδὲ Feyel, ἔ.ἀ. 287 κέ.
- 1862 **Στρατωνίδας**, φίλος τοῦ *Ζευξίππου*, ἀριθ. 812, καταφεύγει μετὰ τούτου

εἰς Τάναγραν κατὰ τὸ 196 π.Χ., Tit. Liv. XXXIII 28, 10 (πρβ. Niese, Gesch. der gr. und mak. Staaten 647).

- 1863 **Στρεψιάδας (I) Διοδότιο**, θανὼν ἐν πολέμῳ, πιθανῶς ἐν Οἰνοφύτοις κατὰ τὸ 456 π.Χ., Πινδ., Ἴσθμ. VII 31 κέ. καὶ Σχολ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Wilamowitz, Pindaros 411 : Sandys, Pindar (Loeb) 488-489. Ὁ Gaspar, Chron. Pind. 22 κέ., θεωρεῖ τὸν Ἴσθμ. VII, ὡς νεανικὸν ἔργον τοῦ Πινδάρου καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ὁ *Στρεψιάδης (I)*, ἀπέθανε πρὸ τοῦ 456 π.Χ.
Περὶ τοῦτου ἰδὲ ἐν λ. *Στρεψιάδας (II)*. Ὁ *Στρεψιάδας (I)* εἶναι θεῖος πρὸς μητρὸς τοῦ *Στρεψιάδα (II)*.
- 1864 **Στρεψιάδας (II)**, παγκρατιαστής, νικήσας εἰς τὰ Ἴσθμια πιθανῶς κατὰ τὸ 456 π.Χ. Ὁ Πίνδαρος γράφει πρὸς τιμὴν τοῦ τὸν VII Ἴσθμ. Ἄνεπιός τοῦ *Στρεψιάδα (I) Διοδότιο*, ἀριθ. 1863.
Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Wilamowitz, Pindaros 411 : Sandys, Pindar (Loeb) 488-489. Ὁ Gaspar, Chron. Pind., 22-28, φρονεῖ ὅτι ἡ νίκη τοῦ *Στρεψιάδα (II)* πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὸ 502 π.Χ., ὁ δὲ θάνατος τοῦ *Στρεψιάδα (I)* εἰς τὸ 506 π.Χ. Αἱ ἀπόψεις τοῦ Gaspar δὲν ἐγένοντο δεκταί. (Πρβ. I. K. Μερεντίτην, Μυστικὴ καὶ Κόρινα δύο σύγχρονοι τοῦ Πινδάρου Θεβαῖται ποιήτριαι [1970] 22).
- Στροπαῖς**, ἰδὲ ἐν λ. **Στρατᾶς**.
- Στρότων**, ἰδὲ ἐν λ. **Στράτων**.
- 1865 **Συμμ(ά)χη (ΣΥΜΜΜΧΗ)** φέρεται ἐπὶ τοῦ λίθου, συμφώνως πρὸς ἀνάγνωσιν τοῦ Lolling), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2564, πιθανῶς 2ος ἢ 3ος αἰ. μ.Χ.
- 1866 **Σύνποσις Ἀντιπάτρου θυγάτηρ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2683, στίχ. 294, 1ος αἰ. π.Χ. ἢ 1ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1867 **Συνφορίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καροῦζος, Στὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 50, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1868 --- **ης Συμφόρου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θεβῶν, IG VII 2425b, στίχ. 6 : Wolters ἀριθ. 3, πιθανῶς 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1869 **Σφόδρις Βάκωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 I, στίχ. 5, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1870 **Σώδαμος**, πατὴρ τοῦ *Καφισοδώρου*, ἀριθ. 1143, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

- 1871 **Σωκλής Ζήνωνος**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1872 **Σωκράτεια**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 1712, στίχ. 4, 3ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. [Ἀρίσ]των Ἐχθατίου, ἀριθ. 275.
- 1873 **Σωκράτης**, πατὴρ τοῦ [Δ]ιονυσοδώρου, ἀριθ. 584, καὶ τοῦ Σωκράτους, ἀριθ. 1884, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1874 **Σωκράτ[ης]** πατὴρ τοῦ Ἡρώδου, ἀριθ. 860, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1875 **Σωκράτης**, πατὴρ τοῦ Θεοφάνους, ἀριθ. 930, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1876/7 **Σωκράτης**, πατὴρ τῆς Πολυγνώτας, ἀριθ. 1664, 86 π.Χ.
- 1878 **Σωκράτης**, γλύπτῃς :... διαβᾶσιν οὖν τὴν Δίρκην οἰκίας τε ἐρείπια τῆς Πινδάρου καὶ μητρὸς Δινδυμήνης ἱερὸν, Πινδάρου μὲν ἀνάθημα, τέχνη δὲ τὸ ἄγαλμα Ἀριστομήδους τε καὶ Σωκράτους Θηβαίων, Πaus. IX 25, 3 (πρβ. Lippold, RE² ἐν λ. Sokrates, ἀριθ. 9).
- 1879 **Σωκράτης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2648 στίχ. 1, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1880 [Σ]ωκράτεις ----, ἀνέθεσε φιάλην χαλκῆν βάρους 25 δραχμῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 15-16, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1881 **Σωκράτης**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, (Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 20, 1965, 243 [SEG XXV ἀριθ. 533]) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 138, ἀριθ. 18, 3ος αἰ. π.Χ.
- 1882 **Σωκ[ράτ]ης Ἀντιόχου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1883 **Σωκράτης Μεγακλέους (II)**, [ἐπ]ιληψόμενος γεω[ργεῖν τὴν] δημο[σίαν] καὶ τὴν ἱερὰν γῆν, IG VII 2446 II, στίχ. 12 τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.
Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. [Ἀρι]στο[κ]λῆς Φιλλέου, ἀριθ. 245.
- 1884 **Σωκράτης (II) Σωκράτους (I)**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 20, 2ος αἰ. μ.Χ. Ἀδελφὸς τοῦ [Δ]ιονυσοδώρου, ἀριθ. 584.
- 1885 **Σώπατρ[ος]**, ἀνέθεσε λύχνον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2422 + ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 130-132, ἀριθ. 6, II, στίχ. 5-6, 2ος/1ος αἰ. μ.Χ.

- 1886 **Σώπατρος** ----, [ἐπι]ληψόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱερὰν γῆν*, IG VII 2446 II, στίχ. 16, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355 σημ. 2.
- 1887 **Σώπατρος (I) Μενεκράτους (I)**, γλύπτης ἐγκατεστημένος ἐν Δελφοῖς
 α) [Σώπ]ατρος (I) Μενεκράτο[υ]ς καὶ Μ[ενεκράτης (II) Σωπάτρου (I)?]: ὑπογραφή ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἐν Δελφοῖς, Daux, BCH 73, 1949, 275-276, § 26. Ὁ Marcadé, Sign. ἀριθ. 100, θέτει τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸ ἀ΄ ἡμισυ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. (πρβ. *Μενεκράτης (II)*, ἀριθ., 1325α).
 β) [Σώπατ]ρος Μενεκρ[άτους Θηβαῖος ἐποίησε]: ὑπογραφή ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος Αἰτώλου τιμηθέντος ἐν Δελφοῖς, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 113D : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 99, περὶ τὸ 200 π.Χ. γ) [Σώπατρος Μενεκρά]τους Θηβαῖος: ἡ ὑπογραφή του φέρεται ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἀνατεθέντος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐν Δελφοῖς, Löwy, Inschr. gr. Bild., ἀριθ. 151 : Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114E : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 99, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
 Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Μενεκράτης (II)*, ἀριθ. 1325.
- 1888 **Σώπατρος (II) Μενεκράτους (II)**, γλύπτης ἐγκατεστημένος ἐν Δελφοῖς
 α) ἡ ὑπογραφή του φέρεται συνδεδεμένη μετὰ τοῦ πατρός του *Μενεκράτους (II)*, ἀριθ. 1325, ἐν ἀναθηματικῇ ἐπιγραφῇ (= βάθρῳ ἀγάλματος τοῦ Μινουκίου Ρούφου ἐν Δελφοῖς) Sylloge³ 710B : Daux, BCH 68-69, 1944-45, 113C : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83, 106 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Klaffenbach, Klio 20, 1926, 87-82 β) ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ πατρός του ἐξετέλεσε τὸ ἄγαλμα πυθιονίκου ἐν Δελφοῖς, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 113B : Marcadé, Sign. I, ἀριθ. 83, τέλη τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. γ) μετὰ τοῦ πατρός του μάρτυς ἐν ἀπελευθερωτικῇ ἐπιγραφῇ Δελφῶν, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 112, στίχ. 16, 146-5 ἢ 145-4 π.Χ.
 Ἰδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. *Μενεκράτης (II)*, ἀριθ. 1325.
- 1889 **Σώσανδρος**, πατὴρ τοῦ *Γλανκία*, ἀριθ. 384, ἀ΄ ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 1890 **Σώσανδρος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2649, στίχ. 1, 2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 1891 **Σωσίας**, πατὴρ τῆς *Σωισ(κρ)ατείας*, ἀριθ. 1899, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1892 **Σωσιβία Ἀριστίωνος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Χαλκίδι, IG XII 9, 1142, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1893 **Σωσιβία Ἑρμαίου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 4, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

- 1894 **Σωσίβιος Σωσίπ[ω]**, (Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 31) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1895 **Σωσιγένης**, πατήρ τοῦ *Παραμόνου*, ἀριθ. 1603, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1896 **Σωσίκλεια Τιμοθέου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 5, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1897 **Σωσικλῆς**, πατήρ τοῦ *Δωροθέου*, ἀριθ. 615, περὶ τὸ β' ἥμισυ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1898 **Σωσικλῆς** ----, νεοσύλλεκτος, IG VII 2442 II, στίχ. 4, ἀρχαί τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 1899 **Σωσι(κρ)άτεια Σωσίου**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 42, ἀριθ. 219, στίχ. 4, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται *ΣΩΣΙΑΤΕΙΑ*· ὁ Κεραμόπουλλος προέτεινε *Σω(κρ)άτεια*, νομίζω ὅμως ὅτι τὸ *Σωσι(κρ)άτεια* εἶναι ὀλιγώτερον βεβαιωμένον.
- 1900 **Σοσιλάα**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, Ad. Wilhelm, *Dram. Auff.* 246, στήλη II, στίχ. 2, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1901 **Σοσίμβροτος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2574a, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1902 **Σώσιπ[ρος]**, πατήρ τοῦ *Σωβίου*, ἀριθ. 1894, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1903 **Σωστρότιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Νίκωνος*, ἀριθ. 1463, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1904 **Σ[ωσ]τρ[ό]τιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Φρ[ο]νίσκου*, ἀριθ. 2120, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1905 **Σώσ(τ)ρ(α)τος**, πατήρ τοῦ *Θεοτίμου*, ἀριθ. 928, πρὸ τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 1906 **Σώστρατος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2650, στίχ. 1, πιθανῶς 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 1907 **Σώταιρος**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1908 **Σωτᾶς**, πατήρ τοῦ *Ἀγάθωνος*, ἀριθ. 19, 2ος αἰ. μ.Χ.

- 1909 Σωτᾶς (I), πατήρ τοῦ Σωτᾶ (II), ἀριθ. 1915, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1910 --ν]εικος Σωτᾶ, πατήρ ἐφήβου, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1911 Σωτᾶς Διονυσίου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 11, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1912 Σωτᾶς Εὐφροσύνου, νεοσύλλεκτος IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1913 Σωτᾶς Ἡρώ[δου], ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1914 Σωτᾶς Ὅμολωίχου, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1915 Σωτᾶς (II) Σωτᾶ (I), νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 10, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1916 Σωτᾶς Φιλίσκου, ἔφηβος, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1917 Σωτέλης, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, (Ε. Στασινοπούλου-Τουλούπα, ΑΔ 22, 1967, Β' Χρονικά, 243, στίχ. 1, πρβ. SEG XXV ἀριθ. 525) Σ.Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 138, ἀριθ. 1, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1918 Σωτηρίδης, πατήρ τοῦ Ἀρχίου, ἀριθ. 300, 1ος αἰ. π.Χ.
- 1919 Σωτηρίδης, πατήρ τοῦ Ἀφροδεισίου, ἀριθ. 356, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1920 ---μος Σωτηρίδου, πατήρ ἐφήβου, IG VII 2444 III, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1921 Σ[ω]τηρίδης Ἀθηναίου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2441 I, στίχ. 6-7, ἀρχαίου αἰ. μ.Χ.
- 1922 Σωτηρίς, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 10, ἀριθ. 139 : Boeotian tombstones ἀριθ. 34, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι 90.
- 1923 Σωτηρίχα, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Ε. Στασινοπούλου - Τουλούπα, ΑΔ 19, 1964, Β' 2 Χρονικά, 202, στίχ. 2, 2ος/1ος αἰ. π.Χ. (Πρβ. SEG XXV ἀριθ. 528).
- 1924 Σωτήριχος, πατήρ τοῦ Μοσχίωνος, ἀριθ. 1379, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1925 ---ι]ππος Σωτηρίχου, ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1926 Σωτήριχος (I), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2685, στίχ. 1, πιθανῶς πατήρ τοῦ ἐπομένου, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 1927 Σωτήριχος (II) (Σωτηρίχου [I];), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2685, στίχ. 3, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.

- 1928 **Σωτήριχος Κλ[ει]να[γόρ]ου**, ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1929 **Σωτήριχος Ὅμολωϊχου**, ἔφηβος, IG VII 2445 I, στίχ. 18-19, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1930 **Σωτήριχος Σ - - -**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443b, στίχ. 5, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1931 **Σωτήριχος [Φι]λιστίωνος**, νεοσύλλεκτος, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1936, Χρονικά, 31, ἀριθ. 198 II, στίχ. 6, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 1932 **Σωτηρῶ Φιλίππου**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2634, 3ος/4ος αἰ. μ.Χ.
- 1933 **Σώφιλος**, πατὴρ τῆς *Εὐκαίρου*, ἀριθ. 738, τέλη τοῦ 4ου ἢ ἀρχαί τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1934 - - - **δωρος Σωφίλ[ω]**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2432, στίχ. 2, μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1935 ***Σώφιλος**, Σούδα ἐν λ. : *Σικνώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικός... τῆς μέσης κωμωδίας* κτλ. Ἴδὲ τὰ σωθέντα ἀποσπάσματα αὐτοῦ παρὰ Edmonds, *The Fragments of Comedy* II, 11, σ. 546-552.

T

- 1936 [Πό]πλιος **Τάδιος**, ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
Τειλέ-, ἰδὲ ἐν λ. **Τηλε-** καὶ **Πηλε-**.
- 1937 **Τείσαρχος Αρ - - -** ἡ μήτηρ τοῦ *Νικῶ Ἀγαθοκ[λέους]*, ἀριθ. 1452, καὶ ἡ ἀδελφή τοῦ *Ἀρμοζένα Αρ - - -*, ἀριθ. 281, ἀνέθεσαν εἰκόνα τοῦ *Τείσαρχου τοῖς θεοῖς*, IG VII 2488, πιθανῶς 3ος/2ος αἰ. π.Χ. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας ἐν λ. *Ἀρμοζένα Αρ - - -*, ἀριθ. 281.
- 1938/9 **Τελεσιάδας**, πατὴρ τοῦ *Μελίσσου*, ἀριθ. 1309, ἀρχαί τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., Πινδ., Ἴσθμ. IV 44-45.
- 1940 **Τελεσίας**, πατὴρ τοῦ *Λ[υ]σίπ[π]ου*, ἀριθ. 1278, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ. (;).
- 1941 **Τελεσίας** : *ὅτι δὲ παρὰ τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰς μαθήσεις διόρθωσις ἢ διαστροφή γίνεται, δήλον Ἀριστόξενος ἐποίησε, τῶν γὰρ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν φησὶ Τελεσία τῷ Θηβαίῳ συμβῆναι νέῳ μὲν ὄντι τραφῆναι ἐν τῇ καλλίστῃ μουσικῇ καὶ μαθεῖν ἄλλα τε τῶν εὐδοκιμούντων καὶ δὴ καὶ τὰ Πινδάρου, τὰ τε Διονυσίου τοῦ Θηβαίου..., Ἀριστοξ. παρὰ Πλουτ., Περὶ μουσ. XXXI 2.*

- 1942 **Τελεσίππα** Ἀριστοδά[μω], ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀνατεθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, (IG VII 2421, στίχ. 9) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 1943 - - - Τ]ελεστῆος, πατρωνυμικὸν ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 5, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1944 **Τέλλην**, ἀθλητῆς καὶ ποιητῆς σατυρικῶν ποιημάτων. *Ἀθλητῆς κάκιστος* [Πλουτ.] Βασ. Ἀποφθ., Ἐπαμ. 1934 F. Δικαίαρχος παρὰ Ζηνοβ. II 15: *οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο ἀθλητῆς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητῆς μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος*. Ζηνοβ. I 45: *Τέλλην ἀθλητῆς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητῆς, παίγνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμότητα καὶ χάριν ἔχοντα πλείστην καὶ σκώμματα κομψότατα* (Λιβαν., Ἐπιστ. 634). Ἐν Παλ. Ἀνθ. VII 719, διεσώθη ἐπιτύμβιον τοῦ Λεωνίδου τοῦ Ταραντίνου (4ος/3ος αἰ. π.Χ.) ἀναφερόμενον εἰς τοῦτον.
*Τέλληνος ὄδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλω, πρέσβυν
 τῆνον τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.*
 Κατὰ τὸν ψευδο-Πλούταρχον, ἔ.ἀ., ὑπῆρξε σύγχρονος τοῦ Ἐπαμειώνδα καὶ τοῦ Ἀντιγενίδα, ἀριθ. 138.
- 1945 **Τέλλην Κυψέλιος** α) Ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς κατὰ 346/5 π.Χ., F. Delphes III 5, 19, στίχ. 74 (Ἐπὶ ἄρχοντος Δαμοξένου, πρβ. Daux, Chron. Delph. C II). β) Ἐπιμηνιεύων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 343/2 π.Χ., F. Delphes III 5, 19, στίχ. 92 (Ἐπὶ ἄρχοντος Κλέωνος, πρβ. Daux, ἔ.ἀ. C 14). γ) Προστατεῦων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 341/0 π.Χ., F. Delphes III 5, 20, στίχ. 3 (Ἐπὶ ἄρχοντος Πειθαγόρα, πρβ. Daux, ἔ.ἀ. C 16). δ) Ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς, ἐν καταλόγῳ ναοποιῶν, περὶ τὸ 330 π.Χ., F. Delphes III 5, 91, στίχ. 42.
- 1946 **Τέ[λ]ων** (ἢ Τέ[ν]ων;), ἔφηβος, IG VII 2444 II, 2ος αἰ. μ.Χ. Ὁ Dittenberger συνεπλήρωσε Τέ[λ]ων, ἐνῶ εἰς τὸν πίνακα κυρίων ὀνομάτων, σ. 794, γράφει Τένων. Καὶ τὰ δύο ὀνόματα μαρτυροῦνται ἐν Βοιωτία (π.χ. IG VII 3181, στίχ. 4 — IG VII 3070, στίχ. 3). Κατὰ συνέπειαν ἢ οἰαδήποτε συμπλήρωσις δὲν εἶναι ἀσφαλῆς. (Πρβ. Σ.Ν. Κουμανούδη, ΑΔ 21, 1966, Α' Μελέται, 148, ἀριθ. 5 [SEG XXIV ἀριθ. 365].)
- 1947 **Τέχων**, ἀνέθεσε χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ταύρου εἰς τὸν Κάβειρον καὶ τὸν Παῖδα, Wolters ἀριθ. 30, τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- Τηλε- Τειλε-, ἰδὲ καὶ ἐν Πειλε-.
- 1948 [Τ]ελέθετο[ς], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς ἀγγείου εὐρε-

- θέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, (IG VII 4123 : *ΕΛΕΦΕΤΟ*) Wolters ἀριθ. 226, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1949 **Τηλέμαχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8888, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1950 **Τειλεφάνειος (I)**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Φίλλωνος (I)*, ἀριθ. 974, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1951 **Τειλε[φ]άνειος (II)**, πατρωνυμικὸν τοῦ *(F)ίλλωνος (II)*, ἀριθ. 975, 230-211 π.Χ. (;).
- 1952 **Τιμ - - - Φιλ - - -**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2651, στίχ. 1-2, πιθανῶς 1ος αἰ. μ.Χ.
- 1953 **Τίμανδρος**, πατὴρ τοῦ *Ἀσωποδόρου*, ἀριθ. 332, 479 π.Χ.
- 1954 **[Τ]ίμαρχ[ος]**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς ἀγγείου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3674 (Wolters ἀριθ. 227) πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 1955 **Τιμαγένεις**, πατὴρ τῆς *Δαμοῦς*, ἀριθ. 477, καὶ πιθανῶς καὶ τοῦ *Δάμωνος*, ἀριθ. 497, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1956 **Τιμηγενίδης Ἔρπυος** α) σύμβουλος τοῦ Μαρδονίου κατὰ τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν, Ἡροδ. IX 38, 479 π.Χ. β) Μετὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οἱ Θηβαῖοι παραδίδουσιν αὐτὸν μετ' ἄλλων προδοτῶν εἰς τὸν Πausανίαν· μεταφερθεὶς εἰς Κόρινθον ἐξετελέσθη, Ἡροδ. IX 86-88. γ) Κατὰ τὸν Paus. VII 10, 2, ὁ *Τιμηγενίδας* καὶ ὁ *Ἀτταγῖνος*, ἀριθ. 341, παρέδωσαν τὴν πόλιν τῶν εἰς τοὺς Πέρσας.
- 1957 **Τιμι()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 361 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114 : Σβορῶνος, AD 2, 1916, 310.
- 1958 **Τιμο()** ἢ **Τιμο̄()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Head, Hist. Num.² 351 : Hill, Hist. Gr. Coins 71 καὶ σημ. 3 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Τίμ(ων)*, ἀριθ. 1980.
- 1959 **Τιμόθεος**, πατὴρ τῆς *Σωσικλείας*, ἀριθ. 1896, πιθανῶς 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1960 **Τιμόθεος**, ἀλητής : ... ὅτε καὶ σύ, ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκοθεν

ἐκ Βοιωτίας ὑπεύλησας τῇ Πανδιονίδι καὶ ἐνίκησας ἐν τῷ «Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ» τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδείς ἦν ὃς ἠγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν, Λουκ., Ἄρμον. Ι: Πρὸς ἀπαίδ. Δίων Χρυσ. XXXII 61, 4ος αἰ. π.Χ.

- 1961 **Τιμόκλεια**, ἀδελφὴ τοῦ Θεαγένους, ἀριθ. 878. Κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Θηβῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ οἰκία της κατεστράφη ὑπὸ Θρακῶν στρατιωτῶν, ἡ ἰδίᾳ δὲ ἐβιάσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ των, τὸν ὁποῖον εἶτα ἐφόνευσεν. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπληυθέρωσεν αὐτὴν θαυμάσας τὸ θάρρος της, Πλουτ., Ἀλεξ. 12: Γυναικῶν ἀρεταί, προοίμ. καὶ 42: Γαμικά παραγγ. 48: Πολυαιν. VIII 40: Ζωναρᾶς IV, σ. 185 β.
- 1962 **Τιμοκλῆς**, πατὴρ τοῦ [Ι]σμῆνωνος, ἀριθ. 1026, 145-125 π.Χ.
- 1963 **Τιμοκλῆς Ἀσωπίχου**, α) νικητὴς εἰς τὰ Βασίλεια τὰ ἐν Λεβαδείᾳ, β) τρεῖς νικητὴς εἰς τὰ Ἡράκλεια τὰ ἐν Θήβαις: ὃς Βασίλεια Διδὸς καὶ ἐν Ἡρακλέους τρισ(ι)ν ἄθλοισ ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπηγλάισεν. Αἱ νίκαι τοῦ Τιμοκλέους, ἀναφέρονται εἰς ἐπίγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐχαράχθη ἐπὶ βάρου ἀγάλματος, ἔργου τοῦ Πολυκλείτου, IG VII 2532: Peek, Vers-Inschriften I, ἀριθ. 1639, μετὰ τὸ 316 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Holleaux, Études I 13-14.
- 1964 [Τ]ιμοκλεῖς **Διοκλῖδαο**, συνθύτης ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2463 I, στίχ. 6) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1965 **Τιμοκράτης**, πατὴρ τοῦ Εὐβίου, ἀριθ. 718, μετὰ τὸ τέλος τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 1966 **Τιμοκράτ[ης - - -ω]νος**, ἀθλητὴς ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς μουσικὸν ἀγῶνα ἐν Θήβαις, IG VII 2448 στίχ. 10, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1967 **Τιμόκριτος Ἀριστίωνος**, ἱερεὺς τοῦ Καβείρου, (IG VII 2477, στίχ. 4) Wolters ἀριθ. 5, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 1968 **Τιμόκριτος Ἰάρωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 20, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1969 **Τιμόλαος**, ἀθλητὴς, γνωστὸς διὰ τὴν λαιμαργίαν του καὶ διὰ τὸν ἔκδοτον βίον, ὃν διῆγεν, Ἀθην. X 436, 8: Αἰλ., Ποικ. ἱστ. II 41.

- 1970 **Τιμόλας**, πατήρ τῆς *Ματρίχας*, ἀριθ. 1335, 4ος αἰ. π.Χ.
- 1971 **Τιμόλας**, μετὰ τοῦ Ἄνεμοῖτα, ἀριθ. 129 καὶ τοῦ Θεογεΐτονος, ἀριθ. 878, θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, Περὶ στεφ. 295, προδότης τῆς πατρίδος του, διότι ἠκολούθει τὴν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας, Δειναρχ., Κατὰ Δημοσθ. 74. Ὁ Πολύβιος XVIII 14, 1-5, ψέγει τὸν Δημοσθένη διὰ τὴν ἀνωτέρω ἄποψίν του.
- 1972 **Τιμόλλεις**, ἄρχων Θηβῶν, IG VII 2420, στίχ. 30 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 1973 **Τιμολλᾶ**, α) χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3675 : Wolters ἀριθ. 123. β) [Τι]μολλᾶ, ἄλλο ὄμοιον, IG VII 3676 : Wolters ἀριθ. 158, 5ος αἰ. π.Χ.
- 1974 **Τιμον** --, πατρωνυμικὸν τοῦ [Ἰπ]ποκύδου, ἀριθ. 985, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 1975 **Τιμονίκα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 56, πιθανῶς 4ος αἰ. π.Χ.
- 1976 **Τιμοξείνη**, σύζυγος τοῦ Πινδάρου (I). Ἴδὲ ἐν λ. Πίνδαρος (I), ἀριθ. 1642 (γυνή).
- 1977 **Τιμόστρατος**, πατήρ τοῦ Διοκλέους, ἀριθ. 549, β' ἡμισυ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.
- 1978 ---λος **Τίμωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2438a, στίχ. 12, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 1979 ---- **Τίμ[ω]νος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 I, στίχ. 11, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1980 **Τίμ(ων)**, βοιωτάρχης ἐν προξενικῷ ψηφίσματι (IG VII 2407, στίχ. 12) Ad. Wilhelm, Bull. Intern. Acad. Polon., Classe de Philol., Hist., Philos. 1930, 142-143, 365/4 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Glotz, Mélanges Jorga 331 : Carrata-Thomes, Egemonia Beotica 26 : Roesch, Thespies 79 (362 π.Χ.).
Ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία γνωρίζει εἰς ἡμᾶς τὸν βοιωτάρχην τοῦτον, εἶναι γνωστὴ ἐξ ἀπογράφου τοῦ Ροσκοκὲ παρέχοντος : *TIMON* (= γενική). Προετάθησαν διορθώσεις ὡς *Τιμομ(εῖλω)* Keil, Syll. Inscr. Boeot. 30 : *Τιμό(λλιος)* Meister SGDI ἀριθ. 719 : *Τιμο(λάω)* Dittenberger, Sylloge³ ἀριθ. 222 : *Τίμω(νος)* Dittenberger, IG VII ἔ.ἀ. καὶ

Wilhelm ἔ.ἀ. Ἐν REG 21, 1908, 173 λέγονται τὰ ἐξῆς : «Parmi les noms des béotarques de IG VII 2407, Hill, Hist. Gr. Coins (1906) 71, propose de restituer *Τιμομ[άχου]* et [*Πο*]θίωνος qu'on retrouverait dans le *Τιμο* et le *Ποθι* gravés sur les monnaies émises après la libération de Thèbes etc.». Παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Hill δὲν προέτεινε τὴν συμπλήρωσιν *Τιμομ[άχου]*, διότι γράφει τὰ ἐξῆς : (σ. 71) «Further, among the Boeotarchs of 366/5 B.C., we find a *Τιμ[ων?]*... The restoration is uncertain; Pococke's copy on which the text depends, has *TIMOM*». Νομίζω ὅτι ἡ πλέον πιθανὴ συμπλήρωσις εἶναι *TIM(ΩΝΟ)Σ*.

- 1981 **Τίμων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 142, στίχ. 1, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 1982 **Τίμων Φιλίππιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 13 : Schwyzer ἀριθ. 469, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 1983 **Τιμώνδας**, πατὴρ τοῦ *Γόνθωνος*, ἀριθ. 390, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 1984 **Θίθη** (= Τίθη), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 28, ἀριθ. 2 (SEG II ἀριθ. 191) 6ος αἰ. π.Χ.
- 1985 **Τίτος**, πατὴρ τοῦ *Ἀριστογείτονος*, ἀριθ. 233, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1986 **Τιτίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 4, ἀριθ. 57, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ. Πιθανῶς τὸ ὄνομα *Τιτίδας* εἶναι ἐτέρα μορφή τοῦ *Τιθίδας*, ὅπερ ἐπλάσθη παρὰ τὸ *Τίθη*.
- 1987 **Τουκατίων**, πατὴρ τοῦ *Ἀσωπίχου*, ἀριθ. 325, καὶ τοῦ *Ἀτέλους*, ἀριθ. 340, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1988 **Τραϊανός**, πατὴρ τοῦ *Εὐπλ[ή]στου*, ἀριθ. 768, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1989 **[Τ]ρέφουσα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων τοῦ Καβειρίου τῶν Θηβῶν (IG VII 2425a, στίχ. 13) Wolters ἀριθ. 3, πιθανῶς 2ος αἰ. π.Χ.
- 1990 **Τρίαξ**, πατὴρ τοῦ *Εὐαγκρίτου*, ἀριθ. 704. Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Τρίαξ Ἀντιδώριος*, ἀριθ. 1991.
- 1991 **Τρίαξ Ἀντιδώριος** α) Ἀφεδριατεύων, ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν εἰς Ἀπόλλωνα Πτῶον, IG VII 2724, στίχ. 6 : Schwyzer ἀριθ. 447, πιθανῶς 310-280 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 28. β) *Τρίαξ Ἀντ[ι]δώρ[ιος]*, ἄρχων ἐν ἀναθήματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν εἰς Ἀπόλλωνα τὸν Πτῶον, IG VII 2724a, στίχ. 1, 312-308

- π.Χ. ἢ 287-280 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Feyel, Polybe 28. Πιθανῶς ὁ *Τρίαξ Ἀντιδώρου* πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Τρίακα*, ἀριθ. 1990.
- 1992 **Τριετηρίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 143, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς (·).
- 1993 (Τ)**ρόφιμ(ος)**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2542, στίχ. 3, πιθανῶς τέλη τοῦ 3ου αἰ. μ.Χ. Τὸ ὄνομα γνωστὸν ἐξ ἀπογράφου τοῦ Roscoe παρέχοντος *ΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣ* [(Τ)ρόφιμ(ος κ)ο(ῶ)ρος, Dittenberger.] Ἰδὲ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. Ἀβλ(ά)βιος, ἀριθ. 7.
- 1994 **Τρύφων**, πατήρ τοῦ *Λεοντίδ[ου]*, ἀριθ. 1238, 2ος αἰ. π.Χ.
- 1995 **Τρύφων Ἡρακλείδου**, ἀνάγλυφον εἰκονίζον νεκρόδειπνον καὶ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν : *Τρύφων Ἡρακλείδου- - - ἠρωΐσση χαριστήριον*, Κεραμόπουλλος, ΑΔ 3, 1917, 368 : Καρούζος, Στὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 44-45, τέλος ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς.
- 1996 [Τρύ]φω**ν Φιλοδάμου**, ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1997 **Τρύφων Φίλωνος**, ἔφηβος, IG VII 2444 Ib, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 1998 Τ[υ]ν**νίχα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2640, στίχ. 5, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.
- 1999 **Τυραννίας Αὐτομήδου** α) Κιθαρῳδός, μετέσχε τῶν χειμερινῶν σωτηρίων τῶν ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ 690, στίχ. 6. β) Ἡγεμὼν ἀνδρῶν, αὐτόθι στίχ. 11, 145-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Daux, BCH 68-69, 1944-45, 114.

Υ

- Πό. Ὑ - - -, ἰδὲ ἐν λ. ΠΟΥ - - -,
- 2000 Ὑγῖ**ν[ος]**, ἔφηβος IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2001 Ὑπά**της**, ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως. Πιθανῶς πολέμαρχος ὢν, φονεύεται ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν κατὰ τὸ 379 π.Χ., Ξεν., Ἑλλ. VII 3, 7 (V 4, 7). Πλουτ., Πελοπ. II : Σωκρ. δαιμ. 30 (ὕπάτην codd : Ὑπάτην Xylander) : Σωκρ. δαιμ. 32 (ἰπάτην codd : Ὑπάτην Xylander).
- 2002 Ὑπα**τίας Θε** - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 10, 4ος /3ος αἰ. π.Χ.

2003 Ὑπατόδωρος, γλύπτης α) Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀριστογείτονος, ἀριθ. 228, ἐξετέλεσεν ἄγαλμα ἀνατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐπιδδάλου τοῦ Ὀρχομενίου εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, ἀριθ. 574 σ. 388-389 : Marcadé, Sign. 1, ἀριθ. 8 καὶ 38. Τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἐπιδδάλου ἐχρονολογήθη εἰς τὸ ἀ΄ ἡμισυ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. β) Ἡ συνεργασία του μετὰ τοῦ Ἀριστογείτονος μαρτυρεῖται καὶ παρὰ Πausανία X 10, 3-4· ἐξετέλεσαν γλυπτικὸν σύμπλεγμα ἀνατεθὲν ὑπὸ τῶν Ἀργείων εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Οἰνίῃ τῆς Ἀργολίδος νίκης των ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὸ 465 ἢ 460 π.Χ. Ὁ Bourguet, F. Delphes III 1, ἀριθ. 91 καὶ ἐν ἀριθ. 573, σ. 386-388, ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Marcadé, ἔ.ἀ. ἀριθ. 8, πιστεύει ὅτι μέρος τῆς ἐπιγραφῆς — πλὴν τῆς ὑπογραφῆς τῶν γλυπτῶν — ἦτις συνώδευε τὸ ἀνάθημα τῶν Ἀργείων, εὐρῆθη ἐν Δελφοῖς. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων της, ἀνήκει εἰς τὸ τέλος τοῦ 5ου αἰ. π.Χ., ὑπετέθη ὅτι ἐχαράχθη ἐκ νέου περὶ τὰ τέλη τοῦ 5ου αἰῶνος. Ὁ Ὑπατόδωρος ἐταυτίσθη (Ἰδὲ Marcadé, ἔ.ἀ. ἀριθ. 38) πρὸς τὸν γλύπτην Ὑπατόδωρον, ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Σωστράτου ἐξετέλεσε τὸ λατρευτικὸν χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀλιφεΐρα. Δύο ἀρχαῖοι συγγραφεῖς παρέχουσι πληροφορίας περὶ τοῦ ἀγάλματος τούτου· α) Πολυβ., IV 78, 8 . . . διότι τῶν μεγαλομερστάτων καὶ τεχνικωτάτων ἔργων ἐστίν, Ὑπατόδωρον (Ἐκατοδώρου codd. : Ὑπατοδώρου con. Schweighäuser, coll. Paus. VII 26, 7) καὶ Σωστράτου κατεσκευακότων. . . β) Πaus. VII 26, 7 τῆς δὲ Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα πεποιήται χαλκοῦ, Ὑπατοδώρου [τε] * * * ἔργον θεᾶς ἄξιον μεγέθους τε ἔνεκα καὶ ἐς τὴν τέχνην. Εἰς τὴν ἔκδοσιν Spiro (Teubner 1903) τὸ χωρίον παρέχεται οὕτω : Ὑπατοδώρου [τε] ἔργον. Πιστεύω ὅτι μετὰ τοῦ τε καὶ τοῦ ἔργον ὑπάρχει χάσμα, ὅπερ ἦτο δυνατόν νὰ συμπληρωθῇ : Ὑπατοδώρου τε (καὶ Σωστράτου) ἔργον. Αἱ δύο αὗται πηγαι δὲν παρέχουσι σαφεῖς χρονολογικὰς ἐνδείξεις, οὕτως ὥστε ἡ ταύτισις αὕτη νὰ εἶναι ἀποδεδειγμένη. Ὁ Πλίνιος, Nat. Hist. XXXIV 50, ἀναφέρει μετὰ τῶν γλυπτῶν τῆς 102ας Ὀλυμπιάδος (= 372 π.Χ.) καὶ Ὑπατόδωρόν τινα, τὸν ὅποιον ἐταύτισαν πρὸς τὸν Ὑπατόδωρον τῶν Δεφῶν καὶ τῆς Ἀλιφεΐρας, ὑποθέτοντες χρονολογικὴν πλάνην τοῦ Πλινίου. Αἱ ταυτίσεις αὗται δὲν ἔχουσιν ἀποφασιστικὴν σημασίαν· κατ' ἐμὲ κριτήν, μόνον¹ ἢ ταύτισις τοῦ Ὑπατοδώρου, τοῦ ποιήσαντος τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἐπιδδάλου, πρὸς τὸν παρὰ Πausανία X 10, 3-4, Ὑπατόδωρον εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλῆς.

1. Δι' ἄλλους προσωπογραφικούς συνδυασμούς ἰδὲ J. B. Sellers, The elder Pliny's chapters on the history of art 38-39 : Ἀρβανιτοπούλλου, Ἐπιγραφικὴ 196.

- 2004 Ὑπατόδωρος Ἀγασίωνος, ἵλαρχος, IG VII 2426, στίχ. 11, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. Μίκκος, ἀριθ. 1341.
- 2005 Ὑπατόδωρος Ἐριάνθους (= [Ἀριαν]θίου, ἀριθ. 194), μνημονεύεται παρὰ Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 17, ὡς συμπαθῶν εἰς τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν ἀλλὰ μὴ μετασχὼν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ.
- 2006 Ὑπατ(ό)δωρος Ἀριστεΐδαο, νεοσύλλεκτος, IG VII 2429, στίχ. 7, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2007 Ὑπατόδωρος Βρεικίδα[ο], νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 2 : Schwyzer ἀριθ. 469, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 2008 Ὑπατόδωρος M ---, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427 στίχ. 14, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
 Ὁ Pomtow, Sylloge³ ἀριθ. 503, σημ. 2, προτείνει τὴν συμπλήρωσιν M[ίκκιος] συσχετίζων τοῦτον πρὸς τὸν Ὑπατόδωρον Μίκκου, ἀριθ. 2009. Ἡ συμπλήρωσις εἶναι αὐθαίρετος καὶ στηρίζεται μόνον εἰς τὴν ὁμοιότητα τοῦ πρώτου συμφώνου τοῦ πατρωνύμου.
 Ὁ Pomtow ἐθεώρησε τὸν Ὑπατόδωρον M --- πρόπαππον τοῦ Ὑπατοδώρου Μίκκου, ἀριθ. 2009.
- 2009 Ὑπατόδωρος Μίκκου, οἱ Δελφοὶ ἀνανεοῦσι τὴν εἰς αὐτὸν παλαιότερον χορηγηθεῖσαν προξενίαν, F. Delphes III 1, 359. Ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος Ἡρακλείδου, ὅστις διετέλεσεν ἄρχων ἴσως τῷ 225/4 (;) ἢ τὸ 219/8 (;) π.Χ. (πρβ. Dauv, Chron. Delph. K 20). Ὑπατόδωρος Μίκκου τιμᾶται ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τῶν νησιωτῶν ἐν Δήλῳ, IG XI 4, 1040, 275-260 π.Χ., πρβ. Roussel, BCH 35, 1911, 455. Ἐὰν ὁ Ἡρακλείδης ὄντως διετέλεσεν ἄρχων κατὰ μίαν ἐκ τῶν δύο ἀναγραφεισῶν χρονολογιῶν, πρέπει νὰ θεωρήσμεν τὸν Ὑπατόδωρον τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Δήλου ὡς πάππον τοῦ προξένου τῶν Δελφῶν. Ἀναφέρομεν ὅτι ὁ Roussel, IG ἔ.ἀ., ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ Bourguet, BCH 35, 1911, 483 κέ., διὰ τὸν ἄρχοντα Ἡρακλείδην (ἦτοι 274/3 π.Χ.) ὑπέθεσεν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου (πρβ. F. Delphes, ἔ.ἀ. 209). Ὁ Pomtow, Sylloge³ 503, σημ. 2 ἔγραψε τὰ ἐξῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ὑπατόδωρον τῆς δελφικῆς ἐπιγραφῆς : «Idem (aut avus) multo ante honoratus erat Delí, IG XI 1040 ut Russel agnovit; cf. Klio XIV 315. Fortasse huius proavus erat Ὑπατόδωρος M[ίκκιος, supplevi], IG VII 2427, 14, quem ante a. 350 bello occubuisse sumpsit Dttb. Neque eundem fuisse Hypatodori statuari nepotem; cf. quae de Hypatodori ex-

posui Klio VIII 204». Είναι περιττόν νά δειχθῆ ὅτι οἱ συσχετισμοὶ τοῦ Ρομτω εἶναι ὑποθετικοὶ καὶ ἀναπόδεικτοι.

- 2010 Ἔπατος, βοιωτάρχης κατὰ τὸ 368/7 π.Χ., μετὰ τοῦ Κλεομένους, ἀριθ. 1171, ἀρχηγὸς τοῦ βοιωτικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Ἀλεξάνδρου τῶν Φερῶν, Πaus. IX 15, 1 : Διοδ. Σικ. XV 71. Τὸ ὄνομα ὀφείλεται εἰς διόρθωσιν τοῦ Bekker ἀντὶ τοῦ «ὄπ' αὐτὸν» τῶν χειρογράφων τοῦ Πausανίου.
- 2011 [Ἔπά]ττει[ι], ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8893, καθ' ἡμετέραν συμπλήρωσιν ἀντὶ τοῦ --- TTE -, ὅπερ ἐφέρετο ἐν IG II² ἔ.ἀ.
- 2012 Ἔπάττει Μα ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 4, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμον ὀφείλεται εἰς ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. [Πρ]οπάττει Μι ---, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 4.

Φ

- 2013 Φαένα (= Φαείνα, Κεραμ.), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 146, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2014 Φαῖδρ[ος], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3677 : Wolters ἀριθ. 228, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2015 Φαῖδρος Ζωῖλου, νεοσύλλεκτος, IG VII 2443a, στίχ. 14, 2ος αἰ. μ.Χ. Τὸ Φαῖδρος ἐξ ἡμετέρας ἀναγνώσεως ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. Μίδιος.
- 2016 Φαιδώνδας, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, Ξεν., Ἀπομν. I 2, 48 : Πλάτ., Φαίδων II (= Φαιδωνίδης). Κατὰ τὸν Διογ. Λαέρτ. V 5, ἀριθ. 9, ἔργον τοῦ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἔφερε τὸν τίτλον «Φαιδώνδας».
- 2017 Φαῖνι[ππος], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3678 : Wolters ἀριθ. 124, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2018 Φαινο --- Ἀριστίω[νος], τιμηθεὶς μετὰ τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του --- δῆμον, ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου τῆς Νισύρου, IG XII 3, 88, στίχ. 3, 3ος αἰ. π.Χ.

- 2019 **Φαλάκρα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 147, ἐποχῆς Ἑλληνιστικῆς (·).
- 2020 **Φαλακρίων (I)**, πατήρ τοῦ *Φ[α]λακρίωνος (II)*, ἀριθ. 2021, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2021 **Φ[α]λακρίων (II) Φαλακρίωνος (I)**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2438 I, στίχ. 11, 1ος/2ος αἰ. π.Χ. Τὸ ὄνομα προέρχεται ἐξ ἡμετέρας ἀναγνώσεως ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. ---ων *Φαλακρίωνος*, ἐν ΑΔ 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 5.
- 2022 **ΦΑΡΑΙ**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ., Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114.
- 2023 **Λ. Πούφιος Φαρακίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2671, στίχ. 3-4, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 2024 **Φαυσᾶς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 149, 3ος αἰ. π.Χ. (·). Θεωρῶν τὸ ὄνομα ὑποκοριστικὸν ἔγραψα *Φαυσᾶς* ἀντὶ τοῦ *Φάυσας* τοῦ πρώτου ἐκδότου.
- 2025 **Φειδιάς**, πατήρ τοῦ *Κλιδάμου*, ἀριθ. 1157, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 2026 **Φι[δ]ίας Εὐρυ[ca 3-4]δα**, ἔφηβος, IG VII 2440, στίχ. 45, 1ος αἰ. π.Χ.
- 2027 **Φειδο()**, ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. *Φιδο()* ὅμοιον, Head, Hist. Num.² 351 : Hill. Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, ἔ.ἀ. : Syll. Num. Gr. Copenhagen, Aetolia - Euboea ἀριθ. 352.
- 2028 **Φειδο -**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβανοῦς ἀγγείου εὐρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3681 : Wolters ἀριθ. 231, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ. Ὁ Dittenberger καὶ ὁ Wolters συνεπλήρουν *Φεῖδο[ν]*, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ὀνόματα ὡς *Φειδόλαος* καὶ *Φειδόμηλος* εἶναι δυνατά.
- 2029 **Φερενίκα [Ἀσ]κώ[ν]δου**, ἀνέθεσε δύο πρόσωπα εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 9-10, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2030 **Φερένικος**, δανειστής Καρυστίων (IG XII 9, 7, στίχ. 21 κέ.) Wallace, Phoenix 16, 1962, 15 κέ., ἰδίᾳ δὲ 21-22, ὀλίγον μετὰ τὸ 370 π.Χ. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Φερένικον Κηφισοδότου*, ἀριθ. 2031.

- 2031 **Φερένικος Κηφισοδότου** α) πολιτικός· ὁ Ἄνδροκλείδης, ἀριθ. 123, ἀφῆνει εἰς αὐτὸν τὴν περιουσίαν του, Λυσίας, Ἐπεὶ Φερενίκου περὶ τοῦ Ἄνδροκλείδου κλήρου, ἀπόσπ. 120, 1. β) Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καδμείας κατὰ τὸ 382 π.Χ. καταφεύγει εἰς τὰς Ἀθήνας, Λυσ. ἔ.ἀ. : Πλουτ. Σωκρ. δαιμ. 2 : Πελοπ. 5. γ) Μετέχει τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 3 : Πελοπ. 8. Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸν *Φερένικον*, ἀριθ. 2030.
- 2032 **Φέτταλος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, JdI AA 1939, 244-245, 5ος/4ος αἰ. π.Χ. (;).
- 2033 **Φέτταλος Ἰσμεινιῆος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2430, στίχ. 8 : Schwyzer ἀριθ. 469, περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰ. π.Χ.
- Φίθα**, ἰδὲ ἐν λ. Πίθα.
Φίθων, ἰδὲ ἐν λ. Πίθων.
- 2034 **Φίλ** ---, πατὴρ τοῦ Τιμ ---, πιθανῶς 1ος αἰ. μ.Χ.
- 2035 **Φίλα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 150, στίχ. 1, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 2036 **Φίλα**, δούλη Θηβαϊκῆς καταγωγῆς, ἐρωμένη τοῦ ρήτορος Ὑπερείδου, ἐλευθεροῦται παρ' αὐτοῦ, [Πλουτ.], Βίος δέκα ρητ., Ὑπερ. 18 (*ΦΙΛ-ΤΗΝ* codd. *Φίλαν* corr. Keil) : Ἰδομεν., παρ' Ἀθην. IG' 590d : *Φιλέτ.*, παρ' Ἀθην. IG' 587e.
- 2037 [Φιλαι]γος (;), πατὴρ τοῦ Θεο ---, ἀριθ. 875, πρὸ τοῦ 276/5 π.Χ.
- 2038 [Φί]λαιγος Ἀριστοκ(ρ)άτους, [ἐπ]ιληγόμενος γεω[ργεῖν τή]ν δημο[σίαν καὶ τήν] *ἱερὰν γῆν*, IG VII 2446 I, στίχ. 19, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Jamot, BCH 19, 1895, 355, σημ. 2.
- 2039 **Φίλαι**[γος Ἀρ]ίστωνος, ἔφηβος, IG VII 2444 IVb, 2ος αἰ. μ.Χ. Τὸ ὄνομα καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. *Φιλά*[ργυρος], AD 21, 1966, Α' Μελέται, 148, ἀριθ. 8 (SEG XXIV, ἀριθ. 365).
- 2040 **Φίλε**[ρ]ω[ς], πατὴρ τοῦ Ζωπύρου, ἀριθ. 837, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2041 **Φιλήμων**, ἀνέθεσε βωμίσκον εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις, IG VII 2424, στίχ. 3, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2042 **Φιλίνος**, πατὴρ τοῦ *Εἰκάρπου*, ἀριθ. 739, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2043 **Φίλιππος**, πατὴρ τοῦ Ἀφροδισίου, ἀριθ. 357, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

- 2044 **Φίλιππος**, πατήρ τῆς *Σωτηροῦς*, ἀριθ. 1932, 3ος αἰ. μ.Χ.
- 2045 **Φιλίππιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Τίμωνος*, ἀριθ. 1982, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2046 **Φίλιππος** α) πολιτικός, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ὀλιγαρχικῆς παρατάξεως μετὰ τοῦ Ἄρχιου, ἀριθ. 297, καὶ τοῦ *Λεοντίδα* (= *Λεοντιάδου*), ἀριθ. 1236, πείθουσι τὸν Σπαρτιάτην Φοιβίδαν νὰ καταλάβῃ τὴν Καδμείαν, Πλουτ., Πελοπ. 5. β) Πολέμαρχος κατὰ τὸ 379 π.Χ., Πλουτ., Πελοπ. 8 (πρβ. Schäfer, RE² Suppl. VIII ἐν λ. *Πολέμαρχος*, σ. 1109). γ) Ἄνατρέπειται ὑπὸ τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως, Ξενοφ., Ἑλλ. V 4, 2: Πλουτ., Πελοπ. 11: Σωκρ. δαιμ. τίτλος καὶ 25 κέ. (πρβ. Treves, RE² ἐν λ. *Philippos*, ἀριθ. 5).
- 2047 **Φίλιππος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἀριθ. εὐρ. Μουσ. Θηβῶν 1, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2048 **Φίλιππος Ἄνδορε**[ίτιος], ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 21, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 2049 **Φίλιππος Ἰππονίκου** α) ναοποιὸς ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 346/5 π.Χ. (ἐπὶ ἄρχοντος Δαμοξένου, πρβ. Daux, Chron. Delph. CII) F. Delphes III 5, 19, στίχ. 75. β) Ἐπιμηνιεύων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 343/2 π.Χ. (ἐπὶ ἄρχοντος Κλέωνος, πρβ. Daux, ἔ.ἀ. C 14) F. Delphes III 5, 19 στίχ. 93. γ) Προστατεύων ἐν Δελφοῖς κατὰ τὸ 340/39 π.Χ. (ἐπὶ ἄρχοντος Ἀριστωνύμου, πρβ. Daux, ἔ.ἀ. C17) F. Delphes III 5, 91, στίχ. 44.
- 2050 **Φίλιππος Στράτωνος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 13, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 2051 **Φιλίσκος**, πατήρ τοῦ *Σωτᾶ*, ἀριθ. 1916, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2052 **Φι[λ]λέας**, πατήρ τῆς Ἄρι[στο]γείτας, ἀριθ. 224, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2053 **Φιλλέας**, ἱλαρχος, IG VII 2426, στίχ. 3 καὶ 13, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μῆκκος*, ἀρ. 1341.
- 2054 **Φιλλέας Μεγακλέους (I)**, θεωρὸς τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν (συνθύτης) μετέχων τῆς ἐν τῷ Πτόφῳ θυσίας, IG VII 4149, στίχ. 5, α' ἡμισυ τοῦ Ιου αἰ. π.Χ. Πιθανῶς εἶναι πατήρ τοῦ [Ἄρι]στο[κ]λέους *Φιλλέου*, ἀριθ. 245, καὶ τοῦ *Μεγακλέους (II) Φιλλέου*, ἀριθ. 1292. Ἴδὲ τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του ἐν λ. [Ἄρι]στο[κ]λῆς *Φιλλέου*, ἀριθ. 245.
- 2055 **Φιλλίδας** α) Ὅπαδὸς τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, μετασχὼν τῆς κατὰ τὸ 379 π.Χ. ἐπαναστάσεως, Ξεν., Ἑλλ. V 4, 2 κέ. β) Γραμματεὺς

- των πολεμάρχων Ξεν., Ἑλλ. V 4, 2: Πλουτ., Πελοπ. 7 καὶ 9.
Ἔνια τῶν χειρογράφων τοῦ Πλουτάρχου παρέχουσι τὴν γραφὴν
ΦΥΛΙΔΑΣ, ἣτις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ (πρβ. *Φιλλέας*).
- 2056 **Φιλλῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8889a, μετὰ τὰ μέσα τοῦ
4ου αἰ. π.Χ.
- 2057 **Φιλλῶ**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. εὐρ. Μουσ. Θηβῶν 1 (non
vidi).
- 2058 **Φιλοάδης**, πατὴρ τοῦ *Θαρσίου*, ἀριθ. 863, 3ος αἰ. π.Χ.
- 2059 **Φιλόδαμος**, πατὴρ τοῦ *[Τρύ]φωνος*, ἀριθ. 1996, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2060 **Φιλοκλῆς**, πατὴρ τῆς *Ζωΐλας*, ἀριθ. 821, 2ος/1ος αἰ. μ.Χ.
- 2061 **[Φι]λοκλῆς Εὐδί** ---, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Ἀθήναις, IG II² 8889, μετὰ
τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.
- 2062 **Φιλοκλῆς Νικοκλέους**, κῆρυξ, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Σωτήρια
τὰ ἐν Ἀκραιφίσις, IG VII 2727, στίχ. 10, 1ος αἰ. π.Χ.
- 2063 **Φιλοκράτειος**, πατρωνυμικὸν τοῦ *Ἀσωποδώρου*, ἀριθ. 333, 4ος/3ος
αἰ. π.Χ.
- 2064 **Φιλοκράτης**, ἔφηβος, IG VII 2444 IIa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2065 **Φιλοκράτης Θεοφάντου** α) Ἕποκριτῆς παλαιᾶς τραγωδίας, ἐν κατα-
λόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Μουσεῖα τὰ ἐν Θεσπιαῖς, IG VII 1760, στίχ.
30: Jamot, BCH 19, 1895, 339, ἀριθ. 13, μετὰ τὸ 85 π.Χ. Διὰ τὴν χρο-
νολόγησιν ἰδὲ Feyel, Contribution, 122-123. β) Τραγωδίας παλαιᾶς ὑπο-
κριτῆς, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ,
IG VII 420, στίχ. 26. γ) Ἕποκριτῆς (καινῆς τραγωδίας), IG VII 420,
στίχ. 32, α' ἥμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. δ) **[Φι]λοκράτ[ης Θεοφάντου Θη-**
βαῖος], [τραγωδίας παλαιᾶς ὑποκριτῆς], ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς
τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῶ, IG VII 417, στίχ. 1: Λεονάρδος, AE
1923, 50-51, ἀριθ. 126, Πρβ. O'Connor ἀριθ. 485.
- 2066 **Φιλοκράτεις Ξένωνος**. Ὁ Θηβαῖος οὗτος εἶναι γνωστὸς ἐξ ἐπιγραφῆς
Θηβαϊκῆς δημοσιευθείσης ἐλλιπῶς ὑπὸ Ἰ. Θρεψιάδου ἐν AD 16,
1960, 147 καὶ ὑπὸ Roesch ἐν Rén. Phil. 39, 1965, 263, ἀριθ. 2 (SEG
XXII ἀριθ. 416). Κατόπιν νέας ἀναγνώσεως παρέχω τὸ κείμενον τῆς
ἐπιγραφῆς οὕτω ἐν AD 25, 1970, Α' Μελέται, 138, ἀριθ. 2:

[-----κ]ῆ τοι ἀδελφοὶ Καλλιάδας
[κῆ Πο]ύθων [κ]ῆ ἀ ἀδελφιὰ Φιλοξένα
Φιλοκράτειν Ξένωνος τοῖς θεοῖς.

vacat

Τεισικράτης Θοινίου : Σικυώνιος ἐπόησε.

Κατόπιν τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς προκύπτει ὅτι ὁ Ξένων ἔσχε τρεῖς υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα. Ἐκ τούτων οἱ δύο ὁ Καλλιάδας καὶ ὁ Πύθων μετὰ τῆς ἀδελφῆς των Φιλοξένας καὶ ἴσως τοῦ πατρός των προσφέρουσι τὴν εἰκόνα τοῦ Φιλοκράτους, ἔργον τοῦ Σικυωνίου γλυπτου Τεισικράτους εἰς τοὺς θεοὺς. Ἡ ἐπιγραφή πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὰ τέλη τοῦ 4ου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Lippold, Griech. Plastik 295 (320-280 π.Χ.).

- 2067 **Φιλομελίδας**, πατὴρ τοῦ Ἴσμενία, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 2068 **Φιλομελίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2575, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2069 ---- **Φιλ]όμελος**, πατὴρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438 I, στίχ. 16, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2070 **Φιλόμει[λος] Ἐπιχάρμω**, καβειριάρχης, IG VII 2420, στίχ. 4-5 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49.
- 2071 **[Φι]λόμειλος Θεοφίλου**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2072 **[Φι]λονίκα Θεσπιάς**, Ἀρίστιππος, Θηβαῖοι ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων [- ---- εἰς τὴν] ὀλοκαύτησιν τῷ θεῷ Ἀλεξανδρ[ε]ίας δραχμὰς τρεῖς καὶ δέκα, IG IV I², 97 στίχ. 25 (Ἐπίδauρος) 3ος αἰ. π.Χ.
- 2073 ---- **Φι]λο[νό]μου**, πατὴρ ἐφήβου, IG VII 2444 Ia, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2074 **Φιλοξένα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Vollgraff, BCH 25, 1901, 365, ἀριθ. 14, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 2075 **Φιλοξένα Ξένωνος**, ἰδὲ ἐν λ. *Φιλοκράτεις Ξένωνος*, ἀριθ. 2066.
- 2076 **Φιλόξενος**, πατὴρ τῆς Ἀφροδισίας, ἀριθ. 350, 1ος/2ος αἰ. μ.Χ.
- 2077 **Φιλόξενος**, πατὴρ τοῦ Γόρ[γου?], ἀριθ. 398, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2078 **Φιλόξενος**, πατὴρ τοῦ Ἐφήβου, ἀριθ. 804, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2079 **Φιλόξενος (I)**, πατὴρ τοῦ Φιλοξένου (II), ἀριθ. 2086, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

- 2080 ---- **Φιλοξένω**, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438 II, στίχ. 8, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2081 **Φιλόξεν[ος]** ----, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 5, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 2082 **Φιλόξ[ενος]**, ἔφηβος, IG VII 2444 IVa, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2083 **Φιλόξενο[ς]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2652, στίχ. 1, 2ος/3ος αἰ. μ.Χ.
- 2084 **Φιλόξενος Γλαυκώ[νιος]**, *γραμματίδων*, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων ἀνατεθέντων ὑπὸ γυναικῶν εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 2) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65, σημ. 3, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 2085 **[Φ]ιλόξενος Κρ** ---, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 II, στίχ. 9, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2086 **Φιλόξενος (II) Φιλόξένω (I)**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2435 II, στίχ. 17, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.
- 2087 **Φιλοποίμην**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2687, ἐποχῆς αὐτοκρατορικῆς.
- 2088 **Φιλόστρατος**, πατήρ τοῦ *Νικοστράτου*, ἀριθ. 1449, ἀ' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 2089 **Φιλόστρατος Ἄγη[σ]άνδρου**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2441 I, στίχ. 6-7, ἀρχαὶ τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ.
- 2090 **Φειλώτιμος** (sic), ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, AE 1920, 29 (SEG II ἀριθ. 194b) 3ος αἰ. μ.Χ. Ὁ πρῶτος ἐκδότης ἔγραφεν ἐπὶ *Φειλοτίμοι* ἀλλ' ἐπὶ σχεδιογραφήματος δημοσιευομένου ὑπ' αὐτοῦ φέρεται ἐπὶ *Φειλωτίμοι*.
- 2091 **Φιλοχαρίδας**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2576, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 2092 **Φιλόχορος Ηια[ρεύς?]**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβροῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβείριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3684 : Wolters ἀριθ. 260, πιθανῶς 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 2093 **Φιλόχορος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2577, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2094 **Φίλων**, πατήρ τοῦ *Αἰσχίνα*, ἀριθ. 68, 4ος αἰ. π.Χ.
- 2095 **Φίλων**, πατήρ τοῦ *Ἀμινία*, ἀριθ. 96, 146/5 ἢ 145/4 π.Χ.

- 2096 **Φίλων**, πατήρ τοῦ [Εὐ]ανο[ρ]ίδα, ἀριθ. 709, τέλη τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.
- 2097 **Φίλων**, πατήρ τοῦ *Τρύφωνος*, ἀριθ. 1997, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2098 ---νος **Φίλωνος**, πατήρ νεοσυλλέκτου, IG VII 2438 I, στίχ. 7, 2ος / 1ος αἰ. π.Χ.
- 2099 **Φίλων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 5, 61, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2100 **Φίλων**, πρέσβυς σταλείς εἰς τὸν Φίλιππον τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ 346 π.Χ., Δημοσθ. Περί παραπ. 140. Πιθανῶς δυνάμεθα νὰ ταυτίσωμεν τοῦτον πρὸς τὸν *Φίλωνα τὸν Θηβαῖον*, ὅστις μαρτυρεῖται παρά [Πλουτ.] Ἐπιφθ. βας., Φιλίππου 18 (187C): *Πρὸς δὲ Φίλωνα τὸν Θηβαῖον εὐεργέτην αὐτοῦ γενόμενον καὶ ξένον, ὁπνίκα διῆγεν ἐν Θήβαις ὁμηρέων, ὕστερον δὲ μηδεμίαν παρ' αὐτοῦ δωρεὰν προσδεχόμενον «μή με» εἶπεν «ἀφαιροῦ τὸ ἀνίκητον εὐεργεσίας καὶ χάριτος ἡττώμενον».* Ἴδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Φίλων*, ἀριθ. 2101.
- 2101 **Φίλων**, ἱστορικὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, Πλουτ., Ἄλεξ. 46 (πρβ. Susemihl I 655, σημ. 51) Πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῆ πρὸς τὸν *Φίλωνα*, ἀριθ. 2100.
- 2102 ***Φίλων ὁ μαχηροφόρα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., Καροῦζος, ΑΔ 10, 1926, Παράρτ. 10, ἀριθ. 3, 4ος αἰ. π.Χ. Ὁ πρῶτος ἐκδότης θεωρεῖ τὴν ἐπιγραφὴν ἔμμετρον καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν οὕτω
Φίλων ὁ Μαχηροφόρα ἐνθάδε κεῖτη.
 Ὑπομνηματίζων τὴν ἐπιγραφὴν λέγει ὅτι θεωρεῖ τὸ *μαχηροφόρα* πατρώνυμον τοῦ *Φίλωνος*. Νομίζω ὅτι τὸ *μαχηροφόρα* εἶναι προσηγορικὸν καὶ δηλοῖ στρατιώτην· ὁ *μαχηροφόρα* = ὁ *μαχηροφόρας* = *μαχαιοροφόρας*.
 Ἐπειδὴ τὸ *Φίλων* δὲν εἶναι ὄνομα τυπικῶς βοιωτικὸν δὲν ἀποκλείεται ὁ *Φίλων* νὰ ὑπῆρξε στρατιώτης ξένος, μισθοφόρος.
- 2103 [Φ]ίλων, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 66, περὶ τὸ 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι, σελ. 90.
- 2104 **Φίλων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1934-35, Χρονικά, 11, ἀριθ. 150, στίχ. 2, αὐτοκρατορικῶν χρόνων.
- 2105 **Φίλων Ἀμινίχιος**, ἀξίωματοῦχος τῆς μυστηριακῆς λατρείας τῶν Καβείρων ἐν Θήβαις (παραγωγεύς), IG VII 2428 II, στίχ. 6: Schwyzer ἀριθ. 473: Wolters ἀριθ. 1, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

- 2106 **Φίλων Ὀνασίμιος**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 I, στίχ. 13, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2107 **Φιλωνίδης**, φιλόσοφος στωϊκός, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, RE² ἐν λ. *Philonides*, ἀριθ. 4.
- 2108 **Φιλωνίδας Νίκωνος**, πιθανῶς Βοιωτός, λαμβάνει πολιτείαν παρὰ τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων (IG VII 2433 I, στίχ. 9) Feysel, Polybe 286 κέ. 3ος αἰ. π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, ἔ.ἀ., 295-296.
- 2109 **Φιλωτίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καροῦζος, Στὸ Μουσεῖο τῆς Θήβας 32, ἀριθ. 59 : Boeotian tombstones ἀριθ. 38, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. αὐτόθι 90.
- 2110 **Φιλωτίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2620, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.
- 2111 **Φλιάκιος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Κεραμόπουλλος, ΑΕ 1920, 30, ἀριθ. 8 (SEG II 197), πιθανῶς τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.
- 2112 **ΦλόFaξ**. Τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἐξ ἐπιγραφῆς χαραχθείσης ἐπὶ τοῦ χεῖλους χαλκῆς φιάλης· *ἡαρὸν τῷ ΚαρκεῖFιδ̄. ΦλόFaγος ἀπάρχ[ο]ντος λεγτοῖς Θεβαίοις ἀνέθεσαν*¹. Ὁ Paul Kretschmer ἠρμήνευσε τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου καὶ ἀνεγνώρισε τὴν σημασίαν τῆς λέξεως *ἀπάρχ[ο]ντος*². Νομίζω ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τοῦ *λεγτοῖς Θεβαίοις* ἠθέλησε νὰ δηλώσῃ Θηβαίους ὀπλίτας (λογάδας) καὶ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀνάθημα αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν, τελούντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ *ΦλόFaγος*³. Ἡ Jeffery, ἔ.ἀ. σημ. 2, νομίζει ὅτι ἡ φράσις *λεγτοῖς Θεβαῖοι* σημαίνει τὴν βουλὴν καὶ ὅτι ὁ *ΦλόFaξ* ἦτο ἄρχων Θηβαίων⁴. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ, διότι οὐδεμία προσάγεται ἀπόδειξις.

1. Δημοσιεύσεις : Σταυρόπουλλος, Α.Ε., 1886, 243 : Perdrizet, BCH 20, 1896, 242-243 : Kretschmer, Jahreshfte Wien 3, 1900, 137 : Schwyzer ἀριθ. 440, 11 : Jeffery, The Local Scripls of Archaic Greece 92 (πρβ. Κουρουνώτην, Α.Ε. 1900, 107-108. Παπαδάκη, Α.Δ. 8, 1923, 234 : Feysel, REG 56, 1943, 351). Διὰ τὸ ὄνομα *ΦλόFaξ* ἰδὲ Bechtel, Spitznamenn 56 : «*ΦλόFaξ* im Ablaut verhältnisse zu φλύαξ stehen, also einem φλύαρος bezeichnen kann».

2. «Thebanische Eliteschar», «als Phlovaξ aus erlesene Thebaner anführte. Πρβ. Feysel, ἔ.ἀ. «chef, guide».

3. Πρβ. Πανσ. VI 19, 6.

*Ζηγὶ μ' ἀγαλμ' ἀνέθηκαν Ὀλυμπίω ἐκ Χερρονήσου
τεῖχος ἐλόντες Ἀράτου ἐπήρχε δὲ Μιλτιάδης σφιν.*

4. Παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Jeffery, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς γνώμας τοῦ Kretschmer καὶ τοῦ Feysel, «διορθοῖ» οὕτω τὴν ἐπιγραφὴν : *λεγτοί(ς) Θεβαίοι(ς)*. Οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ δεχθῶμεν σφάλματα τοῦ χαρακτοῦ. Τὸ ὑποκείμενον τοῦ *ἀνέθεσαν* ἐξάγεται ἐκ τοῦ *Θεβαίοις*.

Ἡ λέξις *ΚαρυκῆΦίω* ἐδήλου τὴν θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνατεθῆ ὑπὸ τῶν *λεκτῶν Θηβαίων* ἢ χαλκῆ φιάλη. Οἱ ἀσχοληθέντες περὶ τὸ ὄνομα *ΚηρυκῆΦιος*, ἀναφέρουσι τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ Πausανίου (IX 20, 3): ... ἔστι δ' Ὁρίωνος μνήμα ἐν Τανάγρα καὶ ὄρος Κηρύκιον, ἔνθα Ἐρμῆν τεθῆναι λέγουσι... Ἐκ τούτου εἶχον ἐξαγάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ θηβαϊκὸν τοῦτο ἀνάθημα εἶχε ἀνατεθῆ εἰς τὴν Τάναγραν καὶ ὅτι *ΚαρυκῆΦιος* ἦτο ἐπίθετον τοῦ Ἐρμοῦ. Ὁ Κουρουνιώτης ἔ.ἀ., δημοσιεύων ἑτέραν ἐπιγραφὴν¹, ἐν ἣ τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἀπεδίδοτο εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ὑπέθεσεν ὅτι καὶ ἡ φιάλη τοῦ *Φλόφακος* εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ὄχι εἰς τὸν Ἐρμῆν.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι γνωστὸς ὁ τόπος εὐρέσεως τῶν ἐπιγραφῶν τούτων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Πάντως πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ ὄνομα *Κηρυκίδης* καὶ *Καρυκίδας* εἶναι γνωστὸν ἐκ Θηβῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ *ΚαρυκῆΦιος*, εἴτε Ἐρμῆς εἴτε Ἀπόλλων, εἶναι πιθανὸν νὰ ἐλατρεύετο ἐν Θήβαις.

2113 [Φ]οινικίδας - - - -, νεοσύλλεκτος, IG VII 2436, στίχ. 3, 3ος/2ος αἰ. π.Χ.

2114 Φοῖνιξ, μετὰ τοῦ *Προθύτου*, ἀριθ. 1701, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιμακεδονικῆς παρατάξεως κατὰ τὸ 335 π.Χ. Πλουτ., Ἄλεξ. II.

2115 Φοξίνος Ἀθανοδώριος, ἱερεὺς τῶν Καβείρων, α) ἐπὶ ἄρχοντος *Μνασιλάου*, ἀριθ. 1363, IG VII 2420, στίχ. 2-3: Schwyzer ἀριθ. 474: Wolters ἀριθ. 2. β) Ἐπὶ ἄρχοντος Ἐρμαίου, ἀριθ. 679, αὐτόθι, στίχ. 11-12. γ) Ἐπὶ ἄρχοντος *Τιμόλλου*, ἀριθ. 1972, αὐτόθι, στίχ. 30-31 περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyel, Polybe 48-49. δ) Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀσωποκλῖδα, ἀριθ. 334, Homolle, BCH 23, 1899, 588, στίχ. 2-3: Wolters ἀριθ. 4, περὶ τὸ 230, π.Χ. (πρβ. Feyel, Polybe 48, σημ. 5). Ὁ Wolters, ἔ.ἀ. 29 κέ. ὀρίζων τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἰσμεινικέτα, ἀριθ. 1013, ὑπέθεσεν ὅτι ὑπῆρχον δύο Θηβαῖοι, οἵτινες ἔφερον τὸ ὄνομα *Φοξίνος*. Κατ' αὐτὸν ἢ ἐν BCH, ἔ.ἀ., ἐπιγραφὴ γνωρίζει ἡμῖν τὸν πάμπαν *Φοξίνον (I)* Ἀθανοδώριον (I), ἐν ᾧ ἢ ἐν IG VII 2420 ἐπιγραφὴ γνωρίζει ἡμῖν τὸν ἔγγονον *Φοξίνον (II)* Ἀθανοδώριον (II). Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῆ. Ἐκτὸς τούτου τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἰσμεινικέτα, ἀριθ. 1013, ὡς διευτυπώθη ὑπὸ τοῦ Wolters, δὲν εἶναι ἀσφαλές. Ἐπειδὴ τὰ δύο κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρουσι τὸν *Φοξίνον*, δὲν ἀπέχουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, προτιμῶ νὰ δεχθῶ ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου.

1. α) *Ηιαρὸν Ἀπόλλωνος ΚαρυκῆΦίω*, β) *Δεμοθερεῖς*: Schwyzer ἀριθ. 440, 10: Jeffery, ἔ.ἀ. 91-92.

- 2116 **Φρ[υν - -]**, πατήρ τῆς [Διωνου]σοδώρας, ἀριθ. 576, 3ος/2ος αἰ. π.Χ. (;).
- 2117 **Φρυνίσκος**, ἵλαρχος, IG VII 2426, στίχ. 4 καὶ 12, 175-146 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ ἐν λ. *Μίκκος*, ἀριθ. 1341.
- 2118 **Φρυνίσκος**: ἐτιμήθη ἐν Ἐλευσίῃ, IG Π² 1186, στίχ. 37 : Sylloge³ ἀριθ. 1094 (ψήφισμα τιμητικὸν λίαν ἠκρωτηριασμένον) περὶ τὸ 350 π.Χ. (πρβ. *Δαμασίας Διονυσίου*, ἀριθ. 412).
- 2119 **Φρυνίσκος Ῥύγωνος**, ἀνέθεσε λίθινον ἐδώλιον εἰς τὸν Κάβειρον καὶ τὸν Παῖδα, IG VII 2467 : Wolters ἀριθ. 8, μετὰ τὸ 250 π.Χ.
- 2120 **Φρ[ο]υνίσκος Σ[ωσ]τρό[τιος]**, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2430, στίχ. 15, μέσα 3ου αἰ. π.Χ.
- 2121 **Φρόνων**, πατήρ τοῦ Ἀτταγίνου, ἀριθ. 341, 480 π.Χ.
- 2122 **Φρόνων**, πατήρ τοῦ Μενεκράτους, ἀριθ. 1326, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2123 **Φυλείδας**, πατήρ τοῦ Πυθαγγέλου, ἀριθ. 1737, 431/430 π.Χ.
- 2124 **Φωκίων**, πατήρ τοῦ Καλλιτυχίδου, ἀριθ. 1082, 161-169 μ.Χ.

X

- 2125 **Χάβων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2647, στίχ. 4.
- 2126 **[Χ]άβων Ἄνδρ - -**, νεοσύλλεκτος, IG VII 2431 Π, στίχ. 8, 4ος/3ος αἰ. π.Χ. Τὸ [Χ]άβων καθ' ἡμετέραν ἀνάγνωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν IG VII ἔ.ἀ. [Στίλ]βων, *ΑΔ* 25, 1970, Α' Μελέται, 139, ἀριθ. 3.
- 2127 **Χαιρέας**, ἐπὶ κεφαλῆς Θηβαίων στρατιωτῶν ταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου ἐν Ἀμβρύσῳ τῆς Φωκίδος κατὰ τὸ 371 π.Χ., ἐφονεύθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν του ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Κλεομβρότου, ὅστις κατηθύνετο εἰς τὰ Λεῦκτρα, Πανσ. IX 13, 3.
- 2128 **Χαιρέβοτος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2653, στίχ. 1, ἐποχῆς αὐτοκρατορικῆς.
- 2129 **Χαῖρις**, αὐλητῆς κωμφοδούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους διὰ τὴν τέχνην του, Ἄχαρν., 15-16 καὶ σχόλ., Εἰρήνη, 950-955 καὶ σχόλ. Οἱ μαθηταὶ του, *Χαιριδῆς*, Ἄχαρν., 864-866 καὶ σχόλ. Εἰς τὰ σχόλια εἰς

*Ορν. 858 μνημονεύεται κιθαρωδὸς Χαῖρις : ἦν δὲ ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητῆς. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἄγροϊς (= Edmonds, ἀπόσπ. 6).

A. φέρ' ἴδω, κιθαρωδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;

B. <ὁ> Πεισίου Μέλης.

A. μετὰ <δὲ> Μέλητα τίς;

B. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαῖρις.

*Ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητῆς, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

- 2130 **Χαρ** ---, πατήρ τοῦ [Π]εμπτίδου, ἀριθ. 1633, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.
- 2131 [Χ]αραδρίνος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2578, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.
- 2132 **Χαρέας**, ἀρχίατρος, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2688, ἐποχῆς αὐτοκρατορικῆς.
- 2133 **Χαρεϊτίδας**, πατήρ τοῦ Ἀντιφάνους, ἀριθ. 156, 4ος/3ος αἰ. π.Χ.
- 2134 **Χάρης**, πατήρ τοῦ Κηφισοδώρου, ἀριθ. 1144, 263/255 π.Χ.
- 2135 **Χάρης**, αὐλητῆς, ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ Ἀθηνῶν, IG II² 3106, στίχ. 2-3 4ος αἰ. π.Χ.
- 2136 **Χαρίας**, ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγράμματι, IG VII 580 (Τάναγρα) : Peek, Vers-Inschriften ἀριθ. 870, 2ος αἰ. π.Χ.
- 2137 **Χαριδαιτίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2579 : Schwyzer ἀριθ. 468A, 12, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2138 **Χαρίδαμος Εὐρίωνος**, ἔφηβος, IG VII 2445 II, στίχ. 16, 2ος αἰ. μ.Χ.
- 2139 **Χαρίδας Ἀριστογ** --, ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 13, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 2140 **Χαρικλῆς**, πατήρ τοῦ Ἑρμαίου, ἀριθ. 683, 175-146 π.Χ.
- 2141 **Χαρικ**[λῆς], θεαροδόκος, ἐν καταλόγῳ θεαροδόκων ἐν Ἐπιδαύρῳ, IG IV I², 94, στίχ. 4, 365-311 π.Χ.
- 2142 **Χαριλάιος**, πατρωνυμικὸν τοῦ Δητολάου, ἀριθ. 404, περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 2143 **Χάριλλος**, αὐλητῆς, 5ος/4ος αἰ. π.Χ. Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 10.
- 2144 **Χαρίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, Καροῦζος, ΑΔ 10, 1926, Παράρτ. 10, ἀριθ. 5, β' ἡμισυ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

- 2145 **Χαρίτα**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., ἐν Θήβαις, Boeotian tombstones ἀριθ. 84, 225-125 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ αὐτόθι σ. 90.
- 2146 **Χαρμίδες**. Τὸ ὄνομα τοῦτο προέρχεται ἐξ ἐπιγραφῆς μερικῶς ἀναγνωσθείσης καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ Κεραμοπούλλου, ΑΔ 3, 1917, 476 : *Χαρμίδες ἀνεθεκε τόν[δ]ε, παῖδα ἠόν (= ἑόν)*. Ἡ προέλευσις τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι ἀσφαλῆς· ὁ ἐκδότης ἀνεῦρεν αὐτὴν μεταξὺ τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, ἅτινα ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐν Θήβαις. Ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν 5ον αἰ. π.Χ.
- 2147 **Χαρο** (), ὑπεύθυνος κοπῆς νομισμάτων (βοιωτάρχης), ἐπὶ θηβαϊκῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. Head, *Hist. Num.*² 352 : Hill, *Hist. Gr. Coins* 70 : Münsterberg, *Num. Zeitschr.* 44, 1911, 114, πρβ. *Χάρων*, ἀριθ. 2153. Διάφορον γνώμην περὶ τῆς χρονολογήσεως ἰδὲ ἐν λ. ἀριθ. 136.
- 2148 [Χ]**αρόπιο**[ς], χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, (IG VII 3667 : *Ῥόπιος*) Wolters ἀριθ. 125, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2149 **Χαροπίς**, χάραγμα ἐπὶ θραύσματος μελαμβαφοῦς κανθάρου εὑρεθέντος εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 3685 : Wolters ἀριθ. 159, πιθανῶς 5ος αἰ. π.Χ.
- 2150 **Χαροπίς**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2580, 5ος αἰ. π.Χ. (;).
- 2151 **Χάροψ Ἐπιχάρους**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, Romtow, *Klio* 17, 1921, 196 κέ. ἀριθ. 197 (SEG I ἀριθ. 204) 272/1 (;) π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν πρβ. Daux, *Chron. Delph.* G8, σ. 34.
- 2152 **Χαρτάδα**[ς - - -], ἐν καταλόγῳ κυρίων ὀνομάτων, IG VII 2427, στίχ. 26, πρὸ τοῦ 350 π.Χ.
- 2153 **Χάρων** α) Ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, μετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ., Ξεν., Ἑλλ. V 4, 3 : Πλουτ., *Σωκρ. δαιμ.* 2 κέ. β) Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως ὀρίζεται πολέμαρχος μετὰ τοῦ *Μέλωνος*, ἀριθ. 1313, Πλουτ., Πελοπ. 13 (ἰδὲ ὡσαύτως ἐν λ. *Μέλων*, ἀριθ. 1313). γ) Βοιωτάρχης (;) κατὰ τὸ 371 π.Χ., ἐπὶ κεφαλῆς μονάδος θηβαϊκοῦ ἵπτικοῦ νικᾷ μονάδα σπαρτιακοῦ στρατοῦ παρὰ τὰς Πλαταιὰς πρὸ τῆς μάχης παρὰ τὰ Λεῦκτρα, Πλουτ., Πελοπ. 25. δ) Βοιωτάρχης κατὰ τὸ 353/2 π.Χ. ἐφονεύθη ἐν Κορωνεΐα

μαχόμενος κατά τοῦ Ὀνομάρχου, Ἔφορος ἐν Jacoby, Fr. Gr. Hist. ἀριθ. 70, ἀπόσπ. 94. ε) Θηβαϊκὰ νομίσματα τῆς περιόδου 379-338 π.Χ. παρέχουσι τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου τῆς κοπῆς *ΧΑΡΟ*, Head, Hist. Num.² 352 : Hill, Hist. Gr. Coins 70 : Münsterberg, Num. Zeitschr. 44, 1911, 114. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου τῆς κοπῆς, ὅστις ἦτο ἀναμφιβόλως βοιωτάρχης, ὁ Head, ἔ.ἀ. προέτεινε *Χαρο*(πίνος), ἐν ᾧ ὁ Hill, ἔ.ἀ. προέτεινε *Χάρῶ*(ν). Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συνταχθῶμεν πρὸς τὴν ἄποψιν τοῦ Hill καὶ νὰ ταυτίσωμεν τοῦτον πρὸς τὸν βοιωτάρχην *Χάρονα*, τὸν γνωστὸν ἐκ τῆς φιλολογικῆς παραδόσεως. Ἐπειδὴ ὁ *Χάρων* ἐφονεύθη κατὰ τὸ 353/2 π.Χ., πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὸ ὄνομά του, ἐκόπησαν μεταξὺ τοῦ 379-353/2 π.Χ.

2154 **Χαρῶνιχος**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Θήβαις, ἀριθ. εὐρ. Μουσ. Θηβῶν 4, (non vidi), 5ος αἰ. π.Χ.

2155 **Χίμαρος**, φίλος τοῦ *Πινδάρου*, Ἰθην. X 427.

2156 **Χιόνης**, πατὴρ τοῦ Ἄριστωνος, ἀριθ. 278, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Πρβ. *Χιόννης Διογειτώνδου*, ἀριθ. 2157.

2157 **Χιόννης Διογειτώνδου** α) Θεωρὸς τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν μετέχων τῆς θυσίας εἰς τὸ Πτόνον, IG VII 4149, στίχ. 4. β) Κωμωδίας καινῆς ποιητῆς, ἐν καταλόγῳ νικησάντων εἰς τὰ Ἀμφιαράια τὰ ἐν Ὠρωπῷ, IG VII 420, στίχ. 34, α' ἡμισυ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Πιθανῶς εἶναι πατὴρ ἢ υἱὸς τοῦ Ἀριστίωνος *Χιόνου*, ἀριθ. 278.

Χίχων, ἰδὲ ἐν λ. **Κίχων**.

2158 **Χλίδων** α) Ἐπιστάτης τῶν ἀρματηλατῶν τοῦ Μέλωνος νικήσας κέλῃτι εἰς τὰ Ἡρά(κλε)ια τὰ ἐν Θήβαις κατὰ τὸ 380/79 π.Χ., Πλουτ., Σωκρ. δαιμ. 18. Ἡ διόρθωσις ὀφείλεται εἰς τὸν Carl Robert, *Oidipus II* 127 σημ. 60 ἀντὶ τοῦ Ἡραῖα τῶν κωδίκων. Ἡ διόρθωσις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Κεραμοπούλλου, ΑΔ 3, 1917, 445. β) Ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, μετέχει τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 379 π.Χ. Πλουτ., Πελοπ. 7.

2159 **Χρῦσιππος**, πατὴρ τοῦ *Νουμηνίου*, ἀριθ. 1467, 2ος/1ος αἰ. π.Χ.

2160 **Χρυσόγ[ονος?]**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2689, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς(;).

2161 **Χρωτάριν**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ., IG VII 2679, στίχ. 2, αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς.

Ψ

2162 **Ψυχικός Ἡρακλέωνος**, νικητῆς ἐξ ἴσου εἰς τὸ πένταθλον ἀνδρῶν μετὰ τοῦ Π. Ἀλβεινίου, ἐν καταλόγῳ νικητῶν εἰς τὰ Ἐρωτίδεια τὰ ἐν Θεσπιαῖς (Plassart, Λαογραφία 7, 1923, 180 κέ., ἀριθ. 2 : SEG III ἀριθ. 335, στίχ. 17) Robert, Hellenica II 5 κέ., 2ος αἰ. μ.Χ.

Ω

2163 **Ἔγκυθα**, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς τὸ Καβεῖριον τῶν Θηβῶν, IG VII 2420, στίχ. 21 : Schwyzer ἀριθ. 474 : Wolters ἀριθ. 2, περί τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feyerl, Polybe 48-49.

Ἔμφελμος, ἰδὲ ἐν λ. Ἔμφελμος.

2164 **Ἔμφελίων**, ἐπιγρ. ἐπιτύμβ. ἐν Ἀθήναις, IG II² 8890, 2ος αἰ. π.Χ.

FRAGMENTA

Παρέλιπον ἐν τοῖς ἐπομένοις σπαράγματα ὀνομάτων ἐξ ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν, τῶν ὀστράκων τοῦ Καβειρίου, καταλόγων ἐφήβων καὶ νεοσυλλέκτων, διότι σχεδὸν οὐδεὶς προσωπογραφικὸς συσχετισμὸς δύναται νὰ προκύψῃ καὶ ἡ ἐλπίς συμπληρώσεώς των εἶναι ἐλαχίστη.

I. Δημόσιοι ἄνδρες

- 1 --- μῶ, ἄρχων Θηβαίων (;), Κεραμόπουλλος, ΑΔ 13, 1930-31 106 κέ., 6ος/5ος αἰ. π.Χ. (Πρβ. REG 47, 1934, 226-227).
- 2 --- ρ[.]ος, [γραμματεῦν], ἐπὶ ἄρχοντος Ἰεροκλέους, ἀριθ. 957/8, 1ος αἰ. π.Χ., IG VII 2423, στίχ. 3.
- 2α ---- -νίω, rogator, ἐν ψηφίσματι τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, Roesch REA 68, 1966, 70, ἀριθ. 9 (SEG XXIII ἀριθ. 294) περὶ τὸ 230 π.Χ.
- 3 ---- Θειβῆος, rogator, ἐν ψηφίσματι προξενίας τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν, ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσχυριώνδα, ἀριθ. 71, IG VII 2860, στίχ. 2.

II. Πρόξενοι, Ἰερομνήμονες κ.τ.λ.

- 4 ---- -δῶρου, γραμματεὺς ξένων δικαστῶν γενόμενος πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, ἀριθ. 354, στίχ. 6, [11], περὶ τὸ 156/5 π.Χ.
- 5 -----, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 101, στίχ. 1, 3ος αἰ. π.Χ. (;).
- 6 --- ἐν, πρόξενος Ἀρκάδων, Inschr. von Olympia ἀριθ. 31, στίχ. 6, ἀρχαὶ 4ου αἰ. π.Χ. (365-363 π.Χ.).
- 7 -----θέρσου, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, ἀριθ. 363, στίχ. 1-2, δεύτερον τέταρτον τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. (πρβ. Daux, Chron. Delph. H3, σ. 40).
- 8 -----ισθένεος, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, SGDI ἀριθ. 2663, στίχ. 3, 2ος αἰ. π.Χ.
- 9 --- ος, πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας, IG II² 40, στίχ. 2, 378/7 π.Χ.
- 10 ---- -ος, ἱερομνήμων ἐν Δελφοῖς, Sylloge³ ἀριθ. 826 BI, στίχ. 25 περὶ τὸ 127 π.Χ.

- 11 ---- -- **φίλου**, ἐτιμήθη ἐν Δελφοῖς, BCH 63, 1939, 163 (πρβ. REG 55, 1942, 341, ἀριθ. 83).
- 12 ---- -- **YON Θηβα[ῖον]**, λαμβάνει πολιτείαν ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 4, 119, 3ος αἰ. π.Χ. (·).
- 13 ----- **Θηβαῖος**, πρόξενος ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 3, 113, στίχ. 1-2, 271/0 π.Χ.
- 14 Τρεῖς Θηβαῖοι μαρτυροῦνται ἐν καταλόγῳ ἐπιδόντων ἐν Ρόδῳ Jacori, Clara Rhodos II 177, στίχ. 26-28, ἑλληνιστικῆ ἐποχῆ (πρβ. Morelli Donato, Gli stranieri in Rodi, Studi Class. e Orientali 5, 1955, 153).

III. Μάρτυρες ἐν ἀπελευθερωτικαῖς ἐπιγραφαῖς κλπ.

- 15 ---ιο----ος, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 112, στίχ. 14, 146/5 ἢ 145/4 π.Χ. (Δελφοί).
- 16 ---οθ----- **Θηβ[αῖος]**, Daux, BCH 68-69, 1944-45, 112, στίχ. 16, 146/5 ἢ 145/4 π.Χ. (Δελφοί).
- 17 ----- **Θηβαῖος**, ἔγγυος, ἐν συμβολαίῳ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς ἐν Λεβαδείᾳ, A. Wilhelm, AM 22, 1897, πρὸ τοῦ 171 π.Χ.

IV. Ἐξ ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν.

- 18 ---- -- **ικλεῖος**, ἐν ἀναθήματι συνθυτῶν ἐν Θήβαις (IG VII 2463 II, στίχ. 6) Κεραμόπουλλος, AM 33, 1908, 211-212, περὶ τὸ 240 π.Χ. Διὰ τὴν χρονολόγησιν ἰδὲ Feysel, Polybe 48-49.
- 19 ---πίς, ἐν καταλόγῳ ἀναθημάτων εἰς ἄγνωστον θεότητα ἐν Θήβαις (IG VII 2421, στίχ. 6) Th. Reinach, REG 12, 1899, 65 σημ. 3, περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.
- 20 Θηβαῖός τις ἀναθέτει ἄγαλμα ἐν Δελφοῖς, F. Delphes III 1, 499, ἀρχαὶ 5ου αἰ. π.Χ.
- 21 ---νιο[ς] ἢ ---νιο[v], γλύπτης ἀγάλματος ἀνατεθέντος εἰς Δελφούς, Marcadé, Sign. I 116 (SEG XIII ἀριθ. 373), 5ος αἰ. π.Χ.
- 22 ---ῶν, γλύπτης ἀγάλματος ἀνατεθέντος εἰς Δελφούς, (Pomtow, Klio 15, 1918, 50, ἀριθ. 71 : [Ἄνδρ]ῶν) F. Delphes III 4, ἀριθ. 203 : Marcadé, Sign. I 117, 5ος/4ος αἰ. π.Χ.

23 --- $\bar{\omega}\nu$, ἐπὶ βάρου ἀγάλματος εὑρεθέντος ἐν Θίσβη, IG VII 2229, στίχ. 3, 6ος/5ος αἰ. π.Χ.

VI. Τεχνίται, Ἀθληταί

24 ----- **ἄνδρου**, μουσικός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων τὰ Σωτήρια τὰ ἐν Ἀκραϊφίσι, IG VII 2728, στίχ. 1 καὶ 5, 1ος αἰ. π.Χ.

25 ---- - - - **εους**, τεχνίτης ἰσθμικός, F. Delphes III 2, 70f: Sylloge³, 704 K³, στίχ. 2, τέλος τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.

26 --- **ίας**, ἀθλητής, ἐν χορηγικῇ ἐπιγραφῇ Ἐρετρίας, IG XII 9, 273 στίχ. 3, 4ος αἰ. π.Χ.

27 ---- - - **ναίου**, τεχνίτης ἰσθμικός, F. Delphes III 2, 70: Sylloge³ 704 K³, στίχ. 1, τέλος 2ου αἰ. π.Χ.

28 ---- - - **οκράτους**, ραψωδός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων τὰ Πτῶα, Bizard, BCH 44, 1920, 262, στίχ. 6-7, πιθανῶς, 1ος αἰ. π.Χ.

29 ---- - - - **σίου**, τεχνίτης ἰσθμικός, F. Delphes III 2, 70f: Sylloge³ ἀριθ. 704 K³, στίχ. 3, τέλος τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

30 ----- **ου**, μουσικός, ἐν καταλόγῳ νικησάντων τὰ Σεραπίεια τὰ ἐν Τανάγρα, IG VII 541, στίχ. 2, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.

31 ----- **κλέους**, ἀθλητής (ἀνδρῶν δίαυλον), ἐν καταλόγῳ νικησάντων τὰ Ἐρωτίδεια τὰ ἐν Θεσπιαίς, IG VII 1769, στίχ. 14.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ «ΘΗΒΑΪΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ»
ΤΟΥ Σ. Ν. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 90 ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟ-
ΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΞΕΤΥΠΩΘΗ ΕΙΣ 600 ΑΝ-
ΤΙΤΥΠΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΔΗΜΟ-
ΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟ-
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ